

ദിവ്യകാരുണ്യ കോൺഗ്രസ്സുകൾ

അനസ്താസിയസ് ഗോമസ് കെ. സി. ഡി.
ജി. പാനികളം

ST. ANTHONY'S FRIARY,
QUILON-1, KERALA,
S. INDIA.

ST. ANTHONY
LIBRARY

ഭിക്ഷുകാരുണികോണ്ഗ്രസ്സുകൾ

— HL —

[MALAYALAM]

DHIVYAKARUNNYACONGRESSUKAL (EUCCHARISTIC CONGRESSES)

By

Anastasio Gomes O. C. D.

G. Panikulam

First Published,

October, 1968

Copies 1500

Price Rs. 1. 50

Copy Right: S. H. LEAGUE

PUBLISHED BY

S. H. LEAGUE,

Alwaye—3

Kerala, India

Printed at

J. M. Press, Alwaye—3,

ദിവ്യകാരുണ്യ കോൺഗ്രസ്സുകൾ

അനസ്താസിയസ് ഗോമസ് ഒ. സി. ഡി.
ജി. പാനികുളം

പ്രസാധകർ:

എസ്. എച്ച്. ലീഗ്.
ആലുവാ — 3

Nihil obstat:

FR. DOMINIC, O. C. D.,
Rector, Pontifical Seminary,
Alwaye, 3—9—1968.

Imprimatur:

† JOSEPH PARECATTIL,
Archbishop of Ernakulam,
Ernakulam, 15—9—1968.

അവതാരിക

അഖിലലോകദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സുകൾ കത്തോലിക്കാലോകത്തിലേ സുപ്രധാനസംഭവങ്ങളിലൊന്നായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 1964-ലേ ബോംബെ ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സിനുശേഷം ഒരു പടിയുംകൂടി കടന്ന്, ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സ് ഇന്ന് മതപരമായ തലത്തിലേ ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിഭാസമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിലാണ് ഇത്തരം സമ്മേളനത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. ദിവ്യകാരണ്യത്തെ സ്തംഭനമാക്കി അറിയും ദിവ്യകാരണ്യനാമനോടുള്ള ഭക്തിയും സ്നേഹവും വിശ്വപര്യവേഷമാക്കുക— അതായിരുന്നു ഈ സമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രസ്താവന. വൈദികരും സന്യാസികളും അല്പമായതുകൊണ്ടുണ്ടായ ഈ ബൃഹത്തും സമ്മേളനങ്ങൾ, ക്രമേണ ക്രിസ്തീയാചാര്യന്മാരും ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിനുമായുള്ള സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണത്തിനു കത്തോലിക്കർക്കു ഫലപ്രദമായ അവസരങ്ങളായി പരിണമിച്ചു.

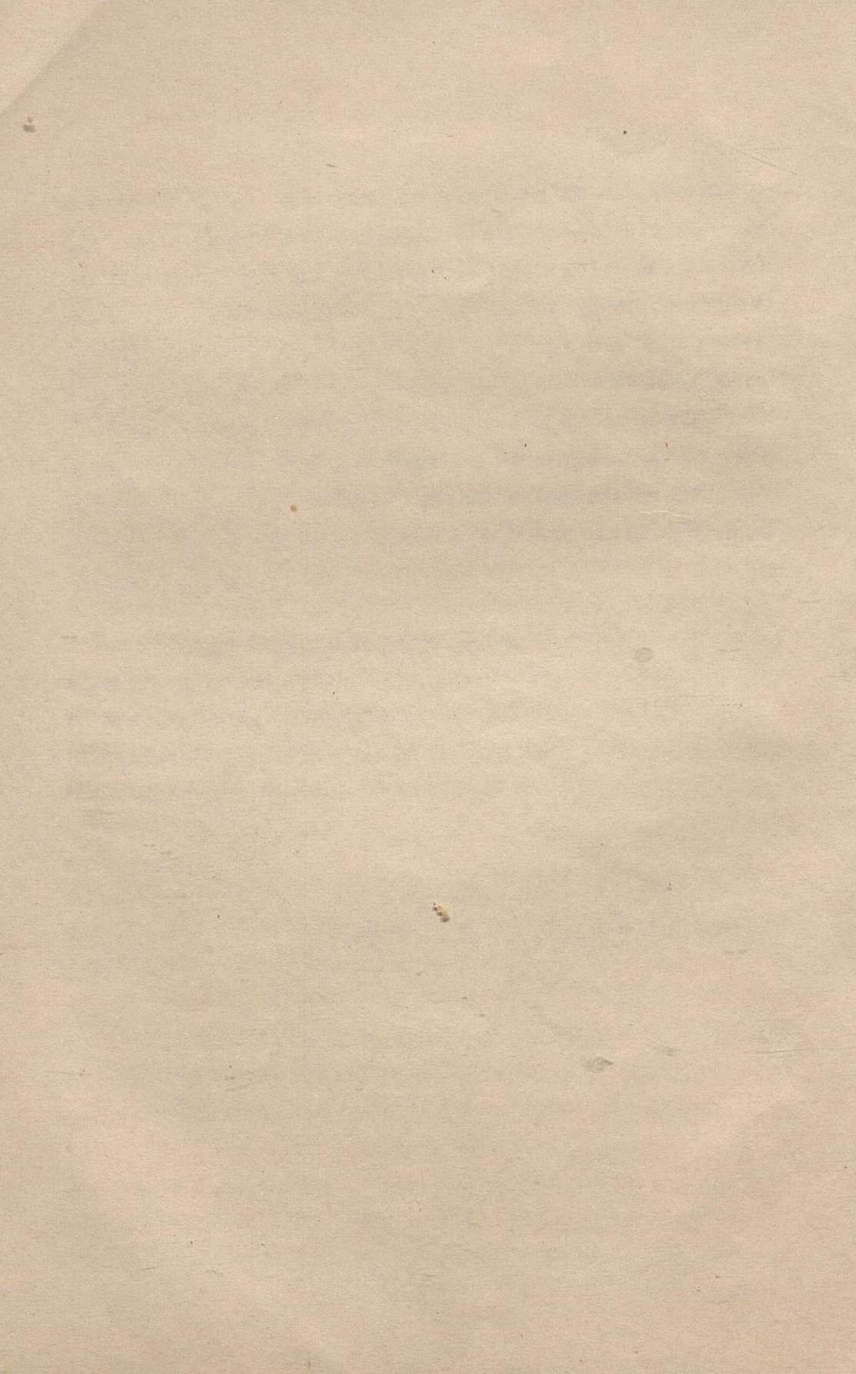
ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റേയും സിദ്ധാന്തങ്ങളുടേയും കേന്ദ്രമാണ് ദിവ്യകാരണ്യം. ക്രിസ്തുമതത്തിലേ മിക്കരഹസ്യങ്ങളും ഈ കേന്ദ്രത്തിലേയ്ക്കു തന്നെ വിരൽ ചൂണ്ടുക. തന്മൂലം, വി. കുർബാനയെ സംബന്ധിച്ച അറിവിനും ഭക്തിക്കും അക്കം കൂട്ടാൻ മാത്രമല്ല, ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിനും തത്സിദ്ധാന്തത്തിനും ആനുകാലികപ്രശ്നങ്ങളിലുള്ള പ്രസക്തിയെപ്പറ്റി പരിശോധിക്കാനും അവസരം നൽകി, ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സുകൾ. സാധാരണയായി ഇത്തരം സമ്മേളനങ്ങളിൽ ആരാധനാപരവും പ്രബോധനപരവും പ്രചോദനാത്മകവുമായ പരിപാടികൾ ഒരു പ്രധാനവിഷയവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചു സംവിധാനം ചെയ്യുന്നതിനാൽ ആധുനികലോ

കത്തെ അലട്ടുന്ന നിരവധി ആവശ്യങ്ങളിൽ വി. കുർബാനയും ക്രിസ്തീയരഹസ്യങ്ങൾക്കും എന്തു സാംഗത്യമുണ്ടു് എന്നു ജനങ്ങളെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമായിട്ടുണ്ടിവ. 1893-മുതലിങ്ങോട്ടു് മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിയുടെ സാന്നിധ്യത്താൽ കൂടുതൽ ബഹുമാന്യമായിട്ടുണ്ടു് ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സുകൾ. ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടുകോൺഗ്രസ്സുകളിൽ പ. പിതാവു നേരിട്ടു പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. ഇതു് ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സുകളുടെ പ്രാധാന്യം വളരെയേറെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്; തീർച്ച. കത്തോലിക്കലോകം മുഴുവനും ഇവയുമായി എത്രമാത്രം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സുകളുടെയെല്ലാം ചരിത്രം അതീവ പ്രയോജനകരമത്രേ. കാരണം, കത്തോലിക്കവിശ്വാസത്തിന്റെ മികച്ച പ്രകടനമാണിവ; ആനുകാലികാവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അവരുടെ അവബോധവും അവയിൽ നിഴലിച്ചുകാണുന്നുണ്ടു്.

ഫാ. ഡോമിനികു ഒ. സി. ഡി.

റെക്ടർ, പൊന്തിഫിക്കൽ സെമിനാരി,
ആലുവാ.



സാർവ്വദേശീയ

ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സുകൾ

മഹാനദികളുടെ ഉത്ഭവം തിരക്കി പിറകോട്ടുപിറകോട്ടുപോയാൽ നേരിയ ഉറവകണ്ണാണു കണ്ടെത്തുക. ഭൂഖണ്ഡാന്തരസീമകളില്ലാവിച്ചു വളർന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ പലതിന്റേയും ഉത്ഭവം തിരക്കിയാലും കഥയേതാണിതുതന്നെ — നിസ്സാരമെന്നു പറയേണ്ടുന്നയാരും. സാർവ്വദേശീയ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ കാര്യത്തിലായാൽ ഇതൊന്നുകൂടി വ്യക്തമാണ്. ഒരു സാധുസ്ത്രീയുടെ ശ്രമഫലമായി 1881-ലാരംഭിച്ചു എന്നിരുന്ന വികാസം കൊണ്ടു ഇന്നതൊരു സാർവ്വദേശീയമഹോത്സവമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

കത്തോലിക്കഭൂരിപക്ഷമില്ലെങ്കിൽത്തന്നെ, ക്രിസ്തീയ മായൊരന്തരീക്ഷം പുലർത്തുന്ന മഹാനഗരങ്ങളിലേ കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനം നടന്നിട്ടുള്ളു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കുമ്പോഴാണ് ബോംബേകോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രാധാന്യം ശരിക്കും വ്യക്തമാവുക. സർവ്വലോകശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുന്ന ഇത്തരമൊരു മഹാസംഭവത്തിന്റെ രംഗഭൂമിയായി ബോംബെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതിൽ ഇന്ത്യയ്ക്കു ന്യായമായും അഭിമാനിക്കാം. ഭാരതസഭയുടെ ചരിത്രത്തിലൊരുവഴിത്തിരിവിനു കാരണമായിട്ടുള്ള ബോംബേകോൺഗ്രസ്സെന്നതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല.

4 സാമൂഹികദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയ കോൺഗ്രസ്സുകാർ

ബോംബേ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ കാര്യം പറയുമ്പോൾ സുഭാഷ്ചന്ദ്രൻ നായർ പോലുള്ളവർ ഇരുപത്തിമൂന്നാമത്തെ വിപ്ലവത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. ഭാരതത്തിനുള്ളിൽ അവിടുത്തെക്കണ്ടിയിരുന്ന പൈതൃകസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകടനമാണ് ബോംബേ കോൺഗ്രസ്സ്. പോപ്പുലർ ജോണിന്റെയെതിലായും നിവർത്തിയെടുത്തു പോലും ആദർശം ഉയർത്തുന്നതിനായിരുന്നു! ബോംബേ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ കാര്യത്തിൽ ബാലഗുരുവായിരുന്നു അദ്ദേഹം അവിടുന്ന്. കോൺഗ്രസ്സ് തുടങ്ങുന്നതിനോടുകൂടിയപ്പോൾ ഒരു കമ്മിറ്റിയിൽ അംഗമായിരുന്നു പറഞ്ഞു: “ഒരു മഹാസംഭവമാണ് ദിവ്യകാരുണ്യ കോൺഗ്രസ്സ്. സമമുന്നണിയിലും സമയവും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അടുത്ത കോൺഗ്രസ്സിന് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. അത് കേന്ദ്രമായിരിക്കുമ്പോൾ പൊതുവിൽ ഏകീകരണത്തിന് പ്രത്യേകിച്ചും ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ നിഗൂഢമായ കൗശലിക ജീവിതത്തിന്റെ സനാതന സന്ദേശം നൽകി, അവിടുത്തെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ജീവനായ കൗശലത്തിന് അനാവരണം ചെയ്യും. നമുക്ക് കാത്തിരിക്കാം; പുതിയൊരു യുഗത്തിന്റെ പുലർച്ചയാണ്. ‘മെസയായിക്’ എന്നതിനെ വിളിക്കാനാണ് നാം ഇപ്പോൾ കാണുന്നത്, ജീവിതത്തിന്റെയും സമൃദ്ധിയുടെയും സമാധാനത്തിന്റെയും പ്രത്യാശയാണ്, അത് നമുക്ക് നൽകുക.” പ. പിതാവിന്റെ പ്രതീക്ഷ സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുമെന്നു ബോംബേ കോൺഗ്രസ്സ് തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

വിശ്വാസികൾക്കു പൊതുവേ അനുഗ്രഹമായ കമാണ് ദിവ്യകാരുണ്യ കോൺഗ്രസ്സ്. കോൺഗ്രസ്സ് സമമുന്നണിയിൽ വളരെ മുമ്പുതന്നെ ആ അനുഗ്രഹം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ‘യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ ഉറപ്പുള്ളതായ’ വി. കർമ്മാനയോടുള്ള സ്നേഹത്തിനാൽ കൂടുന്നതിന് ദിവ്യകാരുണ്യ കോൺഗ്രസ്സ് പോലെ മറ്റൊരു പാധിയില്ല. യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ

വിശ്വാസാചാരങ്ങളുടെ സമന്വിക്കത്തായൊരു പകർപ്പ് ബോംബേകോൺഗ്രസ്സ് ഹൈന്ദവഭാരതത്തിന് കാണിച്ചുകൊടുത്തു; അതിന്റെ ഫലം വിദൂരസ്വർശിയുമാണ്. ബോംബേകോൺഗ്രസ്സിനെപ്പറ്റി ഗ്രന്ഥാവസാനത്തിൽ ദീർഘമായി പറയാനുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ പരാമർശമിവിടെ നിറുത്തി കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ചരിത്രത്തിലേക്കു കടക്കാം.

I

ഉത്ഭവവും ഉദ്ദേശ്യവും

A. ചരിത്രപശ്ചാത്തലം.

ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയ്ക്കു സന്നാതനസമാധാനം വാഴാനും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവിടുനന്നും സഭയിൽ ജീവിക്കുന്നു. ഈ ദിവ്യസാന്നിധ്യത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ സഭാചരിത്രം പഠിക്കുന്നവന് എളുപ്പം കാണാൻ കഴിയും. ചരിത്രത്തിൽ ചില പ്രത്യേകഘട്ടങ്ങളുണ്ട്; അവിടെയൊക്കെ പ്രവൃത്തമായിക്കാണാം ഈ സമാധാനത്തിന്റെ അതുല്യകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. മറിച്ച്, ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിഗൂഢമായിരിക്കുന്ന ഘട്ടങ്ങളുമില്ലാതില്ല. എങ്കിലും ഒന്നു നമുക്കറിയാം, ആ ദിവ്യസാന്നിധ്യത്തിന്റെ വെളിച്ചം എന്നുമെന്നും സഭയിലുണ്ട്.

പ്രതിബന്ധങ്ങളുടെ കൊടുങ്കാറ്റു സഭയ്ക്കു തിരായി അകത്തുനിന്നും പുറത്തുനിന്നും ആഞ്ഞടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെയെല്ലാം സഭ അതിജീവിച്ചു. ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ശതകങ്ങൾ തന്നെയെടുത്തുനോക്കൂ. മനുഷ്യനെ ദൈവത്തിൽനിന്നും സഭയിൽനിന്നും അകറ്റി, ജീവിതത്തിലേ എല്ലാ മണ്ഡലത്തി

ന്റേയും കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ വെമ്പിയ പച്ച ബ്ലേതികവാദത്തെ അവർക്കു നേരിടേണ്ടിവന്നു.

സഭാവിരുദ്ധശക്തികളുടെ സമരകേന്ദ്രമായിരുന്നു ഫ്രാൻസ്. അന്നു ലൂയി പതിന്നാലാമൻ യൂറോപ്പിന്റെ രാഷ്ട്രീയനേതൃത്വം നേടിയെടുത്തു. അതോടൊപ്പം ഫ്രാൻസിന്റെമാത്രമായി ഒരു സ്വതന്ത്രസഭയ്ക്കു രൂപംകൊടുക്കാനുള്ള അഭിനിവേശവും ഉയിരിട്ടു. വോൾട്ടെയർ, ദിദെറോ തുടങ്ങിയ എൻസൈക്ലോപീഡിസ്റ്റുകൾ രാഷ്ട്രലിസത്തിന്റേയും മറാരിയലിസത്തിന്റേയും അപ്പസ്തോലന്മാരായി വിപ്ലവത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികൾ ഉയർത്തിയതും ഇക്കാലത്താണ്. അധികം കഴിയുമുമ്പ് അതു സഭയുടെ സ്ഥാപിതനിയമങ്ങളേയും വിശ്വാസസത്യങ്ങളേയും തകിടംമറിക്കാനുള്ള ഒരാളായി മാറി. വിപ്ലവനേതാക്കളിലൊരാൾ പറഞ്ഞു: “ഈ യുഗം സകല സ്ഥാപിതനിയമങ്ങളേയും മാറ്റിമറിക്കുമെന്നാണു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്.” ക്രിസ്തീയവിശ്വാസസത്യങ്ങളെല്ലാം കഴമ്പില്ലാത്തതെന്നു വോൾട്ടെയർ ആക്ഷേപിച്ചു. വിശ്വാസത്തേയും വെളിപാടിനേയും റൂസ്സോ ചോദ്യംചെയ്തു. ഇവരൊക്കെയാണു ഫ്രഞ്ചുജനതയിൽ അധികാരവിപ്ലവത്തിന്റെ വിത്തു പാകിയവർ (1)

1789-ൽ ഫ്രഞ്ചുവിപ്ലവം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. സമരോൽസുകരായ മതവിദ്വേഷികൾ സഭയുടെമേൽ കൈരാതികമായൊരാക്രമണം നടത്താനൊരവസരം ഇവിടെ കണ്ടു. ദൈവികസിംഹാസനത്തിൽ ബുദ്ധിയുടെ ദേവനെ കയറ്റി പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ അവർ വെമ്പൽ കാട്ടി. ഫ്രാൻസിന്റെ ധാർമികമണ്ഡലമാകെ കണക്കറ്റ ദൈവദോഷങ്ങൾകൊണ്ടു കളങ്കിതമായി. മതങ്ങളെല്ലാം വിദ്വേഷവിധേയമായി; ക്രിസ്തു

(1) cf. *Catholic Encyclopedia* V, art. *Encyclopedist*, p. 419.

മതം ഔദ്യോഗികമായി നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. നൂറുകണിനു വൈദികന്മാർ വധിക്കപ്പെട്ടു. അസംഖ്യം സന്യാസിനികളും തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി ജീവൻപിിച്ചു. ഹിന്ദു തെരുവുകളെല്ലാം രക്തപങ്കിലമായി. ഈശോസഭക്കാരുടെ ഏഴുപത്തിനാലു കലാലയങ്ങളാണു ഗവണ്മെന്റ് അടച്ചു പൂട്ടിയതു്. 5643 സന്യാസികളെ നാടുകടത്തി. സഭാവസ്തു വകകളെല്ലാം കണ്ടുകെട്ടി. 1803-ൽത്തന്നെ പതിനായിരത്തിൽപ്പരം സ്കൂളുകൾ ഗവണ്മെന്റ് പിടിച്ചെടുത്തു. സന്യാസികൾക്കു് അധ്യാപനാധികാരം നിരോധിച്ചുകൊണ്ടു് 1804-ൽ ഒരു നിയമവും അവർ പാസ്സാക്കി.

അതേസമയം സഭയ്ക്കുള്ളിൽത്തന്നെ മറ്റൊരു വിരുദ്ധ ശക്തി വളർന്നു—ജാൻസനിസം. നന്മയുടെ നിറമണിഞ്ഞു് അന്നതു ഫ്രാൻസിന്റെ ആധ്യാത്മികമണ്ഡലത്തിൽ കോളിളക്കങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. യഥാർത്ഥക്രൈസ്തവഭക്തിയെ അതു നിർജ്ജീവമാക്കിക്കളഞ്ഞു. ദൈവത്തിന്റെ മഹാമഹിമാവോടുള്ള 'ബഹുമാന'ത്തിന്റെ പേരപറഞ്ഞു്, സ്നേഹത്തിന്റെ ജീവദായകമായ ദിവ്യമേശയ്ക്കുണയരുതെന്നു വിശ്വാസികളെ അവർ വിലക്കി.

ഈ പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളിലൊന്നും സഭ അനാഥയായിരുന്നില്ല. നാരകീയശക്തികൾ തനിക്കെതിരെ പ്രബലപ്പെടുകയില്ലെന്ന ദിവ്യവാശാനം അന്നും അവർക്കു് ധൈര്യം നല്കി. അക്കാലത്തുതന്നെ, ആധ്യാത്മികപ്രാഭവം തികഞ്ഞ ചില വിശുദ്ധന്മാർ രംഗത്തെത്തി, ഇന്നത്തേ സാമൂഹികജീവിതത്തെപ്പോലും സാരമായി സ്വാധീനിച്ചുവരുന്ന ആധ്യാത്മികപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു് ജന്മം കൊടുത്തു. ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങളാകട്ടേ, മനുഷ്യസമുദായത്തെ ദൈവത്തിൽനിന്നകറ്റിയതു കൊണ്ടു ഭൗതികമാത്രമായിപ്പോയ മാനവസംസ്കാരത്തിനു് ഔദ്യോഗികജീവൻ പ്രദാനംചെയ്യാൻ ഒട്ടേറെ സഹായിച്ചു. ഇവയിൽ പ്രധാനം, ദൈവത്തിനും ദൈവസുതനും പരസ്പാ

രാധന നൽകാനുള്ള പദ്ധതിയായിരുന്നു. അതോടൊത്തു്, മനുഷികവ്യാപാരത്തിന്റെ വിവിധതരകളിലേയ്ക്കു ക്രിസ്തുവിനെ സംവദിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവനവോത്ഥാനവും ആരംഭിച്ചു. ദൈവാലയങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള ഭക്തജനപ്രവാഹവും കൗടാശികജീവിതത്തിലുള്ള താല്പര്യവും ജാൻസനിസത്തിനൊരൊന്നാംതരം തിരിച്ചുടിച്ചായി. മറ്റു ചരിത്രഘട്ടങ്ങളിലുണ്ടായതിനെക്കാളുപരി, ദൈവസാന്നിധ്യത്തിന്റെ വിസ്തൃതനീയമായ അടയാളങ്ങൾ ഇക്കാലത്തു ദൃശ്യമായി. മതവിരുദ്ധശക്തികളുടെ സമരരംഗമായ ഫ്രാൻസിൽത്തന്നെയാണ് ഈ ആധ്യാത്മികനവോത്ഥാനം ഉയിർകൊണ്ടതും ഉയർച്ച പ്രാപിച്ചതും എന്നോർക്കണം—ദൈവത്തിന്റെ അതിശയകരമായ പരിപാലന!

ഫ്രാൻസിസ് ഓ് സെയിൽസ്, വിൻസെൻറ് ഓ് പോർ, പീററർ ഫുറിയേ (Fourier), ഫ്രാൻസിസ് റേജിസ് (Regis), ജോൺ ഏവ്ഓ് (Eudes) ക്ലോദ് ഓ് ല് കൊളോൺബിയേർ (Claude de la Colombe), ഗ്രിഗ്നിയോൺ മോൺഫോർ (Grignon Montfort) ജോൺ മരിയ വിയാനേ, ഫ്രാൻസിസ് ഓ് ഷാൻതാൾ (Chantal) മാർഗരറ്റ് മേരി അലക്സാൻഡർ, തെരേസ് ഓ് ലീസ്യൂ (Therese de Lisieux) തുടങ്ങി ക്രൈസ്തവലോകത്തെ ഓരോ വർണ്ണങ്ങളിലുള്ള വിശുദ്ധർ ഈ ശതകത്തിലാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്. തിരുമുദയഭക്തി, വി. ജോൺ വിയാനേയുടെ ദിവ്യകാരണ്യഭക്തി, പരിശുദ്ധജനനിയുടെ പൂർവ്വദർശനങ്ങൾ, അതുഭക്തകാശാത്രരൂപം മുതലായവ ഇക്കാലത്തേ ചില ആധ്യാത്മികമഹാസംഭവങ്ങളാണ്. അതിപ്രധാനമായ മറ്റൊരു സമാരംഭമാണ് ഇക്കാലത്തു ഫ്രാൻസിൽ ഉദയംകൊണ്ട ദേശീയവും സാമൂദേശീയവുമായ ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സുകൾ. ഈ സമ്മേളനങ്ങൾ, മനുഷ്യരുടെയിടയിലുള്ള ദൈവസാന്നിധ്യത്തെ, ദിവ്യകാരണ്യത്തിലുള്ള ക്രിസ്തു

സാന്നിധ്യത്തെ, പരസ്യമായി ഏറ്റെടുക്കുവാൻ വിരുദ്ധമായിരിക്കാവുന്നതല്ലെന്ന് നൽകി.

B. മൂന്നു മുന്നോടികൾ

(a) വി. പീറ്റർ ജൂലിയൻ എയ്മാർ
(Peter Julien Eymard)

1962 നവംബർ 15-ാംതീയതി ഇരുപത്തിമൂന്നാംതോറോണോൻ മാർപ്പാപ്പ വന്ദ്യനായ പീറ്റർ ജൂലിയൻ എയ്മാറിനെ വിശുദ്ധപദവിയിലേക്കുയർത്തി. എയ്മാർ 1811 ഫെബ്രുവരി 4-ാംതീയതി ഫ്രാൻസിൽ ജനിച്ചു; 1868-ൽ മരിച്ചു. മറ്റൊരു മഹാവിശുദ്ധനെയുംപോലെ എയ്മാറിനുണ്ടായിരുന്നു സഭയിലൊരു ദൗത്യം. വിശുദ്ധകർമ്മങ്ങളുടെ ആധുനികരൂപങ്ങളിലൊന്നിൽ അപ്രതിമൻ എന്നാണ് അറിയപ്പെടുക. “വി. കർമ്മം-അവിടെത്തന്നെ സർവ്വം,” എയ്മാറിനു പ്രിയപ്പെട്ടൊരു ശൈലിയായിരുന്നു ഇത്. 1851-ൽ അദ്ദേഹമെഴുതി: “അനവധി കത്തോലിക്കരെ യോനകമാംവിധം ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന സാമൂഹികനിഷ്പക്ഷതയ്ക്കൊരു മറുമുന്നിനെപ്പറ്റി ദീർഘമായാലോചിച്ചിട്ടു കണ്ടത് ഒരേ ഒരേണ്ണം— ദൈവകാര്യയീശോയോടുള്ള ഭക്തി” (1) മറ്റൊരുവശത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “വി. കർമ്മത്തിൽനിന്നു വളരെയധികം അകന്ന ഒരു ജീവിതമാണ് നമ്മുടേതെന്നെനിക്കു തോന്നുന്നു. സ്വപ്നാതിശായിയായ ഈ മഹാമഹത്വത്തെ സ്നേഹിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി നമ്മൾ വേണ്ടവിധം പ്രസംഗിക്കുന്നില്ല. ഫലമോ? എത്രയെത്ര ആത്മാക്കളാണ് ആധുനികമായി വേ

(1) Quoted in *Revue Eucharistique du Clerge*, 66 (1963), p. 107.

ഒന്നിക്കുന്നത്. കാരണം, ദിവ്യനാഥനിൽ ശക്തിയും സമാധാനവും കണ്ടെത്താനറിഞ്ഞുകൂടാത്തതിനാൽ, ഈ കൂട്ടരുടെ ഭക്തി വെറും ഐന്ദ്രികവും വികാരപരവുമാണ്.”

സന്ദർഭമേതുമാകട്ടെ, വി. കുർബാനയെപ്പറ്റിമാത്രമേ എയ്‌മാറിന് പ്രസംഗിക്കാറുള്ളൂ. അദ്ദേഹമെഴുതി: “നാനാവശത്തുനിന്നും സത്യത്തിന്റെ രാജാവായ ക്രിസ്തു ആക്രമിക്കപ്പെടുമ്പോൾ വിശ്വാസസത്യങ്ങളിലൊന്നിനെ സ്ഥാപിക്കുക എന്നതല്ല പ്രശ്നം. സുവിശേഷപുണ്യങ്ങളിലൊന്നോ രണ്ടോ പരിശീലിച്ചുകൊണ്ടും ഒന്നുമായില്ല. സ്റ്റേഫാനോസാദത്തിലേ ബന്ധിതനായ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കണം, സേവിക്കണം— സമയത്തും അസമയത്തും, സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും എന്നും എവിടേയും.”

തന്റെ ദിവ്യകാരുണ്യസന്ദേശം സംവഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം രണ്ടു സന്യാസസമൂഹങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു: ദിവ്യകാരുണ്യവൈദികർ, ദിവ്യകാരുണ്യദാസികൾ. എന്നും രാപകൽ ദിവ്യകാരുണ്യനാഥനെ ആരാധിക്കുകയെന്നതാണ് വരുടെ പ്രത്യേകലക്ഷ്യം. 1857- ജനുവരി ആറാം തീയതി ആദ്യത്തേ സന്യാസഭവനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. അന്നത്തേ സമ്മേളനത്തിൽ എയ്‌മാർ പറഞ്ഞു: “അന്നോരിക്കൽ ഒരു യഹൂദപ്രതിനിധി സംഘം സ്താപകയോഹന്നാനോടു ചോദിച്ചു, ‘അങ്ങാരാണ്?’ പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, എനിക്കു തോന്നുന്നു നിങ്ങളും അതേ ചോദ്യം ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുകയാണെന്ന്. ‘നിങ്ങൾ ആരാണ്?’ എന്താണീ പുതിയ സമാരംഭം?’ ആദ്യ ചോദ്യത്തിനുത്തരമിതാ: ‘ഒന്നുമല്ല. ദൈവമേ, അവിടുത്തെ കൈകളിൽ ഞങ്ങളൊന്നുമല്ല; ശുദ്ധമേ ശൂന്യത! സഭയുടെ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ശക്തിമാത്രമാണ് ഞങ്ങളെ മുന്നോട്ടു നയിക്കുന്നത്. ഇനി, എന്താണ് ഞങ്ങളുടെ ജോലി. ഞങ്ങൾ ദിവ്യകാരുണ്യസഭയുടെ മക്കളാണ്; ദിവ്യകാരുണ്യനാഥൻ

നിത്യാരാധനയർപ്പിക്കുക, അതാണീസഭയുടെ ലക്ഷ്യം. മറ്റു പണ്ഡിതപ്രവർത്തകർ ഞങ്ങൾക്കില്ലെന്നില്ല. പക്ഷേ, അവയെല്ലാം ഈ പ്രഥമലക്ഷ്യത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമാണെന്നു മാത്രം.”(1)

ഈ രണ്ടു സഭകളും എയ്‌മാറിന്റെ ഭൗത്യം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോയി. 1881-ൽ പ്രീസ്റ്റ്സ് യൂക്കരിസ്റ്റിക് ലീഗും, ഏറെത്താമസിയാതെ ‘പ്രീസ്റ്റ്സ് കമ്മ്യൂണിയൻലീഗ്’, ‘പീപ്പിൾസ് യൂക്കരിസ്റ്റിക് ലീഗ്’ എന്നീ സംഘടനകളും രൂപംകൊണ്ടു.

ഒന്നാമത്തേ ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സു നടന്നത് എയ്‌മാർ മരിച്ചു പതിമൂന്നുവർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ്. എങ്കിലും, ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സുകളുടെ ചരിത്രമെഴുതുന്നവൻ എയ്‌മാറിനെപ്പറ്റി നിശ്ശബ്ദനായിരിക്കുക സാധ്യമല്ല. അത്രയ്ക്കു മുമ്പാണ് അദ്ദേഹത്തോടതിനുള്ള ബന്ധം. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഉത്ഭവത്തിനു സർവ്വമാകാരണക്കാരിയായ മിസ്സ് തമിസിഡേ പത്തുവർഷത്തേയ്ക്കും, എയ്‌മാറിന്റെ മരണംവരെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആധ്യാത്മികപുത്രിയായിരുന്നു. 1809 ജൂലൈ 17-ാം തീയതി ദിവ്യകാരണ്യസഭയുടെ പ്രൊക്യുറേറ്റർ ജനറൽ ആർ. പി. തെന്നായോ (Thenaillon) യ്ക്ക് അയച്ച കത്തിൽ മിസ്സ് തമിസിഡേ എഴുതി: “എന്റെ ജീവിതത്തെയാകെ നയിച്ചത് അദ്ദേഹമാണ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങളാണ്. ആ ആശയങ്ങളെത്തന്നെയാണ്, ഈ പുതിയ സമാരംഭം ലക്ഷ്യംവെക്കുന്നതും പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതും.”(2)

(1) I. c., p. 110.

(2) Quoted in *Le Bienheureux Pere Eymard et Les Congress: Revue Eucharistique du Clerge* 59, 1956 p. 435.

b) തമിസിയേ (Tamisier)

അജ്ഞാതരും മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽ ബലഹീനരമായ വ്യക്തികളെയാണു്, വലിയ കാര്യങ്ങൾക്കായി ദൈവം തിരഞ്ഞെടുക്കുക. വിശ്വവ്യാപകമായ തിരുഹൃദയഭക്തിയുടെ സമാരംഭകയായ വി. മാർഗരറ്റ് മേരി അലങ്കോക് പാവപ്പെട്ട ഒരു കന്യാസ്ത്രീമാത്രം. നിർലാഭനരും നിരക്ഷരരായ കുട്ടികൾക്കാണ് പൂർട്ടിലും ഫാത്തിമായിലും ദൈവമാതാവു കാണപ്പെട്ടതു്. അതുപോലെ, ഇന്നത്തേ സാമുവേലിയദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിനു ബീജാവാപം ചെയ്തതു് ജൂലിയാങ് എയ്മാറിന്റെ ആത്മീയശിക്ഷണത്തിൽ വളർന്ന തമിസിയേയാണ്-ഒരു വെറും സാധാരണക്കാരി.

1844 നവംബർ 1-ാം തീയതി ഫ്റാൻസിഡേ ടൂറി (Tours) ലാണ് തമിസിയേ ജനിച്ചതു്; വിശുദ്ധിയുടെ മഹാനീയസോപാനത്തിലേയ്ക്കുള്ള ആ യാത്ര അവസാനിച്ചതു 1910 ജൂൺ 20-ാം തീയതിയും. 1873- ജൂൺ 29-ാം തീയതി ഒരു മഹാസംഭവമുണ്ടായി. അന്നു ഫ്റാഞ്ചുപാർലമെൻറിലേ ഇരുനൂറിൽപ്പരം അംഗങ്ങൾ പാരെല്മോണിയലിലേ (Paray-le-monial) ക്ലപ്പേളക്കുള്ളിൽ മുട്ടുകുത്തി തങ്ങളേയും പാർലമെൻറിനേയും ഫ്റാൻസിനെത്തന്നെയും ഈ ശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ഫ്റാൻസിഡേ കഗ്രാമങ്ങളിൽപ്പോലും ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച ഒരു സംഭവമാണതു്.

ഇതറിഞ്ഞു് മിസ്സു് തമിസിയേ അനന്ദതുന്ദിലായി. അന്നു ഫാദർ ചെവ്റിയേ (chevrier) ആയിരുന്നു അവളുടെ കമ്പസാരക്കാരൻ. വി. കുർബ്ബാനയെസ്സംബന്ധിച്ചു് എയ്മാർ മനസ്സിൽക്കണ്ട പ്രോഗ്രാം പ്രവൃത്തിപഥത്തിലെത്തിക്കാൻ തമിസിയേ പെട്ടെന്നൊരു വഴി കണ്ടുപിടിച്ചു. “വി.

കുർബ്ബാനവഴി ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് എന്തെന്തെന്ന സമർപ്പിക്കുവാൻ ദൈവം എന്നെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് എനിക്കു മനസ്സിലായി," തമിസിയേ ഫാ. ഷെവ്റിയേയോടൊരിക്കൽ പറഞ്ഞു. ഇതും, എയ്‌മാർ തന്റെ വൈദികന്മാരിൽ വളർത്താനുദ്ദേശിച്ച ആശയവും ഏതാണെന്നുതന്നെ. ഭാവിയിലുപരി ചിന്തിച്ചപ്പോൾ തമിസിയേ അല്പം ചകിതയായി. "ജോലി അത്ര എളുപ്പമല്ല," കമ്പസാക്കാരൻ അവളോടു പറഞ്ഞു, "വളരെയേറെ സഹിക്കുവാനുണ്ട്. ദൈവം ആത്മാക്കളെ ഉണർത്തുന്നതോടൊപ്പം അനുഗ്രഹംകൂടി കൊടുക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, അധ്വാനിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക, കാത്തിരിക്കുക "

വിനീതയായ തമിസിയേ അധ്വാനിച്ചു, പ്രാർത്ഥിച്ചു, കാത്തിരുന്നു. ആദ്യം ബെല്ലേ (Belley) യിലേ ബിഷപ്പായ മോൺ. റിച്ചോയെ (Richaud)—ഇദ്ദേഹം പിന്നീട് പാരീസിലേ കാർഡിനൽ ആർച്ചുബിഷപ്പായി— തമിസിയേ വിവരം ധരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനിഷ്ടമായി, തമിസിയേയുടെ പദ്ധതി. പിന്നീട് തമിസിയേ സന്ദർശിച്ച് വിഖ്യാതനായ മോൺ. മെർമിഷോയെയാണ്. അദ്ദേഹമാണ് 'ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സ്' എന്ന പേര് നിർദ്ദേശിച്ചത്. ചർച്ചകളും പ്രാരംഭപണികളും പൂരാഗമിച്ചു. അങ്ങനെ, 1881-ൽ ആദ്യത്തേ ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സ് നടന്നു. 1910-ൽ തമിസിയേ മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഇരുപതു സാമൂദേശീയദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സുകൾ സമ്മേളിച്ചു. അവയുടെയെല്ലാം പിന്നണിപ്രവർത്തക തമിസിയേയാണെന്ന കാര്യം അധികമാരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ആത്മതറിയരുതെന്നുതന്നെയായിരുന്നു, അവളുടെ ആഗ്രഹവും. തന്റെ ജോലി വിജയപ്രദമാകുന്നതിന് എളിമയും സഹായകതയും അനിവാര്യമെന്ന്, വി. ജൂലിയാസ് എയ്‌മാറിന്റെ വിദഗ്ദ്ധമായ ആധ്യാത്മികശിക്ഷണം ലഭിച്ച തമിസിയേ മനസ്സിലാക്കി. അന്നത്തേ ആ ചെറു

കോൺഗ്രസ്സ് ഇന്ന് രാജ്യാന്തരസീമകൾ കടന്നു സഞ്ചന ശുദ്ധയാകർഷിച്ചു് അതുതകരമായ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു കണ്ടു തമിഴിലേ സപ്തത്തിലിരുന്നു പുഞ്ചിരിതുവന്നുണ്ടാവും.

c) മോൺ. ദ് സെഗൂർ (Seigur)

സഭയിലേ വൻപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ പലതും ഒറ്റപ്പെട്ട വ്യക്തികളാണെന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. പക്ഷേ, ദൈവപരിപാലനയാൽ സഭാധികാരികൾ അവസാനം അതിനെ ആശീർവ്വദിച്ചുനഗ്നമാക്കുകയാണു പതിവു്. ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അങ്ങനെയൊരാധികാരിയെ മോൺ. ദ് സെഗൂറിൽ നമുക്കു കാണാം.

1877-ൽ പാരീസിൽക്കൂടിയ ഒരു യോഗത്തിൽ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ഒരു സ്ഥിരം കമ്മറ്റി വേണമെന്നൊരഭിപ്രായം ഉണ്ടായി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ പുതുതായി പ്രവേശിച്ച പോപ്പ് ലിയോ പതിമൂന്നാമൻ (1879-ൽ) പറഞ്ഞു: “ദിവ്യകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പുരോഗതിക്കായി എന്തും അനുവദിക്കാൻ നാം തയ്യാറാണ്.” ദിവ്യകാരുണ്യഭക്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ അനന്യസഭശനായിരുന്ന മോൺ. സെഗൂർ തമിഴിലേയ്ക്കു പ്രോത്സാഹനം കൊടുക്കുക ഒരു വലിയ കാര്യമായിക്കരുതി. തമിഴിലേ 1880-ൽ അദ്ദേഹത്തിനൊരു നീണ്ട റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിച്ചു. മോൺ. സെഗൂർ അതിനംഗീകാരം നൽകിയെന്നുമാത്രമല്ല, പ. പിതാവിനു സമർപ്പിക്കാനായി വേറൊരു പേക്ഷയും ഉടൻതന്നെ തയ്യാറാക്കി. മലിനിലേ (Malines ബൽജിയത്തിൽ) ആർച്ച്ബിഷപ്പായ കാർഡിനൽ ദ് ഓങ്വഴി പരിശുദ്ധപിതാവിനു സമർപ്പിക്കുവാനായി സെഗൂർ അതു തമിഴിലേയ്ക്കെ ഏല്പിച്ചു. തമിഴിലേയിൽനിന്നു്

അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ, കർദ്ദിനാൾത്തിരുമേനി വല്ലാതെ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു: “അതെയതെ, ഈ മഹാമഹിമ ദൈവത്തിനായി നേടുന്നതുവരെ മരിക്കാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു”. കുറേനാൾ കഴിഞ്ഞു, അദ്ദേഹം റോമിലെത്തിവരിച്ചു. അവിടെവെച്ചായി ഇതേപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു. സെന്റർ സമർപ്പിച്ച ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സ് പരിപാടിക്ക് ലിയോ പതിമൂന്നാമൻ അംഗീകാരം നൽകി. ഇനിയുണ്ടാകേണ്ടതു് ഇതിനൊരു സ്ഥിരരൂപമാണെന്നാണു്. ഫ്രാൻസിസിലേയും ബൽജിയത്തിലേയും ആധ്യാത്മികതീക്ഷ്ണതനിറഞ്ഞ ദിവ്യകാരുണ്യപ്രേഷിതരിൽനിന്നേതാനുംപേരെ ചേർത്തു മോൺസിഞ്ഞാർ ആ കമ്മറ്റിയുണ്ടാക്കി. 1881 ജൂൺ 28 മുതൽ മുപ്പതുവരെ ഫ്രാൻസിലെ ലിയൂയിൽ (Lille) വെച്ച് ആദ്യത്തേ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സ് നടത്തുമെന്നു കമ്മറ്റി പ്രഖ്യാപിച്ചു. പക്ഷേ, ആ മഹാസംഭവം കാണാൻ മോൺസിഞ്ഞാറിനു ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല. 1881 ജൂൺ 9-നു്, കോൺഗ്രസ്സ് ആരംഭിക്കുന്നതിനു തൊട്ടിരുപതുദിവസം മുമ്പു്, ആ പുണ്യാത്മാവു മരിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ വിസ്മയാവഹമായ വഴികൾ! ഒന്നു നമുക്കു തീർത്തുപറയാം. ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ വി. എയ്മാറിനോടും തമിസിനേയോടുമൊപ്പം മോൺ. സെന്റർയും സ്റ്റരിക്കപ്പെടും, എന്നെന്നും.

C. ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ

ഫ്രാൻസിന്റെ ആധ്യാത്മികമണ്ഡലത്തിലേയ്ക്കു് ഞങ്ങളെ കൊടുക്കാറിനെപ്പറ്റി ചിലതൊക്കെ നാം കണ്ടുവല്ലോ. അതുപോലെ, ക്രിസ്തുവിനേയും ക്രിസ്തുസഭയേയും ഫ്രാൻസിന്റെ സാംസ്കാരികരംഗത്തുനിന്നു തുടർത്താത്തതു തൽസ്ഥാനത്തു മതനിഷ്പക്ഷതയും ഭൗതികതപവും പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ

18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മതവിരുദ്ധശക്തികൾ നടത്തിയ ചില സമരതന്ത്രങ്ങളും നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കി. ഇതൊക്കെ ഒരു വശത്തു്. മറുകരെ ജാൻസനിസമെന്ന പേരിൽ ഒരു ആധ്യാത്മികപ്രസ്ഥാനം ഉയർന്നുവന്നു. ദൈവത്തിന്റെ മഹാമഹിമാവിനോടുള്ള ഭയഭരവുകളുടെ മറവിടിച്ചു്, ജാൻസനിസം മനുഷ്യനെ ദൈവത്തിൽനിന്നു കഠറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവർ മാനുഷപോയി, സനാതനസ്തോഹമായ ദൈവം മനുഷ്യനെ തന്റെ സ്തോഹത്തിലേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കുവാൻ മനുഷ്യനായി അവതീർന്നായ കാര്യം. ഭയത്തിന്റേതല്ല ക്രിസ്തു മതം; അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം സ്തോഹവും വിശ്വാസവുമാണു്. തന്റെ രക്തം നല്കി ചരിത്രാണമെയ്ക്കു മനുഷ്യഗണത്തിനുവേണ്ടിയാണു ക്രിസ്തുനാഥൻ അപ്പത്തിന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും സാദൃശ്യങ്ങളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്.

സഭയ്ക്കുള്ളിൽ വളർന്നു വന്നു വഴിപിഴച്ച ജാൻസനിസ്റ്റ് മനോഭാവത്തിനും സഭയ്ക്കു പുറത്തുയർന്നു വന്ന മറ്റൊരു വിധത്തിലുള്ള ചിന്താഗതിക്കും ഒരുമിച്ചൊരുത്തരവും വെല്ലുവിളിയു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാരണം, ദൈവം മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ മനുഷ്യനോടൊത്തു വസിക്കുന്നുവെന്നും അവിടുന്ന് മനുഷ്യൻ അപ്രാപ്യനല്ലെന്നുമുള്ള പ്രഖ്യാപനമാണ്.

i) ആരംഭം

മനുഷ്യന്റെ പ്രഥമകർത്തവ്യമാണ്, ദൈവത്തിനാരാധനപ്രകാരം. ദൈവത്തിന് മനുഷ്യന്റെ മേലുള്ള ആധിപത്യത്തിന്റേയും മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിലുള്ള ആശ്രയത്തിന്റേയും പരസ്പരപൂർവ്വപരമാണ് ആരാധന. പോപ്പ് ലിയോ പതിമൂന്നാമൻ എഴുതുന്നു: “പ്രിയമക്കളേ, നമുക്കൊന്നിച്ചുണ്ടായ അറിഞ്ഞാരയുടെ മുൻപിൽ. അവിടെയാണ് നമ്മുടെ പരിത്രാണം സമാഹരിക്കപ്പെടുന്നത്.”

പരിശുദ്ധത്വത്തിനർഹമായ അതേ ആരാധന നന്നേ സ്നേഹപരമായ ദിവ്യകാര്യങ്ങളാൽ നൽകണം. ഈ ആരാധന വ്യക്തിപരവും പരസ്യവുമായിരിക്കണം. ഈ പരസ്യാരാധനയ്ക്കുള്ള ഏറ്റവും സമർപ്പിതമായ അവസരമാണ് ദിവ്യകാര്യങ്ങളാൽ. ഒപ്പം അത് വിശ്വാസികളിൽ ആന്തരികമായൊരു പുതിയ ചൈതന്യവും തീർക്കുന്നതും സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യും.

1924-ൽ പോപ്പ് പിയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ എഴുതി: “അനുഭവത്തിൽനിന്നു നമുക്കു രണ്ടുകാഴ്ചകൾ മനസ്സിലായി. ദിവ്യകാര്യങ്ങളാൽ സമ്പന്നമാക്കുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയും ജീവിക്കുന്ന സ്നേഹത്തോടെയാണു മടങ്ങിപ്പോവുക; കോൺഗ്രസ്സിൽ പ്രസ്താവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവികമായ ശക്തിവിശേഷം എല്ലാ വിശ്വാസികളിലും ഉദാത്തമായൊരാവേശവും കർമ്മോന്മുഖതയും ഉണ്ടാക്കുന്നു.”

ii) പരിഹാരം (Reparation)

എല്ലാ ദിവ്യകാര്യങ്ങളോടും അനുബന്ധമായും പരിഹാരം. ഇക്കാര്യത്തിൽ വിശുദ്ധരല്ലാം ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്; ഇതിൽ വിശുദ്ധരുടെ അഭിപ്രായത്തിന് ആധികാരികമായൊരു മേന്മയുമുണ്ടല്ലോ. പരിഹാരമാവശ്യമാണെന്നതിനു പാരമ്പര്യമോണിയയിലേ വെളിപാടുകൾ പ്രകടമായ തെളിവാണ്; പതിനൊന്നാംപീയൂസ്സിന്റെ ‘മിസറേന്തീസ്സിമൂസ് ദേവൂസ്’ ആധികാരികമായ പ്രഖ്യാപനവും.

ലോകത്തിലേ പാപങ്ങൾക്കു മുഴുവനുംവേണ്ടിയാണി പരിഹാരം. ആധുനികയുഗത്തിന്റെ ഏറ്റവും മാരകമായൊരു പാപമാണു ക്രിസ്തീയവെളിപാടിലുള്ള അവിശ്വാസം. യഥാർത്ഥമതത്തെ രാഷ്ട്രങ്ങളൊന്നാകെ തിരസ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പാർലമെന്റുകളിൽനിന്നും നീതിന്യായക്കോടതികളിൽ നിന്നും ക്രിസ്തു പുറംതള്ളപ്പെട്ടു; വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്നും കലാപീഠങ്ങളിൽനിന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യസന്ദേശം ബഹിഷ്കൃതമായി. സാമൂഹികജീവിതത്തിൽ മതത്തിനും സനാതനമൂല്യങ്ങൾക്കും വിലയൊന്നുമില്ലെന്നു വന്നു. ഇത്തരം നാനാജാതികളായ പാപങ്ങൾക്കും കനത്ത കൃതഘ്നതകൾക്കും പരിഹാരമായി ദിവ്യനാഥൻ നല്കുന്ന പരസ്യാരാധനയുടെ പാവനകർമ്മമാണ് ഓരോ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സും.

ലക്ഷങ്ങൾ വികാരവായ്പോടെ കൂദാശചെയ്തു വിശുദ്ധ യപ്പത്തിൻ മുൻപിൽ താണുവീണാരാധിക്കുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ കോവിലുകളിൽ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന വിശുദ്ധവിശ്വാസത്തെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുമ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും ഒരുമിച്ചാഹ്ലാദംകൊള്ളുകയാണ്.

പോപ്പ് ലിയോപതിമൂന്നാമന്റെ 'കപാസു' പ്രീമാസ് എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തിൽ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സുകളെപ്പറ്റി ഒരു പരാമർശമുണ്ട്: "ക്രിസ്തുവിനു മനുഷ്യരുടെ മേലുള്ള രാജകീയാധികാരത്തിന്റെ സാമോചനപ്രഖ്യാപനത്തിനു സഹായകങ്ങളായ ജനനിവിധമായ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സുകളെപ്പറ്റി നിശ്ശബ്ദനായിരിക്കുക സാധ്യമല്ല. ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്—അതു സാമൂഹികമോ ദേശീയമോ പ്രാദേശീയമോ ആകട്ടെ—ഒരേ ഒരുഭ്യുദ്യമമുള്ളു: ദിവ്യകാരുണ്യത്തിലേ തിരോഹിതനായ രാജാവിന് ആരാധനയും ബഹുമാനവും സമർപ്പിക്കുക. കോൺഗ്രസ്സുകളും പ്രസംഗങ്ങളും, പരസ്യാരാധനകളും ദിവ്യകാരുണ്യപ്രദക്ഷിണങ്ങളും ഒന്നിച്ചുദ്ഘോഷിക്കുന്നതു ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജതപത്തെയാണ്. തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ജനത്തിന്റെ അടുത്തേക്കു വരുന്ന ക്രിസ്തുവിനു കൈരാതികമായ ലോകം പ്രവേശനം നിഷേധിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുൻജനത പള്ളിക്കുള്ളിലേ

വിശുദ്ധനിശ്ശബ്ദതയുടെ മറവിചിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ വിജയാരവങ്ങൾ മുഴങ്ങുന്ന നഗരവീഥിയിലേ തുറന്ന ബലിവേദികയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. അവിടുത്തെ രാജകീയപ്രേഷിതത്വത്തിനു് ആദരവുകൾ അർപ്പിക്കയാണ്.”

iii) ക്രിസ്തുസന്ദേശപ്രചരണം

ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രധാനലക്ഷ്യമായിരുന്നു, ആരംഭമുതലേ, കോൺഫറൻസുകളും ചർച്ചാസമ്മേളനങ്ങളും. വിശുദ്ധകർബാന ചൊരിയുന്ന അനഗ്രഹവർഷം എങ്ങനെയാണ് മനുഷ്യരിലേക്കു പ്രവഹിപ്പിക്കേണ്ടതെന്നതാണു് എല്ലാ ചർച്ചകളുടേയും പ്രമുഖവിഷയം. കോൺഫറൻസുകളുടേയും ചർച്ചകളുടേയും വിശദമായ റിപ്പോർട്ട് അപ്പോഴപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതുതന്നെ അവയുടെ പ്രാധാന്യത്തിനു തെളിവാണ്.

D. ഓർഗനൈസേഷൻ

സാമൂദേശീയദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സിനു് ഒരു സ്ഥിരംകമ്മറിയുണ്ടു്. ഇതിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രസിഡണ്ടു് ബാർസലോണയിലേ ബിഷപ്പാണ്. ഈ കമ്മറിയുടെ ചുമതലയാണ്, സ്ഥലത്തേ അധികാരിയോടും പ. സിംഹാസനത്തോടും ആലോചിച്ചു സമ്മേളനത്തിന്റെ സ്ഥലവും സമയവും നിശ്ചയിക്കുക. ഈ കമ്മറിതന്നെയാണ്, അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു കോൺഗ്രസ്സിലേയ്ക്കു പ്രതിനിധികളെ ക്ഷണിക്കുന്നതും പ്രാദേശികകമ്മറി സമർപ്പിക്കുന്ന പരിപാടികൾ പരിശോധിച്ചുംഗീകരിക്കുന്നതും. പ്രാദേശികകമ്മറികൾ മിക്കരാജ്യങ്ങളിലും സാമൂദേശീയദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സ്ഥിരപ്രാദേശികകമ്മറിയില്ലെങ്കിൽ സ്ഥലത്തേ ബിഷപ്പ് ഒരു പ്ര

തേകുകക്കുവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസകോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം മുഴുവൻ ഈ കമ്മിറ്റിക്കാണ്. സമ്മേളനത്തിന്റെ വിവിധാവശ്യങ്ങൾക്കായി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പ്രവർത്തനസമിതികളും രൂപവത്കരിക്കുന്നതാണ്.

II

ആദ്യത്തെ ഇരുപത്തഞ്ചു വിദ്യാഭ്യാസകോൺഗ്രസ്സുകൾ

1) ലിയോ (Lille 1881)

1881-ൽ വിദ്യാഭ്യാസകോൺഗ്രസ്സിനു പോപ്പ് ലിയോപതിമുന്നാമന്റെ ആശിർവാദം ലഭിച്ചു. താമസിച്ച്, മോൺ. സെഗ്നർ സ്ഥിരംകമ്മിറ്റിക്കു രൂപംകൊടുത്തു. ഒന്നാമത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് ബർലിൻയിൽ വെച്ചു നടത്തുവാനാണ് തീരുമാനിച്ചത്. മതിയായൊരു കാരണമുണ്ടെന്ന്; 13-ാം ശതകത്തിൽ 'കോർപ്പസ് ക്രിസ്റ്റി' എന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിക്കുന്നതിനു സഭയ്ക്കു തേജസ്സും നൽകിയ വി. ജൂലിയന്ന (Julienne) യുടെ മാതൃരാജ്യമാണു ബർലിൻ. കോൺഗ്രസ്സ് ഭാരവാഹികൾ ബർലിൻ ഹയറാക്കിയെ സമീപിച്ചു. നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, അന്നത്തെ കലാഷിതമായ രാഷ്ട്രീയപരിതോഷസ്ഥകാരണം, അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറേണ്ടിവന്നു.

1881 ഏപ്രിൽ 25-ാം തീയതി മോൺ. സെഗ്നർ സ്ഥിരംകമ്മിറ്റിയോടു് ആലോചിച്ചശേഷം പ്രഖ്യാപിച്ചു, ഉത്തരഫ്രാൻസിലെ ലിയോ പട്ടണത്തിൽ വെച്ച് ആദ്യത്തെ

കോൺഗ്രസ്സ് നടത്തുന്നതാണെന്നു്. കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനം ജൂൺ 28 മുതൽ 30 വരെ മൂന്നുദിവസത്തേക്കെന്നാണു്, അവർ നിശ്ചയിച്ചതു്. മോൺ. സെഗ്യർ ദിവംഗതനായെങ്കിലും കോൺഗ്രസ്സ് കൂടുകതന്നെ ചെയ്തു. 'പുതിയ ലോക'ത്തിലേ ചിലിയർപ്പെടെ പലേ രാജ്യങ്ങളും പ്രതിനിധികളെ അയച്ചു. ഇങ്ങനെ, ആദ്യകോൺഗ്രസ്സുതന്നെ പേരിലും പ്രവൃത്തിയിലും സാമൂദേശീയമായിരുന്നു.

ആദ്യത്തേ രണ്ടു ദിവസങ്ങളിൽ, 'ദിവ്യകാരണ്യഭക്തി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു ഇന്നുവരെ എന്തു ചെയ്തു', 'ദിവ്യകാരണ്യനാമന്റെ രാജ്യം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധികൾ' ഇവ യഥാക്രമം ചർച്ചാവിഷയങ്ങളായി. വി. കുർബ്ബാന പരസ്യമായി എഴുന്നള്ളിച്ചുവെച്ചു് ആരാധനക്കും പരിഹാരത്തിനുമാണു മൂന്നാംദിവസം വിനിയോഗിച്ചതു്. ദിവ്യകാരണ്യപ്രദക്ഷിണത്തോടുകൂടെ ചടങ്ങുകൾ പരിസമാപിച്ചു. മൂവാതിരത്തിൽപ്പരം അല്പമായർ ആ പ്രദക്ഷിണത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. സക്രാരിയിലേ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിനു അത്രയധികം ആളുകൾ ഒന്നിച്ചുരാധനയർപ്പിച്ച രംഗം എത്ര ഹൃദയസ്സ്പർശകം! ദിവ്യകാരണ്യയീശോയോടു ഹൃദയംനിറയെ ഭക്തിയും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കൊരാവേശവും ആവഹിച്ചുകൊണ്ടാണു്, അന്നത്തേ സമ്മേളനത്തിൽനിന്നാളുകൾ പിരിഞ്ഞുപോയതു്.

ഈ സമ്മേളനത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടുവായിച്ചിട്ടു് പോപ്പ് ലിയോപതിമൂന്നാമൻ 1881 ആഗസ്റ്റ് 2-ാംതീയതി സ്ഥിരംകമ്മറ്റിപ്രസിഡൻറിയായ ഒരു കത്തിലേ പ്രസക്തമായ ഒരു ഭാഗമിതാ: "പ്രിയമക്കളേ, നിങ്ങൾ ഭരമേറ്റിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കമ്മോന്റുചരായിരിക്കവിൻ. കൂടുതൽ പേരെ അംഗങ്ങളും പ്രവർത്തകരുമാക്കി ഈ ആധ്യാത്മികപ്രസ്ഥാനം എല്ലായിടത്തും പ്രചരിപ്പിക്കുക. സ്റ്റേഫത്തിന്റെ ദിവ്യാഗ്നിസ് മുലിംഗങ്ങൾ എല്ലാ ജനഹൃദയങ്ങളിലും കൊളു

തുവാൻ നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധിക്കുക. ഈ ദിവ്യാഗ്നിസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ ലോകത്തിൽ വിതരവാൻ ക്രിസ്തുനാഥൻ വന്നു; വി. കർമ്മാനയെന്ന കൂടാശവഴി അത് ഉത്തീർത്തിരിക്കണമെന്നു വാൻ അവിടുന്ന് തീരുമാനിച്ചു. ”*

2) ആവിർഭൂതാൻ—1882

ദക്ഷിണമഹാസഭയിലെ ഒരു കൊച്ചുപട്ടണമാണ് ആവിർഭൂതാൻ. സഭാചരിത്രത്തിൽ വളരെയേറെ പ്രാധാന്യമുണ്ട് ഈ നഗരത്തിന്. ഏതാണ്ട് മുക്കാൽശതാബ്ദക്കാലത്തേക്കു മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ ആസ്ഥാനം ആവിർഭൂതാൻ ആയിരുന്നു. ഹാർലി (Harley) ആവിർഭൂതാൻകോൺഗ്രസ്സിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. കോൺഗ്രസ്സുസമാപനദിനത്തിൽ നടന്ന ദിവ്യകാര്യപ്രദക്ഷിണം പ്രതീക്ഷയിൽക്കവിഞ്ഞ ഒരു വിജയമായി. ദിവ്യകാര്യരാജനുമ്പിൽ തിരുവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ മുന്നൂറിൽപരം വൈദികരും ഏറിയുന്ന തിരിപിടിച്ച ആയിരക്കണക്കിനാളുകളും അണിനിന്നു നീങ്ങിയപ്പോൾ ആവിർഭൂതാനാകെ കോരിത്തരിച്ചു പോയി.

3) ലിയേജ്—(Liege) 1883

1883 ആയപ്പോഴേക്കും ഖൽജിയത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം ഒട്ടൊന്നു പരിശാന്തമായി. അതുകൊണ്ട് അടുത്ത ദിവ്യകാര്യകോൺഗ്രസ്സ് ഖൽജിയത്തിലെ ലിയേജിൽ സമ്മേളിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. ദിവ്യകാര്യരാധനയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ലിയേജിന് അപ്രതിമമായൊരു

* Quoted in *The Seventh National Eucharistic Congress*, Cleveland, 1935, p. 9.

സ്ഥാനമുണ്ട്. വി. ജൂലിയാനായുടെ ജന്മസ്ഥലമാണു ലിയേജ്. ഒന്നാം സമ്മേളനത്തെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞ ബൽജിയം ഇപ്രാവശ്യം അവളുടെ സമുദ്രലയം ലിയേജിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. ഒരു നിരീക്ഷകൻ കുറിച്ചുവെച്ചതു നോക്കൂ: “മഹനീയമായൊരു പാഠം! ആത്മരൂപമായ ദൃശ്യം! പ്രാതലനയുടേയും ആരാധനയുടേയും ചൈതന്യത്തിൽ ഭക്തിനിർഭരമായ ഹൃദയങ്ങളോടെ ദിവ്യകാരണ്യനാമന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി നില്ക്കുന്ന പതിനായിരങ്ങളുടെ സമൂഹത്തെയാണു ലിയേജ് അന്നു ദർശിച്ചത്. മുന്നൂറിൽപ്പരം ബൽജിയൻപള്ളികളുടേയും പട്ടണങ്ങളുടേയും പതാകകളാണു് അന്നവിടെ പാറിപ്പറന്നത്.”*

നാലുദിവസത്തേയ്ക്കായിരുന്നു, കോൺഗ്രസ്സു സമ്മേളനം. ദിവ്യകാരണ്യസ്സംബന്ധമായ ദൈവശാസ്ത്രപഠനങ്ങൾക്കായി നന്നാലു മീറ്റിംഗുകൾ നടന്നു, ഓരോ ദിവസവും. ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഡ്യുക്കേനവാ (Duquesnoy) ആയിരുന്നു സമ്മേളനാധ്യക്ഷൻ.

4) ഫ്രിബർ (1885)

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നാലാംസമ്മേളനത്തിനു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതു സപിററ്സർലണ്ടിലേ ഫ്റിബർനഗരമാണു്. ജിനീവയുടേയും ലോസാജിനോറും ബിഷപ്പായിരുന്ന മോൺ. മെർമിഷ്യോവായിരുന്നു, അധ്യക്ഷൻ. പതിനെട്ടാംശതകത്തിലേ മഹാപുരുഷന്മാരിൽ ഒരാളാണു്, ഇദ്ദേഹം. തമിസിനേയുടെ ആധ്യാത്മികപിതാവായിരുന്നുകൊണ്ടു്, അവളുടെ ദിവ്യകാരണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളെ ഇദ്ദേഹം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

* FR. P. TESNIERE, S. S. S., quoted in *Les Congres Eucharistiques*, p, 14.

ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുരാജ്യമാണു സ്വിറ്റ്സർലണ്ടുകീ
 ലും, മോൺ. മെർമിജോയുടെ വ്യക്തിത്വവിശേഷം പ്രമുഖ
 രായ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ഭരണാധിപന്മാരെപ്പോലും സമ്മേളനരം
 ഗത്തേക്കാകർഷിച്ചു. ലോകത്തെങ്ങുനിന്നുമെത്തിയ പതി
 നായിരങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ആ ദിവ്യകാരുണ്യപ്രദക്ഷിണം,
 ഒരു നിരീക്ഷകന്റെ നോട്ടത്തിൽ 'അവസ്ഥനീയമാംവി
 ധം ഓദയഹാരി'യായിരുന്നു. സ്വിറ്റ്സർലണ്ടിനെ നയ
 നാഭിരാമമാക്കുന്ന ഉയന്ന കുന്നുകളും ഉപതൃകുകളും പ്രദ
 ക്ഷിണവീഥിയുടെ മനോഹാരിതയ്ക്കു മാറുകൂട്ടി.

5) ടുലൂസ് (1886)

വി. തോമസ് അകപിനാസിന്റെ പുജ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ
 അന്ത്യവിശ്രമംകൊള്ളുന്ന ഫ്രാൻസിലേ ടുലൂസ് നഗരമാ
 ണു ഇപ്രാവശ്യത്തെ സമ്മേളനസ്ഥലം. ഫ്രാൻസിന്റെ
 ആധ്യാത്മികചരിത്രത്തിൽ പ്രകീർത്തിതമായ പങ്കുവഹിച്ച
 ടുലൂസ് 'വി. നഗരം' എന്നാണ് അറിയപ്പെടുക.

ടുലൂസിലേ രാഷ്ട്രീയാധികാരികൾ സഭയുടെനേരെ
 ഒട്ടൊരു ശത്രുമനോഭാവമാണു കാട്ടിയത്. അവർ, കോൺഗ്ര
 സ്സ് വിജയിക്കണമെന്ന് ആത്മാത്മമായഭിലഷിച്ച കത്തോ
 ലിക്കരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തി. പക്ഷേ,
 ടുലൂസിലേ ആർച്ചുബിഷപ്പായ കാർഡിനൽ ഡെസ്പ്രെ
 (Desprez) യുടെ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടു കത്തോലിക്കരുടെ
 വിശ്വാസത്തെയും വിശ്വമഹിയാത്ത പ്രവർത്തനവും കൂടിച്ചേർന്നു
 പോർ അഭിഷ്ടപൂർവ്വമായൊരു വിജയമായി, ടുലൂസ് കോൺ
 ഗ്രസ്സ്—വിശ്വാസം വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന ഒരു വൻപ്രകടനം.
 മുപ്പത്തയ്യായിരത്തിൽപ്പരം വിശ്വാസികളാണ്, സമീപന
 ഗരമായ ലൂർദ്ദിൽ നടന്ന സമാപനചടങ്ങുകളിൽ സംബ
 ധിച്ചത്; കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഇതാദ്യമാണ്.

6) പാരീസ് (1888)

ഫ്രാൻസിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരമായ പാരീസിൽ സമ്മേളിച്ച ആന്തർനാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിൽ കാർഡിനൽ റിച്ചോ (Richaud) ആയിരുന്നു, അദ്ധ്യക്ഷൻ. വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ കലവറയാണ് പാരീസ്. പാരീസിനു വേണ്ട പ്രത്യേകതയുണ്ട്: തീവ്രമായ നിയമവാദം, ചെറിയൊരു തീവ്രവാദിത്തം ചെറിയതും. ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ കാര്യത്തിലും പാരീസ് സ്ഥിരമായി നയമിടുന്നു. അങ്ങനെ, 'ദിവ്യകാരുണ്യത്തിന്റെ പട്ടണം' എന്ന് അസ്സീസിയിലെ വി. ഫ്രാൻസിസ് പാരീസിനെപ്പറ്റിപ്പറഞ്ഞത് ഒരിക്കൽക്കൂടി അനൗചിതമായി.

പ്രഖ്യാതമായ നോട്ടർ ദാം ദൈവാലയമായിരുന്നു, സമ്മേളനസ്ഥലം. പട്ടണത്തിലെ പ്രധാനപള്ളികളിലൊന്നും നിത്യാരാധന നടത്തിയത് ആന്തർനാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ദിവ്യകാരുണ്യയീശോയിൽ കത്തോലിക്കാഫ്രാൻസിനുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ പരസ്യപ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു, ഈ പാരീസ് കോൺഗ്രസ്സ്.

7) ആന്റവെർപ്പ് (Antwerp 1890)

ബെൽജിയത്തിൽ നടക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ കോൺഗ്രസ്സാണിത്. സമ്മേളനസ്ഥലമായ ആന്റവെർപ്പ് നല്ലൊരു തുറമുഖപട്ടണവും ബെൽജിയത്തിന്റെ വൈയവസായികതലസ്ഥാനവുമാണ്. ആദ്യത്തെ റാലിയായി മുടങ്ങാതെ നടത്തിവരുന്ന ദൈവമാതൃപ്രദക്ഷിണം ഈ നഗരത്തിന്റെ ആധ്യാത്മികപ്രാദേവം വെളിവാക്കുന്നു.

എല്ലാകൊണ്ടും ഒരു വമ്പിച്ച വിജയമായിരുന്നു,

ആൻറവെർപ്പുകോൺഗ്രസ്സ്. അധ്യക്ഷൻ മലിനിലേ (Malines) ആർച്ചുബിഷപ്പ് കാർഡിനൽ ഗോസ്സാങ് (Gossens). തുറന്ന ഒരു മൈതാനിയിലാണ്, വി. കുർബാന എഴുന്നള്ളിച്ചുവെങ്കിലും വാനങ്ങളുടേ അർപ്പണ സമയമാക്കിയത്. ഒന്നരലക്ഷത്തിൽപ്പരം ആളുകൾ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു—മുൻകോൺഗ്രസ്സുകളുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഒറ്റപ്പെട്ടൊരു സംഭവം.

ആൻറവെർപ്പിൽനിന്നും അധികമകലെയല്ലാതെ ഹൂഗ്സ്ത്രാത്തൻ (Hoogstraten) എന്ന ഒരു ദിഗ്വകാരുണ്യ തീർത്ഥാടനമണ്ഡപം. അതിനുപിന്നിലുണ്ടൊരു സംഭവം. പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അതു സംഭവിച്ചതായിട്ടാണ് ചരിത്രരേഖ. ദിഗ്വകാരുണ്യത്തിലേ യഥാർത്ഥക്രിസ്തുസാന്നിധ്യത്തെപ്പറ്റി സന്ദേഹത്തോടെ ഒരു വൈദികൻ ബലിയർപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. കൂടാതെ ചന്ദനങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചുകഴിഞ്ഞതാ മസം, തിരുരക്തം പതഞ്ഞുപൊങ്ങി കാസാ കവിഞ്ഞൊഴുകി. ആ രക്തംകൊണ്ടു നനഞ്ഞ കെട്ടാനു ഇന്നും സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അരുണവർണ്ണം അല്പവും മങ്ങിയിട്ടില്ല. ഇതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങോട്ട് ഒരു തീർത്ഥയാത്രയും കോൺഗ്രസ്സ് പരിപാടിയിൽ കൊള്ളിച്ചത്.

പൗരസ്ത്യസഭകളേയും ദിഗ്വകാരുണ്യോത്സവത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളിക്കണമെന്ന വിജയപ്രദമായി നടത്തപ്പെട്ട പഠനങ്ങളരികിൽ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു.

8) ജറുസലം (1893)

കിഴക്കിന്റെയും പടിഞ്ഞാറിന്റെയും സമ്മേളനരംഗമാണു ജറുസലം. എട്ടാമത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് അവിടെവെച്ചായാൽ പൗരസ്ത്യസഭയും പാശ്ചാത്യസഭയും ഒന്നുപോലെ അതിൽ പങ്കെടുക്കാമെന്നൊരാശയം ആൻറവെർപ്പുസമ്മേളനം

ത്തിൽത്തന്നെ പ്രകടമായിരുന്നു. പോപ്പ് ലിയൊപതിമു
ന്നാമൻ ജൂസലംകോൺഗ്രസ്സിന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേ
കിച്ചൊരു ശ്രദ്ധ കാണിച്ചു. റൈംസിലേ ആർച്ചുവിഷപ്പ്
കാർഡിനൽ ലാങ്ജമിയേവിനെ (Langemieux) പോ
പ്പൽചെയ്തതായി നിയമിച്ചതുതന്നെ ഇതിനൊരു തെ
ളിവു്. ജൂസലംകോൺഗ്രസ്സ്തൊട്ടാണു പോപ്പിന്റെ
പ്രതിനിധി (Legatus a Latere) ദിവ്യകാരുണ്യസമ്മേള
നങ്ങളിൽ അധ്യക്ഷതവഹിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടു്.

ഫ്രാൻസിയിൽനിന്നും ബൽജിയത്തിൽനിന്നുമായി രണ്ടു
ഭീമൻകപ്പലുകൾനിറയെ തീർത്ഥാടകർ അന്നു ജൂസലത്തെ
ത്തി. ചലിക്കുന്ന രണ്ടു കത്തിശ്രീൽദേവാലയങ്ങളായിരു
ന്നു, ആ കപ്പലുകൾ രണ്ടും സമുദ്രമധ്യേ. നാന്തറിൽപ്പരം ദി
വ്യബലികൾ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടു, ഓരോദിവസവും. കപ്പലി
ലെ അർത്ഥാഭാവത്തിൽ സന്നിഹിതനായ കത്തോലിക്കർ മു
ഖിൽ രാവു പകലും ആരാധന സമർപ്പിച്ചു. സമുദ്രമധ്യേ
കപ്പലുകൾ രണ്ടിലും നടത്തപ്പെട്ട ദിവ്യകാരുണ്യപ്രദക്ഷി
ണം അത്യാകർഷകമായിരുന്നു.

അതിശയഭീരമായ ഒരു സ്വപ്നരണ്ടാണു്, അങ്ങി
ഞ്ഞൊരുങ്ങിയ ജൂസലം അന്നു പേപ്പൽപ്രതിനിധിയ്ക്കു ന
ൽകിയതു്. അദ്ദേഹത്തെ അലങ്കരിച്ച ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയുടെ
പുറത്തിരുത്തി ക്രിസ്ത്യാനികളും യഹൂദരും മുഹമ്മദീയരും ഒ
ന്നുചേർന്നു് ഓശാനത്തായറായ്ക്കയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുമാറു് വി
ജയാരവങ്ങളോടെ ശവകുടീരബസിലിക്കയിലേക്കുനയിച്ചു
പ്പോൾ ജൂസലം കോർമ്മയിർകൊണ്ടു്.

കോൺഗ്രസ്സുസമ്മേളനത്തിൽ പതിവുള്ള ഭക്തികൃത്യ
ങ്ങളെല്ലാം അഭൂതപൂർവ്വമാംവിധം ജൂസലത്തും നടത്ത
പ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുനാമന്റെ പാദസ്തർശമേൽക്കുകയും അവിടു
ത്തെ ശുശ്രൂഷാലഭിച്ചിരുന്നതിലേ നൂറുനൂറുസംഭവങ്ങൾക്കു

സാക്ഷ്യംവഹിക്കുകയുംചെയ്ത ജൂസലത്തേ എല്ലാ ദേവാലയങ്ങളിലുമുണ്ടായിരുന്നു, പരസ്പാരധനം. സമാപനസമ്മേളനം സിയോൺമലയിലേ തുറസ്സായ അന്തരീക്ഷത്തിലാണ് നടത്തപ്പെട്ടത്. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ പിള്ളത്തൊട്ടിലായ ജൂസലത്തു ദിവ്യകാരുണ്യത്തിലേ ജീവിക്കുന്ന ക്രിസ്തുനാഥൻ ലഭിച്ച സ്തുതിയും സപീകരണവും അനുത്തമമത്രേ. കിഴക്കിന്റെയും പടിഞ്ഞാറിന്റെയും സംഗമസ്ഥാനമാണ് ജൂസലമെന്നിരിക്കെ, സമ്മേളനത്തിലേ ചർച്ചാവിഷയം 'കിഴക്കൻസഭകളുടേയും പടിഞ്ഞാറൻസഭയുടേയും പുനരൈക്യ'മായതു തികച്ചും നന്ദർഭോചിതമായി.

9) റൈംസ് (Rheims 1894)

കത്തോലിക്കാമഠാൻസിനു ജന്മംകൊടുത്ത ക്ലോവീസ് രാജാവു ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചതിന്റെ പതിനാലാം ശതാബ്ദജൂബിലിയാഘോഷങ്ങൾക്കു് ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു റൈമു്സ്നഗരം. ഒൻപതാമത്തേ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സ് അവിടെവെച്ചായാൽ ജൂബിലിയാഘോഷങ്ങൾക്കതു മകടംചാത്തുമെന്ന് അവർ കരുതി. കാർഡിനൽ ലാങ്ജമിയേവു് തന്നെയായിരുന്നു, ഇപ്രാവശ്യത്തേയും അധ്യക്ഷൻ.

ജൂസലംകോൺഗ്രസ്സിനെപ്പോലെ പരസ്പരം കരം റൈംസ്കോൺഗ്രസ്സിലും സജീവമായി പങ്കെടുത്ത സമൂഹത്തെയും പ്രത്യേകിച്ചു തൊഴിലാളികളേയും സംബന്ധിക്കുന്ന ജീവൽപ്രശ്നങ്ങൾ പഠനക്കുറിപ്പുകളിൽ ചർച്ചാവിഷയമാക്കിയത് റൈംസ്കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. വരുംകോൺഗ്രസ്സുകളിലേ ചർച്ചാവിഷയങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇതൊരു വഴിത്തിരിവായിരുന്നു. ആധുനികജീവിതവുമായി ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ മാനുഷികപ്രശ്നങ്ങളേയും ചർച്ചയ്ക്കുകയും

പതിവു് ഇവിടെയാണാരംഭിക്കുക. പതിനായിരക്കണക്കിനു വൈദ്യുതദീപങ്ങൾ കത്തിനിന്ന കത്തിധ്രുവ്ദേവാലയം അഭൂമികമായ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പ്രതിബിംബനമായിരുന്നു.

10) പാരെലിമോണിയൽ (1897)

തിരുഹൃദയഭക്തിയുമായി അദ്ദേഹം ബന്ധപ്പെട്ടൊരു കൊച്ചുപുസ്തകമാണു്, പാരെലിമോണിയൽ. ഈ പ്രാധാന്യത്തെ മുൻനിറുത്തിയാണു്, പത്താം കോൺഗ്രസ്സു് ഇവിടെ സമ്മേളിക്കാമെന്നുവെച്ചതു്. മഹാനഗരങ്ങൾക്കുമാത്രം സാധിക്കുന്ന ബാഹ്യാലംബരങ്ങളൊന്നും പാരെലിമോണിയൽ കോൺഗ്രസ്സിനില്ല. എന്നാൽ, മറ്റു കോൺഗ്രസ്സുകളെക്കാൾ ചിലകാര്യങ്ങളിൽ ഇതൊരു മഹാവിജയമായിരുന്നു. ഒരു കുടുംബസമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രതീതിയാണു്, അന്നുവിടെകൂട്ടിയാടിക്കണ്ടതു്. വി. മാർഗരറ്റ് മേരി അലക്സാക്കിനു ദിവ്യനാഥൻ പ്രത്യക്ഷനായി പരിഹാരാരാധന ആവശ്യപ്പെട്ട അതേ കപ്പേളയിൽത്തന്നെ ദിവ്യകാരണുരാധന നടത്തിയപ്പോൾ അതിനൊരു പ്രത്യേക ദിവ്യതയുണ്ടായി. ദിവ്യകാരണുകേതിയും തിരുഹൃദയഭക്തിയും ഒന്നിച്ചുചേരുന്നു—പത്താംകോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രത്യേകത.

പാരെലിമോണിയൽസമ്മേളനം കഴിഞ്ഞയടുത്തെന്നു പോപ്പു് ലിയൊപതിമൂന്നാമൻ ഒരു ഫ്രാൻസിസ്കൻസന്യാസസമോദനമായ വി. പാസ്തൽ ബെയ്ലോണി (Baylon)നെ ദിവ്യകാരണുകോൺഗ്രസ്സിന്റെ സ്വസ്ഥിയായ പ്രഖ്യാപിച്ചു. 1897 നവംബർ 28-ാംതീയതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ‘പ്രോവിദെന്തീസീമൂസ’ ദേവുസ് എന്ന അപ്പസ്തോലികലേഖനത്തിൽ പ. പിതാവു പറയുന്നു: “വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന തീരുഹൃദയഭക്തിയും ജപമാലഭക്തിയും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിനു സമാശ്വാസകരംതന്നെ. ഏകിലും നമ്മുടെ

ടെകാലത്തുതന്നെ മഹത്തായ ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സുകൾകണ്ട വിവിധ ജനപദങ്ങളിൽ പ്രവൃദ്ധമായിരിക്കുന്ന ദിവ്യകാരണ്യഭക്തിയെയാണു ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷനിർഗമമായി നാം എടുക്കുക. ഇതിനുമുമ്പു പല സന്ദർഭങ്ങളിൽ നാം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉറപ്പുറ്റ ഏറ്റുപറച്ചിലിനും യഥാർത്ഥക്രിസ്തീയ പുണ്യാഭ്യാസത്തിനും പ്രേരണനൽകുവാൻ, ഐക്യത്തിന്റേയും സമാധാനത്തിന്റേയും പ്രതീകമായ സ്നേഹത്തിന്റെ കൂദാശയുടേന്നേരെ തീക്ഷ്ണമായ ഭക്തി വളത്തുക എന്നതിനെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗമില്ല. നമ്മുടെ ഇടയനടുത്ത ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകമാംവിധം ഇക്കാര്യത്തിൽ പതിയുന്നുണ്ട്."

11) ബ്രസൽസ് (1898)

ബൽജിയത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമാണു ബ്രസൽസ്. പതിനൊന്നാംകോൺഗ്രസ്സിന് ഈ നഗരം തിരഞ്ഞെടുത്തതിനു ഒരു പ്രത്യേകകാരണമുണ്ട്. ഇന്നേയ്ക്കുരാറുനൂറ്റാണ്ടുമുമ്പു ദിവ്യകാരണ്യനാമൻ അവിടെയൊരുത്തനും പ്രവർത്തിച്ചു. 1370-ൽ ക്രൈസ്തവവിരുദ്ധരായ കുറെ യഹൂദന്മാർ സക്രാരീകൃത്തിത്തുറന്നു കുറെ തിരുവോസ്തികൾ മോഷ്ടിച്ച് അവരുടെ സിനഗോഗിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ ആ കൂദാശ ചെയ്ത അപ്പത്തെ അതിനിന്ദ്യമായി അവർ അവഹേളിച്ചു. അതുതടമ, തിരുവോസ്തികളിൽനിന്നു ചുടരക്കും പ്രവഹിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ ദൃശ്യം യഹൂദരെ പരിഭ്രാന്തരാക്കി. ഒരാൾ അടുത്ത കത്തോലിക്കദൈവാലയത്തിലേയ്ക്കോടി. അവിടെനിന്നൊരു വൈദികൻവന്ന് അവഹേളിക്കപ്പെട്ട ദിവ്യകാരണ്യനാമനെ സക്രാരീയിലേയ്ക്കുതന്നെ സംവഹിച്ചു. വിദ്യുത്വേഗത്തിൽ ഈ വാങ്മ എല്ലായിടത്തുമെത്തി. കുറേം ചെയ്തവരെ രാഷ്ട്രീയാധികാരികൾ വധിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു.

അന്നു രക്തംചിന്തിയ തിരുവോസ്തികളിൽ മൂന്നെണ്ണം ഗുഡലാ (Gudela) ദൈവാലയത്തിൽ ഇന്നും സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു. 'അതുതത്തിന്റെ കൂദാശ' എന്നാണവ അറിയപ്പെടുക.

ബ്രസ്സൽസ് കോൺഗ്രസ്സ് നാലുദിവസം ദീർഘിച്ചു. 'വി. കുർബാനയും സാമൂഹ്യപ്രശ്നവും' ആയിരുന്നു, പഠനക്കുളരിയിലേ ചർച്ചാവിഷയം. പേപ്പൽപ്രതിനിധിയായെത്തിയ കാർഡിനൽ വിൻസെൻറ് വാനത്തെല്ലി കോൺഗ്രസ്സിലെ വിവിധ ചടങ്ങുകളിൽ ആധുഷ്യംവഹിച്ചു. ദിവ്യകാരുണ്യപ്രദക്ഷിണം ഉൾപ്പെടെയുള്ള സമാപനച്ചടങ്ങുകളുടെ ആർഭാടമോടികൾ വിവരിക്കുക വയ്യ. കോൺഗ്രസ്സ് തുടങ്ങുന്നതിനു ദിവസങ്ങൾമുമ്പേ അങ്ങോട്ടു ജനപ്രവാഹമായി. ബ്രസ്സൽസ് നഗരത്തിന്റെ സംഭാരശക്തിയിൽക്കവിഞ്ഞ ജനസമുത്തേക്കുണ്ടു കോൺഗ്രസ്സുപ്രവർത്തകർ ഒട്ടോന്നു പകച്ചുപോയി. പ്രദക്ഷിണം സാധ്യമല്ലെന്നുപോലും അവർ സംശയിച്ചു. എങ്കിലും, സമ്മേളനം വിജയകരമായി നടന്നു. അപ്പത്തിന്റെ ആകൃതിപൂണ്ട തങ്ങളുടെ രാജാവിന്റെ എഴുന്നള്ളത്തിന് അകമ്പടിനില്ക്കാൻ എന്തും സാധിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നു, ആ ജനസമന്വയങ്ങൾ.

12) ലൂർദ്ദ് (1899)

ബ്രസ്സൽസ് കോൺഗ്രസ്സുകഴിഞ്ഞു തൊട്ടടുത്ത വർഷമാണിതു നടന്നത്. ആധ്യാത്മികരംഗത്തു വളരെയേറെ പരിവർത്തനങ്ങൾ ദർശിച്ച ഒരു കാലഘട്ടമാണു 18-ാം നൂറ്റാണ്ടു്. ആ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനവാതിൽ ഒരു ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ പാവനമുകുകൊണ്ടു് അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതു് എല്ലാംകൊണ്ടും അത്ഥംചത്താണു്.

മറാധികംസ്ഥലങ്ങൾക്കിപ്പുറത്തു ആധ്യാത്മികപശ്ചാത്തലവും പരിപാവനമായൊരന്തരീക്ഷവുമുണ്ടു് ദിവ്യജനനി

യുടെ ദർശനങ്ങൾ നടന്ന ലൂർദ്ദിൻ. അഞ്ചാംദിവസം വിവേചനാഭാഷ്യകോൺഗ്രസ്സിലേ സമാപനസമ്മേളനത്തിന്റെ അത്യാകർഷകത വെളിപ്പെടുത്തിയതും ഇപ്പോൾ മാത്രമാണ്.

ലൂർദ്ദിന്റെ കീഴ്ത്തിക്കു നിദാനം പരിശുദ്ധജനനി ബർണ്ണർദിത്തക്കു നൽകിയ ദർശനങ്ങളാണ്. എങ്കിലും ലൂർദ്ദിനെ ദിവ്യജനനിയുടെ നഗരമെന്നുമാത്രം വിളിച്ചാൽ പോരാ; ദിവ്യകാര്യത്തിന്റേയും നഗരമാണത്. ലൂർദ്ദിലേ അതുഭൂതഭാഗശാസ്ത്രത്തിൽ ഏറെയും നടക്കുക ദിവ്യകാര്യപ്രദക്ഷിണസമയത്താണെന്നും.

കാർഡിനൽ ലാങ്ജമിയേവ് തന്നെയായിരുന്നു സമ്മേളനത്തിലേ പേപ്പൽ പ്രതിനിധി. 'ദിവ്യകാര്യങ്ങൾ നാം പരിശുദ്ധകന്യകയും' എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി ദീർഘമായ ചർച്ചകൾ നടന്നു. ചർച്ചകൾക്കു നേതൃത്വം നൽകിയതു പ്രഗത്ഭരായ ഫാദർ തെസ്നിയേറും (Tesniera) ഫാദർ കുബേ (Coube) എസ്. ജെ. യുമാണ്. പ്രതിവാദി ദിവ്യകാര്യസംഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ഫാദർ കുബേ നടത്തിയ മൂന്നു ഉജ്ജ്വലപ്രഭാഷണങ്ങൾ ദിവ്യകാര്യഭക്തിയെ സംബന്ധിച്ച ആധുനികമനോഭാവത്തിന്റെ ആരംഭം കുറിക്കുന്നു.

വനിതകളെക്കൂടി ദിവ്യകാര്യകോൺഗ്രസ്സിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം ഫലമണിഞ്ഞതു ലൂർദ്ദുകോൺഗ്രസ്സിലാണ്.

പതിവുള്ള എല്ലാ പരിപാടികളും കൂടുതൽ ഭക്തിനിർഭരമായി നടത്തപ്പെട്ടു. ഹൃദയത്തിൽ എരിയുന്ന ദൈവസ്നേഹവും കൈയിൽ എരിയുന്ന മെഴുകുതിരികളുമായി അൻപതിനായിരത്തിൽപ്പരമാളുകൾ സമാപനപ്രദക്ഷിണത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. അക്കാഴ്ച പീരണീസ് പർവ്വതനിരകളെപ്പോലും അതുഭൂതപ്പെടുത്തി! പീരണീസിന്റെ പ്രാതൽനാമകമായ

അന്തരീക്ഷമാണു പൂർണ്ണകോൺഗ്രസ്സിനെ ഇത്രമേൽ ചൈതന്യപ്പെടുത്തുവാൻ മനോഹരമായതെന്നു തോന്നുന്നു.

13) ആർജ്ജ (Anger 1901)

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ആദ്യത്തെ കോൺഗ്രസ്സാണിത്. സമ്മേളനസ്ഥലമായ ആർജ്ജ വിവേകവർദ്ധനയ്ക്കുവേണ്ടി തിരഞ്ഞെടുത്തതും അവിടുത്തെ പട്ടണമാണ്. വിവേകവർദ്ധനയിലെ യഥാർത്ഥക്രിസ്തുസ്സാന്നിദ്ധ്യത്തെ ആദ്യമായി നിഷേധിച്ച ബെർഗ്ഗാരിയസ് ആർജ്ജക്കാരനാണ്.

സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങളുടെ വിവിധവശങ്ങളെപ്പറ്റി വിപുലമായ ചർച്ചകൾ നടന്നു. ദീർഘകാലത്തെ തയ്യാറെടുപ്പിന്റെയും പരിചിന്തനത്തിന്റെയും ഫലമായിരുന്നു ആർജ്ജ ചർച്ചാസമ്മേളനങ്ങൾ. അതുകൊണ്ടു വളരെയേറെ പ്രാധാന്യമുണ്ടു് അവിടെയെടുത്ത തീരുമാനങ്ങൾക്കു്. യുവജനങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടുള്ള ചർച്ചാഫലകമുണ്ടായിരുന്നു, അതേ സമ്മേളനത്തിൽ. സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങൾക്കെങ്ങനെ പരിഹാരം കണ്ടെത്തണമെന്നും, വിവേകവർദ്ധനയ്ക്കുവേണ്ടി വളർത്താൻ തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണമെന്നും യുവജനങ്ങൾ ഒന്നിച്ചിരുന്നു ആലോചിക്കുകയും പ്രായോഗികതീരുമാനങ്ങൾക്കെക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടുള്ള എല്ലാ കോൺഗ്രസ്സുകളിലും യുവജനവിഭാഗത്തിന്റെ സമ്മേളനം കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

അവസാനചടങ്ങായ വിവേകവർദ്ധനയ്ക്കുവേണ്ടി നേരിടേണ്ട ഒരേതീർപ്പുകൾ നടത്താൻ പാലും ചില കമ്മ്യൂണിക്സ് കോപ്പുകളുള്ളതു. വിജയിച്ചിട്ടില്ലെന്നുമാത്രം. 'ക്രിസ്തു വിജയിക്കുന്നു, ക്രിസ്തു ഭരിക്കുന്നു, ക്രിസ്തു വാഴുന്നു' എന്ന വിജയഗാനം ആയിരങ്ങളുടെ അധരങ്ങളിൽനിന്നു് അന്തരീക്ഷത്തിലേക്കുയർന്നുപോയതായ സാമൂഹികമായ ആവേശം

ന്റെ പ്രതിധ്വനി ആഞ്ജേയ വെളിയിലും അലയടിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അധ്യക്ഷൻ ആഞ്ജേവിഷപ്പ് റോമോ (Romeau) തിരുമേനിതന്നെ ആയിരുന്നു.

14) നാമൂർ (Namur 1902)

കാർഡിനൽ ഗോസ്റ്റാങ് ആയിരുന്നു, നാമൂർ ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ അധ്യക്ഷൻ. നാമൂർവിഷപ്പ് മോൺ. ഫെയ്ലൻ (Heylen) ആണ് അന്ന് ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ സ്ഥിരംകമ്മറ്റിയുടെ പ്രസിഡൻ്റ് പതിനാലാംകോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയത്തിനു പ്രധാന കാരണക്കാരൻ വിഷപ്പ് ഫെയ്ലൻതന്നെ ആയിരുന്നു.

നാമൂർകോൺഗ്രസ്സിൽ യുവജനങ്ങൾ വലിയൊരു പങ്കുവഹിച്ചു. നാലായിരത്തിൽപ്പരം യുവവിദ്യാർത്ഥികൾ സംബന്ധിച്ചു, ഉൽഘാടനസമ്മേളനത്തിൽ. സമാപനസമ്മേളനത്തിലും പ്രതീക്ഷയിലധികം ആളുകൾ പങ്കെടുത്തു.

പോപ്പ് ലിയോ പതിമൂന്നാമന്റെ ഭരണകാലത്തു നടന്ന അവസാനത്തെ കോൺഗ്രസ്സാണിത്. ദിവ്യകാരണ്യത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന 'മീരേ കാരിത്താത്തിസ്' എന്ന ചാക്രികലേഖനം നാമൂർ കോൺഗ്രിഗേതാനുംദിവസങ്ങൾക്കുമുന്പാണു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. ഔദ്യോഗികമായൊരു വിടവാങ്ങലിന്റെ പ്രതീതിയുണ്ട് ആ ചാക്രികലേഖനത്തിന്.

“നമ്മുടെ ഈലോകജീവിതം ഏതാണ്ടവസാനിക്കാറായ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, ദിവ്യകാരണ്യനാഥനുനേരേ യഥാർത്ഥഭക്തിയും കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ വികാരങ്ങളും എല്ലാ മനുഷ്യജീവിയുടെയും ഉണർന്നുവാനും വളർന്നുവാനും അനുഗ്രഹംപ്രദിക്കണമെന്ന ഒരേരേലിലാഷ്ടമേ നമുക്കുള്ളൂ.” സാമുവേലിയൻ്റെ ഈ പാപ്പാ ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സുകളുടെ ഉത്ഭവവും വളർച്ചയും, അവയുടെ വിസ്തൃതകരമാ

യ ഫലങ്ങളും ദർശിച്ചു. അതിൽ കൃതാർത്ഥനായ തിരുമേനി 'മീരേ കാരിത്താത്തിസി'ൽ പറയുന്നു: "ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സുകൾക്കു നാം എല്ലാവിധ പ്രോത്സാഹനവും നൽകി എന്ന കാര്യം അനുസ്മരിക്കുക നമുക്ക് അനവദ്യമാംവിധം ആനന്ദകാരണമാണ്."

15) ആംഗ്യൂലെം (Anguleme 1904).

ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തിമൂന്ന് ഓഗസ്റ്റ് 3-ാം തീയതി കർഡിനൽ സാന്തോ പത്താംപിയൂസ് പാപ്പായായി. ദിവ്യകാരണ്യത്തിന്റെ പാപ്പാ എന്ന അഭിധാനത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പിയൂസ് പത്താമന്റെ ഭരണകാലത്തു നടന്ന ആദ്യദിവ്യകാരണ്യസമ്മേളനമാണ് ആംഗ്യൂലെംകോൺഗ്രസ്സ്. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സംഘാടകർക്കെഴുതിയ കത്തിൽ തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചു: "ഏകദേശം നാല് സന്യാസത്തോടേ നാം ഈ മഹാസംഭവത്തിന് എല്ലാ വിജയങ്ങളും ആശംസിക്കുന്നു. സമൃദ്ധമായ ഫലങ്ങൾ അതു പുറപ്പെടുത്തുമെന്നു നമുക്കുറപ്പുണ്ട്. ഈ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ മേലും അതിന്റെ രക്ഷാകരപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മേലും സക്രാരിയിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദിവ്യനാഥൻ സ്വർഗ്ഗീയാനുഗ്രഹങ്ങൾ സമൃദ്ധമായി വർഷിക്കട്ടെയെന്നും നിങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളെ കൃപാപൂർവ്വം നയിക്കട്ടെയെന്നും നാം ഏകദേശമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു."

വളരെക്കുറഞ്ഞ ബാഹ്യാധിപത്യങ്ങളേ ആംഗ്യൂലെം കോൺഗ്രസ്സിനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. രാഷ്ട്രീയാധികാരികളുടെ നിസ്സഹകരണവും ശത്രുതാമനോഭാവവും കോൺഗ്രസ്സ് ആഘോഷങ്ങളെ സാരമായിത്തന്നെ ബാധിച്ചു. പക്ഷേ, കോൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിച്ചവരുടെ തീക്ഷ്ണതയും ആധ്യാത്മികാ

വേദവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനേ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉപരിച്ചു.

16) റോം—1905

വി. പത്രോസിന്റെ ദൈവാലയത്തിലേ പ്രധാനബലി പീഠത്തിൽ പരിശുദ്ധപിതാവർപ്പിച്ച വി. ബലിയോടേ കോൺഗ്രസ്സ് ഉത്ഘാടനമായി. തുടർന്നു മൂന്നുദിവസത്തേക്കു കോൺഗ്രസ്സിനോടനുബന്ധിച്ച ആധ്യാത്മികപരിപാടികൾ പോപ്പിന്റെ കത്തിന്ദ്രലായ ലാറ്ററാൻദൈവാലയത്തിൽ നടന്നു. അടുത്ത മൂന്നുദിവസത്തേക്കു കോൺഗ്രസ്സ് പരിപാടികൾ റോമിലേ ദിവ്യകാരുണ്യസഭക്കാരുടെ ദൈവാലയത്തിലായിരുന്നു; ചർച്ചാസമ്മേളനങ്ങൾ വി. അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ദൈവാലയത്തിലും. അന്താരാഷ്ട്രീയമണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച പല വാചികളും അന്നവിടെ പ്രസംഗിച്ചു.

16-ാം കോൺഗ്രസ്സിലേ അത്യാകർഷകമായ ചർച്ചകൾ അവസാനപ്രദക്ഷിണമായിരുന്നു. അൻപതിനായിരത്തിൽപ്പരം ആളുകൾ അതിൽ സംബന്ധിച്ചു. ചുവന്ന കുപ്പായമണിഞ്ഞ കർദ്ദിനാളന്മാരും മെത്രാന്മാരും, ഔദ്യോഗികവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ വിവിധസന്യാസസഭാംഗങ്ങളും പരിശുദ്ധപിതാവിനോടൊന്നിച്ചു നിരനിരയായി നീങ്ങിയ ആകാശം അതീവഹൃദയഹാരിയായിരുന്നു. പ്രദക്ഷിണം സിസ്റ്റൈൻചാപ്പലിൽനിന്നാരംഭിച്ചു, വി. പത്രോസിന്റെ ദൈവാലയത്തിലെത്തിയപ്പോൾ പരിശുദ്ധപിതാവു 'തേദേവും' എന്ന സ്തോത്രഗീതം ആരംഭിച്ചു; എല്ലാവരും ചേർന്നു അതു തുടർന്നുപാടി. അതോടെ കോൺഗ്രസ്സ് സമാപിച്ചു. റോമിലേ കോൺഗ്രസ്സുകഴിഞ്ഞു ആമാസം തികയുന്നതിനുമുമ്പു പീയൂസ് പാപ്പാമന്റെ 'സാക്രാ ത്രിദൈവീനാ

സിനോഡസ്" എന്ന ഡിക്രി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇന്നുകാണുന്ന ദിഗ്വകാരണകേരളിക്കൊരു പ്രധാനകാരണം വി. പത്താംപീയൂസിന്റെ ഈ ഡിക്രിയാണ്.

17) ടൂർണേ (Tournai 1906.)

ബൽജിയത്തിൽ നടക്കുന്ന അഞ്ചാമത്തെ കോൺഗ്രസ്സാണിത്. പേപ്പൽപ്രതിനിധിയായ കാർഡിനൽ വാൻതെല്ലിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സമ്മേളിച്ചു. 1898-ൽ നടന്ന 11-ാം ദിഗ്വകാരണകോൺഗ്രസ്സിലേ പേപ്പൽലഗേറും ഇളേമായിരുന്നു.

1905 ഡിസംബർ 20-ാംതീയതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'സാക്രാ ത്രിദൈവിനാ സിനോഡസ്' എന്ന ഡിക്രി ലോകത്തിന്റെ ശുദ്ധയെ ആകർഷിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതു ദിഗ്വകാരണകേരളിയിൽ അതുഭൂതകരങ്ങളായ വ്യതിയാനങ്ങൾ സാധിച്ചു, കുറഞ്ഞൊരു കാലത്തിനുള്ളിൽ. ഈ ഡിക്രിയുടെ വിവിധവശങ്ങളെപ്പറ്റി പഠനങ്ങളും ചർച്ചകളും നടന്നു, ടൂർണേകോൺഗ്രസ്സിൽ. പീയൂസ് പത്താമൻ കോൺഗ്രസ്സിനയച്ച സന്ദേശത്തിലും പേപ്പൽപ്രതിനിധി ചെയ്ത ഉദ്ഘാടനപ്രസംഗത്തിലും ഉന്നിപ്പറഞ്ഞിരുന്നത് കൂടെക്കൂടെയുള്ള ദിഗ്വകാരണസപീകരണത്തിന്റെ കാര്യമാണ്. പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ അഹ്വാനഫലങ്ങൾ കോൺഗ്രസ്സിൽത്തന്നെ സമൃദ്ധമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. പ്രതീക്ഷിച്ചതിലധികം ആളുകൾ ദിഗ്വകാരണത്തിനണഞ്ഞു. പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ ഡിക്രിയെപ്പറ്റി വിശകലനാത്മകമായ പഠനങ്ങൾ നടന്നു; അതിലേ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിനായി പ്രായോഗികപ്രതിജ്ഞകളും സപീകരിച്ചു.

18) മെത്ത്സ് (Metz) 1907

ആദ്യമായി ജർമ്മനി മുഖോട്ടുവരികയാണു ദിവ്യനാഥൻ പരസ്യാരാധന നൽകുവാൻ, ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സു വഴി. സമ്മേളനനഗരമായ മെത്ത്സ് ജർമൻ—ഫ്രഞ്ചിത്തിരിയിലേ ഒരു പട്ടണമാണ്. പലേ അതിർത്തിത്തക്കങ്ങളുടേയും യുദ്ധങ്ങളുടേയും രംഗമായിട്ടുണ്ട്, മെത്ത്സ്. മെത്ത്സിൽ വച്ചുരങ്ങേറിയ യുദ്ധങ്ങളുടെ ഫലമായുണ്ടായ മുറിവുകൾ മാഞ്ഞുതീർന്നിരുന്നമില്ല, ഇരുരാജ്യക്കാരുടേയും ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും മുറിപ്പെടുത്തുന്ന യുദ്ധസ്മരണകൾ ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയത്തിനു വിഘാതമാവില്ലേയെന്നു പലരും സംശയിക്കാതിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, മറിച്ചാണു സംഭവിച്ചത്. ഒന്നരലക്ഷത്തിൽപ്പരം ഫ്രഞ്ചുകാർ പങ്കെടുത്തു, ജർമ്മനിയിൽ നടന്ന ആ കോൺഗ്രസ്സിൽ. സ്റ്റേഫത്തിന്റെയും ഐക്യത്തിന്റെയും അത്ഭുതകരമായ മാതൃക! മെത്ത്സ് കോൺഗ്രസ്സ് ലോകത്തോടു പ്രഖ്യാപിച്ചതിതാണ്: “ദിവ്യകാരണ്യനാഥൻമുമ്പിൽ ഫ്രഞ്ചുകാരെന്നോ ജർമൻകാരെന്നോ വ്യത്യാസമില്ല, ചേരിതിരിവുമില്ല. ഒന്നുമാത്രം, എല്ലാവരും കത്തോലിക്കരാണ്—സ്റ്റേഫത്തിലും സാഹോദര്യത്തിലും ഒന്നിച്ചുനില്ക്കുന്ന കത്തോലിക്കർ.”

മുൻപില്ലാതിരുന്നൊരു സവിശേഷത മെത്ത്സ് കോൺഗ്രസ്സിനുണ്ട്. കുട്ടികളുടെ സമ്മേളനം ആദ്യമായി നടത്തുന്നത് ഇക്കോൺഗ്രസ്സിലാണ്. കുഞ്ഞുകൈകളിൽ പൂച്ചെണ്ടുകളും കുരുനുഹൃദയങ്ങളിൽ സ്റ്റേഫവുമായി ആയിരക്കണക്കിനു കുട്ടികൾ കത്തിഭൽദേവാലയത്തിൽ മുട്ടിന്മേൽനിന്നു പേപ്പൽ ലെഗേറ്റിന്റെ ആശീർവാദം സ്വീകരിച്ച രംഗം അവിസ്മരണീയമാണ്.

19) ലണ്ടൻ (1908)

മെത്ത്സ്കോൺഗ്രസ്സിനു വന്നെത്തിയ ഇംഗ്ലീഷ് കത്തോലിക്കർ അടുത്ത കോൺഗ്രസ്സ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വേണമെന്നും ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു; ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സുകൾ സസന്തോഷം സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഹൃദയമായ ലണ്ടനിൽ നടന്ന ഈ കോൺഗ്രസ്സ് ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് കത്തോലിക്കരുടെ ധീരോദാത്തമായ വിശ്വാസചൈതന്യത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷനിദർശനമായിരുന്നു ലണ്ടൻകോൺഗ്രസ്സ്. പതിനഞ്ചുലക്ഷം കത്തോലിക്കരേ അന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ളു. ഒട്ടാനു പതറാതിരുന്നില്ല, അന്ന് അവിടത്തേ കത്തോലിക്കർ, കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വം തങ്ങളുടെമേൽ വന്നുപതിച്ചപ്പോൾ. പക്ഷേ, അവരൊട്ടും പിന്നോട്ടു നിന്നില്ല, പരാജയമുണ്ടായതുമില്ല. കോൺഗ്രസ്സ് വിജയിച്ചു; ഒന്നാംലോകമഹായുദ്ധത്തിനു മുമ്പു നടന്ന മറ്റു കോൺഗ്രസ്സുകളെക്കാളേറെ വിജയിച്ചു; ഇതു കണ്ടു കത്തോലിക്കരാജ്യങ്ങളായ ഫ്രാൻസും ഇറ്റലിയുംപോലും അതുതല്പരമായി.

കാർഡിനൽ വാൻതെല്ലിയെത്തന്നെയാണു പരിശുദ്ധപിതാവു തന്റെ പ്രതിനിധിയായി നിയോഗിച്ചത്. ഒരു പേപ്പൽപ്രതിനിധി ഇംഗ്ലീഷ് മണ്ണിൽ കാലുകുത്തിയിട്ട് 350-ൽപ്പരം വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വാൻതെല്ലിയോടൊത്ത് ഒരു കർദ്ദിനാളുമാരും ലണ്ടൻകോൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിച്ചു. കൂടാതെ, പതിന്നാലു മെത്രാപ്പോലീത്തമാരും 70 മെത്രാന്മാരും ആയിരത്തഞ്ഞൂറിൽപ്പരം വൈദികന്മാരും. ഇത്രയേറെ വണ്ണശബളമായൊരു സമ്മേളനം റോമിനുവെളിയിൽ ഇത്ര ആദ്യമാണ്. 'പീനൽനിയമ'കാലത്തേ കണ്ണീരിന്റേയും രക്തപ്പഴയുടേയും വേദനിക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ മായിക്കുവാൻപോരുന്നതൊരു വസന്തത്തിന്റെ ഉദയമാവും ഈ

കോൺഗ്രസ്സ് എന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് കത്തോലിക്കർ പ്രതീക്ഷിച്ചു. തെറ്റുപറ്റിയില്ല.

കത്തോലിക്കർ കാലേ യേപ്പെട്ടതു സംഭവിച്ചു. ചില പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുവിഭാഗക്കാർക്കു് ഒട്ടും ഇഷ്ടമായില്ല ലണ്ടനിലേ ഈ ആഘോഷപരിപാടികൾ. അവർ കുറെയേറെ ഒച്ചപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കി; പട്ടണത്തിലൂടെ ദിവ്യകാരണ്യപ്രദക്ഷിണം നടത്തരുതെന്ന കോൺഗ്രസ്സധികാരികളോടു് അവശ്യപ്പെടാൻ അവർ പ്രധാനമന്ത്രിയെ നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ ശബ്ദത്തിനുത്തരമുണ്ടായി. ദിവ്യകാരണ്യം സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പ്രദക്ഷിണം വേണ്ടെന്നു പ്രധാനമന്ത്രി കോൺഗ്രസ്സുസംഘാടകരെ അറിയിച്ചു. വിശ്വാസികൾക്കുതള്ളിക്കൊണ്ടു. അവർ പിന്നോട്ടു മാറിയില്ല; ദിവ്യകാരണ്യനാമനെക്കൂടാതെ ആ പ്രദക്ഷിണം നടന്നു. പ്രദക്ഷിണം കത്തീലിലെത്തിയപ്പോൾ മട്ടുപ്പാവിൽ സജ്ജമാക്കിയിരുന്ന അർത്താരയിൽ വിശുദ്ധകർമ്മനയുടെ വാഴ്വുനടന്നു. ഒരുലക്ഷത്തിൽപ്പരം ആളുകൾ സന്നിഹിതരായിരുന്നു അന്നവിടെ.

ഫ്രഞ്ചിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലും ചർച്ചാസമ്മേളനങ്ങൾ നടന്നു. ദിവ്യകാരണ്യത്തിലേ യഥാർത്ഥക്രിസ്തുസാന്നിധ്യം എങ്ങനെ തെളിയിക്കാം എന്നതാണ് ചർച്ചാവിഷയം. കോൺഗ്രസ്സുകഴിഞ്ഞയുടനെതന്നെ പരിശുദ്ധപിതാവു പീയൂസ് പത്താമൻ വെസ്റ്റ്മിൻസ്റ്റർ ആർച്ചുബിഷപ്പിനയച്ച അഭിനന്ദനക്കത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നേട്ടങ്ങളെ എടുത്തുകാട്ടിയിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽവെച്ചു നടക്കുന്ന ആദ്യസമ്മേളനമാണിതെങ്കിലും, വിശുതരായ വ്യക്തികളുടെ സാന്നിധ്യവും സമ്മേളനത്തിൽ പ്രകടമായ വിശ്വാസതീക്ഷ്ണതയും ഭക്തിചൈതന്യവും ലണ്ടനുകോൺഗ്രസ്സിനെ മറ്റൊരാൾക്കോൺഗ്രസ്സുകളുടേയും മുൻപന്തിയിൽ നിറുത്തുന്നുണ്ടെന്നു തിരുമേനി ഈ കത്തിൽ വ്യക്തമാക്കി.

20) കൊളോൺ (Cologne 1909.)

ക്രിസ്തീയശിപ്തകലയുടെ ഒരു പ്രദർശനശാലയായ കൊളോണാണു സമ്മേളനരംഗം. ഗോമിഷമാതൃകയിലുള്ള കൊളോൺകത്തീദ്രൽ ജർമ്മൻസംസ്കാരത്തിന്റേയും പ്രതീകമാണ്. അഞ്ചുലക്ഷം നിവാസികളുണ്ട് അന്നു കൊളോണിൽ.

ഇപ്രാവശ്യവും പേപ്പൽ പ്രതിനിധി കാർഡിനൽ വാനത്തെല്ലിതന്നെ. ജർമ്മൻകാരുടെ സംഘടനാവൈദഗ്ദ്ധ്യം കോൺഗ്രസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുകണ്ടു. അലങ്കരിച്ചു വീഥിയിലൂടെ 8 കിലോമീറ്റർ ദൂരം ഒരു ലക്ഷമാളുകൾ രാജാധിരാജനെ എഴുന്നള്ളിച്ചു.

മദ്ധ്യശതകങ്ങളിൽ ആരംഭംകൊണ്ട വിശ്വാസാചാരങ്ങളും ആധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങളും ജർമ്മൻകാർ അഭംഗ്യരും പുലർത്തിപ്പോന്നു. അവയിലൂടെ പ്രത്യക്ഷം കണ്ടു കത്തോലിക്ക വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രകാശത കൊളോൺസമ്മേളനത്തെ ചൈതന്യപുണ്ണമാക്കി. ആറുഭാഷകളിൽ ചർച്ചാസമ്മേളനങ്ങൾ നടന്നു.

21) മോൺട്രീയോ (Montreal 1910)

ഇരുപത്തിയൊന്നാംസമ്മേളനത്തോടേയാണ് ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സ് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി സാവിത്രികമായത്. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി സമുദ്രാന്തരസീമകൾകടന്നൊരു സ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ചു—മോൺട്രീയോ. കാർഡിനൽ വാനത്തെല്ലിയെത്തന്നെ ആദാംപ്രാവശ്യവും തന്റെ പ്രതിനിധിയായി പീയൂസ് പത്താമൻ നിയമിച്ചു. 'ഉറവക്കണ്ണിൽനിന്നു ജലമെന്നോണം ദൈവാനുഗ്രഹം എല്ലാവർക്കുമായി ഒഴുകുന്ന' വി. കുർബാനയോടുള്ള ഭക്തി ജനഹൃദയങ്ങളിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ദിവ്യകാരണ്യകോൺ

ഗ്രസ്സ് എത്രമാത്രം സഹായകമെന്നു നിയമനപത്രത്തിൽ പ. പിതാവു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട്. അടുക്കലടക്കൽ ദിവ്യകാരുണ്യം സപീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ആശയം, സമാധാനത്തിന്റേയും സൗഹൃദത്തിന്റേയും ശ്രംഖലയാൽ മനുഷ്യരെ പരസ്പരം ബന്ധിക്കുന്നതിന് എന്തൊരു ഉപയുക്തമായ ഉപാധി ദിവ്യകാരുണ്യയാശയെന്നയാണെന്ന ബോധം, എന്നിവ കോൺഗ്രസ്സിൽ സ്സംബന്ധിക്കുന്നവരിൽ ഉളവാകണമെന്നതായിരുന്നു, ആ ദിവ്യകാരുണ്യത്തെ സ്സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാപ്പായുടെ ആശയം.

അമേരിക്കൻ ജനതയുടെ നിർദ്വേഷമായ സഹായം മൊൺസിന്റോ കോൺഗ്രസ്സിനു ലഭിച്ചു. 'അതുതകരമായ ഒരു കാഴ്ച, പരസ്പരായനയ്ക്കുള്ള വൻകൊട്ടക' എന്നല്ലാം മൊൺസിന്റോയിനെ ഒരു നിരീക്ഷകൻ വിശേഷിപ്പിച്ചതിൽനിന്നു സമ്മേളനത്തിന്റെ വിജയം ഏതാണ്ടു മിക്കാം. കോൺഗ്രസ്സ് കഴിഞ്ഞയുടനെ, മൊൺസിന്റോ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട് പിയൂസ് പത്താമൻ ഒരു കത്തയയ്ക്കുകയുണ്ടായി.

22) മഡ്രിഡ് (Madrid 1911)

വിശുദ്ധരുടേയും മിസ്റ്റിക്കുകളുടേയും നാടായ കത്തോലിക്കസ്തേയിനിലാണ്, ഇരുപത്തിരണ്ടാം കോൺഗ്രസ്സ് നടന്നത്. ടൊലേഡോ (Toledo) ആർച്ചുബിഷപ്പ് കാർഡിനൽ അഗീര്രെഗാർസിയ (Aguirrey Garzia) ആയിരുന്നു ഇപ്പാവശ്യത്തെ പേപ്പൽ പ്രതിനിധി.

മഡ്രിഡ് കോൺഗ്രസ്സിനു പ. പിതാവു ചില അസാധാരണ ദണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ കല്പിച്ചുവെങ്കിലും, സ്തേയിനിലേ രാഷ്ട്രീയായികാരികൾക്കും സഭാധ്യക്ഷന്മാർക്കും ഔദ്യോഗികകത്തുകളയച്ച് അവിടുന്നു കോൺഗ്രസ്സ് പ്ര

വർത്തനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതും സ്മരണീയമാണ്. പരിഹാരാത്മകം നടത്തിയ രാത്യാരാധനയാണ് മഡ്രിഡ് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത! 'സ്വെയിൻകാർ ഈ കോൺഗ്രസ്സിനെ ഒരു ദേശീയമഹാസംഭവമായെണ്ണി. സ്വെയിനിന്റെ എല്ലാ പ്രവിശ്യകളിൽനിന്നും ആളുകൾ തലസ്ഥാനനഗരിയിലേക്കു പ്രവഹിച്ചു. രാജാവ് അൽഫോൻസ് പതിമൂന്നാമൻ കോൺഗ്രസ്സിൽ സ്തംഭനാശിപ്പിക്കുകയും സ്വെയിനിനെ പരസ്യമായി ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. ദിവ്യകാരണുകേന്ദ്രിയുടെ കാര്യത്തിൽ പണ്ടേ പ്രസിദ്ധമായ സ്വെയിൻ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയത്തിനായി ആത്മാത്മതയോടെ പ്രവർത്തിച്ചു. പരിശുദ്ധപിതാവിൽനിന്നു പ്രത്യേകാഭിനന്ദനം ലഭിക്കത്തക്കവിധം ഫലസമ്പന്നമായി മഡ്രിഡ് കോൺഗ്രസ്സ്.

23) വിയെന്ന (1912)

ഓസ്ട്രിയ—ഹംഗറിസാമ്രാജ്യം യൂറോപ്പിൽ അധിരത്വം പുലർത്തിയ ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. ആ സാമ്രാജ്യം അധഃപതിച്ചുപോയെങ്കിലും ഓസ്ട്രിയയുടെ തലസ്ഥാനമായ വിയെന്നയുടെ പ്രാഭവത്തിനു ക്ഷയമൊട്ടും സംഭവിച്ചില്ല. ഈ മഹാനഗരത്തിലാണ് ഇരുപത്തിമൂന്നാമത്തേ ദിവ്യകാരണുകോൺഗ്രസ്സ് നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചത്. പേപ്പൽപ്രതിനിധി ഒരു ഡച്ചുകാരനും വേദപ്രചാരതിരുസ്തംഭത്തിന്റെ തലവനുമായ കാർഡിനൽ വാൻറോസ്സുമായിരുന്നു. ഒരു കത്തോലിക്കനായ ഫ്റാങ്ക് ജോസഫ് ചക്രവർത്തി എല്ലാവിധസഹായങ്ങളും കൊടുത്തു, വിയന്നാകോൺഗ്രസിന്. ഏതാണ്ടു രണ്ടുമാസത്തേക്കു ഓസ്ട്രിയൻജനതയുടെ സർവ്വശ്രദ്ധയും വിയെന്നയിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായി.

തന്റെ അജഗണങ്ങളിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ അന-

സ്റ്റാരശൂന്യമായ ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയിരുന്നപ്പോൾ പിയൂസ് പത്താമന്റെ ഏകദേശം വേദനിച്ചു. ലോകത്തെയാട്ടാകെയൊന്നഭിവിക്ഷിച്ചിട്ട് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, അനുതപിക്കാത്ത ലോകം ഒരു മഹാവിപത്തിന്റെ വക്കിലേയ്ക്കു കയറുകയാണെന്നു്. പക്ഷേ, അനുതപത്തിനു് ഇനിയും അവസരമുണ്ടു്. വിധേനാകോൺഗ്രസ്സിലേയ്ക്കു യച്ച സന്ദേശത്തിൽ അവിടുത്തെഴുതി: “അജ്ഞതയാലും അശ്രദ്ധയാലും മറ്റും ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽ നിന്നകന്ന ജീവിക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ രക്ഷയെ അവഗണിച്ചിട്ട് സ്വന്തം അഭ്യന്തരതയെ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി ജീവിക്കുക സ്തേഹത്തിന്റെ ഈ കൂദാശയോടു ഭക്തിയുള്ളവരെപ്പോലെ സ്വീച്ചിടത്തോളം അസ്ഥാനത്താണ്. മനുഷ്യസമുദായം എത്ര ഭയങ്കരമാംവിധം രോഗഗ്രസ്തമെന്നും പുണ്യങ്ങളുടെ നേരെ ലോകം കാണിക്കുന്ന നിസ്സംഗമനോഭാവം എത്ര മീനമെന്നും അവരൊന്നു മനസ്സിലാക്കട്ടെ....കോൺഗ്രസ്സ് ഈ ലക്ഷ്യത്തെ മുന്നിൽവെച്ചു ജാഗ്രതയോടെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, തെളിനീരുവയിൽനിന്നെന്നവണ്ണം വി. കുർബാനയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന അഭേമികമായ ശക്തിപ്രസരം എല്ലാവരെയും സ്വാധീനിക്കട്ടെ; വ്യക്തികളേയും അവരുടെ സ്വകാര്യജീവിതത്തേയും മാത്രമല്ല, എല്ലാ സമൂഹങ്ങളേയും സ്ഥാപനങ്ങളേയും അതു വിശുദ്ധമാക്കട്ടെ.”

തങ്ങൾ ലോകത്തിനും മാലാഖമാർക്കും മനുഷ്യർക്കും ഒരു കാഴ്ചയായിത്തീർന്നു, എന്നു വി. പൗലോസ് കൊറീന്ത്യക്കാർക്കുഴുതിയതു് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടാണു കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഔദ്യോഗികവിജ്ഞാപനം സമാപിക്കുന്നതു്. മധ്യയൂറോപ്പിന്റെ ചങ്കായസ്ഥാനത്തുവെച്ചു നടന്ന ഈ കോൺഗ്രസ്സ് ആ ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ ഇരുളടഞ്ഞ പല കോണുകളേയും പ്രകാശിപ്പിക്കാൻപോന്ന ഒരു പ്രഭാവപരമാവുകയും ചെയ്തു.

24) മാൾട്ട (Malta 1913)

മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകാലം റോമൻഭരണാധിപന്മാരുടെ നിഷ്ഠൂരമർദ്ദനങ്ങൾക്കു വിധേയമായ സഭ സാമ്രാജ്യത്തിന്റേയും സമാധാനത്തിന്റേയും ഉഷസ്സിലെത്തിയത് കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്താണ്. A. D. 313-ൽ ചരിത്രപ്രഖ്യാതമായ 'മിലാൻവിളംബരം' വഴി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുദ്ദേഹം സാമ്രാജ്യമനുവദിച്ചു. ഈ സംഭവത്തിന്റെ പതിനാറാംശതാബ്ദജീവിച്ചി ക്രിസ്ത്യൻലോകമെങ്ങും കൊണ്ടുപോകുകയാണ്, 1913-ൽ. ആ വർഷത്തേ ദിവ്യകാരണുകോൺഗ്രസ്സ് ജീവിച്ചിയാലോഷങ്ങൾക്ക് ഓരോധാർമികപരിവേഷം ചാത്തുമെന്നു് എല്ലാവരും വിചാരിച്ചു.

കോൺഗ്രസ്സുസമ്മേളനത്തിനു തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥലം മാൾട്ടയാണ്, കത്തോലിക്കർ ഇടതിങ്ങിപ്പാക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചുദ്വീപ്. കാർഡിനൽ ഫെറാത്താ ആയിരുന്നു ഇപ്രാവശ്യത്തെ പേപ്പൽ പ്രതിനിധി.

യൂറോപ്പാകെ അന്നുസപസ്ഥമായിരുന്നു. ഒരു മഹായുദ്ധത്തിന്റെ കാർമ്മേഘങ്ങൾ അന്നത്തേ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തെ ആകെപ്പാടെ ഭീകരമാക്കി. സമാധാനവും സുപ്രതീക്ഷയും മനുഷ്യരുടെയിടയിൽനിന്നു് ഓടിയൊളിക്കുവാൻതുടങ്ങി. പുണ്യപുരുഷനായ പീയൂസ് പത്താമനെ ഇത്തരം ചുറ്റുപാടുകൾ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു. അന്നു മാൾട്ടസഭയ്ക്കു് എഴുതിയ കത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "ഈശോനാഥനമാത്രമേ നമ്മളെ സുഖപ്പെടുത്തുവാനും സഹായിക്കുവാനും സാധിക്കൂ. വി. കുർബാനയിൽ മറഞ്ഞിരുന്നുകൊണ്ടു് ഇതു പ്രവർത്തിക്കുവാനാണു് അവിടുന്നിഷ്ടപ്പെടുക. ക്രിസ്തുനാമന്റെ നിസ്സീമമായ സ്നേഹത്തെ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കുകയും സ്നേഹത്തിന്റെ ആ രഹസ്യത്തെ കൂടുതൽക്കൂടുതൽ സ്നേഹി

ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ മഹത്തായൊന്നുതന്നെ മനുഷ്യർക്കിന്നു കരണീയമായില്ല." പ. പിതാവിന്റെ ഈ നിർദ്ദേശത്തെ പ്രയോഗത്തിലെത്തിക്കുവാൻ മാർട്ടുകോൺഗ്രസ്സിനു പല പരിപാടികളുമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇവയെ വേണ്ടവണ്ണം പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിനു പ്രക്ഷുബ്ധമായ പരിതോവസ്ഥ മാർട്ടയെ അനുവദിച്ചില്ല.

25) ലൂർദ്ദ് (1914)

ദൈവമാതുർഗ്ഗണത്താൽ അനുഗൃഹീതമായ ഈ നഗരത്തിൽ വച്ചു നടക്കുന്ന രണ്ടാമത്തേ കോൺഗ്രസ്സാണിത്. കാർഡിനൽ പിഞ്ഞാത്തെല്ലിയായിരുന്നു പേപ്പൽ പ്രതിനിധി. 'ദിവ്യകാരണകോൺഗ്രസ്സിന് ഏറ്റവും പറ്റിയ സ്ഥലം' എന്നാണ് പ. പിതാവ് ലൂർദ്ദിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ഗ്രോട്ടോയിൽ വെച്ചെന്നതിനെക്കാൾ ദിവ്യകാരണപ്രദക്ഷിണസമയത്താണ് കൂടുതൽ അത്ഭുതങ്ങൾ നടക്കുക എന്ന കാര്യം അവിടുന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടുവിട്ടു നോക്കിപ്പോകൂ, ആധുനികലോകത്തിന്റെ അരിഷ്ടതകൾ നീക്കുന്ന ആ സ്വർഗ്ഗീയവൈദ്യനെ ഈ അത്ഭുതങ്ങൾ വഴി മാതാവു നമുക്കു കാണിച്ചുതരുന്നുവെന്നാണ്. വരാനിരിക്കുന്ന മഹാവിപത്തിനെ ഉദ്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടോണം ആ പുണ്യചരിതൻ പറഞ്ഞു: "താമരയായ ലോകത്തിന് ഏകാന്ത്രയം ദിവ്യകാരണനാഥനാണ്."

ലോകത്തിലേ അപൂർവ്വം നഗരങ്ങളിൽ മാത്രം കളിയാടി കാണുന്ന പ്രശാന്തവും പ്രാർത്ഥനാ നിരതവുമായ അന്തരീക്ഷത്തിലാണ് ലൂർദ്ദുകോൺഗ്രസ്സ് നടന്നത്—ജൂലൈ 22 മുതൽ 26 വരെ. 'ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്വവും പ. കുർബാനയും' എന്നതായിരുന്നു, ചർച്ചാവിഷയം. പേപ്പൽ പ്രതിനിധിക്കു നൽകപ്പെട്ട സ്വീകരണത്തിലും കോൺഗ്രസ്സിനോടു പൊതു

വിദ്യാലയം ഗവണ്മെന്റ് നിസ്സഹകരണമാണ് കാണിച്ചത്. അതിനാൽ ഈ കോൺഗ്രസ്സിനെ Sad Congress എന്നും വിളിക്കാറുണ്ട്. ഇതൊക്കെയായിട്ടും ലൂർദ്ദ് സ്ഥലത്ത് നടത്തപ്പെട്ട പ്രദക്ഷിണത്തിൽ ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകൾ പങ്കെടുത്തു. സമ്മേളനാനന്തരം സമാധാനവും സംതുഷ്ടിയും നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടെ ആളുകൾ പിരിഞ്ഞു. കഷ്ടിച്ചൊരാളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആഗസ്റ്റ് രണ്ട്. ആക്രമണാസക്തമായ ജർമ്മൻപട്ടാളം സമീപരാജ്യങ്ങളെ ലാക്കാക്കി പാഞ്ഞുകയറാൻ തുടങ്ങി. മഹായുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയായി. ഈ ദുഃഖവാന്തരം മുമ്പെത്തി. മനുഷ്യജാതിയിൽ വന്നുകൂടാൻ പോകുന്ന വിനാശങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ദുഃഖഭാരത്താൽ ഹൃദയം തകർന്ന് പീയൂസ് ദേശമൻ ആഗസ്റ്റ് ഇരുപതിന് അന്തരിച്ചു. വർഷങ്ങൾതന്നെ ദീർഘിച്ച ആ മഹായുദ്ധം ദാരിദ്ര്യവേദനകൾ നിസ്സഹകരണത്തിന്റെ തുടർന്നുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെ ആകെയാണു സ്പർശിച്ചു. പക്ഷേ, ഈ സ്പർശം വെറും താല്പര്യം മാത്രമായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിനുശേഷം വീണ്ടും കത്തോലിക്കാലോകം ക്രിസ്തുമതം പരസ്യം ചെയ്ത നവീകരണത്തിനുള്ള നമുക്കു കാണാം.

III

മഹായുദ്ധങ്ങൾക്കിടയുള്ള

ഒൻപതു കോൺഗ്രസ്സുകൾ

മഹായുദ്ധം നിർമ്മിച്ച വിടവ്

1881-തൊട്ട് 1914 വരെ ദാരിദ്ര്യവേദനകൾ ഇരുപത്തഞ്ചെണ്ണം നടന്നതായി നമ്മൾ കണ്ടു. അവയിൽ ഭൂരിഭാഗവും പ്രതിവർഷസമ്മേളനങ്ങളായിരുന്നു. ചു

രക്കംചില കോൺഗ്രസ്സുകളെ രണ്ടോ മൂന്നോവർഷം ഇടവിട്ടു നടത്തിയിട്ടുള്ളു. നാലുവർഷത്തെ വിടവ് ഒരിക്കലുമുണ്ടായിട്ടില്ല. പക്ഷേ, മഹായുദ്ധം വലിയൊരു മാറ്റുതടസ്സമായി. യുദ്ധകാലത്തു ദിവ്യകാരണ്യോത്സവത്തിനു സ്ഥാനമെവിടെ!

1917 നവംബർ പതിനൊന്ന്. അന്നാണു യുദ്ധവിരമസന്ധിയിൽ വിരമകക്ഷികൾ ഒപ്പുവെച്ചത്. പക്ഷേ, യുദ്ധത്തിന്റെ കെടുതികൾ മാറിക്കിട്ടാൻ കാലം കുറെക്കഴിയേണ്ടിവന്നു. ലൂർദ്ദുകോൺഗ്രസ്സിനുശേഷം സമ്മേളനമൊന്നും നടന്നില്ലെങ്കിലും കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനം തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. മോൺ. തോമസ് ഫെയ്ലെയുടെ അഗ്രാന്തപരിശ്രമമാണ്, പ്രവർത്തനങ്ങളെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോയത്. നാമുവിലെ ബനഡിക്ടൈൻബിഷപ്പായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം 1856-ൽ ജനിച്ചു. 1901-ൽ സാർവദേശീയദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ സ്ഥിരാംഗമായി പ്രസിഡൻറായതോടെ ഇദ്ദേഹം കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ജീവനായി. 1941-ൽ എൺപത്തിയാറാമത്തെ വയസ്സിൽ മരിക്കുന്നതുവരെ ഇദ്ദേഹംതന്നെയായിരുന്നു സ്ഥിരാംഗമായി പ്രസിഡൻറ്. ദിവ്യകാരണ്യത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയുറ്റ അപ്പസ്തോലനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം യുദ്ധംവഴി മുടങ്ങിപ്പോയ കോൺഗ്രസ്സ് എങ്ങനെയും പുനരാരംഭിക്കണമെന്നുതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. അതിനുവേണ്ടിയായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം. പീയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിലേയ്ക്കുരോഹണം ചെയ്തപ്പോൾ അതിനു നല്ലൊരത്തരീക്ഷവും സംഭവമായി.

26) റോം (1922)

1922 ഫെബ്രുവരി 6-ാംതീയതി പീയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. മാർപ്പാപ്പമാരുടെ ആ

സ്ഥാനനഗരമായ റോമിൽ വെച്ചാൽ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സ് നടത്തി തന്റെ ഭരണം ഉൽഘാടനം ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു, അവിടുത്തെ ലിഖിതം. ഇരുപത്താറാമത്തേ കോൺഗ്രസ്സ് റോമിൽ സമ്മേളിക്കാനിടയായതിങ്ങനെയാണു്. നിത്യനഗരത്തിൽ വെച്ചു നടക്കുന്ന രണ്ടാമത്തേ കോൺഗ്രസ്സായിരുന്നു, ഇതു്.

പരി. പിതാവുതന്നെയായിരുന്നു ഈ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രസിഡൻ്റ്; പേപ്പൽ പ്രതിനിധി റോമിൻ്റെ വികാരിയായ കാർഡിനൽ ലോംപീലിയും. കോൺഗ്രസ്സിൻ്റെ ഈ രണ്ടാം പരമ്പരയ്ക്കു് ഇരുപത്താറാം സമ്മേളനം 'ഇസ്രോദർക്കായ ഒരാരംഭം'മാണെന്നു പരി. പിതാവു നേരത്തേതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചു.

മേയ് 25-ാം തീയതി പരി. പിതാവിൻ്റെ ഒരു പ്രസംഗത്തോടെ കോൺഗ്രസ്സ് ആരംഭിച്ചു. 'ഈ ശോമിശിമായുടെ സമാധാനപൂർണ്ണമായ രാജ്യവും ദിവ്യകാരുണ്യത്തിലൂടെ' എന്നതായിരുന്നു കോൺഗ്രസ്സിലേ ചർച്ചാവിഷയം. ഇറാലിയൻ, ഇംഗ്ലീഷ്, ഫ്രഞ്ച്, സ്പാനീഷ്, ജർമ്മൻ എന്നീ ഭാഷകളിൽ എല്ലാ ദിവസവും ഉണ്ടായിരുന്നു, പ്രസംഗ പരമ്പരകൾ. സമാപനദിവസത്തേ പ്രദക്ഷിണം പലർക്കു മൊരു പുതുതായിത്തോന്നി. ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകൾ നിരീക്ഷിച്ചുനില്ക്കുവേ സിസ്റ്റൈൻ ചാപ്പലിൽനിന്നു ദിവ്യനാഥനെ പരി. പിതാവു ബസിലിക്കയിലേയ്ക്കു സംവദിച്ചു. 'റോമൻ പ്രശ്നം' പരിഹരിക്കപ്പെടാതിരുന്നതുകൊണ്ടു പ്രദക്ഷിണം സെൻറ് പീറ്റേഴ്സ് കവാടത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുക സാധ്യമായില്ല. നീളംകുറഞ്ഞ ഒരു പ്രദക്ഷിണമായിത്തോന്നിയിരിക്കണം അന്നുതവിട്ടതു കാർക്കു്. പോപ്പിനു നടക്കാൻ സ്ഥലമില്ലെന്നു ചില സഭാവിരുദ്ധരും അന്നു വിചാരിച്ചുകാണും. പക്ഷേ, വാസ്തവം മറ്റൊന്നാണു്. നിത്യനഗരത്തിൽ ആ പ്രദക്ഷിണം നടത്തിയ അതേ ദിവസം തന്നെ കത്തോലിക്കാലോകം മു

ശ്രവണവും ആലോചനയും ഉപയോഗിച്ചു കോൺഗ്രസ്സിനെ നോക്കിപ്പോയി. ഇവരുടെ ആകെ നീളം നിശ്ചയിക്കാനാവാത്ത സാധ്യതകൾ!

പ്രതിഷ്ഠിച്ചതുപോലെതന്നെ കോൺഗ്രസ്സ് വിജയിച്ചതിൽ പരി. പിതാവു പരിവൃത്തം സന്തോഷവാനായി. കോൺഗ്രസ്സ് ദിവസങ്ങളെപ്പറ്റി അവിടുത്തെഴുതി: “.....അപ്പോഴാണ് അങ്ങനെയൊരു കമ്മിറ്റിയിൽ അംഗീകരിക്കേണ്ടതായി. രക്തസാക്ഷികളുടെ പാവനമായ രക്തം ഇഴുകിച്ചേർന്നു നില്ക്കുന്നു! ഉജ്ജ്വലമായതും ഗന്ധമുള്ളതും വെളിച്ചമുള്ളതും അലരുകയാൽ അതിൽ സന്തോഷത്തിന്റേയും സാന്ത്വനത്തിന്റേയും ദിവസങ്ങൾ!....ഈ ദിവസങ്ങളിൽ നേടിയ നിത്യജീവിതത്തിന്റെ ദിവ്യസഞ്ചയങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ നാം തുടർന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാം.”

27) ആംസ്റ്റർഡാം (1924)

ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ കോൺഗ്രസ്സ് നടത്തുവാൻ ഉദ്ദേശം ലഭിച്ചതു മോളണ്ടിനാണ്. അവിടുത്തെ പ്രഖ്യാത തുറമുഖപട്ടണമായ ആംസ്റ്റർഡാമായിരുന്നു, സമ്മേളനസ്ഥലം. ഇപ്രാവശ്യത്തേയും പേപ്പർ പ്രതിനിധി ഡയറക്ടർമാർ വാൻദോസംതന്നെയായിരുന്നു. ‘ദിവ്യകാരുണ്യവും പരിഹാരവും’ കോൺഗ്രസ്സിലേ പ്രധാന ചർച്ചാവിഷയമായി സ്വീകരിച്ചു.

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുമാർക്കിടയിൽ ഒരു സ്ഥലത്തു നടന്ന സമ്മേളനം—ഇതാണ് ആംസ്റ്റർഡാം കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രത്യേകത. കോൺഗ്രസ്സിനു മുമ്പേ പലരും ഇടതുപാർട്ടിയിൽ ചേർന്നു. ഒട്ടേറെ ചിന്താകുഴപ്പങ്ങൾക്കും ആശങ്കകൾക്കും ഇതുകാരണമായി.

സെപ്റ്റംബർ 23-ാം തീയതിയാണ്, കോൺഗ്രസ്സ്

ഉൽപ്പാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. കോൺഗ്രസ്സിൽ പ്രസംഗിച്ച വരിലൊരാൾ മോൺ. ഫെയ്ലിയായിരുന്നു. അമേരിക്കയുടെ അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു പ്രതിനിധിസംഘങ്ങൾ എത്തിയിരുന്നു. കോൺഗ്രസ്സിൽ കാണായ ക്രമവും ധ്യാനാർത്ഥമായ അന്തരീക്ഷവും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. പലരും നേരത്തെ ശങ്കിച്ചതുപോലെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരിൽനിന്ന് പ്രകോപനപരമായി ഒന്നുതന്നെ ഉണ്ടായില്ല. വിദേശീയരെത്തുമ്പോൾ കാണിക്കേണ്ട ദേശീയമായ ആദർശങ്ങൾക്കുള്ളിലോ സ്നേഹപ്രകടനങ്ങളിലോ ഒന്നും ആംസ്റ്റർഡാമിലേ അകത്തോലിക്കർ വീഴ്ചവരുത്തിയില്ല. കോൺഗ്രസ്സ് കാര്യങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കരെപ്പോലെ അവരും ഉത്സുകരായിരുന്നു എന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. നന്നായി നടത്തുന്നപക്ഷം കത്തോലിക്കരുടെ ഭക്തിപരമായ ചടങ്ങുകൾ എമ്മാത്രം അകത്തോലിക്കരെ ആകർഷിക്കുമെന്നും പുനരെകുകാര്യത്തിൽ അവ എങ്ങനെയവർക്കു മാർഗ്ഗദീപമാകുമെന്നും ഉള്ളതിന് ആംസ്റ്റർഡാംകോൺഗ്രസ്സ് ഒരൊന്നാൽ ഉദാഹരണമാണ്.

28) ഷിക്കാഗോ, (CHICAGO 1926)

'പുതിയലോക'ത്തിൽവെച്ചു നടക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ കോൺഗ്രസ്സാണിത്. ഒന്നാമത്തേത് 1910-ൽ ക്യാനഡയിൽവെച്ചു നടന്നു; ഇപ്രാവശ്യത്തേതു ഐക്യനാടുകളിലാണ്—കത്തോലിക്കർ കൂടുതലുള്ള ഷിക്കാഗോയിൽ. നാലു കോടി തൊണ്ണൂറുലക്ഷം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരാണ് അന്നവിടെയുണ്ടായിരുന്നത്. കത്തോലിക്കരുടേയിൽ എന്നുമെന്നും കാണുന്ന ഐക്യം അകത്തോലിക്കർക്കു കാട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നതന്നെ കോൺഗ്രസ്സ് ഭാരവാഹികൾ തീരുമാനിച്ചു.

കാർഡിനൽ ബോൺസാജോവായിരുന്നു ഈ കോൺ

ഗുണമുള്ള പേപ്പർ പ്രതിനിധി. അദ്ദേഹത്തെ നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കത്തിൽ പിയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ എഴുതി: “പലപ്പോഴും ദിവ്യവിരുന്നിനെയുമെന്നിരുന്നിട്ടും ആന്തരികജീവിതത്തെ അവഗണിക്കുകയോ അതിൽ ലക്ഷ്യമില്ലായമയെന്നവരിൽനിന്നും എന്താണു പ്രതീക്ഷിക്കുക? വിശുദ്ധമായതിനുവേണ്ടി പോരാടാൻ കെല്പില്ലാത്ത പുണ്യവിധി നരായ ക്രിസ്ത്യാനികളായിരിക്കും അവർ. സഭയുടെ മഹത്വവും തേജസ്സുമാകുന്ന വിശുദ്ധരുടെ സ്വർഗ്ഗീയസേനയ്ക്കുവേണ്ടി കൊടുക്കുവാൻ ഇത്തരക്കാരെക്കൊണ്ട് അങ്ങേക്കു കഴിയുമോ? പുണ്യപരിപൂർണ്ണതയിൽ താല്പര്യമില്ലാത്തവർ തങ്ങളുടേയും അയൽക്കാരന്റേയും ആത്മരക്ഷ സാധിക്കാമെന്നും സഭയുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പോരാടാമെന്നും വിചാരിക്കുമ്പോൾ സ്വയം വഞ്ചിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു്? പേപ്പർ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ കോൺഗ്രസ്സിൽ പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ ഈ കാര്യങ്ങൾ അങ്ങു വിശദീകരിക്കണമെന്നാണു നമ്മുടെ അഭിലാഷം.”

അമേരിക്കക്കാരുടെ ഔദാര്യമനുസരിച്ച് തെളിവായിക്കണ്ടു ഷിക്കാഗോ കോൺഗ്രസ്സിൽ. വൻതോതിലുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾക്കു മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ അവർ പാർട്ടി തയ്യാറാക്കി. ആഘോഷങ്ങളിലെ ഒന്നു രണ്ടു പരിപാടികൾ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. മഹായുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട പടയാളികൾക്കുവേണ്ടി സമ്മേളനാരംഭവിസമായ ജൂൺ 20-ാം തീയതി നടത്തിയ ആഘോഷമായ പാട്ടുകർമ്മമാണാദ്യത്തേതു്. 62,000 കുട്ടികളെ സംഘങ്ങളായിത്തീർപ്പിച്ചു കർമ്മാനുഷ്ഠാന പാട്ടുവാൻ പരിശീലിപ്പിച്ചു. ഇത്രയധികം കുട്ടികൾ സ്വരമൊഴിച്ചു ദിവ്യബലിസമയത്തു പാടിയപ്പോൾ കത്തോലിക്കരിലും പ്രോട്ടെസ്റ്റന്റുകളെയെത്തിയ അകത്തോലിക്കരിലും ആത്മാവിൽ തട്ടിയ ദിവ്യാനുഭൂതിയുണ്ടായി.

സമ്മേളനസമാപനദിനമായ ജൂൺ 24-ാം തീയതി നട-

ത്തിയ പ്രദക്ഷിണമാണ് മറ്റൊരു മഹാസംഭവം. യഥാ
 ത്ഥവിശ്വാസത്തിന്റെ പരസ്യപ്രഘോഷണമായിരുന്നത്.
 പ്രദക്ഷിണം പങ്കുവെച്ചിരുന്നതിലൂടെ, ആകാശം കരിനീലം
 കൊണ്ടു. കണ്ണുവെക്കുന്ന മിന്നൽപ്പിണർ നാലുപാടും പാ
 ണ്തു; തുടർന്നു തെളിഞ്ഞുവെക്കുന്ന ഇടിവെട്ടുകളും! ഇ
 ത്തും ഒരാഘോഷമെന്ന വിചാരത്തോടെ ആ പ്രദക്ഷിണം മു
 വോട്ടുനീങ്ങി. താമസിച്ചില്ല, കോരിച്ചൊരിയുന്ന പേമാരി,
 കൂടെത്തന്നെ ഉഗ്രമായൊരു കൊടുംകാറ്റും! വഴികളെല്ലാം
 ക്ഷണേന ചെളിക്കളങ്ങളായി മാറി. സ്ഥാനവസ്തുക്കളെല്ലാ
 ണ്തെ കർദ്ദിനാളന്മാരും മെത്രാന്മാരും വൈദികന്മാരും പത്തു
 ലക്ഷത്തിൽക്കവിഞ്ഞ അത്മായരും വഴിയിൽ! വസ്തുക്ക
 ളിൽ കാറ്റടിച്ചു തെറിപ്പിച്ചു ചെളി പെയ്തുവെള്ളത്തി
 ലൊലിച്ചിറങ്ങി. മിന്നൽപ്പിണരും ഇടിമുഴക്കവും തുടർന്നു
 കൊണ്ടുവന്നു. ഇതൊക്കെയായിട്ടും ഒരാളും പിരിഞ്ഞുപോ
 യില്ല. പ്രദക്ഷിണം വീണ്ടും മുവോട്ടു നീങ്ങി. എല്ലാം കഴി
 ഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു കർദ്ദിനാൾ പറഞ്ഞു: “മിന്നലുകളും ഇടിമുഴ
 ക്കങ്ങളും ‘ബനദിച്ചിത്തെ’ പാടുകയായിരുന്നു. ഹ്റാൻസി
 സ് അസ്സീസി ഇതു കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ പറഞ്ഞതെന്തെ
 ധോദരൻഇടിമിന്നലും സഹോദരൻഇടിമുഴക്കവും ദിവ്യ
 രാജന്റെ ഏഴുന്നൂറ്റത്തിനു അകമ്പടി സേവിച്ചെന്നു”. ‘പി
 ശാൻകാലാവസ്ഥയിലും നിങ്ങൾക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ ക
 ഴിയുമോ?’ എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ നാഥൻ ഈ ശതകത്തി
 ന്റെ മക്കളോടു ചോദിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ
 തെളിവായിക്കണ്ട ഉറച്ചവിശ്വാസത്തിന്റെ ആ മഹാദൃശ്യം!
 അതൊരിക്കലും ഞാൻ മറക്കുകയില്ല. അപ്പത്തിന്റെയാത്ര
 തിയിൽ അപ്പോളതിലെ കടന്നുപോയ ലോകരക്ഷകനെ ആ
 രാധിക്കുവാൻ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങൾ ആ ചെളിക്ക
 ളിൽ മുട്ടുകുത്തി.”

ഷിക്കാഗോയിലേ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാർ കാണിച്ച മനോ

ഭാവമാണ് എടുത്തു പറയേണ്ട മറ്റൊരു കാര്യം. പലരുടേയും ആശങ്കകൾക്കു വിപരീതമായി, കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയത്തിന് എന്തും ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധരായി അവർ മുഖോട്ടുവന്നു. അന്താരാഷ്ട്രപ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു മഹോത്സവത്തിന്റെ രംഗശാലയാകുവാൻ തങ്ങളുടെ നഗരത്തിനു ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതിൽ അവർ അഭിമാനംകൊണ്ടു. അകത്തോലിക്കരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു പ്രകടരൂപം കൊടുത്തുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുനേതാവു പത്രത്തിലെഴുതി: “വീടും നാടുമൊക്കെവിട്ടു് അസാധാരണമായ ഒരു തീർത്ഥയാത്രക്കായി ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു പത്തു ലക്ഷത്തിൽപ്പരമാളുകൾ അിക്കാഗോയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു . . . മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങളിലേ മതവികാരത്തിനു നാശമോ ജീർണ്ണിപ്പോ തട്ടിയില്ല എന്നതിനു തെളിവാവശ്യമെങ്കിൽ അിക്കാഗോ കോൺഗ്രസ്സാണു തെളിവു്. മതപരമായ ഇത്തരമൊരു സംഭവം അമേരിക്കൻചരിത്രത്തിൽ ഇദംപ്രഥമമാണ്. ഇതിന്റെ സ്വാധീനവും ഫലവും മഹത്തമമായിരിക്കുമെന്നതിനു സംശയമില്ല.” പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാർ കാണിച്ച മഹാമനസ്കതയെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു് പേപ്പൽപ്രതിനിധി പരസ്യമായിപ്പറഞ്ഞു: “ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയത്തിനു് സർവവിധസഹായങ്ങളും അലംഭാവം കൂടാതെ ചെയ്തു അമേരിക്കയിലെ അകത്തോലിക്കരോടു നാം അതീവ കൃതജ്ഞനാണ്.”

29) സിഡ്നി (1928)

അമേരിക്കയിലെ അിക്കാഗോ കഴിഞ്ഞു് ആസ്ത്രേലിയായിലെ സിഡ്നി; ലോകത്തിന്റെ ഒരറ്റത്തുനിന്നു മറ്റൊരു അറ്റത്തേയ്ക്കു്. സിഡ്നികോൺഗ്രസ്സിലേ പേപ്പൽപ്രതിനിധിയായി പരി. പിതാവു നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തതു് കാർഡിനൽ കോരത്തിയെയാണ്.

1926 ജൂൺ മാസത്തിലാണ്, ഇരുപത്തൊൻപതാമ
തുകോൺഗ്രസ്സ് സിഡ്നിയിൽ സമ്മേളിക്കുമെന്നു പ്രധാന
നമുണ്ടായത്. ആസ്ത്രേലിയൻജനത ഉടനെതന്നെ അതിനു
ള്ള തെക്കുണ്ടാരുംഭിച്ചു. പ്രവർത്തനം കാര്യക്ഷമമാക്കുവാൻ
ഒരിരുന്ദുരംഗക്കമ്മററിക്കും മറ്റു പല ഉപകമ്മററികൾക്കും
അവർ രൂപംകൊടുത്തു.

‘ദിവ്യകാരണ്യവും പരി. കന്യകാമറിയവും’ എന്നതാ
യിരുന്നു, കോൺഗ്രസ്സിലേ പ്രധാനപ്രമേയം. സമഗ്രവും അ
വധാനപൂർവ്വവുമായ ചർച്ചയാണ് ഇതേപ്പറ്റിയന്നു കോൺ
ഗ്രസ്സിൽ നടന്നത്. ദിവ്യരക്ഷകന്മാർക്കുള്ള സ്റ്റേഫം അവിടു
ത്തേ മാതാവിനോടുള്ള സ്റ്റേഫത്തിനുത്തേജകമാവണം എന്ന
ആശയമാണ് അധികാരികൾക്കുണ്ടായിരുന്നത്.

ആർഭാടമോടികൾ സിഡ്നികോൺഗ്രസ്സിനു വേണ്ടു
വോളമുണ്ടായിരുന്നു. അനേകം ബോട്ടുകളുപയോഗിച്ചു തുറ
മുഖത്തു നടത്തിയ ദിവ്യകാരണ്യപ്രദക്ഷിണം അഭിഷ്ടപൂർവ്വ
മായൊരു കാഴ്ചയായിരുന്നു, എല്ലാവർക്കും. സമാപനദിവസം
കല്ലോലമാലകൾക്കുമീതെ നടത്തപ്പെട്ട ഈ ഗംഭീരചട
ങ്ങിൽ മൂന്നുലക്ഷംപേർ പങ്കെടുത്തു. ഇതു ദർശിച്ചിട്ടെന്നോ
ണം പീയൂസ് പതിനൊന്നാമാൻ തന്റെ പ്രതിനിധിയെ
നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കത്തിൽപ്പറയുന്നു: “തിബേരിയസ്”
തടാകത്തിലേ തരംഗമാലകൾക്കുമീതെ പത്രോസിന്റെ പ
ടവിലെന്നപോലെ, ഉജ്ജ്വലമായ സിഡ്നിനുകാശയ
ത്തിലെ അലമാലകൾക്കുമീതെ സ്റ്റേഫരാജനായ രക്ഷകൻ
സംവഹിക്കപ്പെടുമ്പോൾ തന്റെ അമൂല്യരക്തംവഴി രക്ഷി
ച്ച മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.”

30) കാത്തേജ് (1930)

ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളിക്കാത്ത ഒരേ
യൊരു ഭൂഖണ്ഡമേ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ—അഫ്റിക്ക. അതിനാൽ

മുപ്പതാംകോൺഗ്രസ്സിന് ആ 'തമോവൃതളുഖണ്ഡം' തന്നെ അധികാരികൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു. 1930-ലാണ് സമ്മേളനം. വിശുതതത്വജ്ഞാനിയായ സെൻഗസ്സിന്റെ ആയിരത്തിയത്തുറമതു ചരമവാർഷികവും അക്കാലംതന്നെ. സമ്മേളനസ്ഥലമായി കത്തേജ് തെരഞ്ഞെടുത്തതിന് കാരണവുമിതാണ്. അഗസ്സിന്റെ ജീവിതത്തോടു് അതിമാത്രം ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു പട്ടണമാണു കത്തേജ്. ഭാരതസഭാചരിത്രകാരന്മാർക്കു സുപരിചിതനായ കാർധിനൽ ലെപീസിയേയായിരുന്നു പേപ്പൽ പ്രതിനിധി.

കത്തേജ് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ കാര്യത്തിലുമുണ്ടായിരുന്ന, ആരങ്കകൾ. ഇതിനു കാരണം ആ നഗരത്തിലെ മുഹമ്മദീയഭൂരിപക്ഷമാണ്. പക്ഷേ, മനുഷ്യന്റെ മനക്കണക്കുളളത് എങ്ങനെ തെറ്റിപ്പോകുന്നുവെന്നതിനാലു തെളിവായി അനന്തരസംഭവങ്ങൾ. എട്ടു കർദ്ദിനാളുമാരും നൂറ്റിയൻ പതു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും കത്തേജ് കോൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിച്ചു. പേപ്പൽ പ്രതിനിധിയെ ഔദ്യോഗികമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനും സമാപനദിവസത്തേ കുമനീയ ചടങ്ങുകളിലും രാഷ്ട്രീയാധികാരികളുടെ സാന്നിധ്യവും സഹായവുമുണ്ടായി. സ്വാഗതപ്രസംഗത്തിൽ കത്തേജിലേ ആർച്ചുബിഷപ്പ് പറഞ്ഞു: "വലിയ വലിയ അമേരിക്കൻ നഗരങ്ങൾക്കുമാത്രം സാധിക്കുന്ന പ്രൗഢവും ഔജ്ജ്വല്യമാനവുമായ സ്വീകരണം കോൺഗ്രസ്സിനെത്തിയിരിക്കുന്നവർക്കു നല്കുവാൻ ടൂണീസിലേ കത്തോലിക്കർക്കു സാധ്യമല്ല. പകരം, ശതാബ്ദങ്ങളിലൂടെ ശതക്കണക്കിനു രക്തസാക്ഷികളുടെ ചുറ്റുകരം ഇഴുകിച്ചേർന്നിട്ടുള്ള ചെമ്മണ്ണാണവർ സമർപ്പിക്കുന്നത്. മഹാത്മാക്കളായ സിപ്രിയന്റെയും അഗസ്സിന്റെയും ഗംഭീരശബ്ദം മുഴങ്ങിക്കേട്ടിട്ടുള്ള കൂറ്റൻ ബസീലിക്കകളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കാണാമിവിടെ. ബഹു

ജ്ഞാനം രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാൻ വിശ്വാസം ഉണ്ടാകാൻ തന്നെ ജീവനർപ്പിച്ച സമരമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്."

ആർച്ചവിചിത്രം വിനയാനന്ദനായി സംസാരിച്ചു. പക്ഷേ, തുടർന്നുവന്ന സമ്മേളനം തെളിയിച്ചു, ജോലിയിലും തീക്ഷ്ണതയിലും കോൺഗ്രസ്സ് മുൻ കോൺഗ്രസ്സുകളുടെപ്പോലെയല്ലെന്നും. സമാപനച്ചടങ്ങുകളെപ്പറ്റി ഒരു സമാഹരിക്കപ്പെട്ടതുകാരൻ പറയുന്നു: "കടന്നുപോകുന്ന ക്രിസ്തുനാമനെ വന്ദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടുപേർ പട്ടാളങ്ങളുടെ നടുവിൽ പതിനായിരക്കണക്കിനു വൈദികന്മാരും അൽമായരും ക്രമമായി മുന്നോട്ടുനീങ്ങുമ്പോൾ, ഒരുലക്ഷത്തിയൻപതിനായിരമാളുകൾ അംഗീകരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ള ചരിവുകളിൽ ആ രംഗം വികസിച്ചു മുകരായി നിലകൊണ്ടു." ക്രിസ്തുനാമന്റെ ഈ ജൈത്രയാത്രയിൽ അവിടുത്തെ പരിജനനെയെക്കൂടിയോജിപ്പിക്കുവാൻ പേപ്പൽപ്രതിനിധി ജനങ്ങളോടാവശ്യപ്പെട്ടു. 'ആവേ മാരിസ് ഫ്ലൈ' എന്ന സ്തുതിഗീതം പാടുകാർ ആരംഭിച്ചു. ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകൾ ഒരേസമയത്തിൽ ആ മാതൃസ്തുതിഗീതം ഏറ്റുപാടിയത് ദിഗന്തങ്ങളിൽ മാറ്റാൻ കഴിഞ്ഞു.

31) ഡബ്ളിൻ (1932)

മുപ്പത്തൊന്നാമത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് അയർലണ്ടിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ഡബ്ളിനിൽ വേണമെന്നു പാപ്പാ പീയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ തീരുമാനിച്ചു. പുളകോദ്ഗമകാരിയായിരുന്നു ഐറിഷ് കാർക്കസ് ഈ വാത്ത്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി പീഡനങ്ങളിലൂടെയും ക്ഷേമങ്ങളിലൂടെയും തങ്ങൾ കാത്തുസൂക്ഷിച്ച വിശ്വാസത്തിന്റെ ചൈതന്യം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഒരു സന്ദർഭമായി അവരിൽ കരുതി. വി. പാപ്പാക്ക് അയർലണ്ടിൽ ചൈതന്യമുറപ്പാക്കു ക്രിസ്തീയസമൂഹം

ത്തിന് രൂപം നൽകിയതിന്റെ 15-ാം ശതവത്സരപ്പൂർത്തീയാഘോഷങ്ങൾക്കൊരുങ്ങുകയായിരുന്നു അവർ.

കാർഡിനൽ ലൂറിയെ തന്റെ പ്രതിനിധിയായി പരിശുദ്ധ പിതാവും നിയോഗിച്ചു. സ്വന്തം മക്കളുടെ പക്കലേയ്ക്കു പോകുന്ന പിതാവിന്റെ അനുഭൂതിയാണ് കാർഡിനലിനുള്ളത്. പ്രൊപ്പഗാന്താകോളേജിന്റെ റെക്ടറായിരുന്ന ലൂറിയുടെ ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നു അയർലണ്ടിലേ പല മെത്രാന്മാരും കോൺഗ്രസ്സു സംഘാടകരും.

പതിനൊന്നു കർദ്ദിനാളുമാരും ഇരുനൂറു മെത്രാന്മാരും പതിനായിരത്തിൽപ്പരം വി വി ഡ രാ ജ്യ പ്രതിനിധികളും കോൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിച്ചു. പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും പ്രത്യേകപ്രത്യേകം റാലികളുണ്ടായിരുന്നു. പുരുഷന്മാരുടെ റാലിയിൽ രണ്ടരലക്ഷംപേർ പങ്കെടുത്തു. അന്നത്തേ ദൈഴത്തുകാരന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ “ആദരവിന്റെയലകൾ” അന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയർന്നു, ഡബ്ളിനിൽനിന്നും. സമ്മേളനത്തിന്റെ ഒരുദിവസം കുട്ടികൾക്കായി മാറ്റിവയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അന്ന് “മാലാഖമാരുടെ സ്തുതിക്കും” അർപ്പിക്കപ്പെട്ട കുർബാനയിൽ ഒന്നരലക്ഷം കുട്ടികൾ സന്നിഹിതരായി. അവരുടെ മൃദലമായ ശബ്ദം അന്തരീക്ഷത്തിൽ അലയടിച്ചുയർന്നപ്പോൾ എത്ര സ്വർഗ്ഗീയമായൊരനുഭൂതിയായിരിക്കണം ഡബ്ളിനിലുളവായത്! സ്ത്രീകളുടെ റാലിയിൽ 1,75,000 പേരുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ പരിപാടികൾക്കും മകുടമായ സമാപനപ്രദക്ഷിണത്തിന്റെ അവസാനം പേപ്പൽപ്രതിനിധി അഭിനന്ദനസ്വരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു: “ലോകത്തിന്റെ എല്ലാഭാഗങ്ങളിലും അയർലണ്ടിന്റെ നാമം അവർത്തിച്ചുച്ചരിക്കപ്പെട്ടു, ഈ ദിവസങ്ങളിൽ. എന്റെ അവസാനപ്രാർത്ഥന ഇതാണ്: അയർലണ്ടിനെ ദൈവം കരുണയോടെ ഇന്നുവരെ കാത്തുപരിപാലിച്ചതുപോലെ ഇനിയും എന്നെന്നും അവിടുന്ന് തിരു

വുളമുണ്ടായി അതിനെ വിശുദ്ധരുടെ നാടായി സംരക്ഷിക്കട്ടെ." പരിശുദ്ധപിതാവുതന്നെ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഒരു റേഡിയോപ്രഭാഷണം നടത്തി. ഓരോ വിശ്വാസിയും അഭിമാനാവേശത്തോടെ ആ സന്ദേശം ശ്രവിച്ചു. അയർലണ്ടിൽ ആനന്ദം തിരതപ്പിന്നിന്ന ആ ദിവസങ്ങളിൽ.

അഗാധമായ ഭക്തിയും യഥാർത്ഥമായ ആദ്ധ്യാത്മികതീക്ഷ്ണതയും—ഡബ്ലിൻകോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രത്യേകതകളാണ് ഇവ. മതപീഡനങ്ങളുടെ തീക്കനലിൽനിന്നു വീണ ഐറിഷ്വിശ്വാസം രൂപംപൂണ്ടതായിരുന്നു ഡബ്ലിൻകോൺഗ്രസ്സ്. ഓരോ ഐറിഷ്കാരനും കോൺഗ്രസ്സിൽ സ്വന്തമായൊരു പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ പുരോഹിതനും അത്മായനും തന്റെ കൃത്യം ആത്മാർത്ഥമായി നടത്തി; കോൺഗ്രസ്സു വിജയിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ തൊട്ടടുത്ത വർഷം പിയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ അയർലണ്ടിനെ പരാമർശിച്ചുപറഞ്ഞു: "നാം ഡബ്ലിൻ നഗരത്തിലേക്ക് മംഗളാശംസകളയച്ചു, നമ്മുടെ പ്രതിനിധിയെ അയച്ചു, റേഡിയോ സന്ദേശവും അയച്ചു. ജീവിക്കുന്ന വിശുദ്ധരുടെ നാടായ അയർലണ്ട് അവളുടെ മഹത്വത്തിനൊത്തവിധം കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനം സംഘടിപ്പിച്ചു. സാമ്രാജ്യശീയദിവ്യകാരണുകോൺഗ്രസ്സുകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ അവിസ്മരണീയവും അത്ഭുതകരവുമായൊരു സ്ഥാനം നേടിയെടുത്തു, ഡബ്ലിൻകോൺഗ്രസ്സ്. നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മക്കളായ ഐറിഷ്കാരുടെ ജീവിക്കുന്ന വിശ്വാസവും ചൈതന്യമാർന്ന ഭക്തിയും സമർത്ഥവും സമൃദ്ധമായ സമ്മേളനസംവിധാനങ്ങളുമാണ് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയത്തിനു നിദാനം."

32) ബുനോസ് അയേഴ്സ് (1934)

ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്നു വിശുദ്ധകർമ്മമായോടു കൂടി വളർത്തുകയാണ്. ഇനിയിങ്ങോട്ട് എല്ലാകോൺഗ്രസ്സുകളും ഈ ലക്ഷ്യത്തെ സർവ്വപ്രധാനമായെന്നായിരിക്കണമെന്നു കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. ബുനോസ് അയേഴ്സിലേ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രഥമത: പ്രധാനമായി ഉന്നംവെച്ചതും മറ്റൊന്നിലല്ല.

1934-ലെ 'മഹത്തമമായ സംഭവ'മായിരുന്നു ഈ കോൺഗ്രസ്സ്. ഇതോടെ മൂന്നാമതൊരു കോൺഗ്രസ്സ് 'പുതിയ ലോക'ത്തു നടക്കുകയാണ്.

ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ സ്ഥിരാംഗമായി പ്രസിദ്ധൻ്റെ വിജ്ഞാപനം തോമസ് ഫെയ്ലൻ ബുനോസ് അയേഴ്സ് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സജ്ജീകരണങ്ങളേയും തയ്യാറെടുക്കലിനേയും പറ്റിപ്പറഞ്ഞു: "സമുന്നതമായ സംവിധാനസാമർത്ഥ്യത്തിനു നിദർശനമായിരിക്കും ബുനോസ് അയേഴ്സിൽ സമ്മേളിക്കുന്ന അടുത്ത ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സ്." കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഫലദായകതയും എപ്പോഴും അതിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവരുടെ ആധ്യാത്മിക തയ്യാറെടുക്കലിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. അമേരിക്ക ഒരു വർഷത്തേക്കു് ചൈതന്യമുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥനാമന്ദിരമായി മാറിയിരുന്നു—ഭിത്തികളും മേൽക്കൂരയുമില്ലാത്ത വലിയൊരു മന്ദിരം.

ഈ ആധ്യാത്മികസജ്ജീകരണങ്ങളുടെ ഭാഗമായാണ് പല രൂപതാസമ്മേളനങ്ങളും സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. 1934 ഏപ്രിലിനും സെപ്റ്റംബറിനുമിടക്ക 12-ലധികം രൂപതാ കോൺഗ്രസ്സുസമ്മേളനങ്ങൾ നടന്നു. ലാപമ്പായിൽ സമ്മേളിച്ച അവസാനത്തേ കോൺഗ്രസ്സിനെത്തുടർന്ന് റോളി ദേശീയദിവ്യകാരുണ്യവാദമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. ഈ രൂപതാകോൺഗ്രസ്സുകളാണ് ബുനോസ് അയേഴ്സ് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ

സ്റ്റീന്റെ പ്രധാനത്തെപ്പറ്റി ജനങ്ങളെ ബോധവാന്മാരാക്കിയത്. ഒരു രൂപതാസമ്മേളനത്തിൽ നാലായിരം കുട്ടികൾ പ്രഥമദിവ്യകാരണ്യസപീകരണം നടത്തി. മറ്റൊരിടത്തു പതിനായിരത്തിൽപ്പരം കുട്ടികളടങ്ങിയ ഗായകസംഘമാണു വിശുദ്ധകർവ്വാനയുടെ ഗാനങ്ങളാലപിച്ചത്.

ചർച്ചാക്രസ്സുകൾ

കോൺഗ്രസ്സിലേ പ്രധാനചർച്ചാവിഷയം “ദിവ്യകാരണ്യത്തിലേ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാമൂഹികരാജത്വം” എന്നതായിരുന്നു. “ദിവ്യബലിയിലേ ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജത്വം”, “വ്യക്തികളുടേയും സമുദായത്തിന്റേയും രാജാവായ ക്രിസ്തു”, “ദിവ്യകാരണ്യത്തിലേ ലോകരാജനായ ക്രിസ്തു” എന്നീ പ്രമേയങ്ങൾ ചർച്ചകൾക്കായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ദിവ്യകാരണ്യത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട സാമൂഹികവും ആധ്യാത്മികവുമായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും മറ്റു പല പ്രമേയങ്ങളും പഠനവിഷയമായി. പ്രസിദ്ധരായ പല ചിന്തകന്മാരും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ചർച്ചാസമ്മേളനങ്ങൾക്കു നേതൃത്വംകൊടുത്തു. വിശ്വാസികളിൽ ദിവ്യകാരണ്യഭക്തി വളർത്തുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രായോഗികമായ പല തീരുമാനങ്ങളും കോൺഗ്രസ്സ് കൈക്കൊള്ളുകയുണ്ടായി.

സമ്മേളനം

വത്തിക്കാൻ സ്റ്റേറ്റ്സെക്രട്ടറിയായ കാർഡിനൽ പാച്ചെല്ലിയെ ബുനോസ് അയേഴ്സുകോൺഗ്രസ്സിലേക്കു തന്റെ പ്രതിനിധിയായി പീയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ നിയോഗിച്ചു. സ്റ്റേറ്റ്സെക്രട്ടറിയെ പേപ്പൽലെഗേറായി അയക്കുക ഇതാദ്യമാണ്. പ. പിതാവിനു കോൺഗ്രസ്സിലുള്ള പ്രതിഷ്ഠ ഇതോടെ വ്യക്തമായി.

ഒക്ടോബർ പത്താംതീയതി ഉദ്ഘാടനച്ചടങ്ങുകൾ നടന്നു. പലേർമോപാക്കാരിരുന്നു കോൺഗ്രസ്സു് രംഗം. ലോകത്തിലേ ഏറ്റവും വലിയ പാക്കാണിതു്. സമ്മേളനസ്ഥലത്തിന്റെ നടുവിൽ 35 മീറ്റർ നീളമുള്ള ഒരു കുരിശു് ഉയർന്നിന്നിരുന്നു, കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയചിഹ്നമെന്നോണം. സമാരംഭച്ചടങ്ങുകളിൽ നാലുലക്ഷത്തിലധികം ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടാംദിവസം കുട്ടികളുടേതായിരുന്നു. എല്ലാ പ്രതീക്ഷകളേയും കവിഞ്ഞൊരു വിജയമായിരുന്നു അതിന്റേതു്. അറുപതിനായിരം കുട്ടികൾ സംബന്ധിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നുള്ളു. പക്ഷേ, ദിവ്യകാരണ്യം സ്വീകരിക്കാൻതന്നെ ഒരുലക്ഷത്തിഏഴായിരം കുഞ്ഞുങ്ങളാണുണ്ടായിരുന്നതു്. 250 വൈദികന്മാർ അരമണിക്കൂർ എടുത്തു ദിവ്യകാരണ്യം എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊടുക്കാൻ. കോൺഗ്രസ്സിൽസംബന്ധിക്കാൻ സാധിക്കാതെവന്ന നാല്പതിനായിരം കുട്ടികൾ മാറ്റുവേലയങ്ങളിൽ ദിവ്യകാരണ്യനാമനെ സ്വീകരിച്ചു. കുട്ടികളുടെ കൈയ്യുടമകളു് അതുടനടി റണ്ടു കാർഡിനൽ പച്ചെല്ലി വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: “ഇതാണു പറ്റേസാ”, “ഇതാണു പറ്റേസാ”. അന്നേദിവസം പാതിരാവിൽ അർപ്പിച്ച പൊന്തിഫിക്കൽ കുർബാനയിൽ ഒന്നരലക്ഷംപേർ ദിവ്യകാരണ്യം സ്വീകരിച്ചു.

ഒക്ടോബർ 13-നും 14-നുമധ്യേയുള്ള അർദ്ധരാത്രിയിലാണു പുരുഷന്മാർക്കുവേണ്ടി ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്. നാല്പതിനായിരംപേർ ദിവ്യകാരണ്യംസ്വീകരിക്കുമെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷേ, കുർബാനസ്വീകരണത്തിനു മുട്ടുകുത്തിയവരുടെ സംഖ്യ രണ്ടുലക്ഷമായിരുന്നു. തിരുവോസ്തികൾ ഞരായി ഭാഗിച്ചാണെന്നു കൊടുത്തതു്. മൂന്നുറു പുരോഹിതർ മൂന്നുമണിക്കൂർനേരത്തേക്കു ദിവ്യകാരണ്യം എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊടുത്തു. ലോകത്തിലെങ്ങും കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ലാത്തൊരു സംഭവം.

ഒക്ടോബർ 14-ാംതീയതി കോൺഗ്രസ്സ് സമാപിച്ചു. തലസ്ഥാനനഗരി അന്നൊരു ജനസമുദായമായി മാറി. ആദ്യം തൊട്ടവസാനംവരെ കോൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിച്ച തലസ്ഥാനനിവാസികൾക്കുപുറമേ മൂന്നുലക്ഷമാളുകൾ അന്നവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. നൂറുവർഷത്തിനുള്ളിൽ തീവണ്ടികളും ഭരണകൂടത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിനും കാര്യങ്ങളും കോൺഗ്രസ്സുമെന്തെന്നതിനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു ആളുകളുടെ തീർച്ചപ്പെടുത്തലുകൾ കിട്ടിയിരുന്നതെന്നു കെ 1350000 പേർ കോൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിച്ചെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അക്കാലത്തിൽ അഞ്ചു കർമ്മനാളുമാരും പത്തുണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും എൺപതു മെത്രാന്മാരും ഉൾപ്പെടുന്നു. പേപ്പൽപ്രതിനിധി അർപ്പിച്ച സമാപനവിവരണത്തിൽ പതിമൂന്നുലക്ഷംപേർ സംബന്ധിച്ചു.

പ്രൈംസ് 11-ാമൻ റോമിലിരുന്നു കോൺഗ്രസ്സ് പരിപാടിക്കളെല്ലാം ശ്രവിക്കുന്നതായിരുന്നു, റേഡിയോവില്ലയുടെ. കോൺഗ്രസ്സ് സമാപനത്തിൽ പരിശുദ്ധപിതാവു നടത്തിയ റേഡിയോപ്രഭാഷണം ആരംഭിച്ചതിനെയാണ്: "ദിവ്യകാരണരാജനായ ക്രിസ്തു ജയിക്കുന്നു, ദിവ്യകാരണരാജനായ ക്രിസ്തു ഭരിക്കുന്നു, ദിവ്യകാരണരാജനായ ക്രിസ്തു വാഴുന്നു. ഏറ്റവും പ്രിയ മക്കളേ, ഈ വാക്കുകളെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുകയായിരുന്നു നാം ഈ ദിവസങ്ങളിൽ. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഓരോദിവസത്തെയും ഓരോ മണിക്കൂറിലേയും പരിപാടികൾ നാം സശ്രദ്ധം ശ്രവിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു, നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സന്നിഹിതനായാൽ എന്നോണം. ഇപ്പോൾ, മഹത്വപൂർണ്ണമായ നിങ്ങളുടെ കോൺഗ്രസ്സ് പര്യവസാനിക്കുന്ന ഈ മഹാനന്തമുഹൂർത്തത്തിൽ നാം ആവർത്തിക്കുന്നു: ദിവ്യകാരണരാജൻ വിജയിക്കുന്നു."

ശരിയാണ്, ബ്യൂനോസ് അയേഴ്സ് കോൺഗ്രസ്സ് എല്ലാവിധത്തിലും ദിവ്യകാരണരാജന്റെ മഹാവിജയമായിരുന്നു. കാർഡിനൽ പച്ചേല്ലിയുടെ വാചകങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവ

൯൫ “എല്ലാവർക്കുമുള്ളതും ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന, എല്ലാവർക്കുമുള്ളതും അതിശയിക്കുന്ന അതുതകരവും അനവദ്യവും”യെന്നു സംഭവമാണ്. “വിശ്വാസത്തിന്റേയും ഭക്തിചൈതന്യത്തിന്റേയും ഉദാത്തമായ ഈ രംഗങ്ങൾ ദർശിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചതിൽ എന്റെ ആത്മാവും അനുഭവിക്കുന്ന സമാശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ വാക്കുകളില്ല. എന്റെ സ്മരണയിൽ ആഴത്തിൽ ആലേഖിതമായിരിക്കും ഈ ദിവ്യകാര്യകോൺഗ്രസ്സ്.”

33) മനീല (1937)

മുപ്പത്തിമൂന്നാമത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് തെക്കുകിഴക്കേ ഏഷ്യയിലേ ഏകകത്തോലിക്കരാജ്യമായ ഫിലിപ്പീൻസിൽ നടന്നു. ഫിലിപ്പീൻസിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരമാണ്, മനീല. ദിവ്യകാര്യനാഥൻ ആരാധനയർപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കത്തോലിക്കർ, അവരുടെ വർണ്ണവും വർഗ്ഗവും ദേശവും ഏതുമാവട്ടെ, അതുതകരമാംവിധം ഉത്സുകരാണെന്നു മനീലാകോൺഗ്രസ്സ് തെളിയിച്ചു.

ഫിലിപ്പീൻകാരോടു പരിശുദ്ധപിതാവു പീയൂസ് പതിനൊന്നാമനുണ്ടായിരുന്ന പൈതൃകവാത്സല്യത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷണം കൂടിയാണ് മനീലാകോൺഗ്രസ്സ്. അവർ അതു ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കി, നന്നായി ഭരണി. വിശ്വാസികളുടെ ഘോരങ്ങളിൽ ദിവ്യകാര്യഭക്തി വളർത്തുവാൻ തക്കതായ എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളും ഫിലിപ്പീൻസ് സ്വീകരിച്ചു. പ്രഭുക്കന്മാർ, പൊതുദിവ്യകാര്യസ്വീകരണങ്ങൾ, ദിവ്യകാര്യവാദങ്ങൾ, രൂപതാകോൺഗ്രസ്സുകൾ തുടങ്ങിയവ അവയിൽ ചിലതാണ്.

മനീലയെൽമിയാ ആർച്ചുവിഷപ്പ് കാർഡിനൽ ഡയോണിഷ്യസ് ഡൗഘേർട്ടി (Dyonisus Dougherty)

ആയിരുന്നു കോൺഗ്രസ്സിലെ പേപ്പൽപ്രതിനിധി. നൂററിൽ പതു വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. അമേരിക്കയിൽനിന്നു 20, ആഫ്രിക്കയിൽനിന്നു 4, ആസ്ത്രേലിയയിൽ നിന്നു 20, ഏഷ്യയിൽനിന്നു 20, യൂറോപ്പിൽനിന്നു 20, മിഷപ്പീൻസുകാർ 22.

മെബ്രവരി 3-ാംതീയതി സായാഹ്നം പേപ്പൽപ്രതിനിധി കോൺഗ്രസ്സസമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. തുടർന്നു 'വിഷപ്പ' ഫെയ്ലൻ 'ദിവ്യകാര്യവും വിശ്വാസപ്രചരണവും' എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചു.

A. പഠനക്ലാസ്സുകൾ

ദിവ്യകാര്യത്തെസ്സംബന്ധിക്കുന്ന സാമൂഹ്യവും ധാർമികവും ദൈവശാസ്ത്രപരവും ആരാധനക്രമസംബന്ധവുമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടു. സമ്മേളനങ്ങളിലെ ചില പ്രസംഗവിഷയങ്ങൾ:

i) ദൈവശാസ്ത്രം: "ദിവ്യകാര്യസ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രധാനകാരണങ്ങൾ", "ദിവ്യകാര്യസപീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യവും ഫലങ്ങളും".

ii) ധർമ്മശാസ്ത്രം: "ദിവ്യകാര്യഭക്തിയും വിശുദ്ധതയും", "ദിവ്യകാര്യഭക്തിയും വിദ്യാഭ്യാസവും", "ദിവ്യകാര്യഭക്തിയും ദൈവവിളിയും".

iii) ആരാധനക്രമം: "ദിവ്യബലിയും ആധ്യാത്മികപ്രയോധനവും", "ദിവ്യബലിയിലെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ അർത്ഥം".

B. ഭക്തിപരമായ ആഘോഷങ്ങൾ

മെബ്രവരി 3-ാംതീയതിയാണ് സമ്മേളനോദ്ഘാടനം നടന്നത്. കോൺഗ്രസ്സിനു മുമ്പു നടന്ന ദീർഘവും ആ

തീയവുമായ ഒരുക്കത്തിന്റെഫലം കോൺഗ്രസ്സിലുടനീളം പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു. ഫെബ്രുവരി 4-ാംതീയതി സ്ത്രീകൾക്കായി മാറിവയ്ക്കപ്പെട്ടു. അന്നത്തേ ദിവ്യബലിയിൽ ഒന്നരലക്ഷം സ്ത്രീകൾ സംബന്ധിച്ചു. അന്നുരാത്രി രണ്ടരലക്ഷം പുരുഷന്മാർ ദിവ്യകാരണ്യനാമനുമുമ്പിൽ ആരാധന നടത്തി. അടുത്തദിവസം പുരുഷന്മാർക്കുള്ളതായിരുന്നു. മനോഹരമായ ഹിതമാരാണ് ദിവ്യകാരണ്യം എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊടുക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. ഫെബ്രുവരി 6-ാംതീയതിയിലേ കൂട്ടികളുടെ സമ്മേളനത്തിൽ അറുപതിനായിരംപേർ ദിവ്യനാമനെ സ്തംഭിപ്പിച്ചു.

സമാപനപ്രദക്ഷിണത്തിന് അഞ്ചുലക്ഷംപേരണ്ടായിരുന്നു. ഫിലിപ്പീൻസിലേ ഉയർന്ന ഗവണ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥൻ മുതൽ പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരൻവരെ എല്ലാ മനുഷ്യരും ദിവ്യനാമന്റെ മുമ്പിൽ കൈകൂപ്പിനില്ക്കുന്ന കാഴ്ച ഭക്തിപ്രചോദകമായിരുന്നു. വി. കുർബ്ബാനയുടെ വാഴ്ചകഴിഞ്ഞപ്പോൾ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ റേഡിയോപ്രഭാഷണത്തിന്റെ ശബ്ദം കോൺഗ്രസ്സന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങി. ഇരുളിലും മരണനിഴലിലും അലയുന്നവരുടെ മാനസാന്തരത്തിനു വേണ്ടിയും ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയും ഹൃദയംതുറന്ന പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന തീരുമാനം ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു.

34) ബുധാപ്പെസ്റ്റ് (1938)

ഫെബ്രുവരിയിലെ രാജാവായ വി. സ്റ്റീഫൻ മരിച്ചതിന്റെ ഒൻപതാംശതവത്സരപ്പൂർത്തിയായിരുന്നു ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തിമുപ്പത്തൊട്ട്. പ്ലാനിട്ടൊരുക്കങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന ആ ദേശീയമഹോത്സവത്തിനു മുകൾമാക്കും അടുത്ത കോൺഗ്രസ്സ് ബുധാപ്പെസ്റ്റിലാഘോഷിച്ചാൽ എന്നു പീയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ കണ്ടു; അങ്ങനെതന്നെ തീരുമാനിക്ക

കയും ചെയ്തു. ഇതറിഞ്ഞ ഹങ്കേറിയൻജനതയ്ക്കുണ്ടായ ആ ഹൃദയത്തിനതിരില്ലാത്തതും പരിശുദ്ധപിതാവു സ്നേഹിതനായി കാർഡിനൽ പട്ടാഭിഷേകനായതന്നെ തന്റെ പ്രതിനിധിയായി നിയമിച്ചു.

വിവിധവും വിപുലവുമായ ഒരുക്കങ്ങൾ കോൺഗ്രസ്സിന്നായിരുന്നതിൽ നടന്നു. അവിസ്മരണീയങ്ങളായ പല നവീനതകളും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കോൺഗ്രസ്സിനുണ്ടു്.

പീറ്റർബർഗ് തീ

പരിശുദ്ധപിതാവുകൊള്ളത്തിയ ഒരു ദീപശിഖ രോമിലേ സെൻറ് പീറ്റേഴ്സ് ബസിലിക്കയിൽനിന്നു ഹങ്കറിയിലേയ്ക്കു സാക്ഷാത്കാശമായിക്കയറ്റപ്പെട്ടു. ഇററലിയും ഓസ്ട്രിയയും കടന്നു് ഓഗസ്റ്റ് 15-ാംതീയതി 'പീറ്റർബർഗ് വെളിച്ചം' ഹങ്കറിയിലേ എസ്റ്റേറ്റ് ഗവൺമെന്റിൽനിന്നു. ദീപശിഖയ്ക്കു സാധാരണമായൊരു സചികരണംനൽകാൻ ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം അവിടെ എത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ ദീപശിഖയിൽനിന്നു കൊള്ളത്തിയെടുത്ത കൊച്ചുതിരികളായി ഹങ്കറിയുടെ നാനാഭാഗത്തേക്കുമെവിടേ. ഹങ്കറിയിലേ എല്ലാ ദേവാലയങ്ങളിലേയ്ക്കും ആ തിരിയിൽനിന്നു പകർന്നു വെളിച്ചം സംവഹിക്കപ്പെട്ടു. വി. സ്റ്റീഫന്റെ ദിനമായ ഓഗസ്റ്റ് 20-ാംതീയതി ഹങ്കറിയിലേ എല്ലാദേവാലയങ്ങളിലും പരിശുദ്ധപിതാവു കൊള്ളത്തിയ 'പീറ്റർബർഗ് ദീപം' വെളിച്ചംവിതറി. സ്നേഹത്തിന്റേയും ഐക്യത്തിന്റേയും പ്രതീകമായിരുന്നു ആ പ്രകാശക്കതിരുകൾ.

കർബാനവീഞ്ഞു്

കോൺഗ്രസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന ആവശ്യമായ കർബാനവീഞ്ഞു സ്നേഹിതൻ സംഭാവന ചെയ്തു, സ്ലാനീഷ് ആഭ്യന്തരസമ

രകാലത്തു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചെമ്പട ചെയ്തു അപരാധങ്ങൾക്കു പരിഹാരമായി. സ്വേയിനിലേ കാർഡിനൽ ഗോമാ വികാരാധീനനായിപ്പറഞ്ഞു: “ആയിരക്കണക്കിനു പുരോഹിതന്മാരുടേയും അദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടേയും ചുറ്റുകാരായിത്തീർന്നു നിൽക്കുന്നവരുടെ വയലുകളിൽ വിളഞ്ഞ മുന്തിരിപ്പഴങ്ങളിൽനിന്നാണ് ഈ വീഞ്ഞു്. ആ രക്തത്തിന്റെ പ്രതീകമാണിതു്. ഞങ്ങളുടെ ഈ കാഴ്ച സ്നേഹത്തിന്റേയും പരിത്യാഗത്തിന്റേയും സന്ദേശം വഹിക്കുന്നു.”

തിരുവോസ്തി

കോൺഗ്രസ്സിനുവേണ്ട ഓസ്തി ബൽജിയത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ചു. അവിടുത്തെ കുട്ടികളുടെ സംഭാവനയായിരുന്നതു്. സ്മാർട്ടായ സംഗീതം, ഓരോ ഗോതമ്പുമണിയും കുട്ടികൾ കോൺഗ്രസ്സുവിജയത്തിനു് പറ്റിച്ചു പുണ്യപ്രവൃത്തികളുടെ പ്രതീകമാണെന്നതാണു്. ഇതിന്നായി വിദ്യാലയങ്ങളിലും വീടുകളിലും കൊച്ചുകൊച്ചു ‘കോൺഗ്രസ്സുപെട്ടികൾ’ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. കുട്ടികൾ ഇതിൽ ഓരോ ഗോതമ്പുമണികൾ നിക്ഷേപിക്കും, തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഓരോ പുണ്യപ്രവൃത്തിക്കും.

പൂമഴ

ഇറാലിയൻ കുട്ടികളുടെ സമ്മാനമായിരുന്നു പൂപ്പങ്ങൾ. ഇറാലിയുടെ പൂപ്പസമ്പത്തു് എല്ലാവരും കണ്ടറിഞ്ഞു. കടലാസുപൂക്കളുടെ മേൽക്കൂട്ടിൽ കോൺഗ്രസ്സിനുവേണ്ടി കുട്ടികൾ ചെയ്ത പരിത്യാഗപ്രവൃത്തികളുടെ എണ്ണം രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പ്രദക്ഷിണസമയത്തു് ആകാശത്തിൽനിന്നു വിമാനങ്ങൾ പൂക്കൾ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കോൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നവരുടെമേൽ ദിവ്യനാ

ഫൻ സപ്തത്തിൽനിന്നു വർദ്ധിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെ പ്രഭു-
തിപ്പിച്ചു ആ പൂമഴ.

ആമോഹങ്ങൾ

മെയ് 25-ാംതീയതി കോൺഗ്രസ്സ് ഉദ്ഘാടനംചെയ്യപ്പെട്ടു. പേപ്പൽലഗേറ്റിനെക്കൂടാതെ പതിന്നാലു കർദ്ദിനാളുമാരും ഇന്ത്യൻവരു മെത്രാന്മാരും സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ രണ്ടാംദിവസമാണ് അദ്വൈതപൂർവ്വമായ 'ജലപ്രക്ഷിണം' നടന്നത്. ഡാനൂബിയയിലേ ഓളങ്ങൾ 'ഹല്ലേലൂയ്യാ' പാടി ദിവ്യനാമനെ എതിരേറ്റ രംഗം അതീവഹൃദ്യമായിരുന്നു.

അലങ്കരിച്ച ഒരു ബോട്ടിൽ തയ്യാറാക്കിയ സിംഹാസനത്തിൽ ദിവ്യനാമനാരൂഢനായി. ജടുതലംകൊണ്ടുവെച്ചതായി കഴുതപ്പറത്തു ജൈത്രയാത്രനടത്തിയ കത്താവിനെ പണ്ടു യഹൂദജനത കലിപ്പുശിഖരങ്ങൾ കലക്കി ജയാരവങ്ങളോടെ സ്വീകരിച്ചു. ഇന്നാവട്ടെ ഡാനൂബിയയിലേ ഓളങ്ങളെ മുറിച്ചു മുറിച്ചു മുന്പോട്ടുപോകുന്ന ബോട്ടിലേ അർത്താരയിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്ന അതേ കത്താവിനു നൂറുനൂറു ബോട്ടുകൾ അകമ്പടിനിന്നു. അവയിൽ തിങ്ങിക്കൂടിയ ജനസമന്വയങ്ങൾ ഒന്നിച്ചാലപിച്ച ദിവ്യസ്തുതിഗീതങ്ങൾ ഡാനൂബിയന്റെ അക്കരെയുമിരിക്കുകയെന്ന ജനക്കൂട്ടങ്ങൾ ഏറ്റുപാടി. പ്രക്ഷിണം കരയ്ക്കുത്തപ്പോൾ രണ്ടരലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഒന്നിച്ചാലപിച്ച "എക്സൾത്താത്തെ" എന്നാരംഭിക്കുന്ന കോൺഗ്രസ്സുഗാനം.

മഹായുദ്ധത്തിൽ മുറിവേറ്റവർക്കും അംഗവിഹീനരായവർക്കുംവേണ്ടി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന 27-ാംതീയതി. അന്നവിടെ സമ്മേളിച്ച അയ്യായിരംപേർ നിശ്ശബ്ദസ്വരത്തിൽ വിളിച്ചറിയിക്കുകയായിരുന്നു യുദ്ധത്തിന്റെ ഭീകരതകൾ. ഇനിയൊരയുദ്ധം അനുവദിക്കരുതേ എന്നവർ സമാധാനത്തിന്റെ

നാമനോടുകൂടിയതാണെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സിലേ വികാരങ്ങൾ ശിയായൊരു രംഗമായിരുന്നു വേദനിക്കുന്നവരുടെ ആ സമ്മേളനം.

28-ാം തീയതി പൗരസ്ത്യദീർത്തിൽ ദിവ്യബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. സമാപനദിനമായ 29-ാം തീയതി പേപ്പൽ പ്രതിനിധിയായിട്ടു ദിവ്യബലിയോടെ സാമ്രാജ്യപരിപാടികൾ ആരംഭിച്ചു. ദിവ്യകാരുണ്യം എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊടുക്കാൻ മുന്തൂക്കവേദികന്മാർ നാലുമണിക്കൂർ എടുത്തു. ദിവ്യബലികഴിഞ്ഞപ്പോൾ റോമിൽനിന്നു മാർപ്പാപ്പായുടേ ശബ്ദം കോൺഗ്രസ്സുഗ്രന്ഥിൽ കേൾക്കായി. ഒൻപതുമിനിട്ടു ദീർഘിച്ച ഒരു ചെറുപ്രസംഗമായിരുന്നുത്. പതിനൊന്നാം പീയൂസ് നടത്തുന്ന അവസാനത്തെ കോൺഗ്രസ്സുസമാപനപ്രസംഗം. ഒൻപതുലക്ഷം ആളുകൾ നിശ്ശബ്ദരായിനിന്ന് ഇടയന്റെ സ്വരം ശ്രവിച്ചു. പ്രസംഗാനന്തരം സമാപനപ്രദക്ഷിണമാരംഭിച്ചു; തകർത്തടിച്ചു മഴയും തുടങ്ങി. പക്ഷേ, ആരും മടിച്ചുനിന്നില്ല, നിരവിട്ടു പോയുമില്ല. പെരുമഴനന്തരം അവർ മുഖോട്ടുനിൽക്കി. വിശ്വാസത്തിന്റെ വിശ്വാകർഷകമായ പ്രദർശനം. ഒറ്റവാക്കുകൊണ്ടു കാര്യം കോളം കടലും ശാന്തമാക്കിയവൻ അന്നു ബുധാപ്പെസ്സിലേ നഗരവിമിയിലൂടെ മഴനന്തരം കടന്നുപോയി. പ്രദക്ഷിണാവസാനം പേപ്പൽ പ്രതിനിധി ജർമ്മൻഭാഷയിൽ ഒരു പ്രസംഗംചെയ്തു. കോൺഗ്രസ്സു സമാപിച്ചു.

പാപ്പാ പീയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ കണ്ട അവസാനത്തെ സാമ്രാജ്യേതദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സായിരുന്നു ബുധാപ്പെസ്സിലേത്. ലോകത്തെവിടെയെങ്കിലുമൊരു ദേശീയ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സോ രൂപതാദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സോ സമാമോഷിക്കപ്പെടാത്ത ഒരൊറ്റ മാസംപോലുമില്ല, തിരുമേനിയുടെ ഭരണത്തിന്റെ അവസാനവർഷങ്ങളിൽ. അതിന്റെയെല്ലാം അവസാനം തിരുമേനിയുടെ റേഡിയോപ്രഭാഷണവുമുണ്ടാവും. അത്രയ്ക്കു ദാത്തമായിരുന്നു അവിട്ടു

ത്തേ ദിവ്യകാരുണ്യസ്നേഹം. മഹാനായ ആ പാപ്പ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു: “ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായിവേണം ദിവ്യകാരുണ്യത്തെ കാണുവാൻ. സഭയുടെ ആത്മാവുതന്നെ ദിവ്യകാരുണ്യമാണെന്നു പറയാം. ദിവ്യനാഥൻ വിശ്വാസികൾ പരസ്പരായനനൽകട്ടെ, അവിടുത്തെ ഭക്താദരവു വർദ്ധി. കുർബാനയിൽ സ്വീകരിക്കട്ടെ, തീർച്ച, ആത്മീയരോഗങ്ങളിൽനിന്നുവർ മുക്തരാകും; ക്രിസ്തീയപുണ്യങ്ങളിലവർ ശക്തരാകും.”

1939 ഫെബ്രുവരി 9-ാം തീയതി പതിനൊന്നാം പീയൂസ് ദിവംഗതനായി. കഷ്ടിച്ചു ഏഴുമാസംകഴിഞ്ഞു, രണ്ടാം മഹായുദ്ധം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇരുളിന്റെയും വേദനയുടെയും കുറെ വർഷങ്ങൾ പിന്നെയുണ്ടാകും. കോൺഗ്രസ്സുസമ്മേളനത്തിനാവശ്യമായ നല്ല അന്തരീക്ഷത്തിന് പതിനാലു വർഷംകാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നു.

IV

മഹായുദ്ധാനന്തരം നടന്ന

നാലു കോൺഗ്രസ്സുകൾ

രണ്ടാം മഹായുദ്ധവും മറ്റും

1939 സെപ്റ്റംബറിൽ രണ്ടാം മഹായുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടതോടെ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഗതീമുട്ടി. ഒന്നാം മഹായുദ്ധം എടുവർഷത്തേ വിടവേ വരുത്തിവെച്ചുളള; രണ്ടാം മഹായുദ്ധമായപ്പോൾ ആ പതിനാലു വർഷമായി.

പല സമരമുഖങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച യുദ്ധമുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും കോൺഗ്രസ്സുപ്രവർത്തനം നിശ്ശബ്ദമായി പുരോ

ഗമിച്ചിരുന്നു. ദിവ്യകാരണുകോൺഗ്രസ്സ് വിശ്വാസികളുടെയിടയിൽ ഉളവാക്കുന്ന മഹത്തായ ഫലത്തെപ്പറ്റി തികച്ചും ബോധവാനായിരുന്നു, പീയൂസ് പത്രണ്ടാമൻ. വിജയകരമായി നടത്തപ്പെട്ട രണ്ടു കോൺഗ്രസ്സുകൾക്ക്—ബ്രൂനോസ് അന്തേഴ്സ്, ബുഡാപ്പെസ്റ്റ്—പേപ്പൽ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ ദുക്കിം സാക്ഷിയാണവിടുന്നു. മഹായുദ്ധാരംഭത്തിൽത്തന്നെ അവിടുന്നു പുറത്തുവിട്ട ചാക്രികലേഖനത്തിൽ ദിവ്യകാരണുകോൺഗ്രസ്സുകളുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞത് ഇതുകൊണ്ടാവണം. അവിടുന്നു പറയുന്നു: “....നമ്മുടെ മുൻഗാമികളിൽനിന്നു പ്രശംസയും പ്രോത്സാഹനവും ലഭിച്ച ദിവ്യകാരണുകോൺഗ്രസ്സ് ശക്തിയുടേയും പ്രസാദവരത്തിന്റേയും സമൃദ്ധിയായ ശ്രോതസ്സാണ്....ഇത്തരം ഫലാവ്യുത്ഭാത പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു ശരിക്കു വിലയുറപ്പുള്ള എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല.”

മഹായുദ്ധം വരുന്നതിനുള്ള വിനകൾക്കു കണക്കില്ല; വാസ്തവം, പക്ഷേ, അതുകൊണ്ടു ചില ഗുണങ്ങളുമുണ്ടായി. വർദ്ധിച്ച വ്യോമയാനം വഴി അന്താരാഷ്ട്ര മണ്ഡലത്തിന്റെ വ്യാപ്തി കുറഞ്ഞെന്നതാണ് ഒരു കാര്യം. ഒരേയൊരു ദിവസംകൊണ്ടു സാമുവേലിയസമ്മേളനം നടത്താമെന്ന നിലവന്നു. മഹായുദ്ധത്തിനു മുമ്പു ദേശീയപ്രാധാന്യം മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന കാര്യങ്ങളില്ലാതെ അന്താരാഷ്ട്ര പ്രശ്നങ്ങളായി മാറി. ലോകത്തിന്റെ വല്ലമുക്കിലും കോണിലുമുണ്ടാകുന്ന നിസ്സാരപൊട്ടലുകൾ പോലും ഇപ്പോൾ സർവാഷ്ടോത്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രതിധ്വനിയുണ്ടാക്കുമെന്നായി.

‘കാത്തലിങ്ക്’ എന്ന വാക്കിന്റെ വാചാത്മ്യത്തിൽ മാത്രമല്ല യാഥാർത്ഥ്യത്തിലും കത്തോലിക്കരിൽനിന്നു സാർവ്വത്രികമാണ്. ഈ പ്രത്യേകതയുടെ ഒന്നാംതരം പ്രാദുർഭാവമാണു സാമുവേലിയദിവ്യകാരണുകോൺഗ്രസ്സുകൾ. ‘ഏകവും സാമുത്രികവും’—ഒന്നിച്ചുപോകണം ഈ ഗുണങ്ങൾ രണ്ടും.

കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ പെട്ടെന്നു ചില വ്യതിയാനങ്ങളൊക്കെ വന്നു. 1901-തൊട്ടു 1938 വരെ ഇരുപതു കോൺഗ്രസ്സുകളിൽ അധ്യക്ഷ്യം വഹിച്ച വിശ്വതനായ മോൺ. ലൂയിഫെയ്ലൻ 1941-ൽ ഏർപത്തഞ്ചു മത്തെ വയസ്സിൽ ദിവംഗതനായി. സ്റ്റാൻറിംഗ് കമ്മറ്റി തയ്യാറാക്കിയ പുതിയ നിയമങ്ങൾ 1950-ൽ പീയൂസ് പത്രണ്ടാമൻ അംഗീകരിച്ചു. നാലു വർഷം ഇടവിട്ടാവണം ഇനിയേതെ ദിവ്യകാരണകോൺഗ്രസ്സുകളെന്ന് ഈ നിയമങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. പ്രസിഡൻറിന്റെ കാലാവധി പത്തു വർഷമാക്കിയതും പുതിയ നിയമാവലിയനുസരിച്ചാണ്. ഇങ്ങനെ, ദിവ്യകാരണകോൺഗ്രസ്സുകളുടെ മൂന്നാം ഘട്ടമാരംഭിക്കുവാൻ ഒരുക്കങ്ങളൊക്കെ പൂർത്തിയായി.

35) ബാർസെലോണ (1952)

സ്വേയിയിൽ വെച്ചു നടക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ ദിവ്യകാരണകോൺഗ്രസ്സാണിത്. 1911-ലെ ഇരുപത്തിരണ്ടാം ദിവ്യകാരണകോൺഗ്രസ്സാണ് ഒന്നാമത്തേത്. രണ്ടാം മഹായുദ്ധത്തിനു വെളിയിലായിരുന്നു, സ്വേയിൻ. 1944-ൽ യുദ്ധം നരവേട്ടയും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ബാർസെലോണ ഒരു ദേശീയദിവ്യകാരണകോൺഗ്രസ്സ് സംഘടിപ്പിച്ചു. അതൊരു മഹാവിജയമായിരുന്നു. ബാർസെലോണയിൽ ഒരു സാമൂഹികദൃഷ്ടിയിൽനിന്നും സാമൂഹികസംരക്ഷണത്തിനും വിജയപ്രദമായി നടത്താൻ സാധിക്കുമെന്നു സഭാധികാരികൾക്കു പെട്ടെന്നു ബോധ്യമായി. 1951-ൽ പീയൂസ് പത്രണ്ടാമൻ തന്നെയാണ്, ബാർസെലോണ മുപ്പത്തഞ്ചാം കോൺഗ്രസ്സിനായി തെരഞ്ഞെടുത്തത്. 1951 ഫെബ്രുവരി ഇരുപത്തഞ്ചാം തീയതി, എന്നുവെച്ചാൽ കോൺഗ്രസ്സാരംഭിക്കുന്നതിനു കഷ്ടിച്ചൊരു വർഷം മുമ്പുമാത്രമാണ് ആ വാർഷിക പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തൽ.

ത്തിയത്. സ്നേഹിതൻ ആദ്യദേശിതയായി. മഹായുദ്ധാനന്തരം നടക്കുന്ന ആദ്യത്തേകോൺഗ്രസ്സെന്നിരിക്കെ, പ്രധാന പ്രമേയമായി 'ദൈവകാര്യവും സമാധാനവും' സ്വീകരിച്ചു തികച്ചും ഉചിതമായി.

മുൻകോൺഗ്രസ്സുകളിലെപ്പോലെ ഏതാനും പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടു ചർച്ചാക്ലാസ്സുകൾ അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. പ്രമേയത്തെ ശരിക്കുപോലുമറിച്ച് അപഗ്രഥിച്ചും സമഗ്രമായി പഠിച്ചുവെന്നതു ബാർസേലോണകോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഒരു നേട്ടമാണ്. പ്രമേയത്തിന്റെ വിവിധവശസ്തർശിയായ ഒരു പുസ്തകംതന്നെ കാലേ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു വിഷയസംബന്ധമായ ഒരു സാമാന്യവിശകലനം നല്കിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടാംഭാഗത്തു ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു പ്രധാനമായും അഞ്ചുകാര്യങ്ങളാണ്: (1) ദൈവകാര്യവും വ്യക്തിസമാധാനവും (2) ദൈവകാര്യവും കുടുംബസമാധാനവും (3) ദൈവകാര്യവും സാമൂഹ്യസമാധാനവും (4) ദൈവകാര്യവും അന്താരാഷ്ട്രീയസമാധാനവും (5) ദൈവകാര്യവും സമാധാനവും. ഇതേ പ്രമേയസ്തർശിയായ വേറെയൊരു തൊണ്ണൂറാശയങ്ങൾകൂടി ഗ്രന്ഥാവസാനത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിരുന്നു. കലാലയങ്ങളിലേയ്ക്കും സെമിനാരികളിലേയ്ക്കുമായി ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അറുപതിനായിരത്തിൽപ്പരം കോപ്പികളാണയച്ചുകൊടുത്തത്. അങ്ങനെ എല്ലായിടത്തും അതു പഠനവിഷയമായി. ചുരുങ്ങിയദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അറുനൂറുലേഖനങ്ങൾ ഡോക്ട്രൈൻകമ്മററിക്കു കിട്ടി. വിശ്വപ്രഥമമായ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും, ബാർസേലോണകോൺഗ്രസ്സിൽ പ്രസംഗിച്ചവർ. ചർച്ചാവിഷയസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം രണ്ടു വലിയ വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. അവയ്ക്കു മൊത്തം ആയിരത്തിയെണ്ണത്തിൽപ്പരം പുറങ്ങളുണ്ടെന്നറിയുമ്പോൾ വിഷയാപഗ്രഥനം

സംഭാവം ഏതാണൊന്നാക്കിവാൻ കഴിയും. 'ദിവ്യകാരണ്യവും സമാധാനവും' എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഇത്ര സമഗ്രമായൊരുപഠനം ഇന്നുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

കോൺഗ്രസ്സാഘോഷങ്ങൾ

വളരെക്കാലം സ്വേയിനിൽ 'നൻഷിയൊ' ആയിരുന്ന കാർഡിനൽ തെരേഷീനിയെത്തന്നെ പേപ്പൽപ്രതിനിധിയായി പീയൂസ് പന്ത്രണ്ടാമൻ നിയമിച്ചു. മെയ് 27-ാംതീയതി ഷാർസലോണയിലെത്തിയ അദ്ദേഹത്തിന് എല്ലാവിധയകവടികളോടുംകൂടെ വമ്പിച്ച ഒരു സ്വീകരണമാണു നൽകപ്പെട്ടത്. അന്നുതന്നെ കോൺഗ്രസ്സ് ഉദ്ഘാടനംചെയ്യപ്പെട്ടു. 'കത്തോലിക്കുടുംബങ്ങളുടെ ദിവസം' എന്നൊന്നു പരിപാടിയിൽ കൊള്ളിച്ചിരുന്നതു പ്രത്യേകപരാമർശമർഹിക്കുന്നു. ഇരുപത്തയ്യായിരം കുട്ടികളുൾപ്പെടെ ഒന്നേമുക്കാൽലക്ഷമാളുകൾ അതിൽ പങ്കെടുത്തു. സമാധാനത്തിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും ക്രിസ്തീയുടുംബങ്ങളെ ദിവ്യകാരണ്യത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാനുമാണ്, കുട്ടികളുന്നവിടെ സമ്മേളിച്ചത്. ആ സന്ദർഭത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകംതയ്യാറാക്കിയ ഒരു പ്രതിഷ്ഠാപ്രകരണമാണ് അന്നുവരെല്ലാവരുംകൂടെ ചൊല്ലിയത്. "നമ്മളെല്ലാവരും കാത്തിരുന്ന ആ നിമിഷം വന്നു" എന്നാണാപ്രകരണം ആരംഭിക്കുക. "അവിടുത്തേയഭീഷ്ടമതെങ്കിൽ രക്തസാക്ഷിത്വംവരിക്കാൻതന്നെ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണ്. ഞങ്ങളുടെ യുവത്വത്തിലേ പ്രാർത്ഥനകളും പരിത്യാഗപ്രവൃത്തികളും ഇനിയും ഞങ്ങൾ ചെയ്യുവാനിരിക്കുന്നവയും നിത്യസമ്മാനത്തിനുപകരിക്കട്ടെ." ഒരു റച്ചു വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനംതന്നെയായ ഈ വാചകങ്ങളോടെയാണ് പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനം.

പ്രാർത്ഥനാനന്തരം അത്മായരുടെഭാഗത്തുനിന്നു മൂന്നു പ്രസംഗങ്ങൾ നടന്നു. പതിന്നാലു മക്കളുടെ പിതാവായ അ

ഡംഗിൽ പാസുകൊണ്ട് സെർവെറായാണാദ്യം പ്രസംഗിച്ചത്. സ്റ്റാമ്പിങ്ങ് ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിൽ ഏഴു മക്കൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു മാതാവു രണ്ടാമത്തേ പ്രാസംഗിക; ദൈവശ്രദ്ധയോടെ ഏഴു മക്കളെ സമർപ്പിച്ച ഒരു പിതാവു മൂന്നാമത്തേ പ്രാസംഗികനും.

സ്റ്റേയിനില്ലേ സെമിനരികളിൽനിന്നും ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുമെത്തിയ തൊള്ളായിരം പേർ പുരോഹിതപട്ടം സ്വീകരിച്ചതാണ്, എണ്ണപ്പെട്ട മറ്റൊരു സംഭവം. ഇത്രയധികം പേർക്കൊന്നിച്ചു പട്ടം കൊടുക്കുക എന്നതു ചരിത്രത്തിലുണ്ടാകാത്തതാണ്. ഇതിന്റെയുമുമ്പ് ത്വത്തിൽ ചിലർക്കു ശങ്കയുണ്ടായി. പക്ഷേ, പരിപാടി പ്രകാരം അതു നടക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. ഇന്നതു ദിവ്യകാരുണ്യ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പരിപാടികളിലൊന്നായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പട്ടം കൊടുക്കൽച്ചടങ്ങിനായി സമ്മേളനസ്ഥലത്തു് ഇരുപത്തൊന്നു മുതലായവർ പ്രത്യേകം സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഓരോന്നിലുമുണ്ടായിരുന്നു, കർമ്മാനുഷ്ഠാനനിരതരായി മെത്രാന്മാർ. വിവിധരാജ്യക്കാരായ തൊള്ളായിരം പേർക്കൊന്നിച്ചു പട്ടം കൊടുത്ത ആ സമ്മേളനരംഗം സഭൈക്യത്തിന്റെ ഒരൊന്നാംതരം പ്രതീകമായി പലരും വ്യാഖ്യാനിച്ചു.

ആഭ്യന്തരയുദ്ധകാലത്തു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ശക്തിപ്പെട്ടതായിരുന്നു ബാർസലോണ. അങ്ങനെയിരിക്കെ, അവിടെക്കുടിയ കോൺഗ്രസ്സിനൊരു സാമൂഹ്യമുദ്ര കൊടുക്കണമെന്നു പലർക്കു തോന്നി. ജോലിയില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്നവർക്കായി അടുത്തുവേണ്ടവർ കോൺഗ്രസ്സ് സ്താരകമായി പണിതീർത്തു. കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനദിവസങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ തൊഴിലാളികൾക്കു് ഇരട്ടിക്കൂലി കൊടുക്കുമെന്നു് അവി

ടത്ത തൊഴിലുടമകൾ ഒത്തൊരുമിച്ചു തീരമാനിച്ചപ്പോൾ സാമൂഹ്യമുദ്ര ഒന്നുകൂടിയാഴത്തിൽപ്പതിഞ്ഞു.

സമാപനദിവസത്തേ പ്രദക്ഷിണം പുതിയൊരു വിഷാർഡ്സൃഷ്ടിക്കുന്നവിധത്തിലാണ് സംഘടിപ്പിച്ചത്. പതിനൊന്നു കുട്ടിനാളന്മാരും മുൻതൂമെത്രാന്മാരും പതിനയ്യായിരം വൈദികന്മാരും അഞ്ഞൂറു രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരും, മതപരമായ സംഘടനകളുടെ പതിനാറായിരം പ്രതിനിധികളും പതിമൂന്നുലക്ഷം വേറെയാളുകളും അതിൽസ്സംബന്ധിച്ചെന്നു പറയുമ്പോൾ ആ പ്രദക്ഷിണത്തിന്റെ വലിപ്പവും ഗാംഭീര്യവും ഏതാണ്ടൊന്നാമിക്കുവാൻ കഴിയും. പ്രദക്ഷിണത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ തരപ്പെടാതെ വേറൊരു പതിനഞ്ചുലക്ഷമാളുകൾ വെറും കാഴ്ചക്കാരായിമാത്രം നിന്നെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ദിഗ്വകാരണുനാഥനോടു സ്റ്റാനിഷ്ജനതയ്ക്കുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ മാറ്റു കുറിക്കുന്നു.

തലേദിവസം പുരോഹിതപട്ടമേററ തൊള്ളായിരം വൈദികന്മാരിൽനിന്ന് ഇരുനൂറ്റമ്പതുപേർ ചേർന്നൊത്തുവെച്ചിരുന്ന ഒരു വണ്ടിയിലാണ്, വി. കുർബാന പ്രതിഷ്ഠിച്ചത്. നാലടി ഉയരമുള്ള അരുളിക്കയ്ക്കുപിന്നിൽ പേപ്പൽപ്രതിനിധി മുട്ടുകുത്തി. അമേരിക്കയിലേക്കു നടത്തിയ ആദ്യത്തേ കുപ്പൽയാത്രയിൽ ശേഖരിച്ച സപ്ലിവും വെള്ളിയുംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ആ അരുളിക്ക സ്റ്റെയിന്റെ മൂല്യമറ്റ നിധികളിലൊന്നാണ്.

പ്രദക്ഷിണാവസാനം പീയൂസ് പന്ത്രണ്ടാമൻ സ്റ്റാനിഷിലൊരു റേഡിയോപ്രഭാഷണം നടത്തി. "1938-ലേ വസന്തകാലത്തു", ബുഡാപെസ്റ്റിൽവെച്ചു നടന്ന മുപ്പത്തിനാലാമതു ദിഗ്വകാരണുകോൺഗ്രസിനെ നാം അഭിസംബോധന ചെയ്തപ്പോൾ ആരു വിചാരിച്ചു, നീണ്ടതും വേദനാജനകവുമായ ഒരിടക്കാലത്തിനുശേഷം നടക്കുന്ന ഈ 35-ാംസമ്മേളനം

ത്തെ ഈ അപ്പസ്തോലികസിംഹാസനത്തിൽനിന്നു നാം അഭിസംബോധനം ചെയ്യുമെന്നു്?" പ്രഭാഷണാവസാനം കോൺഗ്രസ്സ് സംഘാടകരെ പ. പിതാവു മുക്തകണ്ഠാ പ്രശംസിക്കുകയുണ്ടായി. "നമ്മുടെ അഭിലാഷത്തിനിണങ്ങിയവിധം കോൺഗ്രസ്സ് നിർദ്ദേശിച്ച സാമൂഹ്യപദ്ധതികൾ, മർദ്ദിതരായ നമ്മുടെ സമോദരങ്ങളുടെയനുസ്മരണം, കത്തോലിക്ക ചൈതന്യത്തിന്റെ ഉത്തേജനം, സംബന്ധിച്ച ജനങ്ങളുടെ വർദ്ധിച്ച സംഖ്യ, വി. കുർബാന എഴുന്നള്ളിച്ചുവയ്ക്കുന്നതിനു മുമ്പേ നടന്ന ആഡംബരപ്പണികളുടെ ഔജ്വല്യം, പഠനത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുത്ത മഹത്തമവും അനന്തമവുമായ പ്രമേയം, പരിപൂർണ്ണമായ സംഘടനയും ഒപ്പം പൂർണ്ണമായ തയ്യാറെടുപ്പും ഒക്കെ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഈ മുപ്പത്തഞ്ചാം സാമൂദേശീയദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സ് ദിവ്യകാരണ്യമഹാസംഭവങ്ങളുടെ സുവർണ്ണഗ്രന്ഥത്തിൽത്തന്നെ സ്ഥലം പിടിക്കും."

മൂന്നലക്ഷം മറുരാജ്യക്കാർ ഈ കോൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിച്ചെന്നതു പ്രത്യേകിച്ചനുസ്മരണീയമാണു്. ബാർസെലോണയിലേ എല്ലാ വീട്ടുകാർക്കുമുണ്ടായിരുന്നു, വൈദേശികാതിഥികൾ. തീർത്ഥയാത്രക്കാരുടെ സൗകര്യാർത്ഥം പതിനഞ്ചു കപ്പലുകൾ ചലിക്കുന്ന ഹോട്ടലുകളായി പ്രവർത്തിച്ചു. ശരിക്കും സാമൂദേശീയമായി നടത്തപ്പെട്ടതു ബാർസെലോണാ കോൺഗ്രസ്സാണെന്നുവേണം പറയാൻ. പ. പിതാവുതന്നെ ഇക്കാര്യം എടുത്തു പറയുകയുണ്ടായി: "വിവിധരാജ്യക്കാരും വിവിധവർഗ്ഗക്കാരും വിവിധാിത്തുകാരുമായ ആളുകൾ ഒരു ഹൃദയവും ഒരാത്മാവുമായി ഇങ്ങനെ സമ്മേളിച്ചതു നല്ലൊരു മാതൃകതന്നെ. വ്യക്തിപരവും കുടുംബപരവും, സാമൂഹ്യവും അന്താരാഷ്ട്രീയവുമായ യഥാർത്ഥസമാധാനത്തിന്റെ സ്രോതസ്സ് എവിടെയാണെന്നു് ഇതുവഴി ലോകം മനസ്സിലാക്കും."

36) റയോഡിജനീറോ (1955)

മുപ്പത്തഞ്ചാംകോൺഗ്രസ്സ്, കഴിഞ്ഞ പുറങ്ങളിൽ കണ്ടതുപോലെ, കത്തോലിക്കസ്സെയിനിൽവെച്ചാർഭാടവുമാണെന്നു. മുപ്പത്താംകോൺഗ്രസ്സിന്റെ രംഗസ്ഥലമായിത്തീർന്നതെന്തെടുക്കപ്പെട്ടതും ഒരു കത്തോലിക്കരാജ്യംതന്നെ— ബ്രസീൽ. ലോകത്തിലേറ്റവും കൂടുതൽ കത്തോലിക്കർ നിവസിക്കുന്നതു ബ്രസീലിലാണു്. ആറുകോടിയിൽപ്പരം വരുന്നു, അവിടത്തേ കത്തോലിക്കജനസംഖ്യ. ബ്രസീലിൽ പതിനഞ്ചുവർഷം അപ്പസ്തോലിക്നൻഷ്യായായിരുന്ന കാർഡിനൽ മാസെല്ലയാണ്, പേപ്പൽപ്രതിനിധിയായി നിയമിതനായതു്.

തയ്യാറെടുപ്പുകൾ

മുപ്പത്താംകോൺഗ്രസ്സ് റയോഡിജനീറോയിൽവെച്ചാണെന്നു പ. പിതാവു പ്രഖ്യാപിച്ച താമസം, തയ്യാറെടുപ്പുകൾക്കു് ബ്രസീലൊന്നാകെയുണർന്നുകഴിഞ്ഞു. അവിടത്തേ കാർഡിനൽ ആർച്ചുബിഷപ്പു് വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു കോൺഗ്രസ്സുനടത്തിപ്പുകാരനെ റോമിൽനിന്നു പ്രത്യേകം വരുത്തി. ബുനോസ് അയേഴ്സ്കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ജനറൽസെക്രട്ടറിയായി പ്രവർത്തിച്ച ഫാ. ഹെൻറി അല്ല (Henri Alla) ആയിരുന്നു, ഇദ്ദേഹം.

സമ്മേളനത്തിനുപറ്റിയ സ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കുവാനാണവർ ആദ്യംശ്രമിച്ചതു്. അതൊരു പ്രശ്നംതന്നെയായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നെത്തുന്ന ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകൾക്കു നില്ക്കുവാനെങ്കിലും സ്ഥലവിസ്തൃതിയുണ്ടാവണം. പക്ഷേ, റയോഡിജനീറോയുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ കിടപ്പുതന്നെ ഇതിനുവിലങ്ങുതടിയായി. എങ്ങനോക്കിയാ

ലും ഉഗ്രപശ്ചാത്താപം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ തുടർച്ചയായ പട്ടണത്തിൽ കയറുകയും അവിടെ ചിലപ്പോൾ അനേകം സ്ഥലങ്ങളിൽ പരിശോധിച്ചു. പക്ഷേ, ഒന്നിനുമിട്ടു ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ചു വിസ്തൃതി. തെരഞ്ഞെടുത്ത പലരുടെയും മനസ്സിടത്തു.

മറ്റൊരു ഈ സമ്മേളനത്തിനുവേണ്ട സ്ഥലം കരയിൽക്കിട്ടുക സാധ്യമല്ലെന്നു കണ്ടു കോൺഗ്രസ്സുസംഘാടകരുടെ നോട്ടം കടലിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു. കരക്കുതരാൻ കഴിയാത്ത സ്ഥലം കടലിലവർ കണ്ടു, ഉൾക്കടലിൽ. ഉൾക്കടൽത്തീരത്തു നിന്നൊരു വിളിപ്പാടുകലെ ഉയർന്നു നിന്നു, വലിയൊരു മല. ആ മലകൊണ്ടുൾക്കടൽ നികത്തി സമ്മേളനസ്ഥലം സജ്ജമാക്കുവാൻ തന്നെ അവസാനമവർ തീരുമാനിച്ചു. ഭൗമപ്രയത്നംകൊണ്ടുമാത്രം സാധിക്കാവുന്ന ഒരു കാര്യമാണത്രെ.

ഉടൻ തുടങ്ങി, അതിനുള്ള പണികൾ. മാമലമാറാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചുകൊണ്ടു ധാരാളമാളുകൾ മുന്നോട്ടുവന്നു. അനേകം ടീമുകളായിത്തീർന്നു അവർ സംഘടിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു. കല്ലും മണ്ണും വഹിച്ചുകൊണ്ടു കരയിൽനിന്നു കടലിലേയ്ക്കു രാപകലില്ലാതെ ട്രക്കുകൾ ഇറവിപ്പിച്ചു. ഒരു വർഷത്തിലധികംകാലത്തെ വിശ്രമമറിയാപ്രവർത്തനം; മാമലമാറി സമുദ്രമായി; ഉൾക്കടൽ നികന്നു കരളായി. ദിവ്യകാര്യംകോൺഗ്രസ്സുസമ്മേളനത്തിനു വേണ്ടതിലധികം സ്ഥലം ഉൾക്കടൽ നികത്തിക്കിട്ടിയപ്പോൾ പണ്ടു മനസ്സിടത്തവർ മനംതുറന്നു ഓടിച്ചു. തങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന മൂന്നുലക്ഷം ചതുരശ്രമീറ്റർ വിസ്തീർണ്ണമുള്ള ഈ സ്ഥലം ഒരൊന്നു വർഷംമുമ്പു നാലഞ്ചാൾ വെള്ളമുള്ള ഉൾക്കടലായിരുന്നുവെന്നു തീരുമാനിക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

മുൻകോൺഗ്രസ്സുകളിൽനിന്നൊക്കെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു, റോഡിനുവേണ്ടി. ബ്രസീലിന്റെ ചരിത്രപ

ശ്യാന്തലത്തെക്കുറിക്കുംവിധമാണ്, അവരതു സജ്ജീകരിച്ചു ത്. പൊക്കിപ്പണതുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പീഠത്തിലുയർന്നിന്നു കപ്പലിന്റെ അണിയം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ചെറുസ്തംഭം. നാലുശതർഷംമുഖ്യ പോർട്ടുഗീസ്നാവികർ ബ്രസീൽ കണ്ടുപിടിച്ചു അടുത്തുള്ളൊരു ബീച്ചിൽ ആദ്യത്തേ ദിവ്യ ബലിയർപ്പിച്ചു രാജ്യം അവകാശമാക്കിയതിന്റെ പ്രതീകമായിരുന്നു, ഉയർന്നിന്ന അണിയം. അണിയത്തിന്റെ പിൻഭാഗം സർവ്വപ്രകൃതികളുടെ ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചു. സ്തീലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ നാല്പതുഗജം ഉയരമുള്ള ഒരു കൂപകത്തിൽ എണ്ണററിയെൻപതുഗജം വലിപ്പമുള്ള ഒരു കപ്പൽപ്പായ് കെട്ടിയിരുന്നു. നന്നായി കാറ്റുപിടിക്കുമ്പോൾ വലിഞ്ഞുവീടിനന്നിലൂന്ന ആ കപ്പൽപ്പായുടെ പുരോഭാഗത്തു ഉന്നീതമായൊരു സ്ഥലത്തു് അറിഞ്ഞാരു ശരിയാക്കി. അറിഞ്ഞാരുടെ ഇരുവശത്തുമായിട്ടാണ്, സമ്മേളനത്തിനെത്തിയിരിക്കുന്ന കർട്ടിനാളന്മാർക്കു് സിംഹാസനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയതു്.

ആ സന്ദർഭത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകമുണ്ടാക്കി, വലിപ്പമേറിയ ഒരുരളിക്ക. മുൻതൂറുപൗണ്ടു് തുക്കമുണ്ടായിരുന്നതിനു്. അൻപത്താറു വരൂക്കല്ലുകളും അയിരത്തിയിരുന്നററിയൻപതു വിലപിടിപ്പുള്ള മുത്തുകളും അരിൽ പതിച്ചിരുന്നു. വലിയ അരളിക്കയ്ക്കുള്ളിൽ വളരെ വിദഗ്ദ്ധമായി ഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു, ചെറിയൊരുരളിക്ക. അത്യാരത്തിയുറന്നററിയൊണ്ണററാറുരത്തങ്ങളും ഏററൻപത്തിനാലു വിശേഷതരും മുത്തുകളും അതിനെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. ബ്രസീലിയൻപ്രകൃതി അതിന്റെ വിധാതാവീനർപ്പിച്ചു കാണിക്കയാണിതു്.

ആധ്യാത്മികമായ ഒരുക്കളുടെ കാര്യത്തിലേയ്ക്കു കടക്കുമ്പോഴും കാണാം ഇത്തരം മഹാഭൂശൃംഗാരം. എഴുപത്തഞ്ചുവൈദികന്മാരുടെ ഒരു പ്രത്യേകസംഘം അനേകം ഇടവകകളിൽ പതിനഞ്ചുദിവസംവിതം മിഷൻധ്യാനപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി. ഏററിയീരപതോളം പ്രാദേശികദിവ്യകാരണുകൾ

കോൺഗ്രസ്സുകൾ വിജയപ്രദമായി നടത്തപ്പെട്ടു. കോൺഗ്രസ്സുസമ്മേളനത്തിലേക്കു പരിശീലിപ്പിച്ചെടുത്ത ഗായകസംഘത്തിൽ ഒരു ലക്ഷം പേരാണുണ്ടായിരുന്നത്. “രക്ഷകനായ ക്രിസ്തുവും അവിടുത്തെ ദിവ്യകാര്യസാമ്രാജ്യവും” റയോ ഡിജനീറോകോൺഗ്രസ്സിലേ പ്രധാനപ്രമേയമായി സ്വീകരിച്ചു.

സമ്മേളനം

ഇരുപത്തൊന്നു കർദ്ദിനാളുമാരും നാനൂറിൽപ്പരം മെത്രാന്മാരും ആയിരക്കണക്കിനു വൈദികന്മാരും ഈ കോൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിച്ചു. ബ്രസീലിയൻകത്തോലിക്കരുടെ ഒരു ഇരുപതിനായിരത്തിൽപ്പരം മറുനാടൻതീർത്ഥാടകർക്കുവേണ്ടിയായിട്ടുള്ള സമ്മേളനസ്ഥലം നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞു.

ബെലോഓറിസോന്തെയിൽനിന്നു സമ്മേളനസ്ഥലത്തേക്കു നടത്തിയ തീർത്ഥയാത്ര പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. മൂന്നു മൈൽ ദൈർഘ്യമുള്ള ഒരു പ്രദക്ഷിണമായിരുന്നു, വാസ്തവത്തിലതു്. ഒരു സ്പെഷൽട്രെയിനിൽ അഞ്ഞൂറു തീർത്ഥാടകന്മാർ. ട്രെയിനിന്റെ കോച്ചുകളിലൊന്നു ചലിക്കുന്ന ചാപ്പൽ. വി. കുർബാന ഏഴുനൂറ്റാണ്ടിലും വെച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നായത്ര. ഓറിസോന്തെയിലേ അർച്ചുവിഷപ്പാണു തീർത്ഥയാത്ര നയിച്ചതു്.

സാൻപാവുളോവിൽനിന്നു പ. ജനനിയുടെ അതൃപ്തകരമായ ഒരു പ്രതിമ—Senhora Aparecida—സാഹോഷം സമ്മേളനസ്ഥലത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുവന്നതാണ് മറ്റൊരു സ്മരണീയമായ സംഭവം. ഈ തിരുസ്വരൂപം വഹിച്ച റെയിൽവേസ്റ്റേഷനിൽനിന്നു സമ്മേളനസ്ഥലത്തേക്കു നടത്തിയ രണ്ടു മൈൽ പ്രദക്ഷിണം മൂന്നു മണിക്കൂർ ദീർഘിച്ചു. ആയിരക്കളുടെ പലയായിരങ്ങളാണ്, ദൈവമാത്ര സ്തുതിഗീതങ്ങളോടെ ആ പ്രദക്ഷിണത്തിൽ സംബന്ധിച്ചതു്.

ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ കാര്യത്തിലുമുണ്ടായിരുന്നു, ചെറിയൊരു പ്രത്യേകത. അഞ്ചുവക്ഷത്തിൽപ്പരമാളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ഉൽപ്പാദനച്ചട്ടങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴായി ഉൾക്കടലിലൊരു ദിവ്യകാരണ്യപ്രദക്ഷിണം. രണ്ടു യുദ്ധക്കപ്പലുകളുടേയും നാനൂറു നാവികരുടേയും അകമ്പടിയോടെ വി.കുർബാനയും സംവഹിച്ചുകൊണ്ടു ബ്രസീലിലേ കാർഡിനൽ പ്രൈമറു് ഉൾക്കടലിൽനിന്നു സമ്മേളനസ്ഥലത്തേക്കു നീങ്ങി. വി. കുർബാനയുടെ വാഴ്ചോടുകൂടെ ഉൽപ്പാദനച്ചട്ടങ്ങൾ കളവുസാനിപ്പിക്കത്തക്കവിധം സമയത്താപ്രദക്ഷിണം സ്ഥലത്തെത്തി.

രോഗികൾക്കു നൽകിയ ആശീർവാദമാണു മറ്റൊരു മഹാസംഭവം. ഇതു ശരിക്കു നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വളരെ മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു- മാസങ്ങൾതന്നെ നീണ്ട തയ്യാറെടുപ്പ്. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയത്തിനായി രോഗികൾ സമർപ്പിച്ച സൂത്രമഞ്ജരി ഒരു പുതിയ റിക്കാർഡുതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു. രോഗീസ്ഥലങ്ങൾ കണ്ടവർക്കുണ്ടവരെല്ലാം നിന്നിമേഷമായി നിന്നുപോയി. വടികുത്തിയും വലിഞ്ഞുനീന്തിയും എത്തിയവർ, കരളയുളളവരുടെ കൈയിൽപ്പിടിച്ചെത്തിയവർ, മിലിട്ടറിസ്ട്രൂച്ചർവാഹകന്മാർ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന കിടത്തിയവർ തുടങ്ങി അയ്യായിരത്തിൽപ്പരം രോഗികൾ!

സമാപനദിവസം പത്തുലക്ഷത്തിലധികമാളുകൾ റേഡിയോജനീറോവിൽ തിങ്ങിക്കൂടി. പേപ്പൽപ്രതിനിധിയായ ഞാൻ ആഘോഷമായ ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചത്. അതുകഴിഞ്ഞയടുത്ത സെനറ്റിന്റെ പ്രസിഡൻറും റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ വൈസ് പ്രസിഡൻറുമായ ഡോ. നേരെൻ റാമോസ് ബ്രസീലിയൻ പൗരന്മാരെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു, രാജ്യത്തെ ഈ ശോയുടെ തിരുവടയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ. കർദ്ദിനാൾ

തിരുമേനി പ്രതിഷ്ഠാപ്രകരണം ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു. ജനലക്ഷങ്ങളുതേറ്റുചൊല്ലി. പ്രക്ഷിണാനന്തരം നടന്ന പേപ്പൽ പ്രക്ഷേപണത്തോടെ കോൺഗ്രസ്സ് സമാപിച്ചു. റയോഡി ജനീറോകോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയത്തെപ്പറ്റി ഒരു നിരീക്ഷകനെഴുതി: “യഥാർത്ഥതാഭ്യാസത്തിൽനിന്നാളുകളെ വലിച്ചുകൊണ്ടു സുഖോപഭോഗത്തിന്റേയും പേഗൻസ്വാധീനത്തിന്റേയും ഈ യുഗത്തിൽപ്പോലും ആധ്യാത്മികതലത്തിനു ശക്തിക്കുയം സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ദിവ്യകാരുണകോൺഗ്രസ്സ് തെളിയിച്ചു. കത്തോലിക്കസഭയുടെ സാമൂഹികതപമാണു കോൺഗ്രസ്സിൽ ഏറ്റവും തെളിവായിക്കണ്ടത്. ഒരു വിശ്വാസത്തിന്റെ തണലിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടിയും ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണം ഏറ്റുപറഞ്ഞും വിവിധരാജ്യക്കാരും വിഭിന്നഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരുമായ ജനലക്ഷങ്ങളാണ് അന്നവിടെ ഒന്നിച്ചുകൂടിയത്: നാമനൊന്ന്, വിശ്വാസമൊന്ന്, സഭയൊന്ന്.”

37) മൂനിക്കു (1960)

ദിവ്യകാരുണകോൺഗ്രസ്സിന്റെ ചരിത്രത്തിലേ പുതിയൊരുദ്ധ്യായത്തിന്നാരംഭവും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിലുദയംകൊണ്ടു വളർന്നു വികസനംപ്രാപിച്ച ഒരുദ്ധ്യാത്മികനവോത്ഥാനത്തിന്റെ അരങ്ങുവുമായ മൂനിക്കു കോൺഗ്രസ്സ്. മഹാനായ ജോൺ ഇരുപത്തിമൂന്നാമന്റെ ഭരണകാലത്തേ ഏകദിവ്യകാരുണകോൺഗ്രസ്സുമാണിത്.

ജർമ്മനിയിൽ ഇതിരുമുന്യ രണ്ടു ദിവ്യകാരുണകോൺഗ്രസ്സുകൾ സമ്മേളിച്ചിട്ടുണ്ട്: മെൽസ്സിലും കൊളോണിലും. മൂന്നാമത്തേ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ രംഗഭൂമിയായി മൂനിക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതു പൂണ്ണമായും അർത്ഥവത്താണ്. ആയിര

ത്തിത്തൊള്ളായിരത്തിയൊൻപതിൽ നടന്ന കൊളോൺകോൺഗ്രസ്സിനും ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തിയുപതിൽ സമ്മേളിച്ച മ്യൂനിക്കുകോൺഗ്രസ്സിനുമിടക്ക് ലോകത്തെ തെളിപ്പിച്ച ആ രണ്ടു മഹായുദ്ധങ്ങൾ നടന്നു. രണ്ടിലുമുണ്ടായിരുന്നു, മറ്റേതൊരു രാഷ്ട്രത്തെക്കാൾ കൂടുതലായി, ജർമ്മനിക്കൊരു പങ്ക്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ തീപ്പൊരികത്തിവീണതും ഹിറ്റ്‌ലറിന്റെ വശ്ശുമേധാവിത്വപ്രസിദ്ധനത്തിന്റെ കാരേറ്റും ആ തീ ആളിക്കത്തിത്തുടങ്ങിയതും ജർമ്മനിയിൽത്തന്നെ. അതുകൊണ്ടാണു മ്യൂനിക്കുകോൺഗ്രസ്സിനെ പലരും പരസ്യപരിഹാരത്തിന്റെ സമ്മേളനമായെണ്ണിയത്.

അരുളിക്കയിൽനിന്നു^൧ അറത്താരയിലേയ്ക്കു^൨

ആദ്യത്തോളം തൊട്ടിങ്ങോട്ടു നോക്കിയാൽ കാണാം ദിവ്യകാരുണ്യഭക്തിയിലും പല പരിവർത്തനങ്ങളും പരിണാമങ്ങളും വളർച്ചയും വികാസവും. ആദിമക്രിസ്ത്യാനികളനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന ദിവ്യകാരുണ്യഘോഷം ദിവ്യബലിമാത്രമാണ്. ബലിയിൽനിന്നു വേറിട്ടൊരു ദിവ്യകാരുണ്യാരാധന അന്നജ്ഞാതവുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, കാലക്രമത്തിൽ നിയതമായ ആരാധനക്രമം രൂപംകൊണ്ടുവളർന്നു വികാസംപ്രാപിച്ചു. ദിവ്യകാരുണ്യത്തിലേ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കർത്താവിനു മുമ്പിൽ വിശ്വാസികൾ ആരാധന നടത്തിത്തുടങ്ങി. സക്രാരിയുടെ മുമ്പിൽ ധ്യാനത്തിൽ ലീനരാവുക സ്വർഗ്ഗസൗഭാഗ്യത്തിന്റെ മൂന്നാസ്വാദനമാണെന്നബോധം വളർന്നു. പീണെ, ക്രമേണ ദിവ്യകാരുണ്യഭക്തി വളർന്നു വിവിധരൂപത്തിൽ പ്രകടിതമായി. അങ്ങനെയാണ് വി. കുർബ്ബായുടെ ആശീർവാദവും തിരുമണിക്കൂറും ദിവ്യകാരുണ്യപ്രദക്ഷിണവും സഭയിലുണ്ടായത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലേ നമുക്കു മനസ്സിലാവൂ, സഭ പരസ്യം

രാധനയ്ക്കും ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സിനും നൽകിയ പ്രാധാന്യം. രഞ്ചിതദിവ്യകോൺഗ്രസ്സുവരെ പരമപ്രധാനമായ കോൺഗ്രസ്സുപരിപാടി ദിവ്യകാരണ്യപ്രദക്ഷിണമായിരുന്നു.

പക്ഷേ ഈ ഏറ്റക്കുറച്ചിലിന്റെ ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ ദിവ്യകാരണ്യത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ആരാധനാക്രമ സംബന്ധവും ദൈവശാസ്ത്രപരവുമായ വിഷയങ്ങളിൽ പുതിയൊരു പരിവർത്തനം ഉണ്ടാവുന്നു. ഫ്രാൻസിലും ജർമ്മനിയിലുമുടനീളം ആരാധനാക്രമസംബന്ധമായ നവോത്ഥാനം അരുളിക്കയും സക്രാരിയും അർത്ഥാരയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽവേണം കാണുവാനെന്നു വ്യക്തമാക്കി. ക്രിസ്തീയജീവനാവിടം അർത്ഥാരയിലേ ദിവ്യനാമനേക്കിൽ, ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിനും ക്രിസ്ത്യൻഭക്തിക്കുമാധാരവും കേന്ദ്രവും അർത്ഥാരയിലേ ബലിയാണെന്ന സത്യത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ കൂടുതൽ അവബോധമുണ്ടായി. ദശാബ്ദങ്ങളിലൂടെ വളർന്ന ഈ മനോഭാവത്തിന്റെ പരസ്യമായ അംഗീകാരമാണു മൂന്നിക് കോൺഗ്രസ്സെന്നു പറയാം.

മൂന്നിക് കോൺഗ്രസ്സിലേ എല്ലാ പരിപാടികളും ദിവ്യബലിയെ മുഴുനാണു നിലകൊണ്ടത്. അർത്ഥാരയും സക്രാരിയും വേർപെട്ടല്ല നില്ക്കുക; അവ ഒരേ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളാണ്.

ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സിലൂടെ ജ്യാമിതികമായി സമുപാധിതമായ ഈ പരിവർത്തനം മനുഷ്യാനുഭവരൂപത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ആധുനികലോകത്തിനുള്ള അവബോധത്തിന്റേയും സാമൂഹികകൈകൃത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യനുള്ള അഭിലാഷത്തിന്റേയും പ്രകടീഭാവമാണ്. ഏകവും വിശുദ്ധവുമായ ബലിയിലൂടെ സഭയുടെ ഐക്യം പ്രകടമാക്കിയ ആദിമക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ജീവിതവിഷയത്തിലേക്കും സ്നേഹത്തിലേയ്ക്കുമുള്ള ആഹ്വാനമാണു മൂന്നിക് കോൺഗ്രസ്സ്.

സമേളനങ്ങൾ

രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ വിനാശഫലങ്ങൾ ഏറ്റവും തീക്ഷ്ണമായതുകൊണ്ടുമാത്രം രാഷ്ട്രമാണു ജർമ്മനി. മഹായുദ്ധത്തിന്റെ ഏറ്റവും മാരകമായ ഫലം ആധുനികവും ശാരീരികവുമായി ഒട്ടേറെ ജീവിതങ്ങൾ നശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കെ 'ദിവ്യകാരണ്യം ലോകത്തിന്റെ ജീവനുവേണ്ടി' എന്ന മുദ്രവാക്യം കോൺഗ്രസ്സ് സ്വീകരിച്ചതു സമുചിതമായി. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും ജീവന്റെ ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതു് ദിവ്യനാഥനാണെന്നു മുന്നിർക്കോൺഗ്രസ്സ് വിളിച്ചറിയിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സിനോടനുബന്ധിച്ച ചട്ടാസമേളനങ്ങൾ പലതു നടത്തപ്പെട്ടു, "ലോകത്തിന്റെ ജീവനാ"യ ദിവ്യകാരണ്യത്തിനു മനുഷ്യജീവിതത്തിലുള്ള സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കുവാൻ ലോകപ്രശസ്തരായ പല പണ്ഡിതരും സമേളനത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു. കേരളീയനായ ശ്രീ. കെ. സി. ചാക്കോ രണ്ടു പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി.

കോൺഗ്രസ്സിന്നൊരുക്കമായി മുന്നിർക്കിലേ എല്ലാ ഇടവകദൈവാലയങ്ങളിലും ധ്യാനയോഗങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ആസന്നമായ ദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസ്സിനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാറിയെൻപതു വൈദികന്മാർ "നാഥൻ വരുന്ന" എന്ന പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി.

കോൺഗ്രസ്സ് സമേളനരംഗമായി തിരഞ്ഞെടുത്തതു് 'തെരേസിയൻവിസ്' സ്തൂപമാണു്. മുപ്പതടി ഉയരവും മുത്തറടി വ്യാസവുമുള്ള ഒരു പ്ലാറ്റഫോം നിഷ്കർഷയോടെ നിർമ്മിച്ചിരുന്നാഗ്രങ്ങളിന്റെ മധ്യത്തിലായി.

പൗരസ്ത്യതിരസ്സംഘത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ സെക്രട്ടറി കാർഡിനൽ ഗുസ്താവോ തെസ്സായായിരുന്നു പേപ്പൽപ്രതി

നിധി. ഇരുപത്തിയാറു കർട്ടിനാളന്മാരും അഞ്ഞൂറു മെത്രാന്മാരും അയ്യായിരത്തിലേറെ വൈദികന്മാരും കോൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിച്ചു. കേരളത്തിൽനിന്നു ചങ്ങനാശ്ശേരി തിരുവനന്തപുരം വരാപ്പുഴ എന്നീ അതിരൂപതകളിലേ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും കോട്ടയം കോതമംഗലം പാലാ എന്നീ രൂപതകളിലേ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും കോൺഗ്രസ്സിൽ പങ്കെടുത്തു.

ഓഗസ്റ്റ് 6-ാംതീയതി വലേറിയൻ കാർഡിനൽ ഗ്രാഷ്യസ് സമ്മേളനപ്പന്തലിൽ പൊന്തിഫിക്കൽ ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചു. തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമേനി മലയാളത്തിൽ ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ച കാര്യം പ്രത്യേകിച്ചു സ്മരണീയമാണ്.

വലിയ ആഴ്ചയിലേ തിരുക്കമ്മങ്ങട്ടയുടെ മാതൃകയിലായിരുന്നു കോൺഗ്രസ്സ് പരിപാടികളെല്ലാം. കുരിശിന്റെ വഴിയും കാലുകഴുകിച്ചുംബിക്കലുമെല്ലാം അങ്ങനെ ദിവ്യകാരണ്യ കോൺഗ്രസ്സിന്റേയും പരിപാടികളിൽ ഉൾപ്പെട്ടു.

കോൺഗ്രസ്സിലേ അത്യാകർഷകമായ ചടങ്ങു പേപ്പൽ ലഭ്യമാക്കിയിട്ടുള്ള സമാപനദിവ്യബലി ആയിരുന്നു. ലോകത്തെങ്ങുമുള്ള കത്തോലിക്കരുടെ ഐക്യം കാണിക്കാൻ, ലോകത്തിലേ എല്ലാ രൂപതകളുടേയും പ്രതിനിധികൾ സമാപനബലിയിലേ കാഴ്ചവയ്ക്കുവാൻ സമയത്തു തങ്ങളുടെ രൂപതയ്ക്കുവേണ്ടി കാഴ്ചകളർപ്പിച്ചു. ആയിരത്തിയിരുന്നൂറു കുസ്സോദികൾ നിറയെ തിരുവോസ്തികളാണ് അന്നു കൂദാശചെയ്യപ്പെട്ടത്. വി. കുർബാന സ്വീകരണത്തിന്റെ സമയമായപ്പോൾ രണ്ടുനൂറു വൈദികന്മാർ പ്ലാറ്റുഫോമത്തിന്റെ താഴത്തെ പദവിയിലേക്കുവന്നു. രണ്ടുപേർ അർപ്പണത്തിൽനിന്നു കുസ്സോദികളെടുത്തെടുത്തു വൈദികന്മാരെ ഏല്പിച്ചു. വൈദികന്മാരുടെ നീണ്ട നിര, വി. കുർബാനയ്ക്കു ഞ്ഞെവരുടെ അവസാനിക്കാത്ത നിര; ഹൃദയാകർഷകമായിരുന്നുവത്രം.

38) ബോംബെ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്

1964

“ഭാരതമേ, ഉണർന്നിരിക്കൂ. നിന്റെ അർച്ചനയുടെ കാഴ്ചവസ്തുക്കളെ ആ പുലരിയിലേക്കായി ഭരതം. അതിന്റെ സ്വാഗതഗാനം നിന്റെ ശബ്ദത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേരട്ടെ. എന്നിട്ടു നീയിങ്ങനെ പാട്ടു: “ദൈവത്തിന്റെതന്നെ സന്ദനത്തിന്റെ പുത്രിയായ സമാധാനമേ, വരൂ. നിന്റെ സംതൃപ്തിയുടെ ഭണ്ഡാഗാരവും ധൈര്യത്തിന്റെ പടവാളും നിന്റെ നെററിത്തടത്തിനലങ്കാരമായ ശാന്തതയുമായി നീ വരൂ.” ഇൻഡ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യദിനത്തിന്റെ പൊൻപുലരിയെ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടാണ് ടാഗോർ ഈ വരികൾ കുറിച്ചത്. അദ്ദേഹമുന്നിയ അതേവിധത്തിലുള്ളൊരു പൊൻപുലരി ദർശിച്ചു 1964-ൽ ഭാരതം. 38-ാമതു സാർവത്രിക ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ പുലരിയായിരുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ മുഖത്തിനുതന്നെ പരിവർത്തനം വരുത്താനും ലോകജനതയ്ക്ക് ആധ്യാത്മികനവീകരണത്തിന്റെ അഥപാനം നൽകാനും ഒന്നുപോലെ ഉപകരിച്ചു, ഭാരതീയ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സ്.

നമ്മുടെ പാപ്പായാത് പോപ്പു ജോൺ ആണ് ഇൻഡ്യയിലൊരു സാർവത്രികദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സ് സംഘടിപ്പിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചത്, 1960-ൽ. ഭാരതസഭയുടെ തലവന്മാരിൽ ആ നിശ്ചയം ഒരേസമയം സന്തോഷത്തിന്റെയും ഉൽകണ്ഠയുടേയും സമ്മിശ്രവികാരങ്ങളുളവാക്കി. ക്രൈസ്തവീശ്വാസം സ്വീകരിച്ചിട്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളായ ഭാരതത്തിൽ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സുവഴി ക്രിസ്തുവിനു പരസ്യമായ അംഗീകാരം ലഭിക്കുമല്ലോ എന്നതു നിശ്ചയമായും ആ

നന്ദനൻ വക നൽകി. അതേസമയം ഭാരതത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സോട് വിജയമാവുമോ എന്ന ഭീതിയുണ്ടായിരുന്നു മറ്റു വശത്തു്. ഭാരതീയമെത്രാൻസംഘത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയായ കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസിനെത്തന്നെ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഭാരം മുഴുവൻ മാർപ്പാപ്പാ ഏല്പിച്ചു. ഭാരതജനതയുടെ ആധ്യാത്മികചൈതന്യത്തിൽ പൂർണ്ണമായും ശരണംവെച്ച അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു, കോൺഗ്രസ്സോട് വിജയമാവുമെന്ന്. കോൺഗ്രസ്സിനു തൊട്ടുമുമ്പ് ഒരു റേഡിയോപ്രഭാഷണത്തിൽ ഇക്കാര്യം അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു: “നൂറ്റാണ്ടുകൾ പഴക്കമുള്ള ഓധ്യാത്മികപാരമ്പര്യമുണ്ടീരാജ്യത്തിനു്. ദൈവികമായവയെയൊക്കെ ഭവ്യതയോടെ വീക്ഷിക്കുന്ന പ്രകൃതമാണീ മണ്ണിന്റേതു്. ഇയ്യടുത്തുവരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ ആ ആധ്യാത്മികചൈതന്യത്തിന്റെ വ്യക്തമായ ബാഹ്യപ്രകടനം നടക്കും. നമ്മുടെ ജനതയുടെ സത്യസന്ധമായ വിശ്വാസം എന്നെ പുളകം കൊള്ളിക്കുന്നു. പൊന്നും വെള്ളിയും നമുക്കില്ല. പകരം, ദൈവത്തിലുള്ള ദയമായ ശരണവും അവിടുത്തെ പരിപാലനയിലുള്ള നിശ്ചയിച്ചമായ വിശ്വാസവുമാണു നമ്മുടെ കൈമുതൽ. അതുതന്നെയാണു നമ്മുടെ മഹത്വവും” (നവം. 27, 1964).

1960-ലേ തുടങ്ങി, കോൺഗ്രസ്സിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ. ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹകരണം തേടുകയായിരുന്നു ഏറ്റവും ആദ്യത്തെ പരിശ്രമം. സഹായാഭ്യർത്ഥനയുമായിച്ചെന്ന കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസിനു കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിന്റേയും മഹാരാഷ്ട്രഗവണ്മെന്റിന്റേയും കലവറയില്ലാത്ത സഹായവാഗ്ദാനം ലഭിച്ചു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിരന്തരമായ സഹായമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ കോൺഗ്രസ്സോട് വിജയമാവില്ലായിരുന്നുതാനും. ഒരു സാമൂഹികവികസനകാര്യകോൺഗ്രസ്സുവഴി ഭാരതത്തിനു് എന്തെന്തുനേട്ടങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നു നന്നായി

ഒരു അന്നത്തെ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന ശ്രീ ജവഹർലാൽ നെഹ്റു. ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഭാരതത്തിനു ലഭിക്കാൻ പോകുന്ന ഒന്നത്തുതെ മുന്നിൽക്കണ്ടുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കേന്ദ്രഗവണ്മെൻറിന്റെ സകല സഹായവും കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസിനു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. നെഹ്റുവിന്റെ മരണത്തിൽ അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു കോൺഗ്രസ്സ് ബുള്ളറ്ററിൻ ഇങ്ങനെയെഴുതി: “ബോംബെ ദിവ്യകാരുണ്യ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രാധാന്യം പെട്ടെന്നു ഗ്രമിച്ച ശ്രീ നെഹ്റു. സ്വന്തമായ സകല സഹായങ്ങളും കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി വാഗ്ദാനം ചെയ്തതോടൊപ്പം വേണ്ടത്ര സഹായം നല്കാൻ മഹാരാഷ്ട്രഗവണ്മെൻറിനോടദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടുകയുംചെയ്തു.” ശ്രീ നെഹ്റുവിന്റെ നിര്യാണത്തിനുശേഷം ആ വാഗ്ദാനം അതേപടി നിറവേറി ശ്രീ ലാൽ ബഹദൂർ ശാസ്ത്രി. അന്നത്തെ മഹാരാഷ്ട്ര മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന ശ്രീ. വൈ. ബി. ചവാൻ സഹായങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടുവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗാമി ശ്രീ. വി. പി. നായകും കോൺഗ്രസ്സിനെ വിജയത്തിലെത്തിക്കാൻ കിണഞ്ഞുപണിയെടുത്തു. സെപ്റ്റംബർ 10-ാം തീയതിയിലെ ഒരു പത്രസമ്മേളനത്തിൽ കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസ് ഇപ്രകാരം വ്യക്തമാക്കുകയുംചെയ്തു. “ഒരു മനോരമാഷ്ട്രമാണു നമ്മുടെത് എന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിലെ വേറൊരു ഗവണ്മെൻറും ചെയ്യാൻ മുതിരാത്തതു നമ്മുടെ കേന്ദ്രഗവണ്മെൻറും സ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്മെൻറും ചെയ്യുന്നത് ഉറച്ചു പറയാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ടു്.”

എതിർപ്പുകളുണ്ടായി പക്ഷേ, . . .

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയത്തിനായി ഇൻഡ്യാഗവണ്മെൻറു് അനാവശ്യകമായ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നു എന്നു പരാ

തികളുണ്ടായി ചിലിടത്തുനിന്നൊക്കെ. കോടതിയിൽവരെ ആക്ഷേപങ്ങളുണ്ടായി. ഇൻഡ്യയുടെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് അതെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ വിധിയിൽ വ്യക്തമാക്കി: “ഇൻഡ്യയുടെ മതേതരത്വത്തിന്നർത്ഥം മതവിഭേദം എന്നല്ല. ലോകമതങ്ങളെയൊക്കെ സമചിത്തതയോടും സഹോദര്യത്തോടുംകൂടെ പരിഗണിക്കുകയാണു നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം.” മാർപ്പാപ്പായുടെ വരവിലും അതുപ്രകടിപ്പിക്കാൻ മുതിർന്ന ചീഫർ. പക്ഷേ, ഭാരതജനതയുടെ വലിയ സഹകരണത്തോടും സഹവർത്തിത്വത്തോടും തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ആ എതിർപ്പുകൾ തികച്ചും അപ്രസക്തമായിരുന്നു.

ബോംബെ — തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പട്ടണം

ഇൻഡ്യയിലെ ഒന്നാമത്തെ പട്ടണമാണു ബോംബെ. ഒപ്പം ഈ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിലേക്കുള്ള കവാടവുമാണത്. നാലുമിലുനാണു ബോംബെയിലെ ആകെ ജനസംഖ്യ. അതിൽ മൂന്നു ലക്ഷമേ കുത്തോലിക്കരുള്ളൂ. എല്ലിലും ഇൻഡ്യയിലെ കുത്തോലിക്കപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പലതിന്റേയും കേന്ദ്രമാണു ബോംബെ. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയത്തിനു കാര്യമായ പങ്കുവഹിച്ചതു ബോംബെയിലെ കുത്തോലിക്കരുടെ പ്രവർത്തനത്തോടൊപ്പം അവിടുത്തെ അക്രൈസ്തവസഹോദരരുടെ ഉദാരമായ സഹകരണമാണെന്നു വസ്തുത വിസ്മയിപ്പിക്കും. സ്വന്തം ഭവനങ്ങൾപോലും കോൺഗ്രസ്സിലേക്കു വരുന്ന അതിഥികൾക്കായി ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്ത ആ നല്ല സഹോദരങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനു പരസ്യമായ അംഗീകാരം കൊടുക്കുകയായിരുന്നു തീർച്ച.

നാലു നീണ്ടവർഷത്തെ ഒരുക്കങ്ങളാണു ബോംബെയിൽ നടന്നത്. ഡോ. ബലാഗറിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഒരു കേ

സമത്വമെന്നതാണ് ഒരുക്കങ്ങൾക്കു നിർദ്ദേശം നൽകിയത്. താമസസൗകര്യം, ഭക്ഷണം, ഉചിതമായ സമ്മേളനരംഗം, ഫണ്ടുകൾ, ആരാധനാൻവേഷങ്ങൾ, വാഹനസൗകര്യം ഇങ്ങനെ പലതിലും ഒരുക്കങ്ങൾ നടക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോന്നിനും ഉപസമിതികളും രൂപംകൊണ്ടു. ഓവൽമൈതാനിയാണ് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സമ്മേളനരംഗമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. യാത്രാസൗകര്യമുള്ളതും വിശാലവുമായൊരു മൈതാനി—“ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ കത്തിൽ” എന്നു പറയത്തക്കവിധം അത്രയ്ക്കു മോടിയിലായി കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സമ്മേളനരംഗത്തിലേ സജ്ജീകരണങ്ങൾ—കുപ്പരേജ് ഗുണ്ടംകുടൈ ഓവൽമൈതാനിയോടുചേർന്ന് ഏറ്റവും വിസ്തൃതമായ രീതിയിലായിരുന്നു രംഗസജ്ജീകരണം. അതിനു നടുവിൽ അർദ്ധത്താരയും. തൃക്കോണാകൃതിയിൽ സ്വർഗ്ഗോന്മുഖമായി നില്ക്കുന്ന ആ വലിയ കലാസൗധം കാണികളെ നന്നായാകർഷിച്ചു. ബോംബയിലെ പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളിലൊന്നായ ബ്രബോൺസ്റ്റേഡിയവും കോൺഗ്രസ്സിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള കലാപ്രദർശനങ്ങൾക്കായി സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടു.

ബോംബെപട്ടണംമാത്രമല്ല ഭാരതസഭമുഴുവനും തങ്ങളുടേതായ വിധത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സിനായി ഒരുങ്ങി. തങ്ങളാലാവുന്ന സഹായങ്ങളും ഓരോ രൂപതയും നൽകി. വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും ആവുന്നത്ര സഹായം ലഭിച്ചു. ഒരുക്കങ്ങളുടെ വ്യക്തമായ ചിത്രം ലോകത്തിനു നൽകാനായി 1962-ൽ ഒരു കോൺഗ്രസ്സുബ്ജക്റ്ററിനും പ്രസിദ്ധീകരണമാരംഭിച്ചു.

ആധ്യാത്മികമായ ഒരുക്കം

തികച്ചും കൗദാശികമായ പരിവേഷമുണ്ടാവണം, കോൺഗ്രസ്സിനെ സംഘാടകർക്കു നിർവ്വന്ധമുണ്ടായിരു

ന. വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ ആരാധനക്രമസംബന്ധമായ ഡിക്രിയുടെ തനിക്കമ്മട്ടത്തിലാണ് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിഷയമുഖവും ശുശ്രൂഷകളും കരുപ്പിടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. “ലോകത്തിന്റെ ജീവൻ”—അതായിരുന്നു മുന്നിക്കുകോൺഗ്രസ്സിന്റെ മുദ്രവാക്യം. നവീകരണത്തിന്റെ യുഗത്തിലെ പുതിയ കോൺഗ്രസ്സ് ലോകത്തിന്റെ നവീകരണത്തെ ലക്ഷ്യം വച്ചുകൊണ്ടൊരു പുതിയവിഷയം സ്വീകരിച്ചു: “ദിവ്യകാര്യവും പുതിയ മനുഷ്യനും.” പുതിയ മനുഷ്യന്റെ പുതിയ ധർമ്മമായി എടുത്തുകാട്ടപ്പെട്ടത്, “സ്നേഹത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുക” എന്ന വി. പൗലോസിന്റെ വാക്കുകളായിരുന്നു. ആ പുതിയ ധർമ്മം നിറവേറ്റപ്പെടണോ, ക്രിസ്തുവുമായി അടുത്ത ബന്ധം കൈവളത്തന്നെ ഓരോ മനുഷ്യനും. ആ അഭേദ്യബന്ധത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗമായി കോൺഗ്രസ്സ് എടുത്തുകാട്ടിയതു കൂദാശകളെയാണ്. ദിവ്യകാര്യംതന്നെ അവയുടെ കേന്ദ്രബിന്ദു. അതുകൊണ്ട്, ഓരോ ദിവസത്തെയും ശുശ്രൂഷയിലും മുന്നിട്ടു നിന്നതു ദിവ്യബലിയർപ്പണവും മറ്റുകൂദാശകളുടെ പരികർമ്മവുമായിരുന്നു. അത്തരത്തിലൊരു സജ്ജീകരണം ഏറ്റെടുത്തുപോയിരുന്നതാനും.

ലോകത്തിന്റെ കേന്ദ്രം

ആദിമന്തറാണ്ടുകളിലൊരു പതിവുണ്ടായിരുന്നു—റോമിലെ കത്തോലിക്കരെല്ലാം പ്രധാനതിരുനാൾദിവസം മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു ചുറ്റും ഒന്നിച്ചുകൂടി ദൈവശുശ്രൂഷ നടത്തിയിരുന്നു. “സ്താസിഡോ ഓർബിസ്” എന്നാണത്തരം ശുശ്രൂഷയ്ക്കു ലഭിച്ച പേര്. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അവസരത്തിൽ സർവ്വലോകത്തിന്റേയും ആസ്ഥാനമാകാൻപോകുന്ന ബോം

ബേനഗറവും ഒരുപാട് ഒരുങ്ങാനുണ്ടായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ കോണിൽനിന്നുമുള്ള പ്രതിനിധികളാണിട്ടു മാർപ്പാപ്പാജ്ജ ചുറ്റും ഒന്നിച്ചുകൂടി ക്രിസ്തുവിനു പരസ്പരായന നൽകിയപ്പോൾ ഭാരതത്തിലെ അക്രൈസ്തവരായ വലിയ ജനത അതുതസ്സുവർദ്ധി. കൗൺസിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, “തെന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ദൈവമക്കളൊക്കെ ഒന്നിച്ചുകൂടുന്ന ഉയർത്തി നാട്ടപ്പെട്ട അടയാളമായി അക്രൈസ്തവർക്കു സഭയെ കാട്ടിക്കൊടുക്കാൻ” കോൺഗ്രസ്സിനു കഴിഞ്ഞു. ആ വലിയ ദശ്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രം ക്രിസ്തുതന്നെ ആയിരുന്നു. സഭയിൽ ക്രിസ്തുവിനുള്ള സജീവസാന്നിധ്യത്തിന്റെ വലിയ പ്രകടനമായിരുന്നു കോൺഗ്രസ്സ്. “സഭയിൽ സഭാ സന്നിഹിതനാണു ക്രിസ്തു, പ്രത്യേകിച്ചു ആരാധന ക്രമാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ. ദിവ്യബലിയിൽ സന്നിഹിതനാണു വിടുന്ന്. പുരോഹിതന്റെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലെന്നതിനെക്കാൾ ദിവ്യകാരണ്യത്തിന്റെ ഇരുസാദശ്യങ്ങളിൽ അവിടുന്ന് സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നു. അഭൗമികമായ തന്റെ ശക്തിയാൽ കൂദാശകളിലും സന്നിഹിതനാണുവിടുന്ന്. അതു കൊണ്ടുതന്നെ ഒരു മനുഷ്യൻ ജ്ഞാനസ്നാനം നൽകുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവാണു മാമ്മോദീസാ നൽകുന്നത്. തന്റെ വചനത്തിലും സന്നിഹിതനാണുവിടുന്ന്. സഭയിൽ വായിക്കപ്പെടുന്ന വി. ലിഖിതത്തിലൂടെ അവിടുന്ന്തന്നെയാണു സംസാരിക്കുക. സഭ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രകീർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴും ക്രിസ്തു സന്നിഹിതനാണുവിടെ. കാരണം, എന്റെ നാമത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ ഒന്നിച്ചുകൂടുമ്പോൾ ഞാനവിടെ സന്നിഹിതനാണു എന്ന് അവിടുന്ന്തന്നെ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.” കൗൺസിലിന്റെ ഈ വാക്കുകൾ നിയതാർത്ഥത്തിൽ അനപർത്ഥമായി ബോദ്ധ്യകോൺഗ്രസ്സിൽ.

ഓവലിൽ നടത്തപ്പെട്ട ഓരോ അനുഷ്ഠാനവും ക്രിസ്തുവിന്റെ സജീവസാന്നിധ്യത്തെ സുതരാം വ്യക്തമാക്കി.

ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ തുറകളിൽ വർത്തിക്കുന്ന ഓരോ മനുഷ്യനേയും സ്വന്തം അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടു ക്രിസ്തു എങ്ങനെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തമാക്കത്തക്കവിധമായിരുന്നു അവയുടെ ക്രമീകരണം. അതെപ്പറ്റി 1965 ഫെ. 5-ാം തീയതിയിലെ "സെർവത്തോരെ റൊമാനോ"യിൽ ഫാ. മസാലിയാ എഴുതിയ ജ്ഞാനസ്താനശ്രേഷ്ഠയിൽ ഗായകസംഘത്തിന്റെ തെളിഞ്ഞ സ്വരത്തോടൊപ്പം എൺപതോളം കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കരച്ചിലും ഇടക്കിടെ കേൾക്കാമായിരുന്നു. വിവാഹശ്രേഷ്ഠയിൽ പരസ്പരസമ്മതം കൈമാറുന്ന ദമ്പതികളുടെ സ്വരവും പൊങ്ങിക്കേട്ടു. ദിവ്യകാരുണ്യത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സജീവദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷപ്രകടനമായിരുന്നുത്. വി. തോമസ് അക്വിനാസ് പറഞ്ഞതുപോലെ കൂദാശകളുടെയൊക്കെ ഉറവയും അന്ത്യവുമാണു ദിവ്യകാരുണ്യം എന്ന വസ്തുതയ്ക്കു വിടെ പരസ്യമായ അംഗീകാരം കിട്ടിയെന്നു സാരം.

സംയുക്ത ഇടയലേഖനം

1964 ജൂലൈ മാസത്തിൽ ഭാരതീയമെത്രാവാർ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിവിധലക്ഷ്യങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടു ഒരു സംയുക്ത ഇടയലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഭാരതീയ ജനത കോൺഗ്രസ്സിനുവേണ്ടി എങ്ങനെ ഒരുങ്ങണമെന്നവർ വ്യക്തമാക്കി: "കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനസമിതിക്ക് ആവുന്നത്ര സഹായസഹകരണം നൽകാൻ നമുക്കൊക്കെ കടമയുണ്ട്. ഭൗതികമായ വശത്തു നാം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുമ്പോൾ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആധ്യാത്മികവശത്തെ ഒരിക്കലും അവഗണിച്ചുകൂടാ. ഇൻഡ്യ മുഴുവനിലും വിഭാഗങ്ങളിൽ ചിലിടത്തും കോൺഗ്രസ്സിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനകളർപ്പിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നറിയുന്നത് ആശ്വാസജനകമാണ്. പക്ഷേ,

അതുകൊണ്ടുമാത്രമായില്ല. ദിവസങ്ങളടക്കത്തോറും ദൈവാ
നഗ്രഹത്തിനായി നിരന്തരം നാം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതുണ്ട്.
അതോടൊപ്പം ദിവസകാരുണ്യമെന്ന വലിയ രഹസ്യത്തി
ന്റെ അന്തരാരംഭം ഗ്രഹിക്കാൻ ഈ മാസങ്ങളിൽ നാം മന
സ്സിലാക്കണം. ആഗസ്റ്റ് പതിനഞ്ചുകഴിഞ്ഞുവരുന്ന ഞായ
റാഴ്ച ഭാരതത്തിലെ എല്ലാ കത്തോലിക്കാദൈവാലയങ്ങളി
ലും ഒരു മണിക്കൂർ ആരാധന നടത്തണമെന്നു ഞങ്ങളാഗ്ര
ഹിക്കുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയിലും പരിത്യാഗത്തിലും സഹകരണബുദ്ധി
പങ്കുചേരണമെന്നു മറ്റുസഹോദരങ്ങളോടും ഞങ്ങളഭ്യർത്ഥി
ക്കുന്നു. ബോംബെയിൽ വ്യക്തിപരമായി സന്നിധിതരാ
കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരൊക്കെ ഇപ്പോൾത്തന്നെ പ്രാർത്ഥന
യിലും പരിത്യാഗത്തിലും സഹകരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരുക്കം പൂ
ർത്തിയാക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും." കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിവി
ധലക്ഷ്യങ്ങളേയും സംയുക്ത ഇടയലേഖനത്തിൽ എടുത്തു
കാട്ടുന്നുണ്ട്. ലൗകികപ്രശ്നങ്ങളാൽ ഞെരുക്കപ്പെടുന്ന
മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രത്യാശയുടെ ഭരണീപം കൊടുത്താൻ
ഈ കോൺഗ്രസ്സിനു കഴിയണം. സ്തുതിയുടെ ബലിയിൽ സ
കല മനുഷ്യരേയും സഹോദരങ്ങളെപ്പോലെ ഒന്നുചേർക്ക
ണം. ഒരു മെച്ചപ്പെട്ട ലോകത്തേയും മെച്ചപ്പെട്ട പട്ടണത്തേ
യും മെച്ചപ്പെട്ട കുടുംബത്തേയും എല്ലാറ്റിലുമുപരി മെച്ചപ്പെ
ട്ടൊരു വ്യക്തിത്വത്തേയും രൂപപ്പെടുത്തുക. എളിമയിൽ
സേവനം ചെയ്യുകൊണ്ടു സകലർക്കും അർഹമായ പരിഗ
ണന നൽകുക—ഈതാക്കെയാണു സംയുക്ത ഇടയലേഖന
ത്തിൽ എടുത്തു പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ.

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിഷയമുഖം

വത്തിക്കാൻ കൺസിലിന്റെ ചൈതന്യത്തിൽനിന്നു തന്നെയാണു കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിഷയമുഖവും ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉരുത്തിരിഞ്ഞത്. വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ ഒരു സംഘം രൂപംകൊടുത്ത വിഷയമുഖം “ദിവ്യകാരണ്യവും പുതിയ മനുഷ്യനും” എന്നതായിരുന്നു. അതോടൊപ്പം രണ്ടു മുദ്രവാക്യങ്ങൾകൂടെ വെളിച്ചം കണ്ടു: “അവൻ ഞാൻ വഴി ജീവിക്കും” (യോഹ. 6: 58). നിങ്ങളുടെ ജീവിതങ്ങളെ സ്നേഹത്തിൽ ക്രമപ്പെടുത്തുക” (എഫെ. 5: 2).

ക്രിസ്തീയജീവിതം പരിപൂർണ്ണനവീകരണത്തിനു വിധേയമാവണം എന്ന സഭയുടെ ആഗ്രഹമാണു കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിഷയമുഖത്തിൽ വ്യക്തമായി തെളിയുക. അതിനുവേണ്ട കഴിവു ലഭിക്കുന്നതോ ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിയിൽനിന്നാണ്. പ്രസാദവരത്തിന്റെ ഉപക്കണ്ഠിയാ യ ആ ബലി സനാതനമാകുന്നത് ദിവ്യകാരണ്യത്തിലൂടെയാണ്. ജീവിതനവീകരണത്തിന്റെ ശ്രോതസ്സാണ് ദിവ്യകാരണ്യം. പഴയ മനുഷ്യനെ ഉൾക്കൊള്ളത്തക്ക പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിക്കുന്നവരെക്കെ ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു പുതുജീവിതത്തിലേക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നെന്നും ആ പുതുജീവിതത്തിന്റെ പ്രമാണം സ്നേഹമാണെന്നും വി. പൗലോസ്റ്റീഹാ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ആശയം തന്നെയാണു കോൺഗ്രസ്സിന്റെ മുദ്രവാക്യങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടത്. 1963 സെപ്റ്റംബറിലെ കോൺഗ്രസ്സു ബുള്ളറ്റിൻ ഈ വിഷയമുഖത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം എടുത്തുകാട്ടി: “കൺസിൽ കഴിഞ്ഞതോടെ, സഭ മുഴുവനും അതിലെ ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഒരു പുതിയ കടമ കൈവന്നിരിക്കുകയാണ്. പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിച്ചുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖം ലോകത്തിനു വ്യക്തമാക്കുക.

കുതുകപ്പെടുകയെന്നു പറയുകയല്ല. കൗൺസിലിലായിരുന്ന നവീകരണത്തിന്റെ കാലയൊരു നാഴികക്കല്ലായിരുന്നു കോൺഗ്രസ്സ്. കോൺഗ്രസ്സിനോടനുബന്ധിച്ചു നടന്ന മെത്രാന്മാരുടെ സമ്മേളനത്തിൽ കാർഡിനൽ സെമിനർ പറഞ്ഞു: “ലോകത്തിന്റെ ജീവൻ” എന്ന മൂന്നിച്ച് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ലക്ഷ്യം പ്രാവർത്തികമാക്കപ്പെട്ടതു ബോംബെ കോൺഗ്രസ്സിലാണ്. ഈ പുതിയ മനുഷ്യനേറയും പുതിയ ജീവിതത്തിനേറയും ആശയങ്ങൾ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഔദ്യോഗിക ചിഹ്നത്തിലും മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നുണ്ട്.”

രണ്ടു പ്രത്യേകതകൾ

ബോംബെ കോൺഗ്രസ്സിനുണ്ടായിരുന്ന ചില പ്രത്യേകതകൾ. അവയിലേറെ പ്രധാനം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലുമായി അതിനുണ്ടായിരുന്ന അഭേദബന്ധവും മാർപ്പാപ്പായുടെ സന്ദേശവുമായിരുന്നു. കൗൺസിൽ തീരുന്നതിനുമുമ്പേ കോൺഗ്രസ്സ് തുടങ്ങി. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പല ആശയങ്ങളും കൗൺസിലിന്റേതായിരുന്നുതാനും. അറാധനക്രമാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും അവയോടനുബന്ധിച്ചു കലാസാംസ്കാരികപരിപാടികളിലും കൗൺസിലിനും വച്ചു ലക്ഷ്യം കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തിയിലാക്കി. സഭ ഈ ലോകത്തിലസ്തിത്വമുള്ള ഒരു പ്രതിഭാസമാണെന്നും ആ നിലക്കു സഭയ്ക്കു ഈ ലോകത്തിൽ ചിലതു ചെയ്തു തീർക്കാനുണ്ടെന്നുമുള്ള ആശയം കോൺഗ്രസ്സിലൂടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടു. കൗൺസിൽ വിഭാവനം ചെയ്ത സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും കോൺഗ്രസ്സ് കളമൊരുക്കി.

മാർപ്പാപ്പായുടെ സാന്നിധ്യമാണു കോൺഗ്രസ്സിനു കൂടുതൽ ചൈതന്യവും പ്രാധാന്യവും നൽകിയത്. 1964 സെ.

പ്രൊഫ. 10-ാം തീയതി നൽകിയ ഒരു പ്രസ്കോൺ ഫ്രീഡംസിൽ കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യൻ പറഞ്ഞു: “കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അവസരത്തിൽ ഭാരതം സന്ദർശിക്കുന്നതിനു പ്രസിഡൻ്റ് രാധാകൃഷ്ണൻ മാർപ്പാപ്പയെ പ്രത്യേകം ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ക്ഷണം മാർപ്പാപ്പാ നമ്പിയാട്ടം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നതായും അതെപ്പറ്റി പരിഗണിക്കുന്നതായും അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു പ്രസിഡൻ്റ്തന്നെ ഈയിടെ ഏകദേശപറഞ്ഞു.” അധികം കഴിഞ്ഞില്ല കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഒരുക്കത്തെപ്പറ്റി കൃത്യമായി പറയുന്നതിനു റോമിൽനിന്നും രണ്ടു പ്രതിനിധികൾ ബോംബെയിൽവന്നു.

1964 ഒക്ടോബർ പതിനൊന്നാം തീയതി, മിഷൻ ഓഫീസിലെ ഡയറക്ടർമാർക്ക് താഴെപ്പറയുന്ന കത്തുകൾ കിട്ടി. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വേളയിൽ താൻ ഭാരതം സന്ദർശിക്കുമെന്നു മാർപ്പാപ്പാ വ്യക്തമാക്കി. അതേസമയത്തുതന്നെ ബോംബെയിലും മാർപ്പാപ്പായുടെ ആഗമനവൃത്താന്തം പരസ്യമാക്കപ്പെട്ടു. ഉയർന്നപാട്ടിലെ കർമ്മങ്ങളോടേയും സന്തോഷത്തിലായിട്ടുണ്ടെന്നും ഭാരതീയജനത ആ വാർത്ത സ്വീകരിച്ചു. അതെപ്പറ്റി കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യൻ തുടർന്നു പറഞ്ഞു: “മാർപ്പാപ്പായുടെ ആഗമനവൃത്താന്തം പരസ്യമാക്കപ്പെട്ട നിലയ്ക്ക് അത്തരമൊരു തീരുമാനത്തിലെത്താൻ പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ പ്രേരിപ്പിച്ച സാഹചര്യങ്ങളറിയാൻകൂടെ പലർക്കും താൽപര്യം കാണും. 1961-യും '62-യും പോപ്പു ജോണുമായി ഞാൻ വ്യക്തിപരമായി സമ്പർക്കപുലർത്തിയിരുന്നു. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയത്തിലവിടുന്ന് അതീവം തൃപ്തനായിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിലേക്കു വരുമോ, എന്നു ഞാനദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ “ഞാൻ നന്നേ വയസ്സുമാണ് '64 ആവുമ്പോഴേക്കും ഞാൻ മറുലോകത്തിലായും” എന്നായിരുന്നു മറുപടി. പോ

പ്പു പോളം കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ വെച്ചു." കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഭാരത സഭയുടെ നിലപാടിനെപ്പറ്റിയും കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസ് പോൾ മാർപ്പാപ്പായെ അപ്പപ്പോൾ ബോധവാനാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മാർപ്പാപ്പായുടെ വി. സ്ഥലസന്ദർശനം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചുവന്നതോടെ ബോംബെയിലേക്കുള്ള യാത്രയും അസാധ്യമാവില്ലെന്നും ഔദ്യോഗികകേന്ദ്രങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. പത്രങ്ങൾ മാർപ്പാപ്പായുടെ സന്ദർശനം തീർച്ചയാണെന്നതന്നെ വിധിയുമെഴുതി. കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസിനെത്തന്നെ ഉദ്ധരിക്കാം: "കഴിഞ്ഞമാസം റോമ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ മാർപ്പാപ്പായുമായി ഒരു നീണ്ട സന്ദർശനത്തിനെനിക്ക് അനുമതി ലഭിച്ചു. അന്നേ, പ. പിതാവിന്റെ മനഃസ്ഥിതി ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ ധരിച്ചു."

"താൻ ബോംബെയിലേക്കു വരുന്നെങ്കിൽത്തന്നെ രണ്ടു മൂന്നു വ്യവസ്ഥകൾ കൃത്യമായി പാലിക്കണമെന്നു പോപ്പു പോൾ ശരിച്ചു. തികച്ചും ലളിതമായിരിക്കണം തന്റെ സന്ദർശനം—അതായിരുന്നു ആദ്യത്തെ വ്യവസ്ഥ. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ മാതൃക അദ്ദേഹം എടുത്തുകാട്ടി. തന്റെ പര്യടനം ആധ്യാത്മികമായൊരു തീർത്ഥാടനമായിരിക്കുമെന്നും മാർപ്പാപ്പാ വ്യക്തമാക്കി. ആധ്യാത്മികതപത്തിന്റെ പുണ്യഭൂമിയായ ഭാരതത്തിലേക്കുള്ള തീർത്ഥാടനമാവുമത്. തീർന്നില്ല. ഒരു കാര്യംകൂടെ. ജാതിമതഭേദമെന്യേ ദരിദ്രരായ എല്ലാമനുഷ്യരേയും കാണാനും അവരോടൊത്തു സമയം ചെലവഴിക്കാനും താനാഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നുംകൂടെ മാർപ്പാപ്പാ വ്യക്തമാക്കി. ആ സന്ദർശനവേളയിലും മാർപ്പാപ്പാ വ്യക്തമായൊരു തീരുമാനമറിയിച്ചില്ല. അടുത്തതന്നെ തന്റെ തീരുമാനമറിയിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു അവിടുത്തെന്നെ യാത്രയാക്കി. സെപ്റ്റംബർ 30-ാം തീയതി രാത്രിയിൽ, അപ്പോൾ

ഞന്നെ മാർപ്പാപ്പാ എന്നെ കാണാനുദ്ദേശിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു വത്തിക്കാനിൽ നിന്നെനിക്കു ഫോൺ ലഭിച്ചു. ഞാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ വേറൊരു കട്ടിനാൾ അകത്തുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ടെനിസ് കോർട്ട് ജപമാലയുടെ പതിനഞ്ചു രഥസൂങ്ങും ഞാൻ ചൊല്ലി. മുറിയിൽ കടന്നതോടെ മാർപ്പാപ്പാ എന്നെ ആലിംഗനം ചെയ്തു. എന്നിട്ട് ഇററാലി മനയിൽപ്പറഞ്ഞു: “ദൈവത്തിനിഷ്ടമാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഇൻഡ്യയിലേക്കു വരും.” ‘ദൈവത്തിനു സ്തുതി’ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാനവിടത്തെ കരങ്ങൾ ചൂണ്ടിച്ചു. ആ രാത്രിയിൽ ദ്വിവിധവികാരങ്ങളിൽ സമരം നടത്തി. സന്തോഷത്തിന്റെ വികാരമായിരുന്നു ആദ്യം. പക്ഷേ, മാർപ്പാപ്പായുടെ സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചപ്പോഴൊക്കെ ചുമതലാബോധത്തിന്റെ വലിയ ഭാരം എന്നെ മമിച്ചു. അധികം കഴിഞ്ഞില്ല; ഡിസംബർ രണ്ടാം തീയതി ആ ജഗദ്ഗുരു ബോംബെയിലെത്തുമെന്നു സന്ദേശം ലഭിച്ചു. “കത്തോലിക്കരുടെ ജഗദ്ഗുരുവായ അദ്ദേഹത്തിന് ഉചിതമായ സ്വീകരണം നൽകാൻ മതേതര രാഷ്ട്രമായ ഭാരതം പുതിയ സജ്ജീകരണങ്ങളൊരുക്കി. ഭാരതത്തിലെ ഓരോ പൗരനും ആ ശുഭമുഹൂർത്തത്തിനായി ആത്മീയമായി കാത്തിരുന്നു.

കോൺഗ്രസ്സിനു തൊട്ടുമുമ്പ്

നവംബർ 28-ാം തീയതിയാണു കോൺഗ്രസ്സ് ഔദ്യോഗികമായി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. എങ്കിലും നവംബർ 22-ാം തീയതി മുതൽ കോൺഗ്രസ്സിനോടനുബന്ധിച്ചു പല പരിപാടികളും നടത്തപ്പെട്ടു. “പുതിയ മനുഷ്യൻ” എന്ന പ്രദർശനത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം, ജർമ്മൻ ദൈവാലയങ്ങളുടെ മാതൃകാപ്രദർശനം, ഫ്രാൻസിലെ ക്രൈസ്തവകലാപ്രദർശനം, ഗ്രന്ഥങ്ങളുടേയും ഭക്തസാധനങ്ങളുടേയും പ്ര

ദർശനം ഇങ്ങനെ പലതുമായിരുന്നു അക്കൂട്ടത്തിൽ. നവംബർ 27-ാം തീയതി രാവിലേ കോൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിയും മുന്നോടിയായ കാർഡിനൽ അഗാജിയാനിയൻ ആഗതനായി. ബോംബെയിലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടൊപ്പം കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസ് മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിയെ സ്വീകരിച്ചു. ഭക്തിനിർഭരമായൊരു വരവേല്പായിരുന്നു അത്. ശബളിമയാർന്ന ആ സ്വീകരണത്തിനുശേഷം വിമാനത്താവളത്തിൽവെച്ചു ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ കാർഡിനൽ അഗാജിയാനിയൻ പ്രസ്താവിച്ചു: “ഭാരതീയജനതയ്ക്കാകമാനം മാർപ്പാപ്പായുടെ ആശംസകൾ നല്കാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്. ഒന്നു രണ്ടു ദിവസങ്ങൾക്കകം അവിടുന്ന്തന്നെ ഇവിടെയെത്തും. മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും സമാധാനത്തെയും മനുഷ്യന്റെ ആധ്യാത്മികജീവിതത്തെയും മാനിക്കുന്ന ഭാരതജനതയ്ക്കു ഞാനഭിവാദനമർപ്പിക്കുന്നു. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടേയും ശ്രീ നെഹ്റുവിന്റേയും ഭാരതത്തിന്റെ ആധ്യാത്മികചൈതന്യത്തെ ഞാനനുസ്മരിക്കുന്നു. നിങ്ങളോടൊന്നായിരിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ സന്തുഷ്ടനാണ്; നിങ്ങളെനിക്കു നല്കിയ സ്വീകരണം തിച്ഛം ഹൃദയസ്സർശിയാണ്. ജയ് ഹിന്ദ്.”

കാർഡിനലിന്റെ റേഡിയോപ്രഭാഷണം

നവംബർ 27-ാം തീയതി വൈകിട്ടു കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസ് സമസ്ത ലോകത്തോടുമായി ഒരു പ്രഭാഷണം നടത്തി. ദിവ്യകാരണുകോൺഗ്രസ്സെന്ന വലിയ തിരുനാളിന്റെ സജ്ജീകരണങ്ങൾ പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു എന്നദ്ദേഹം ലോകജനതയെ അറിയിച്ചു: “ഈ വലിയ നിമിഷത്തിൽ സന്മനസ്സുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരോടും—അവരുടെ ജാതിയോ

മതമോ ഏതുമായിക്കൊള്ളട്ടെ — ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ് ഈ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയത്തിനായി ആത്മാവെങ്കിലും പരിശ്രമിക്കണമെന്ന്. ലോകത്തിലാകമാനം തകർച്ചയും വ്യഥയും നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. ദൈവത്തോടുതന്നെയുള്ള ശാസ്ത്രീയ പുരോഗതിയത്രയും ചിലമ്പുന്ന ചെമ്പോ കീലുങ്ങുന്ന കൈത്താളമോ ആണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ എട്ടുദിവസങ്ങളിൽ ദൈവത്തിൻറുപിടിക്കുന്ന പരസ്പരായനയിൽ എല്ലാ നല്ലമനുഷ്യരും പങ്കുചേരണമെന്നു ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.” ആ പ്രഭാഷണം ഒരേസമയം ഒരു ക്ഷണവും പ്രത്യുത്തരവുമായിരുന്നു. ഭാരതജനതയുടെ പേരിൽ ലോകത്തിനഭേദം നൽകിയ ക്ഷണമായിരുന്നു അത്. ഒപ്പം ലോകത്തിന്റെ വിവിധകോണുകളിൽനിന്നുയർന്നുവന്ന നൂറായിരം പ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരവുമായിരുന്നു അത്.

അതേരാത്രിയിൽത്തന്നെ ഇൻഡ്യയിലെ എല്ലാ കത്തോലിക്ക സ്ഥാപനങ്ങളിലും കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിജയത്തിനായി ഒരു മണിക്കൂർ ആരാധന നടത്തപ്പെട്ടു. അന്നുതന്നെ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സ്മാരകമായി കൊലാബോയിൽ നിത്യാരാധനയ്ക്കായി ഒരു പുതിയ ദൈവാലയം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. നവംബർ 28-ാം തീയതി കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഉദ്ഘാടനദിവസം രാവിലെ ബോംബെയിലെ നാലു ദൈവാലയങ്ങളുടെ കൂദാശകർമ്മം നടത്തപ്പെട്ടു. “ദൈവത്തോടു കൂടുതൽ അടുക്കാനുള്ള ഒരുക്കമാണ് ഈ ദിവസത്തിന്റെ പ്രത്യേകത” എന്നു കോൺഗ്രസ്സിന്റെ മാനുവൽ എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട്. ബോംബെയിലെ നാലു പ്രധാനദൈവാലയങ്ങളാണ് കൂദാശ ചെയ്യപ്പെട്ടത്; മെത്രാപ്പോലീത്തൻപള്ളി, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഹായമായ മറിയത്തിന്റെ നാമത്തിൽ മാട്രോഗായിലുള്ള ദൈവാലയം, ബാൻഡിയിലെ പത്രോസിന്റെ ദൈവാല

യം, ഡാബുളിലെ ഫ്റാൻസിസ്സേവ്യറിന്റെ ദൈവാല
ലയം—ഇവയായിരുന്നു അവ നാലും.

കോൺഗ്രസിന്റെ പ്രതിദിന പരിപാടി

സമത്വമായ ഒരു വിദ്ഗ്ദ്ധസംഘം ഏതൊരു ചി
ന്തിച്ചൊരാക്കിയ ഒരു രൂപരേഖയ്ക്കൊത്താണ് കോൺഗ്രസ്സ്
പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. ഓരോ ദിവസത്തേ
യും ശുശ്രൂഷകളുടെ പ്ലാനിതായിരുന്നു.

രാവിലെ — 8 മണിക്ക് ദിവ്യബലി
10 മണിക്ക് ചർച്ചായോഗങ്ങൾ

ഉച്ചകഴിഞ്ഞു — പാവങ്ങളേയും രോഗികളേയും
സന്ദർശിക്കൽ

സന്ധ്യക്ക് — ഓവലിലെ പ്രധാന ആരാധനക്രമം
നഷ്ടാനങ്ങൾ

രാത്രിയിൽ — കലാസാംസ്കാരികപ്രകടനങ്ങൾ

ഇവയിലൊക്കെ പ്രധാനം ഓവലിലെ ആരാധനക്രമാ
നഷ്ടാനങ്ങളായിരുന്നു. കോൺഗ്രസിനപ്പുറേ കൗദാശിക
മായൊരു ഘടനയാണുണ്ടായിരുന്നത്. ആ മെച്ചപ്പെട്ട രൂപ
രേഖയുടെ അനാവരണമായിരുന്നു ഓരോദിവസവും സന്ധ്യ
യ്ക്കു് അഞ്ചുമണിമുതൽ നടന്നത്. ദിവ്യബലിക്കിടയ്ക്കു മറുകൂദാ
ശകൾ പരികർമ്മം ചെയ്യുക. അതാണു് ഏറ്റവും ഉചിതം.
അങ്ങനെയാണു കോൺഗ്രസിന്റെ ശുശ്രൂഷകൾ നടത്ത
പ്പെട്ടതും. പ്രതിദിനപരിപാടികൾ ദിവ്യബലിയോടെ ആരം
ഭിച്ചു. കത്തീലിൽ മിക്കദിവസവും പൗരസ്കാരിത്തുകളിലാ
യിരുന്നു ബലിയർപ്പണം. അതെത്തുടർന്നു നഗരത്തിന്റെ
വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ യോഗങ്ങളും റാലികളും സംഘടിപ്പിക്ക
പ്പെട്ടു. രാവിലെതന്നെ ദിവ്യബലി കോൺഗ്രസിനായി തടി

മുക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കകളെക്കുറിച്ചും നൽകി. അതേസമയം ഓരോ ദിവസവും സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ചർച്ചായോഗങ്ങൾ അതിഥികൾക്കൊക്കെ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ലക്ഷ്യത്തേയും അർത്ഥത്തേയുംപറ്റി വ്യക്തമായ ധാരണ നൽകി. അവയുടെയൊക്കെ കേന്ദ്രവിഷയം “ദിവ്യകാരുണ്യവും പുതിയ മനുഷ്യനും” എന്നതായിരുന്നു. ഓരോ ദിവസത്തിനും പ്രത്യേകപ്രത്യേക വിഷയങ്ങളും വായനകളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ ദിവസത്തേയും വിവിധശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കുചേരാൻ കോൺഗ്രസ്സുമാനവൽ നന്നായി സഹായിച്ചു.

ഉദ്ഘാടനദിവസം 1964 നവംബർ 28-ാം തീയതി ഉച്ചകഴിഞ്ഞു നാലുമണിയായതോടെ ഓവൽമൈതാനി ഒരു മനുഷ്യമഹാസമുദ്രമായി മാറി. ആ വലിയ സമ്മേളനരംഗത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ ധവളിമയാർന്ന അർത്താര വെട്ടിത്തിളങ്ങി. ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം പൂർത്തിയായി. അടുക്കം ചിട്ടയുമുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ. അയ്യായിരത്തിലേറെ വരുന്ന ഗായകർ അവർക്കായി ഒരുക്കിയ പ്രത്യേകസ്ഥലത്തു് അണിനിരന്നപ്പോൾ അതിന്റെ മറുവശത്തു് ഔദ്യോഗികവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു വലിയ ഗണം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഉദ്ഘാടനം മതപരമായിരുന്നു. ഒരു നിലയ്ക്കു് അതേസമയം അതു കുറയൊക്കെ രാഷ്ട്രീയവുമായിരുന്നു. മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിക്കു നൽകിയ മതപരമായ സപിക്രണത്തോടെയാണു് അതാരംഭിച്ചതു്. പരി. കുർബാനയുടെ ആശീർവാദത്തോടെ ഉദ്ഘാടനപരിപാടി സമാപിക്കുകയുണ്ടായു്. പക്ഷേ, ഭാരതത്തിന്റേയും ബോംബെയുടേയും ഔദ്യോഗികപ്രതിനിധികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിലാണവ നടത്തപ്പെട്ടതു്. പോരാ, അവർതന്നെയാണു് ഉദ്ഘാടനച്ചടങ്ങിനു നേതൃത്വം നൽകിയതു്. കൃത്യം അഞ്ചുമണി

ക്ക് പേപ്പൽപ്രതിനിധിയുടെ ഔദ്യോഗികവരമേൽപ്പായിരുന്നു. ഓവലിലെ വലിയ ജനക്കൂട്ടം എഴുന്നേറ്റുനിന്നു പേപ്പൽ പ്രതിനിധിക്കഭിവാദനം അർപ്പിച്ചപ്പോൾ ഓവലിൽ മുഴുവൻ പാപ്പാഗാനത്തിന്റെ ഇഴരടികൾ മുഴങ്ങി. കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസ് അർത്താരയിലൊരക്കിയിരുന്ന പ്രത്യേക പീഠത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ നയിച്ചു. കാർഡിനൽ അഗ ജിയാനിയനെ മാർപ്പാപ്പയുടെ പ്രതിനിധിയായി നിയമിച്ചു. ബുദ്ധ പിന്നെ വായിക്കപ്പെട്ടു. അനന്തരം വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം നടന്നു.

കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസ് എല്ലാവരെയും കോൺഗ്രസ്സിലേക്കു സ്വാഗതം ചെയ്തു. പേപ്പൽ പ്രതിനിധിയോടായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “പേപ്പൽപ്രതിനിധിയായി അങ്ങു നിയമിതനായനൂട്ടങ്ങി പത്രങ്ങളിൽ അങ്ങയെപ്പറ്റി ഏറെ വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധീകൃതമായിട്ടുണ്ട്. ആ നിലയ്ക്ക് അങ്ങയുടെ വ്യക്തിത്വത്തെയും നേട്ടങ്ങളേയും ഇനിയും എടുത്തുപറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല.” വൈസ് പ്രസിഡൻറ് ഡോ. സക്കീർ ഹുസൈനും ഗവർണർ ശ്രീ പി. വി. ചെറിയാനും കാർഡിനൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സ്വാഗതമരുളി. സ്വന്തം മതത്തിന്റെ വിശ്വസ്തനായ അനുയായിയായിരിക്കെ ധീരനായ ദേശസ്നേഹിയെന്ന നിലയ്ക്കു രാജ്യത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കായി അങ്ങു ജീവിതം ഒഴിഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കയാണു് എന്നു ഡോക്ടർ സക്കീർ ഹുസൈനോടായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ഉപരാഷ്ട്രപതിയും ഗവണ്ണറും

ആതിഥേയരാജ്യത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക വക്താവെന്ന നിലയ്ക്കു ഡോക്ടർ സക്കീർ ഹുസൈൻ പ്രസംഗിച്ചു. ഭാരത്തിനു ശ്രീജമതം നൽകിയ പ്രശസ്തസേവനങ്ങളെ

അദ്ദേഹം എടുത്തുകാട്ടി: “ഇൻഡ്യയൊരു മതേതരരാഷ്ട്രമാണെന്നതിൽ നാമഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. ഒരു മതവുമായി അവർക്കു പ്രത്യേക വേഷ്യയില്ല. പക്ഷേ, എല്ലാമതങ്ങളേയും അവർ ഖത്തമാനിക്കുന്നു, ആദരിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കസ്ഥാപനങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചു സ്കൂളുകളും കോളേജുകളും സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനകേന്ദ്രങ്ങളും ഭാരതജനതയിൽ മായാത്ത മുദ്രപതിച്ചിട്ടുണ്ട്”.....ആയിരക്കണക്കിനു അക്രൈസ്തവസമോദരങ്ങൾ ബൈബിൾ നിത്യേന വായിക്കുന്നുണ്ട്. ഭാരതത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയെടുക്കുന്നതിൽ ബൈബിൾ വഹിച്ചിട്ടുള്ള സ്വാധീനം വലുതാണ്. രാഷ്ട്രപിതാവായ ഗാന്ധിജി വിഷമനിമിഷങ്ങളിൽ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തിയതു ബൈബിളിലാണ്. മലയിലെ പ്രസംഗം അദ്ദേഹത്തെ നന്നായാകർഷിച്ചു. ലോകത്തിന് എളിയയുടേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും മാതൃക നൽകാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. സ്വന്തം ജീവിതാഭിലാഷങ്ങളെ സുവിശേഷസൗഭാഗ്യങ്ങളോടീണക്കിട്ട്ചേർക്കാൻ അദ്ദേഹം സദാ പരിശ്രമിച്ചു.” ലോകജനതയിലാകമാനം അവശ്യം അനുഭവപ്പെടേണ്ട ആധ്യാത്മനവീകരണത്തെയും സമാധാനാരൂപിയേയും അദ്ദേഹം എടുത്തുകാട്ടി. രാജ്യങ്ങളും ജനതകളും തമ്മിൽ നിരന്തരമായ സഹവർത്തിത്വമുള്ളവാക്കാൻ കോൺഗ്രസ്സിനു കഴിയുമെന്നു ഉപരാഷ്ട്രപതി പ്രത്യേക പ്രകടിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം തുടർന്നു: “ബോംബെ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ രംഗമായി തീരത്തെടുത്തതിലും പോൾ മാർപ്പാപ്പ ഭാരതം സന്ദർശിക്കുന്നതിലും ഇൻഡ്യൻ ഗവണ്മെന്റും ഭാരതജനതയും അതീവം സന്തുഷ്ടരാണ്.” ലോകത്തിന്റെ വിവിധകോണുകളിൽനിന്നു ഭാരതത്തിലെത്തിയിട്ടുള്ള ഓരോരുത്തരേയും ഉപരാഷ്ട്രപതി സ്വാഗതം ചെയ്തു.

ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം കോൺഗ്രസ്സിൽ അനുസ്മൃതം വർഷിക്കട്ടെ എന്നു ഗവണ്ണ്ർ ചെറിയാൻ പ്രാർത്ഥി

ജ. തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം എടുത്തു പറഞ്ഞു: “ഈ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അരുപിയും വിഷയമുഖവും പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നുണ്ട്. ദിവ്യകാര്യമെന്നതിന് “നന്ദിപ്രകടന” മെന്നാണർത്ഥം. ഈ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിഷയമുഖംതന്നെ “ദിവ്യകാര്യവും പുതിയ മനുഷ്യനും” എന്നാണ്. വളരുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ മുഖ്യസ്ഥാനമുണ്ടു ഭാരതത്തിന്. നവോത്ഥാനമെന്ന വലിയ യജ്ഞത്തിനായി പാടുപെടുന്ന ഒരു ജനതയാണ് നാം. എങ്കിലും പരമ്പരാഗതമായി ഏറ്റവും വാങ്ങിയ ആധ്യാത്മികചൈതന്യത്തെ ഒരിക്കലും നാം മുപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. ഈ സാമൂഹ്യത്തിൽ ഇത്തരമൊരു കോൺഗ്രസ്സിന് അധികപ്രാധാന്യമുണ്ട്. തുടർന്നുള്ള നമ്മുടെ തീർത്ഥാടനത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേകാനുഗ്രഹം നേടാനാണ് നാമിറങ്ങിത്തീരിച്ചിരിക്കുന്നതു്.”

കോൺഗ്രസ്സിനെപ്പറ്റി കാർഡിനൽ ഷീൻ

വിദേശീയരായ വിരുന്നുകാരെല്ലാവരുടേയുംപേരിൽ കാർഡിനൽ ഷീൻ ഉപരാഷ്ട്രപതിയ്ക്കു നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചു. “എല്ലാ മതങ്ങളിലേയും സഹോദരങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ക്രൈസ്തവസഹോദരങ്ങളോടു സഹകരിക്കാനിവിടെയെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആജ്ഞാലക്ഷ്യമനുസരിച്ചു വോഴായിരിക്കും ഇന്ത്യ ഈ വലിയ ആതിഥ്യത്തിന്റെ ഫലമെടുക്കുക” എന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ദിവ്യകാര്യത്തിന്റെ അർത്ഥം വിശദമാക്കിക്കൊണ്ടദ്ദേഹം തുടർന്നു: “ദിവ്യകാര്യമെന്നാൽ ക്രിസ്തുവാണ്. ദൈവം ജീവനും സ്നേഹവുമാണ്. ദിവ്യകാര്യത്തിലൂടെ ആ സ്നേഹത്തിൽ നമ്മെ അവിടുന്ന് പങ്കു ചേർക്കുന്നു. തന്റെ തിരുസുതന്റെ നവജീവനിൽ അവിടുന്ന് നമ്മെ പങ്കുകാരാക്കുന്നു.” തന്റെ ദൈവികജീവനിൽ നമ്മെ ഭാഗഭാക്കുകളാക്കാൻ അവിടുന്ന് നമുക്കു

അമൂല്യമായ വാഗ്ദാനങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട് എന്ന വി. പത്രോസിന്റെ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചു. “നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളിൽത്തന്നെ ജീവനുണ്ടാകണം. അതു സമൃദ്ധമായി ഉണ്ടാകുവാനാണ് ഞാൻ വന്നത്” എന്ന ദിവ്യരക്ഷകന്റെ വാക്കുകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, ദിവ്യകാരണത്തിലൂടെ നാം ആ ജീവനിൽ പങ്കുചേരുന്നു. അതിലൂടെ നാം പുതിയ മനുഷ്യരായി മാറണം എന്ന്. “ദിവ്യകാരണമെന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? നിഷ്കളങ്കനായൊരു കത്തോലിക്കക്കുഞ്ഞിനോടു ചോദിക്കൂ. അവൻ പറയും അത് ഹൃദയം ആണെന്ന്” “ദിവ്യകാരണകോൺഗ്രസ്സെന്നതൊരു സ്നേഹവിരുന്നാണ്. ദിവ്യകാരണത്തിൽ സഭാ സന്നിധിതനായിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള തങ്ങളുടെ നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കാൻ അവിടുത്തെ സ്നേഹിതർ ഒന്നിച്ചുകൂടുന്നു. തിരുനാമനെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് നൽകുന്ന വലിയ പ്രസാദവരത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, സഹോദരങ്ങളെ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി സ്നേഹിക്കുമെന്നവിടെവെച്ചുവർ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു.” തന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായൊരു സാമൂഹികവിദ്യാഭ്യാസകോൺഗ്രസ്സോടുകൂടിയെന്ന് ഇൻഡ്യയിൽ തന്റെ പ്രഥമവിദ്യാഭ്യാസസ്വീകരണം നടത്തുകയാണ്. കിഴക്കിനേയും പടിഞ്ഞാറിനേയും ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വലിയ ശക്തിയായിരിക്കും ഈ കോൺഗ്രസ്സെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടദ്ദേഹം നിറുത്തി.

പേപ്പൽ പ്രതിനിധിയുടെ ഉദ്ഘാടനപ്രസംഗം

ദിവ്യകാരണകോൺഗ്രസ്സുകമ്മറിയുടെ സ്ഥിരം പ്രസിഡണ്ടായ ആർച്ചുബിഷപ്പ് മൊന്റഗോ കസാവുസ് കോൺഗ്രസ്സുൽഘാടനം ചെയ്യാനഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു

പറഞ്ഞു: “എല്ലാം നവീകരിക്കപ്പെട്ടെ, ഘടയങ്ങളും വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളുമെല്ലാമെല്ലാം.” അതെന്തു ടർന്നു പേപ്പൽ പ്രതിനിധി തന്റെ ഉൽഘാടനപ്രസംഗം നിവ്വിച്ചു. “ഏഷ്യയുടെ പുത്രനെ നിലയ്ക്കു് എനിക്കേ ലിപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന വലിയ ദൗത്യം നിവ്വിരിക്കാൻ പുരാതനവും സമ്പന്നവുമായ ഈ ഏഷ്യൻ രാജ്യത്തിലേക്കു സന്തോഷത്തോടെ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു” എന്ന വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ ശ്രോതാക്കൾ ഹർഷാരവം മുഴക്കി. ഇൻഡ്യയുടെ ആധ്യാത്മസമ്പത്തിനെ എടുത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറഞ്ഞു: “ലോകത്തിലെ പ്രധാന കത്തോലിക്ക കേന്ദ്രങ്ങളിലാണു പണ്ടൊക്കെ ഇത്തരമൊരു ദിവ്യകാരുണ്യ കോൺഗ്രസ്സു സംഘടിപ്പിക്കാറു്. പക്ഷേ, ഈ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നിലയുതല്പ. ഭാരതത്തിലെ ന്യൂനപക്ഷമാണു കത്തോലിക്കർ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇവിടെ നല്കപ്പെടുന്ന വലിയ ആതിഥേയത്തിനു മഹത്വം വർദ്ധിക്കുന്നു; അക്രൈസ്തവ സഹോദരങ്ങൾ അകൈതവമായ കൃതജ്ഞതയർഹിക്കുന്നു. പണ്ടുമുതൽ ആധ്യാത്മികതയ്ക്കു പുകൾപെറ്റൊരു മണ്ണാണിതു്. നമ്മെ പലതും പഠിപ്പിക്കാൻ ഇൻഡ്യ ശക്തയാണു്.... അവളിൽനിന്നും പലതും പഠിക്കാൻകൂടെയാണു നാമിവിടെ ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്നതും. ഇൻഡ്യ തികച്ചും മതാത്മകമായൊരു നാടാണു്. അവൾ തികച്ചും ധന്യയാണു്. ഈ കോൺഗ്രസ്സു് എല്ലാകൊണ്ടും ഒരു നവഭാരതത്തിന്റെ കാമമുദയപനികൂടെയാകട്ടെ” എന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഓരോരുത്തരെയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം നന്ദിയോടെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു പേപ്പൽപ്രതിനിധി ദിവി-മതു സാമ്രാജ്യീയ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സു് ഔദ്യോഗികമായി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

ആദ്യവേദം കഴിഞ്ഞു.

ഉൽപ്പാദനച്ചട്ടത്തിൽ നടന്ന പ്രസംഗങ്ങളൊക്കെ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ശരിയായ ഉൽപ്പാദനത്തിനുള്ള മുഖവുരയായിരുന്നു. പ്രസംഗങ്ങൾക്കുശേഷം ദിവ്യനാഥൻ ആഘോഷപൂർവ്വം അർത്താരയിലേക്കു സംവദിക്കപ്പെട്ടു. “ദൈവമേ, അങ്ങേ നാമം വലുതാകുന്നു, അതിന്റെ മഹത്വം പ്രപഞ്ചത്തെ നിറയ്ക്കുന്നു എന്ന സങ്കീർത്തനം ഗായകസംഘം ഈണത്തിൽപ്പാടി. ദിവ്യനാഥൻ അർത്താരയിൽ പരസ്യമായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു. പരി. കുർബാനയുടെ ആശീർവാദത്തോടെ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഉൽപ്പാദനകർമ്മം പൂർത്തിയായി.

നവംബർ 29 ഞായർ

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ രണ്ടാംദിവസം ഞായറാഴ്ച രാവിലെ കത്തീദ്രൽ ദേവാലയത്തിൽ അർമേനിയൻ പാത്രിയർക്കീസ് പീറ്റർ ബറാനിയൻ അർമേനിയൻ റീത്തിൽ ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചു. അടുത്തകാലംവരെ അർമേനിയൻ പാത്രിയർക്കായിരുന്ന പേപ്പൽ പ്രതിനിധിയും അതിൽ സംബന്ധിച്ചു. പ്രത്യുത്തരം നൽകാനും പാട്ടുപാടാനും ഒരു കൊച്ചു ഗണം അർമേനിയരേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളവെങ്കിലും ആ ശുശ്രൂഷയുടെ ചൈതന്യം വീശാസികളെ ഭക്തിനിർഭരരാക്കി.

അന്നുച്ചകഴിഞ്ഞു സ്റ്റാസിയാ ഓർബിസ് എന്ന മനോഹരമായ ശുശ്രൂഷ നടത്തപ്പെട്ടു. കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസ് ലോകത്തിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള പ്രതിനിധികളെ അർത്താരയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. സുവിശേഷത്തിലെ വിരുന്നിന്റെ പശ്ചാത്തലമുലരിച്ചുകൊണ്ട് അത്തരമൊരു വി

തന്നിന്നു ലോകജനത മുഴുവൻ ഇന്നു ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയാണെന്നു കർദ്ദിനാർ വ്യക്തമാക്കി. പ്രതിനിധികൾ തങ്ങളുടെ മാതൃരാജ്യത്തിന്റെ പേരിൽ കാഴ്ചവസ്തുക്കളുമായി അർത്താരയിലേക്കു നീങ്ങി, അവിടെ ആവിഷ്കരണമായി—അതോടെ പേപ്പൽ പ്രതിനിധിയെ പ്രദക്ഷിണമായി അർത്താരയിലേക്കു തിരിച്ചു. പ്രദക്ഷിണത്തിന്റെ മുന്നിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകമായ മെഴുകുതിരി സംവദിക്കപ്പെട്ടു. “എഴുന്നേറ്റു നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു വരിക. അവിടുത്തെ സ്തുതിച്ചു പാടുക” എന്ന ഗാനം ഗായകസംഘം ആവർത്തിച്ചപ്പോൾ “ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശം നമ്മുടെ മനസ്സിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പേപ്പൽ പ്രതിനിധി ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകമായ മെഴുകുതിരി കത്തിച്ചു അർത്താരയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. അനന്തരം അദ്ദേഹം പൊൻറിഫിക്കൽ ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചു. നവീകരണത്തിന്റെ ആശയമാണ് ആ ദിവസത്തെ ശുശ്രൂഷകളിൽ മുന്നിട്ടു നിന്നത്. ജീവിതനവീകരണത്തിന്റെ മാഗ്നകാന്തമായ ഏകോപനം ക്ഷണമേതരം ദിവ്യബലിയിൽ വായിക്കപ്പെട്ടു. “അന്ധകാരത്തിന്റെ വഴികളിലേക്കു നമുക്കു പ്രകാശത്തിന്റെ പരിചയം ഉണ്ടാകട്ടെ.” സുവിശേഷവായനയ്ക്കുശേഷം പേപ്പൽ പ്രതിനിധിതന്നെ സുവിശേഷപ്രഭാഷണം നടത്തി. കോൺഗ്രസ്സിനായി നടത്തപ്പെട്ട ഒരുക്കങ്ങളൊക്കെ, ഓവലിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ശുശ്രൂഷകളൊക്കെ ഒരേയൊരു കാര്യത്തിലേക്കാണ് എത്തിയെത്തിനില്ക്കുകയെന്നദ്ദേഹം എടുത്തുപറഞ്ഞു—നമ്മുടെ വിശ്വാസമെന്തെന്നതിലേക്കു. “ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു, ഇതെന്റെ രക്തമാകുന്നു” എന്ന ദിവ്യവാക്യത്തിന്റെ വാക്കുകൾക്കു പ്രത്യേകം നൽകിക്കൊണ്ടു നാം നമ്മുടെ വിശ്വാസം പ്രകടമാക്കുകയാണിവിടെ. “ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ക്രിസ്ത്യാനിയായിരിക്കുന്നത് അവൻ നമ്മുടെ കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അറിയുന്നതുകൊണ്ടും മാത്രമല്ല,

പകരം, വിശ്വാസത്തോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ കൂടാശകൾ സഹിക്കുകയും അവിടുത്തോടു് ഐക്യപ്പെടുന്നതിലൂടെയാണു് എന്നഭേദം വ്യക്തമാക്കി. ജീവിതനവീകരണത്തിനു് ക്ഷണമാണു് ഈ ദിവ്യബലിയിലൂടെ ക്രിസ്തു നമുക്കു തരുന്നതെന്നും വിശ്വാസത്തോടെ ആ ക്ഷണത്തിനു പ്രത്യേകതരം നൽകണമെന്നും അഭേദം പറഞ്ഞു. കാഴ്ചവെപ്പിന്റെ പ്രഭാഷണമാണു പിന്നെ നടന്നതു്. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നുമുള്ള പ്രതിനിധികൾ ആ വലിയ വിരുന്നിലേക്കായി കാഴ്ചവസ്തുക്കൾ കൊണ്ടുവന്നു. അവർ കൊണ്ടുവന്ന അപ്പവും വീഞ്ഞും കൂടാശചെയ്തു ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും രക്തവുമാക്കിക്കൊണ്ടു കാർമ്മികൻ അവരുടെ ദാനത്തിനു പ്രതിദാനം നൽകി.

നവംബർ 30 തിങ്കൾ-വിശ്വാസദിനം

“ക്രിസ്തു വിശ്വാസനിർഭരമായ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉചിതമായ വാസസ്ഥലം കാണട്ടെ” എന്ന എഫേസ്യർക്കു് ലേഖനഭാഗമായിരുന്നു അന്നത്തെ വായന (എഫേ. 3, 16-17). ദിവ്യബലിയോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തപ്പെട്ട ജ്ഞാനസ്നാനവും സൈമൗലേപനവുമായിരുന്നു ഓവലിൽ നടത്തപ്പെട്ട പ്രധാനശുശ്രൂഷകൾ—തിങ്കളാഴ്ചയ്ക്കു് ചർച്ചായോഗത്തിന്റെ വിഷയം—വിശ്വാസജീവിതം, വിശ്വാസം ആധുനികലോകത്തിൽ ഇവയായിരുന്നു.

വിശ്വാസമാണു ക്രിസ്തുവിലുള്ള നമ്മുടെ നവജീവന്റെ തുടക്കം. വിശ്വാസമെന്നതു ദൈവത്തിനുള്ള നമ്മുടെ സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണമാണു്. വിശ്വാസം വെല്ലുവിളിക്കപ്പെടുന്ന ഈലോകത്തിൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസജീവിതം കൂടുതൽ ചെല

തന്മൂലമാകുന്നു. ഇതൊക്കെയായിരുന്നു ചർച്ചയോഗങ്ങളിലെ നിഗമനങ്ങൾ.

കത്തീലിൽ രാവിലെ 8 മണിക്ക് സീറോമലബാർ റീത്തിൽ ദിവ്യബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. വൈകിട്ട് കൃത്യസമയത്തുതന്നെ പ്രധാനകാർമ്മികനായ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ബെക്കം സഹകാർമ്മികരും അറുത്താരയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അറുത്താരയിൽനിന്ന് അന്നത്തെ തിരുക്കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ വിശദീകരണം നൽകപ്പെട്ടു: “കൂദാശകൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്. മാമോദീസാ പ്രസാദവരത്തിലേക്കും ക്രിസ്തുൻസമൂഹത്തിലേക്കും ദൈവികജീവനിലേക്കുമുള്ള ആദ്യകാൽവെപ്പാണ്.” കുർബ്ബാനയുടെ ആദ്യഭാഗത്തു നശേഷം മാമോദീസാജലം വെഞ്ചരിക്കപ്പെട്ടു. വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിനും തൈലാഭിഷേകത്തിനുംശേഷം കാർമ്മികരും സഹകാർമ്മികരും മാമോദീസാ നൽകി. കാർമ്മികന്റെ സുവിശേഷപ്രഭാഷണത്തിനശേഷം സ്നൈര്യലേപനത്തിന്റെ കൂദാശയും പരികർമ്മം ചെയ്യപ്പെട്ടു. 35 മെത്രാന്മാർ 5000 കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു സ്നൈര്യലേപനം നൽകി. അതോടെ ജീവിതത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പുതിയ സാക്ഷികളായി മാറിക്കൊണ്ടു് അവർ അറുത്താരയിൽനിന്നു തങ്ങളുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിലേക്കിറങ്ങിത്തരിച്ചു; അവയെ വിശുദ്ധീകരിക്കാനും പവിത്രമാക്കാനും സ്നൈര്യലേപനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകഴിഞ്ഞു ദിവ്യബലി തുടർന്നു. കാർമ്മികനോടൊത്തു് ആ വലിയ സമൂഹം ദിവ്യബലിയിൽ സജീവമായി പങ്കുകൊണ്ടു്.

ഡിസംബർ 1 ചൊവ്വ

ദിവ്യകാരുണ്യത്തിന്റെ ദിവസം.

“ദൈവത്തിന്റെ വത്സലതനയരെന്ന നിലക്കു നിങ്ങൾ അവിടുത്തെപ്പോലെയാകണം. ക്രിസ്തു നമുക്കു കാട്ടിത്തന്ന മാതൃകയ്ക്കൊത്തു സ്നേഹത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുക”. . . . (എഫേ. 5. 1-22) എന്ന ലേഖനഭാഗമാണ് അന്നത്തേക്കായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ദിവ്യകാരുണ്യം ക്രിസ്തുവുമായുള്ള നമ്മുടെ ഐക്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനോടു് ഐക്യപ്പെടുന്നതോടെ സകലരുടേയും ആനന്ദത്തിലും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ ഐക്യത്തിലും ലോകജനതയുടെ മുഴുവൻ ക്ഷേമത്തിലും ക്രിസ്തുവിനുള്ള താല്പര്യത്തിൽ നാമും സജീവമായി പങ്കു ചേരുന്നു.

ക്രിസ്തീയസാമോദര്യം ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ സാമൂഹ്യചുമതലകൾ ഇവയായിരുന്നു അന്നു ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ.

കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ പ്രഥമദിവ്യകാരുണ്യസപീകരണവും സീറോമലബാർ സഭയിൽപ്പെട്ട 130-ഓളം പേരുടെ വൈദികപട്ടവും അന്നത്തെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു മാറേണ്ടി.

രാവിലെ പതിവുപോലെ കത്തീദ്രൽ ദേവാലയത്തിൽ ദിവ്യപൂജയർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ബൈസെന്റയിൻ റീത്തിലായിരുന്നു അന്നത്തെ ദിവ്യബലി. രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടുകൾ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി കമ്മ്യൂണിസ്മിന്റെ ജയിലുകളിൽ ചെലവഴിച്ച ആർച്ചുബിഷപ്പു സ്ഥിരമായിരുന്നു കാർമ്മികൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യംതന്നെ മറ്റുള്ളവരിൽ വിശ്വാസചൈതന്യം പകർന്നു. ബൈസെന്റയിൻ റീത്തിന്റെ സമ്പത്തു് അന്നു ലോകജനത വ്യക്തമായി ദർശിച്ചു.

3600 കുഞ്ഞുങ്ങൾ അന്നു രാവിലെ കൂപ്പുറേജ് മൈതാനിയിൽവെച്ചു പ്രഥമദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിച്ചു. ആർച്ചുവിഷുപ്പ് മക്കാൻ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം കുഞ്ഞുങ്ങളോടായി പറഞ്ഞു: “ദൈവം നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ നൽകി, മാതാപിതാക്കളേയും ബന്ധുക്കളേയും നൽകി, ജ്ഞാനസ്നാനംവഴി വിശ്വാസവും നൽകി. ഇന്നു നിങ്ങൾ ആദ്യമായി ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് തന്നെത്തന്നെ നിങ്ങൾക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു.”

ഓവലിൽ നടത്തപ്പെട്ട ശുശ്രൂഷകളിൽ ഏറ്റവും വളരെയവർജ്ജകമായ ഒന്നായിരുന്നു ചൊവ്വാഴ്ച വൈകിട്ടു സീറോ-മലബാർ റീത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷ. കേരളത്തിൽനിന്നുള്ള 130 ശെമ്മാശ്ശന്മാർ അന്നു കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അർത്താരയിൽവെച്ചു വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. കേരളത്തിലെ സീറോ-മലബാർ സഭയിലെ ഏഴു മെത്രാന്മാരിൽ ആറുപേരും തങ്ങളുടെ വൈദികാത്മികതയ്ക്കു പൗരോഹിത്യം നൽകി. വണ്ണപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തിരുവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ് അർത്താരയിൽനിന്ന് ആ നൂറ്റാമുപ്പതു ശെമ്മാശ്ശന്മാരും അവരുടെ മേലധ്യക്ഷന്മാരും കോൺഗ്രസ്സിനു നിറുപ്പുകിട്ടു നൽകി, തീർച്ച. ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പൗരാണികമായ ആ റീത്തിന്റെ മാധാത്മ്യവും സമ്പത്തും അന്നു പ്രത്യക്ഷമായനുഭവപ്പെട്ടു. പാട്ടും പ്രാർത്ഥനകളും എല്ലാം ഭാരതീയരീതിയിലായിരുന്നു. കാർമ്മികരും വൈദികാത്മികരും ഭാരതീയർ. എല്ലാംകൊണ്ടും ഭാരതസഭയുടെ വിരസന്താനങ്ങളാണു കേരളമക്കളെന്ന് ആ തിരുക്കർമ്മത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തി.

വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിനും മറ്റ് ഖണ്ഡപ്രവേശനത്തിനുംശേഷം വൈദികാത്മികരുടെ കരം ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു മെ

താൻ പ്രാപ്തിപ്പെട്ടു. ശിരസ്സിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ടു രോഗികളുടെ മേൽ കൈവെക്കാനും അറിയാത്തതായ ശുശ്രൂഷിക്കാനും മാമോദീസയും പാപമോചനവും നൽകാനും അവർക്കധികാരം നൽകി. കൈവെപ്പിന്റെ ശുശ്രൂഷയോടെ ആ ബലഹീനരായ മനുഷ്യർ വൈദികരായുയർന്നു. പിന്നെ തിരുവസ്ത്രങ്ങളും സുവിശേഷപുസ്തകവും അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടു. കാർമ്മികരുടെ അവസാനപ്രാപ്തിയെക്കുറിച്ചും തിരുപ്പട്ടത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയവസാനിച്ചു. അതേത്തുടർന്നു സീറോ-മലബാർ റീത്തിൽ പൊന്തിഫിക്കൽ ദിവ്യബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പേപ്പൽ പ്രതിനിധിയും ഇൻറർനാഷണലിനെയും തിരുമേനിയും ഈ തിരുക്കർമ്മങ്ങളിൽ മുഴുവൻസമയവും സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

സിംബർ 2 ബുധൻ—പൗരോഹിത്യഭിന്നം.

മലങ്കരീത്തിലും ലത്തീൻറീത്തിലും പൗരോഹിത്യം നൽകുന്ന ശുശ്രൂഷയായിരുന്നു ഇന്നത്തെ പ്രധാന തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ. പരിശുദ്ധമായ ജനത—സഭയിലെ പൗരോഹിത്യം വൈദികരിലും അലയായിലും—എന്നതായിരുന്നു ചർച്ചാവിഷയം. “രക്ഷയുടെ ദിവസംവരെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളിൽത്തന്നെ ആരുടെ മുദ്ര വഹിക്കുന്നുവോ ആ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നിങ്ങൾ അലട്ടരുത്” എന്നു തുടങ്ങുന്ന ലേഖനഭാഗം (എഫേ. 4: 29-30) അന്നു വായിക്കപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തു തന്റെ പൗരോഹിത്യാധികാരം തന്റെ സഭയ്ക്കു കൈമാറി. ലോകത്തെ മുഴുവൻ വിശുദ്ധീകരിക്കാനുള്ള ദിവ്യാധികാരമാണത്. സഭയിലെ സകല അംഗങ്ങളും തങ്ങളുടേതായവിധത്തിൽ അതിൽ പങ്കുചേരുന്നുണ്ട്. ഈ വസ്തുതയാണ് അന്നത്തെ ശുശ്രൂഷയിലൊക്കെ തെളിഞ്ഞു കണ്ടത്. രാവിലെ കത്തീലിൽ ദൈവാലയത്തിൽ സീറോ-മലങ്കരീത്തിലേ ദിവ്യബ

ചിന്താസന്ധിയിൽ 13 പേർ വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു് ഓവലിൽവെച്ചു കാർസിനൽ റൂൺബർഗയുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ ലത്തീൻ റീത്തിൽ പട്ടംകൊടുക്കൽശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു. 110 പേരാണ് ഇൻഡ്യയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നായി പട്ടംസ്വീകരിക്കാനുണ്ടായിരുന്നതു്. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ എടുത്തുകാട്ടുന്ന പഴയനിയമഭാഗങ്ങളും പുതിയനിയമഭാഗങ്ങളും വായിക്കപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകമായി അർത്താരയിൽ കത്തിനിന്ന മെഴുകുതിരിയിൽനിന്നും ഒരോ വൈദികാത്മിയും തങ്ങളുടെ കൊച്ചുതിരികൾ കത്തിച്ചെടുത്തു. പതിവുപോലെ ദിവ്യബലി തുടർന്നു. 5 അർത്താരകളിലായി 5 മെത്രാന്മാർ കൈവെപ്പിന്റെ ശുശ്രൂഷ നടത്തി. പിന്നെ നവവൈദികർക്കു് ഔദ്യോഗികവസ്ത്രങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടു. തൈലാഭിഷേകത്താൽ അവരുടെ കരങ്ങൾ പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടു. തലേദിവസം പട്ടം സ്വീകരിച്ച വൈദികരും ആ സമയം അർത്താരയിലേക്കു വന്നു. അവർ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു പ്ലോഷേക്കും മാർപ്പാപ്പാ അർത്താരയിലേക്കുഗതനാകുന്ന എന്ന അറിയിപ്പുണ്ടായി. “മാർപ്പാപ്പാ നീണ്ടാർ വാഴട്ടെ” എന്നു തിങ്ങിനിന്ന ജനക്കൂട്ടം ജനനദത്തിമർപ്പിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ആ വലിയ നേതാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ സകല മനുഷ്യരും സന്തുഷ്ടരായി. അർത്താരയിൽ കയറി വട്ടമിട്ടുകൊണ്ടു് എല്ലാവരത്തുമുള്ള ജനങ്ങൾക്കു കയ്യുയർത്തി പോർമാർപ്പാപ്പ പ്രത്യഭിവാദനം നൽകി. ഭാരതീയാചാരമനുസരിച്ചു കൂപ്പുകൈകളോടെ അദ്ദേഹം എല്ലാവരോടും നമസ്കേ, ജയ് ഹിന്ദു് എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ജനക്കൂട്ടം സന്തോഷംകൊണ്ടു തുള്ളിച്ചാടി. ഒരു ലഘുപ്രസംഗത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം ജനക്കൂട്ടത്തെ അശീർവ്വദിച്ചു. പിന്നെ നവവൈദികർക്കു് പ്രത്യേകാശീർവാദം നൽകിക്കൊണ്ടു നടകളിറങ്ങി മെത്രാപ്പോലീത്തൻഭവനത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. അവിടെവെച്ചു പട്ടം

സ്വീകരിച്ച നവവൈദികർ കത്തിച്ച മെഴുകുതിരികൾ കാ-
 മിക്ർക്ക കാഴ്ചയർപ്പിച്ചു. എല്ലാവരുംകൂടെ കൂടെയൊന്നി-
 മുട്ടിനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനോടൊത്തുതന്നെ പാപമോചനാധി-
 കാരവും അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവരെക്കൊ-
 ണ്ണ നവവൈദികരുടെ പുരോഹിതശുശ്രൂഷ വിജയപ്രദമാകാൻ
 ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഡിസംബർ 3 വ്യാഴം-മിഷൻദിനം

സഭയുടെ ദൗത്യത്തെ കേന്ദ്രമാക്കിയുള്ള ശുശ്രൂഷകളാ-
 ണ് അന്നു സജ്ജമാക്കപ്പെട്ടത്. ഓവലിൽവെച്ചു 5 വൻകര-
 കളിൽനിന്നായി 6 പേർക്കു പരിശുദ്ധ പിതാവു മെത്രാൻ
 പട്ടം നൽകി. ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ക്രിസ്തുവിനു സാ-
 ക്ഷ്യം വഹിക്കുക, സഭയുടെ പ്രേഷിതദൗത്യം എന്നീ വിഷ-
 യങ്ങൾ അന്നു പറഞ്ഞുവെച്ചു. പുറജാതികളോടു സുവി-
 ശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ കത്താവു തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തതി-
 നെ വി. പൗലോസ്തീഹാ വിവരിക്കുന്നു (എഫെ. 3. 8-9)
 ഭാഗമായിരുന്നു ആ ദിവസത്തിന്റെ വായന. ഡിസംബർ
 3 വലിയ മിഷൻദിനമായ വി. ഫ്രാൻസിസ് സെവ്യറിന്റെ
 തിരുനാൾദിനംകൂടിയായിരുന്നു.

രാവിലെ ബൈബിളിന്റെ റീത്തിൽ ദിവ്യബലിയർ
 പ്പിക്കപ്പെട്ടു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞു അഞ്ചുമണിക്കുമുമ്പേ അരക്കോടിയിലേറെ
 ആളുകൾ ഓവലിൽ തടിച്ചുകൂടി. തുറന്ന ഒരു ജീപ്പിൽ തിക-
 ും അനാർഭാടമായ വിധത്തിൽ മാർപ്പാപ്പാ ഓവൽമൈതാ-
 നിയിലെ എല്ലാ വശത്തുമെല്ലാം ജനങ്ങൾക്കഭിവാദനം ന-
 ല്കി. ഗായകസംഘം “നീ പത്രോസാകുന്നു” “ഭാരതമേ,
 ഉണരൂ” എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഗാനങ്ങൾ ശ്രുതിമധുരമായി പാടി.

മൈതാനിയുടെ എല്ലാഭാഗത്തും ചുറ്റിയശേഷം മാർപ്പാപ്പാ തിരിച്ചു അറുത്താരയിലെ പീഠത്തിൽ ആസനസ്ഥനായപ്പോൾ കർദ്ദിനാൾ ഗ്രേഷ്യസ് തന്റെ സ്വാഗത പ്രസംഗമാരംഭിച്ചു: “പോപ്പു പോളിനെ ഭാരതത്തിലേക്കു ഞങ്ങൾ സ്വാഗതംചെയ്യുന്നു. ഈ നാടിന്റെ ആധ്യാത്മിക പാരമ്പര്യത്തേയും, ഇവിടത്തെ സഭയുടെ പ്രവർത്തനത്തേയും അവിടുന്നുതന്നെ നേരിലറിയട്ടെ. വി. തോമാശ്ലീഹായുടേയും വി. ഫ്രാൻസിസ് സേവുറിന്റേയും പാരമ്പര്യത്തിൽ വളർന്നൊരു സഭയാണിവിടത്തേതെന്നു അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി.” അനന്തരം കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സ്മാരകമായ സെൻറ് ജോൺസ് മെഡിക്കൽ കോളേജിന്റെ അടിസ്ഥാനശില മാർപ്പാപ്പാ വെഞ്ചരിച്ചു. അതെത്തുടർന്നു കുർബാനയാരംഭിച്ചു. കുർബാനമധ്യേ മെത്രാഭിഷേകശുശ്രൂഷ നടത്തപ്പെട്ടു. കോങ്കോ, എക്യുഡോർ, കോഗോ, മഡഗാസ്കർ, ആസ്ട്രേലിയ, ഇൻഡ്യാ എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നായിരുന്നു ആ ആറു മെത്രാന്മാർ. വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും വിധിക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും പൗരോഹിത്യവും സൈന്യര്യലേപനവും നൽകുകയും ബലിയർപ്പിക്കുകയുമാണു മെത്രാന്മാരുടെ കടമയെന്നു മാർപ്പാപ്പാ വ്യക്തമാക്കി. സകല വിശുദ്ധരുടെ പുത്തിനിയായ്ക്കുശേഷം “നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കാമ്മികോപകാർമ്മികന്മാർ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്കയത്തപ്പെടേണ്ടവരുടെ ശിരസ്സിൽ കൈവെച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവരുടെ ശിരസ്സ് അഭിഷേകംചെയ്തുകൊണ്ടു സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങളണിയിച്ചു. സുവിശേഷവാചനയ്ക്കുശേഷം മാർപ്പാപ്പാതന്നെ സുവിശേഷപ്രഭാഷണം നടത്തി: “ലോകാവസാനത്തോളം ഞാൻ നിങ്ങളോടൊത്തുണ്ടാകുമെന്ന ദിവ്യനാഥന്റെ വാക്കുകൾ ദിവ്യകാരണ്യത്തിലൂടെ ഇന്നും അനപതഥമാകുന്നു. ദിവ്യകാരണ്യം നമുക്കു ഭാവിമഹത്വത്തിന്റെ

അച്ചാരമാണ്.” ടാഗോറിന്റെ വരികളുദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുളള ഹം തുടർന്നു:

“ജീവന്റെ നാമാ, നിത്യേന അങ്ങേ മുഖിൽ ഞാൻ നില്ക്കും; സർവ്വലോകത്തിന്റേയും നാമാ, കൂപ്പുകൈകളോടെ ഞാനങ്ങേ മുഖിൽ നില്ക്കും. ഏകാന്തതയിലും നിശ്ശബ്ദതയിലും നീലാകാശത്തിനു കീഴിൽ വിനീതഹൃദയത്തോടെ ഞാനങ്ങേ മുഖിൽ നില്ക്കും. പ്രയാസങ്ങളുടെ ഈ ലോകത്തിൽ, കഷ്ടതയുടെയും സമരത്തിന്റേയും ചെപ്പാടിൽ, ധൃതികൂട്ടുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തിനുമധ്യേ ഞാനങ്ങേ മുഖിൽ നില്ക്കും.” ആ വരികൾ അവിടെക്കൂടിയവർക്കു പുത്രമ പകർന്നു. അവസാനമായി പുതിയ മെത്രാന്മാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടുവിട്ടു പറഞ്ഞു: “ക്രിസ്തുവിന്റെ പുരോഹിതരേ, അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ പിൻഗാമികളായ മെത്രാന്മാരേ, നമ്മുടെ എളിമയേയും മഹത്വത്തേയും നമുക്കോടു പറയാം സമാധാനത്തിന്റെ ഭൂതന്മാരേ, വിനീതമാണു നിങ്ങളുടെ ദൗത്യം. ആയുധങ്ങളോ, സമ്പത്തോ, വിജയഭേരിയോ അല്ല നിങ്ങളുടെ ശക്തി. പകരം ദൈവവചനത്തിന്റെ സദ്വാർത്തയാണ്. നിങ്ങളുടെ വചനങ്ങൾ ദൈവികസത്യത്തിന്റെ മാരൊലിയാവട്ടെ.” “സത്യംമാത്രം ജയിക്കുന്നു” എന്ന മുണ്ടുകോപനിഷ്ഠ്വാകും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുളള ഹം തുടർന്നു: “സ്നേഹമാണു നിങ്ങളുടെ ശക്തി. നിങ്ങൾക്കു് ഒന്നും ചോദിക്കാനില്ല. എല്ലാമെല്ലാം നിങ്ങളെത്തന്നെ കൊടുക്കാനേയുള്ളൂ”. അനന്തരം പുതിയ മെത്രാന്മാർ മാർപ്പാപ്പായോടൊത്തു ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചു. ഒരേ അപ്പത്തിൽനിന്നുതന്നെ അവർ ഭക്ഷിച്ചു; ഒരേ കാസായിൽനിന്നുവർ പാനം ചെയ്തു.

ഡിസംബർ 4 വെള്ളി-വി. കുരിശിന്റെ ഓർമ്മ

“ക്രിസ്തുവിനോടൊത്തു നിങ്ങൾ ക്രിസ്തരായിരിക്കുന്നു. പാപം, സഹനത്തിന്റെ അത്മം—ഇവയൊക്കെയാണ് അന്നു പറഞ്ഞുവെച്ചപ്പോൾ വിഷയങ്ങൾ. സീറോ-മലബാർ റീത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട വി. കുരിശിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥമുള്ള കർബാനയിൽ മാർപ്പാപ്പാ ആധ്യക്ഷ്യം വഹിച്ചു. സീറോ-മലബാർ റീത്തിൽ അവിടുന്ന് രോഗീലേപനം നൽകി. കുരിശിന്റെ വഴിക്കു നേതൃത്വംകൊടുത്തു.

“പാപമൂലം നാം ദൂതരായി; തന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ക്രിസ്തുവിലൂടെ ദൈവം നമ്മെ ജീവിപ്പിച്ചു” എന്നു തുടങ്ങുന്ന ലേഖനഭാഗം (എഫേ. 2, 4-5) അന്നു വായിക്കപ്പെട്ടു. പാപം ദൈവത്തിൽനിന്നു കറുക്കുന്നതും നമ്മുടെ പീഡാസഹനങ്ങൾ വഴി ക്രിസ്തുവിനോടു നാം അടുക്കുകയാണെന്നുള്ള ആശയങ്ങളായിരുന്നു അന്നത്തെ തിരുക്കർമ്മങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം പാപം.

വൈകിട്ട് സീറോ-മലങ്കര റീത്തിൽ ദിവ്യബലിയർ പ്പിക്കപ്പെട്ടു. മാർപ്പാപ്പാ ആ തിരുക്കർമ്മങ്ങളിൽ ആധ്യക്ഷ്യം വഹിച്ചു. തുടക്കത്തിലേ മാർപ്പാപ്പായെ കാർമ്മികോപകാർമ്മികന്മാർ ഔദ്യോഗികമായി അർപ്പണരയിലേക്കു സ്വീകരിച്ചു. വി. കുരിശിന്റെ വണക്കമാണ് പിന്നെ നടന്നത്. തികച്ചും ആഘോഷനിബിഡമായിരുന്നു ശുശ്രൂഷ. സുവിശേഷവാചനയ്ക്കുശേഷം മലങ്കര റീത്തിന്റെ മഹത്വത്തെയും പാരമ്പര്യത്തിലധിഷ്ഠിതമായ വളർച്ചയേയും അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു മാർപ്പാപ്പാ പ്രസംഗിച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മാവു വന്നു ബലിപുത്തിയാക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള റൂഫോക്കുണ്ണം പലർക്കും ഒരു പുതുമയായിത്തോന്നി. വി. അപ്രേമിന്റെയും

മറ്റു പൗരസ്ത്യപിതാക്കന്മാരേയും കീർത്തിക്കുകയും അന്നു
ത്തെ ദിവ്യബലിക്കു കൂടുതൽ ചൈതന്യം പകർന്നു.

ദിവ്യബലിക്കുശേഷം സീറോ-മലബാർ റീത്തിൽ മാർ
പ്പാപ്പാ രോഗീഭവനശുശ്രൂഷ നടത്തി. പൗരസ്ത്യറീത്തുകൾ
കുചിതമായ തിരുവസ്ത്രങ്ങളിൽ മാർപ്പാപ്പായെ കണ്ടപ്പോൾ
സഭയ്ക്ക് എല്ലാ റീത്തുകളോടുമുള്ള സമഭാവന കൂടുതൽ വ്യക്ത
മാക്കപ്പെട്ടു. ആശീർവാദപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം കുരിശുകൊണ്ടു
മാർപ്പാപ്പാ രോഗികളെ ആശീർവദിച്ചു. എന്നിട്ട് അറിഞ്ഞാ
രയ്ക്കു താഴെ കിടത്തിയിരുന്ന രോഗികളെ മാർപ്പാപ്പാ വി.
തൈലത്താൽ അഭിഷേകം ചെയ്തു.

9-30-നു മാർപ്പാപ്പായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഓവലിൽ
കുരിശിന്റെ വഴി നടത്തപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശു ക്രി
സ്തീയജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രമാണെന്നും അവന്റെ പീഡാ
സഹനത്തിൽ പോരായ്മയുള്ളതു സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ
തികയ്ക്കുകയാണ് ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയുടേയും ജീവിതലക്ഷ്യ
മെന്നും ആ ശുശ്രൂഷ വ്യക്തമാക്കി. 12-ാം സ്ഥലത്തെത്തിയ
പ്പോൾ പരി. പിതാവുതന്നെ കുരിശു സ്വന്തം കരങ്ങളിലേ
റ്റുവാങ്ങി ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു. ആ കുരിശിന്റെ വഴി വി
ശ്വാസികളിൽ ഭക്തിയും ചൈതന്യവും പകർന്നു. അതേ
സമയം സ്വന്തം ജീവിതത്തെ പരിപൂർണ്ണമായും മിശിധായ്ക്കു
സമർപ്പിക്കാൻവേണ്ട പ്രേരണയും അതവർക്കു നല്കി.

കുരിശിന്റെ വഴിക്കുശേഷം ഒരു മണിക്കൂർ ആരാധന
നടത്തപ്പെട്ടു. അതെത്തുടർന്നു കാർഡിനൽ സഫ്നർ
ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. കഷ്ടതയിലും നിത്യദുഃഖത്തിലും കഴി
യുന്ന പാവപ്പെട്ടവരേയും മാനുഷികാവകാശങ്ങൾ നിഷേധി
ക്കപ്പെട്ട ഇരുമ്പുമറയ്ക്കുകളിൽ കഴിയുന്ന വിശ്വാസികളേയും
അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചു. കാർഡിനൽ സ്ലിപ്പിയർപ്പിച്ച ദിവ്യ

ബലിക്കുശേഷം ബാൻസറിലേയ്ക്കൊരു പരിഹാരപ്രദക്ഷിണവും നടത്തപ്പെട്ടു.

വിസംബർ 4 ശനി-ക്രിസ്തീയസ്നേഹത്തിന്റെ ദിനം

രാവിലെ കത്തിൽദൈവാലയത്തിൽ മാർപ്പാപ്പാ ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു ഓവലിൽ വിവാഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ നടത്തപ്പെട്ടു. പരസ്നേഹത്തെ ദ്വേഷിപ്പിക്കുന്ന വി. പൗലോസിന്റെ ലേഖനഭാഗം (എഫേ. 4, 31-32) അന്നു പ്രത്യേകം ചിന്താവിഷയമായി. സ്നേഹത്തിന്റെ മാതൃകകളാണ് ഈ ലോകത്തിൽ ഓരോ കത്തോലിക്കനും. ഈ ലോകത്തെ മുഴുവനും ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ അരൂപിയിൽ വിശുദ്ധീകരിച്ചെടുക്കുകയാണവന്റെ ധർമ്മം. ത്രിത്വത്തിലെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല പ്രതീകമാണു ദാവത്യസ്നേഹം. വിവാഹാശീർവാദത്തിലൂടെ ഓവൽമൈതാനിയിൽ വെച്ചു സ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതമായ പലേ പുതിയ കുടുംബങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാനമിട്ടു.

കോൺഗ്രസ്സുശുശ്രൂഷകളിൽവെച്ചു വിവാഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയിലാണ് അല്മായന്റെ സജീവമായ ഭാഗഭാഗിത്വം ഏറ്റവും വ്യക്തമായിത്തെളിഞ്ഞത്. കാർഡിനൽ കോൺവെ ആയിരുന്നു വിവാഹക്കർമ്മാനയിലെ പ്രധാന കാർമ്മികൻ. വയുവരന്മാരുടെ ആഘോഷമായ വരവേല്പായിരുന്നു ആദ്യം. അതെത്തുടർന്നു ഇംഗ്ലീഷിൽ ദിവ്യബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പുരുഷൻ തന്റെ പിതാവിനേയും മാതാവിനേയും വിട്ടു സ്ത്രീയോടു ചേരുന്ന വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷഭാഗം വായിക്കപ്പെട്ടു. അതെത്തുടർന്നു കാർമ്മികൻ സുവിശേഷപ്രഭാഷണം നടത്തി: “സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇവർ വിവാഹിതരാവുന്ന അതേ നിമിഷത്തിൽ, തങ്ങളുടെ വിവാഹജീ

വിതത്തിന്റെ ഓരോ ദിവസങ്ങളിലും ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ഇവർക്കവകാശം ലഭിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ അവരുടെ വിവാഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയിലേക്കു കടന്നു. അവരുടെ പരസ്പരസമ്മതം സ്വീകരിച്ചശേഷം വിവാഹമോതിരങ്ങൾ ആശീർവദിച്ചു നൽകിയപ്പോൾ അവർ പരസ്പരം അവ കൈമാറി. തുടർന്നു നടന്ന കുർബാനയിൽ ഓരോ നവദമ്പതികളും തങ്ങളുടെ കാഴ്ച വസ്തുക്കളർപ്പിച്ചു; ഒപ്പം തങ്ങളെത്തന്നെയും. 35 നവദമ്പതിമാരുണ്ടായിരുന്നു ആകെ. വിവാഹാശീർവാദത്തിനുശേഷം അവരെല്ലാം ഇരുസാദൃശ്യങ്ങളിലും ദിവ്യകാരണവും സ്വീകരിച്ചു. ഗായകസംഘത്തിന്റെ 'മാഗ്നിഫിക്കാത്തം' എന്ന ഗാനത്തോടെ വിവാഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ അവസാനിച്ചു. അതെത്തുടർന്നു കുടുംബപ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രേഷിതനായ ഫാ. പെയ്ററന്റെ പ്രസംഗമായിരുന്നു. "ഒന്നിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന കുടുംബം ഒന്നിച്ചു നിലനിൽക്കും" എന്നുതന്നെ തറച്ചുപറഞ്ഞു. കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധി നിലനിറുത്തണോ, അവശ്യം സജീവമായ പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യം അവിടെ വളരണമെന്നുതന്നെ ഏകദേശമായിട്ടു.

ഡിസംബർ 6 - സമാപനദിനം

"തന്റെ മുമ്പിൽ കളങ്കമില്ലാത്ത വിശുദ്ധരായി വർത്തിക്കുന്നതിനും അവൻ ക്രിസ്തുവിൽ നമ്മെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു" (എഫേ. 1, 3-4) എന്നു തുടങ്ങുന്ന ലേഖനഭാഗമാണു അന്നത്തേക്കായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. ലോകത്തെ മുഴുവൻ നവീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ആഹ്വാനവുമായാണ് ഓരോരുത്തരും അന്നു അറുത്തൊരയ്യ ചുറ്റുംനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയത്. രാവിലെ വിവിധരാഷ്ട്രങ്ങളിൽനിന്നു വന്ന മെത്രാന്മാ-

രൊന്നിച്ചു സമസ്തലോകത്തിനുമായി ഒരു സന്ദേശം നൽകി. വൈകിട്ട് മെത്രാന്മാരുടേയും വൈദികരുടേയും പ്രതിനിധികൾ ചേർന്ന സമുഹദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചു. ഇൻഡ്യയുടെ കവാടത്തിലേക്കുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യപ്രദക്ഷിണത്തോടെ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സ് സമാപിച്ചു.

രാവിലെ കാൽസിയൻ പാത്രിയർക്കീസ് പോൾ രണ്ടാമൻ കൽദായറീത്തിൽ ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചു. പുരാതനവും ഭക്തിനിർഭരവുമായ ആ തിരുക്കർമ്മത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ വന്ന ജനക്കൂട്ടം കത്തീഡ്രലിൽ തിങ്ങിക്കൂടി.

വൈകിട്ടത്തെ ശുശ്രൂഷ തികച്ചും ഹൃദയാവർജ്ജകമായിരുന്നു. ആദ്യംതന്നെ വിവിധരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പ്രതിനിധികൾ അർത്താരയുടെ താഴത്തെ നിലയിലേക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നെ മെത്രാന്മാരും വൈദികരിൽ ഔദ്യോഗിക വസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ 500 പേരും അണിനിരന്നു. ആതോടെ പ്രധാനകവാടത്തിൽനിന്നു പേപ്പൽ പ്രതിനിധിയെ എതിരേറ്റു് അർത്താരയിലേക്കു നയിച്ചു. അനന്തരം ദിവ്യകാരുണ്യത്തിന്റെ സ്തുതിക്കായി 18 പേർക്കൂടി സമുഹബലിയർപ്പിച്ചു. സുവിശേഷവും ലേഖനവും വി. കുർബാനയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. സുവിശേഷവായനയ്ക്കുശേഷം പേപ്പൽ പ്രതിനിധിതന്നെ പ്രഭാഷണം നടത്തി. “എനിക്കു വിശ്വസ്തനായിരിക്കേണ്ടതെന്തിനാണെന്നു നിന്നെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണെന്നു തന്നെ.” എന്ന സുവിശേഷഭാഗം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “സ്നേഹത്തിലാണു സുവിശേഷത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണത.” “ഇവിടെനിന്നു പടിഞ്ഞാറുവശം കാണുകയായിരുന്നു നാം. ഇവിടെത്തെ ആധ്യാത്മികസമ്പത്തു

ലോകത്തിലുള്ള സകല ജനങ്ങൾക്കുമായി ദൈവം നൽകിയ പൈതൃകസമ്പത്താണെന്നു നമുക്കിവിടെവെച്ചു ബോധ്യമായി. “ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നാം തുടക്കമിട്ട ഈ കോൺഗ്രസ്സ് അവിടത്തെ നാമത്തിൽത്തന്നെ സമാപിക്കുകയാണ്” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ നിറുത്തി. വിശ്വാസികളുടെ പ്രാർത്ഥനക്കുശേഷം സഹകാർമ്മികരെല്ലാവരുംകൂടെ ദിവ്യബലിയുടെ സുപ്രധാനഭാഗമായ ‘കാനൻ’ പാടി. വിശ്വാസികളിൽ ഒരു വലിയഭാഗം ദിവ്യകാരണ്യം സ്വീകരിച്ചു. ദിവ്യബലിക്കുശേഷം സമാപന പ്രദക്ഷിണത്തിനുള്ള ഒരുക്കമായി. ഓവലിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുള്ള റോഡുകളിൽ രണ്ടുലക്കുംപേർ അണിനിരന്നു. അല്മായർ, സന്യാസിനീസന്യാസികൾ, വൈദികർ, തിരുവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞു നിന്നവർ, അവർക്കു പിറകിലായി ഉയർന്ന പീഠത്തിൽ പരസ്യമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ച അരുളിയും വഹിച്ചുകൊണ്ടു പേപ്പൽ പ്രതിനിധി, ആ വാഹനത്തിനു പിറകിലായി കുർളിനാളന്മാരും പാത്രിയർക്കീസുമാരും—ഇതായിരുന്നു പ്രദക്ഷിണത്തിന്റെ ക്രമം. ആ വലിയ പ്രദക്ഷിണം ബോംബെയിലെ പ്രധാന തെരുവുകളിലൂടെ മന്ദംമന്ദം നീങ്ങിയപ്പോൾ അതിന്റെ മനോഹാരിതയിൽ അനുമതസ്ഥർപോലും അതുഭൂതസ്തബ്ധരായി. ഗാനമാധുരിയാൽ ആ തെരുവുകളത്രയും മുഖരിതമായി. ഇൻഡ്യയുടെ കവാടത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ജനക്കൂട്ടം ഇരുവശങ്ങളിലേക്കും അദരവോടെ വഴിമാറി. അവിടെവെച്ചു പേപ്പൽപ്രതിനിധിതന്നെ ദിവ്യകാരണ്യാശീർവാദം നൽകി. കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസിന്റെ വിടവാങ്ങൽപ്രസംഗമായിരുന്നു അടുത്ത പരിപാടി. “38-ാമതു ദിവ്യകാരണ്യ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ തിരശ്ശീലയിതാ വീണു കഴിഞ്ഞു”

എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ ആരംഭിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സിനെ വിജയത്തിലെത്തിക്കാൻ കിണഞ്ഞുപരിശ്രമിച്ച ഓരോരുത്തരെയും അദ്ദേഹം നന്ദിപൂർവ്വം അനുസ്മരിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സുനംവച്ച നവീകരണം നമ്മിലൊക്കെ പുതിയ ഫലങ്ങളുണ്ടാക്കട്ടെ എന്നദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു. നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉദ്ദീപ്തമായ നവീകരണത്തിന്റെ ഈ അരുചി കുടുംബങ്ങളിലേക്കും രൂപതകളിലേക്കും രാജ്യങ്ങളിലേക്കും കടന്നുചെല്ലട്ടെ. അതുവഴി മനുഷ്യനെ പരസ്പരം അകറ്റുന്ന സ്വർദ്ധയും വിദ്വേഷവും അകന്ന ഒരു പൊൻപുലരി വിടരട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ ദിവ്യകാരണുകോൺഗ്രസ്സ് സമാഗതം സമാപിച്ചു.

തീർത്ഥാടകനായ പാപ്പാ

ഡിസംബർ 2-ാം തീയതി ഇറാഖിലെ സമയം 4. 20-നു മാർപ്പാപ്പാ വിമാനത്താവളത്തിലെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രക്കായി ഒരുങ്ങിനിന്ന എയർ ഇൻഡ്യൻ വിമാനത്തിൽക്കയറുന്നതിനുമുമ്പ്, വെള്ളപ്പിൻ തന്നെ യാത്രയാക്കാൻ തിങ്ങിക്കൂടിയ ജനക്കൂട്ടത്തോടദ്ദേഹം സംസാരിച്ചു: “എന്റെ ചിന്ത ഇപ്പോഴേ കിഴക്കൻരാജ്യത്തിലേക്കു പറക്കുകയാണ്.” സ്നേഹത്തോടെ തന്നെ എതിരേൽക്കാൻനിന്ന ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധിസംഘത്തെ കണ്ടുകൊണ്ടദ്ദേഹം തുടർന്നു: “മഹത്തായ ഭാരതരാഷ്ട്രത്തെ നേരിൽ കാണുന്നതിനുമുമ്പേ അതിന്റെ മൂന്നാസപാദനം അനുഭവിക്കുകയാണ് ഞാനിപ്പോൾ. ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിൽ പരസ്യമായി ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന ദിവ്യനാമനെ സന്ദർശിക്കുക എന്നതിലേറെ എന്റെ യാത്രയ്ക്ക് ഉദ്ദേശ്യമൊന്നുമില്ല. സ്നേഹത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും പ്രേരിപ്പുള്ളൊരു യാത്രയാണിത്. സകല ജനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരധാരണയ്ക്കു പിരിമുറുക്കം നൽകുകയാണ് എന്റെ ലക്ഷ്യം. പരസ്പരം അറിയുന്നതിനും സ്നേഹിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നതിനും ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ള കടമയെ വ്യക്തമാക്കാൻകൂടെ ഈ തീർത്ഥാടനത്തിനു കഴിയട്ടെ.” 4. 30-നു മാർപ്പാപ്പാ വിമാനത്തിൽക്കയറി. ഒപ്പം അദ്ദേഹത്തെ അകമ്പടിയുണ്ടാക്കുന്ന 15 പേരും. 4000 മൈലോളം ദീർഘമുള്ള യാത്രക്കിടയിൽ താൻ പിന്നിടുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്കു മാർപ്പാപ്പാ സന്ദേശങ്ങളയച്ചു. വിമാനം ബെയ്റൂട്ടിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ രാഷ്ട്രീ

യാധികാരികളും ഒരു ലക്ഷത്തോളം വരുന്ന ജനതയും അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഓടിക്കൂടി. ഫ്രാഞ്ചൈസിയിൽ അദ്ദേഹമവരോടു സംസാരിച്ചു. 4. 15-നു മാർപ്പാപ്പായേയും വഹിച്ചുകൊണ്ടു വിമാനം ഇന്ത്യൻ തീരത്തെത്തി. ഇന്ത്യൻ എയർലൈൻസിലെ വിമാനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്നകമ്പടി സേവിച്ചു. സാൻതാക്രൂസ് വിമാനത്താവളത്തിൽ ചുറ്റും അഞ്ചുലക്ഷത്തോളം ജനങ്ങൾ തടിച്ചുകൂടി. വിമാനത്തിന്റെ കവാടം തുറക്കപ്പെട്ടു. മാർപ്പാപ്പാ 'നമസ്കേ, ജയ് ഫ്രാൻസ്' എന്നു പറഞ്ഞു ജനക്കൂട്ടത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുപ്പോൾ തങ്ങളറിയാതെതന്നെ 'മാർപ്പാപ്പാ നീണാൾ വാഴട്ടെ' എന്നു ജനക്കൂട്ടം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. വിമാനത്താവളത്തിൽ മാർപ്പാപ്പായെ സ്വീകരിക്കാനെത്തിയ രാഷ്ട്രനേതാക്കളോടു മാർപ്പാപ്പാ കുശലപ്രശ്നം നടത്തി. അന്നത്തെ വൈസ്രോയി ഡൻറ് ഡോ. സങ്കീർത്തനൻ മാർപ്പാപ്പായെ സ്വാഗതം ചെയ്യുകൊണ്ടു പ്രസംഗിച്ചു: "ഇൻഡ്യയിലേക്കു വരാനുള്ള സൗകര്യം കാട്ടിയതിൽ ഇൻഡ്യൻ ജനതയും ഗവണ്മെന്റും തികച്ചും സത്തുഷ്ടരാണ്. ഒരു വലിയ ആധ്യാത്മികനേതാവിനെ ഉചിതമായി എതിരേല്ക്കുക എന്നതു ഞങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യത്തോടു ഒട്ടിച്ചേർന്നൊരു കാര്യമാണ്. അങ്ങു പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ആധ്യാത്മികമൂല്യങ്ങളും ആഗ്രഹിക്കുന്ന സമാധാനവും ഞങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യസമ്പത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനശിലകളാണ്. സത്യത്തിന്റേയും അഹിംസയുടേയും ശിലകൾതന്നെ. മനുഷ്യവംശം സത്തുഷ്ടിയിൽ തുടരണമെങ്കിൽ, യുദ്ധവും ദാരിദ്ര്യവും അന്വേദനമെന്നു ഞങ്ങളും അങ്ങയോടൊത്തു വിശ്വസിക്കുന്നു" എന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ മറുപടിപ്രസംഗത്തിൽ വ്യക്തമാക്കി: "ഞാനൊരു തീർത്ഥാടകനായിട്ടു വന്നിരിക്കുന്നു. സമാധാനത്തിന്റേയും സന്തോഷത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും തീർത്ഥാടകനായിട്ടു. ഓരോ ഇൻഡ്യക്കാരനേയും ഞാനഭി-

വാദനം ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങൾക്കും ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും ഞാനെന്റെ ആശംസകൾ നൽകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വത്തിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും സഹോദരരെന്ന കാര്യം സകലരും അനുസ്മരിക്കട്ടെ." ജർമ്മനിയിന്റെ മാറ്റാലായുടെ മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ ലഘുപ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചു. 18 മൈൽ ദൂരത്തുള്ള ഓവലിലേക്കുള്ള വരവേല്ലായിരുന്നു അടുത്ത പരിപാടി. വഴിയിലെ ആളുകൾ അഭിവാദനങ്ങളുമായി കാത്തുനിന്നു. 7. 15 ഓട്ടുകൾ മാർപ്പാപ്പാ കാർഡിനൽ അഗാജിയായിരുന്നോടും കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസിനോടുംകൂടെ ഓവലിലെത്തി. ഓവലിലേക്കു കയറിയെത്തിയ ജർമ്മനി എന്ന പദത്തെപ്പോലും ജനങ്ങളെ അഭിവാദനം ചെയ്തു. ഒരു ലഘുപ്രസംഗത്തിനുശേഷം അടുത്തായിത്തന്നെ നടന്ന നവവൈദികരെ അഭിസ്മരിച്ചിട്ടു മാർപ്പാപ്പാ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ഭവനത്തിലേക്കു പോയി. 7. 55-ന് മാർപ്പാപ്പാ കത്തീഡ്രലിൽ ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചു. അവിടെ തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്ന സന്യാസിനികളോടു കർത്താവായ അവിടുന്ന് പ്രസംഗിച്ചു. വൈകിട്ടു ഡോ. സെർവ്വൈസനും പ്രധാനമന്ത്രി ലംബെർട്ട് ഓസ്ട്രിയും മാർപ്പാപ്പായെ കാണാനെത്തി. മാർപ്പാപ്പാ ഉള്ളൂറന്ന് അവരോടു സംസാരിച്ചു. അവർക്കൊക്കെ സമ്മാനങ്ങളും നൽകി. ദിവ്യകാര്യങ്ങൾക്കു നോക്കുവാനായിട്ടു പ്രതിഷേധപ്രകടനം നടത്തിയതിനാൽ ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടവരെ മോചിപ്പിക്കണമെന്ന മാർപ്പാപ്പാ അവരോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ആ സന്ദർശനം രാത്രി 10 മണിവരെ ദീർഘിച്ചു.

സുഹൃദ് സംഭാഷണം

3-ാം തീയതി രാവിലെതന്നെ മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ സുഹൃദ് സംഭാഷണം ആരംഭിച്ചു. ആദ്യം സ്വീകരിച്ചത്

ബോംബേ മേയറേയും ഉന്നതോദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയുമായിരുന്നു. തന്റെ സന്ദർശനവേളയിൽ അവരോടുത്തരും അനുഷ്ഠിച്ചു വലിയ സേവനത്തിനു മാർപ്പാപ്പാ പ്രത്യേകം നന്ദിപറഞ്ഞു. ബോംബെയെ താൻ ഒരിക്കലും മറക്കില്ലെന്നവിടുന്ന് തറച്ചു പറഞ്ഞു. അന്നുതന്നെ ഭാരതത്തിലെ പല പ്രശസ്ത വ്യക്തികളും മാർപ്പാപ്പായെ സന്ദർശിക്കാനെത്തി. നാഗന്മാർക്കും പ്രത്യേക സന്ദർശനം നല്കി.

ഐക്യത്തിന്റെ അനുസ്മരണ

രാവിലെ 9.45-നു മാർപ്പാപ്പാ യാക്കോബായസഭയുടെ തലവനായ കാതോലിക്കോസ് മാർ ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ തിരുമേനിയുമായി സ്വന്തം മുറിയിൽവെച്ചു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി. “കത്തോലിക്കരുടെ കേന്ദ്രമായ കേരളം സന്ദർശിക്കാനും അവിടുത്തെ ജനങ്ങളോടു വ്യക്തിപരമായി ബന്ധം പുലർത്താനും ഞാനതിയായാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇവിടുത്തെ ക്രൈസ്തവസഭകൾ അതിപുരാതനമായ പാരമ്പര്യമേറുവാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, സാഹോദര്യത്തിന്റെ സന്ദേശം അവരിനിയും കൈമാറേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മൾ കൈമാറുന്ന ഈ അഭിവാദനങ്ങൾ ഓർത്തഡോക്സസഭയുടേയും കത്തോലിക്കസഭയുടേയും ഐക്യത്തിന്റെ അച്ചാരമാകട്ടെ.” ഓർത്തഡോക്സസഭയുടെ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ചരിത്രം കാതോലിക്കോസ് ബാവാ മാർപ്പാപ്പയ്ക്കു നല്കി. അന്നുതന്നെ മറ്റു ക്രൈസ്തവസഭകളുടെ പ്രതിനിധികളോടൊത്തു നാല്പ്പത്തഞ്ചു മിനിറ്റു നേരം മാർപ്പാപ്പാ ചെലവഴിച്ചു. സഭൈക്യത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെ അവിടുത്തെടുത്തുകാട്ടി.

അക്രമസംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള

അനുതന്നെ 10. 30-നു വിവിധ അക്രമസംഭവങ്ങളിലെ 350 പ്രതിനിധികളുമായി മാർപ്പാപ്പാ സംഭാഷണം നടത്തി: “ഭാരതത്തിലെ എന്റെ സന്ദർശനം ഏറെനാളത്തെ ആഗ്രഹത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമാണ്. വലിയ പല മതങ്ങളുടേയും പിള്ളത്തൊട്ടിലാണീ രാഷ്ട്രം. അതോടൊപ്പം നിശ്ശബ്ദതയിൽ ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്ന ഒരു ജനതയാണിടയുള്ളത്.” ഉപനിഷത്തിലെ വാക്കുകൾതന്നെ അവിടുന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചു: “അസത്യത്തിൽനിന്നു നാമാ, എന്നെ സത്യത്തിലേക്കു നയിക്കുക, അന്ധകാരത്തിൽനിന്നു പ്രകാശത്തിലേക്കു മർത്ത്യതയിൽനിന്നു അമർത്യതയിലേക്കു അവിടുത്തെ നയിക്കുക.” ആധുനികജീവിതത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളടുത്തനുഭവിക്കുന്ന ഓരോ ഭാരതീയനും ആവർത്തിച്ചു ചൊല്ലേണ്ടതായ പ്രാർത്ഥനാണിതെന്നുദ്ദേശം പറഞ്ഞു. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനേയും രാഷ്ട്രം രാഷ്ട്രത്തേയും സഹവർത്തനത്തിന്റെ അനുഭവത്തിൽ കാണണമെന്നുദ്ദേശം എടുത്തുകാട്ടി. “ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നമ്മെ പങ്കുചേർക്കട്ടെ. തന്റെ മക്കളായ നമ്മെയൊക്കെ ഒരേയൊരു കുടുംബമായി അവിടുന്ന് മാറട്ടെ.”

സന്ദർശനവും പ്രതിസന്ദർശനവും

ഉച്ചയ്ക്കുമുമ്പേ ബോംബെയിലെ നഗരസഭാപ്രതിനിധികളോടു മാർപ്പാപ്പാ സംസാരിച്ചു. അന്നുച്ചയ്ക്കു രാജഭവനിൽ പോൾ മാർപ്പാപ്പാ പ്രസിഡൻറിനെ സന്ദർശിച്ചു. “അങ്ങനെയൊക്കെയായിരിക്കുന്നതിൽ ഈ രാജ്യം മുഴുവൻ ആനന്ദിക്കുന്നു” എന്നു പ്രസിഡൻ്റ് ഡോക്ടർ രാധാകൃഷ്ണൻ

പറഞ്ഞു. മാർപ്പാപ്പായുടെ സമുത്തരസാഹോദര്യയജ്ഞങ്ങളെ പ്രസിദ്ധൻറു ശ്ലാഘിച്ചു. പലേ സമ്മാനങ്ങളോടൊപ്പം മാർപ്പാപ്പാ വത്തിക്കാന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ബഹുമതിയും പ്രസിദ്ധൻറിനു നൽകി. പ്രസിദ്ധൻറിനോടും കുടുംബത്തോടുമൊത്തു മാർപ്പാപ്പാ ശീതളപാനീയം കഴിച്ചു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞു കർട്ടിനാളിന്റെ വസതിയിൽപോയി പ്രസിദ്ധൻറു മാർപ്പാപ്പായെ സന്ദർശിച്ചു. തന്റെ കൃതിയുടെ ഓരോ കോപ്പിയും മറ്റു സമ്മാനങ്ങളോടൊത്തു പ്രസിദ്ധൻറു മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു നൽകി.

തന്റെ വരവേല്പിനിടയിൽ അപമൃത്യുവിനിരയായ പത്രപ്രതിനിധി ശ്യാംകിലാജ്ഞയുടെ ഭവനത്തിലേക്കു മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ പ്രതിനിധിയെ അയച്ചു. കാർഡിനൽ ടിസരൻറായിരുന്നു പ്രതിനിധി. 5000 ഡോളർ മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ സമ്മാനമായി ആ പത്രപ്രവർത്തകന്റെ ഭവനത്തിനു നൽകി.

യഹൂദപ്രതിനിധികളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തിയശേഷം ഉച്ചകഴിഞ്ഞു മാർപ്പാപ്പാ ഓവലിലേക്കു പോയി. ഓവലിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തും പോയി അവിടുന്ന് ജനങ്ങൾക്കു അഭിവാദനം നൽകിയ രംഗം ഉള്ളിൽത്തട്ടുന്നതായിരുന്നു. അതെത്തുടർന്ന് 6 പേരെ മെത്രാന്മാരായി അവിടുന്ന് വാഴിച്ചു. അവരോടൊത്തു ഓവലിലെ അരിത്താരയിൽ സമൂഹബലിയർപ്പിച്ചു.

രാത്രിയിൽ “പുതിയ മനുഷ്യൻ”, “നമ്മുടെ സമ്പത്തും” എന്നീ പ്രദർശങ്ങൾ മാർപ്പാപ്പാ സന്ദർശിച്ചു. രാത്രി പത്തുമണിക്കുശേഷം നടത്തപ്പെട്ട ഇൻഡ്യൻ ബാലേയിൽ 20 നിമിഷത്തോളം മാർപ്പാപ്പാ ചെലവഴിച്ചു. “ഇവിടെ വന്നതിൽ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്. നിങ്ങളെയെല്ലാം ഞാൻ അകമഴി

ഞെ ആശിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിന്റെ സംഘാടകനായ മാ. ജോർജ്ജ് പ്രോക്ഷിനെ മാർപ്പാപ്പാ കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു.

തൊഴിലാളികളോടും പാവങ്ങളോടുമൊത്തും

പരേൽ, ബോംബെയിലെ തൊഴിലാളികളുടെ കേന്ദ്രമാണവിടം, അവർക്കുവേണ്ടി 4-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച രാവിലെ മാർപ്പാപ്പാ ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചു. ആ ദിവ്യബലിയിൽവെച്ചു തൊട്ടടുത്ത മാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള അനാഥാലയത്തിലെ കുട്ടികൾക്ക് അവിടുന്ന് പ്രഥമദിവ്യകാര്യവും നൽകി. മുട്ടുകുത്തിക്കൊണ്ടാണ് അവിടുന്ന് അവർക്കു ദിവ്യകാര്യവും നൽകിയത്. കുർബാനയോടനുബന്ധിച്ചു മാർപ്പാപ്പാ നടത്തിയ പ്രസംഗം അത്യാകർഷകമായിരുന്നു. മറ്റു മതസ്ഥരോടായി അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: "ഫലദായകമായ ഒരു സുഹൃദ്സംഭാഷണത്തിന് നാം പരസ്പരം അറിഞ്ഞേ പറ്റൂ." വി. തോമാ ശ്രീമാനും ഫാ. റാൻസിസ് സേവ്യറും ഭാരതത്തിൽ നടന്നെത്തിയ സഭാതത്വവിനെപ്പറ്റി മാർപ്പാപ്പാ സത്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിച്ചു: "മതാത്മകമായ കാഴ്ചപ്പാടിനേയും കുടുംബജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള വിശ്വസ്തതയേയുംപറ്റി തികച്ചും ബോധവാനാണ് ഞാൻ." "ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശവാഹകനെന്ന നിലയ്ക്കാണ് ഞാൻ നിങ്ങളുടെയടുത്തേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങളിൽ പലർക്കും ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി അറിയാം. മഹാത്മഗാന്ധിയെപ്പോലെ നിങ്ങളിൽപ്പലരും അവിടുത്തെ പഠനത്തെ ആദരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഏഷ്യയിലേയും ഇൻഡ്യയിലേയും ജനതയ്ക്കു ക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വങ്ങളിൽനിന്നു വെളിച്ചവും ശക്തിയും ആജ്ജിക്കാനാവും. അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിലും അനുകമ്പയിലുംനിന്നു നിർഭാഗ്യരെ സഹായിക്കാനും സാഹോദര്യം പുലർത്താനും മറ്റുള്ളവരുമായി സമാധാനം

നത്തിൽ കഴിയാനും അതവർക്ക് അവസരം നല്കും. ഈ രാജ്യത്തു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നതിൽ സന്തുഷ്ടനാണ് ഞാൻ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെയിടയിലൊരു അപരിചിതനല്ല.” അനന്തരം മാർപ്പാപ്പാ സെൻറ് പോൾ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു രോഗികളെ സന്ദർശിച്ചു അവരെ ആശീർവദിച്ചു. അനന്തരം മാതാവിന്റെ ഭവനം എന്ന അനാഥാലയത്തിൽ അനാഥക്കുഞ്ഞുങ്ങളോടൊത്തു മാർപ്പാപ്പാ പ്രാതൽ കഴിച്ചു. യുവക്രൈസ്തവതൊഴിലാളിസംഘടനയുടെ ആദിമുഖ്യത്തിൽ പരേലിൽ ആരംഭിക്കാനിരുന്ന ടെക്നിക്കൽസ്കൂളിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മവും അന്നു രാവിലെ നടത്തപ്പെട്ടു.

വിദ്യാർത്ഥികളോട്

രാവിലെ 10 10-നു മാർപ്പാപ്പാ മാട്ടുശായിലെ ഡോൺ ബോസ്കോ സ്കൂളിലെത്തി. 50000 വിദ്യാർത്ഥികൾ മാർപ്പാപ്പായെ ശ്രവിക്കാൻ അക്ഷമരായി അവിടെ കാത്തുനിന്നു. അധരങ്ങളിൽ “ജയ് ഹിന്ദു”മായി സ്റ്റേജിലെത്തിയ പോപ്പിനെ കണ്ടപ്പോൾ യുവവിദ്യാർത്ഥികൾ കുതിച്ചുചാടി. “ഞാനെല്ലാവരെയും, ദൈവത്തിന്റെ ഓരോരോ പുത്രന്മാരെയും സ്നേഹിക്കുന്നു, പ്രത്യേകിച്ചു യുവാക്കളെ. ഒരാശയം ഞാനിന്നു നിങ്ങളോട്സമ്മാനിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ അറിയുക, കൂടുതൽ അറിയുക. ക്രിസ്തുവിലുണ്ടായിരുന്ന അതേ മനസ്സുതന്നെ നിങ്ങളിലും ഉണ്ടാകട്ടെ.”

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അടുത്തുനിന്നു മാർപ്പാപ്പാ നേരേ പോയത് ജെ. ജെ. ഫോസ്റ്റററിലേക്കാണ്. അവിടെ രോഗികളുടെ കിടക്കയ്ക്കരികിലേക്ക് അദ്ദേഹം കടന്നുചെന്നു. അവരോടാശ്വാസവാക്കു പറയാനും അവരെ അനുഗ്രഹിക്കാ

നും അഭേദം സമയം കണ്ടു. മോസ്സിറലിനായി ഒരു റേഡിയോ തൊപ്പിയത്രം സമ്മാനിച്ചുകൊണ്ടു മാർപ്പാപ്പാ തിരിച്ചു പോയി. പോകുവഴി നഗരസഭാപ്രതിനിധികളുമായി അഭേദം കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി.

മാർപ്പാപ്പായുടെ സന്ദേശം

ഉച്ചകഴിഞ്ഞു് ഓവലിലെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കുശേഷം രാജ്യരക്ഷാമന്ത്രി ശ്രീ ചവാന്മാരായി മാർപ്പാപ്പാ കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി. അനന്തരം നടന്ന പ്രസ്സ് കോൺഫറൻസിൽവെച്ചു മാർപ്പാപ്പാ സമുദായത്തിനുമായി തന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ നൽകി. പത്രങ്ങൾ ആ സന്ദേശത്തിന് അധികപ്രാധാന്യം നൽകി: “സമുദായത്തിനുള്ള എന്റെ സന്ദേശം ഞാൻ നിങ്ങളെ ഏല്പിക്കുന്നു. രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പരയുദ്ധം അവസാനിപ്പിച്ചു അതിനായി അവർ ചെലവാക്കുന്ന വലിയ തുക അവികസിതരാജ്യങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിനായി ചെലവാക്കുന്നത് എത്രയോ അഭികാമ്യമായിരിക്കും. രാഷ്ട്രങ്ങളൊക്കെ സമാധാനത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കട്ടെ. യുദ്ധത്തിന് ചെലവാക്കുന്ന ഭീമമായ തുകയിലൊരു വീതം സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനായി നീക്കിവയ്ക്കട്ടെ. ഈ വികാസകേന്ദ്രീകരണഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിൽനിന്നുള്ള നമ്മുടെ വിളി ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളിലേക്കെത്തട്ടെ. തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിനും ദുഃഖത്തിനും എതിരായി ഒരു പുതിയ സമരമുറ സജ്ജീകരിക്കാൻ ദൈവം അവരെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.”

ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിനിധി കുരിശിന്റെ വഴിയിൽ

മാർക്സിസ്റ്റുകളുടെ സന്ദർശനത്തിൽ ഏറ്റവും ഹൃദയാർപ്പകരമായ രംഗം കുരിശും പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഓവൽമൈതാനിയിൽ അവിടുന്ന് നടത്തിയ കുരിശിന്റെ വഴിയായിരുന്നു. വെള്ളിയാഴ്ച രാത്രി 9-30-ന് കുരിശിന്റെ വഴി ആരംഭിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സ് പരിപാടിയനുസരിച്ച് അന്ന് കുരിശിന്റെ ദിവസമായിരുന്നു താനും. സമാധാനത്തിന്റെ തീർത്ഥാടകനായ മാർക്സിസ്റ്റായ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച കുരിശിന് പിന്നിൽ അമ്പതിനായിരംപേർ അണിനിരന്നു. അദ്ദേഹത്തോടൊത്ത് അവരും പ്രാർത്ഥിച്ചു. രക്ഷകനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ചിഹ്നമായ ക്രിസ്തുരൂപം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച പാപ്പയുടെ രൂപം ആ ജനതയിൽ മാഞ്ഞുപോകാത്ത മുദ്ര പതിച്ചു.

മറിയത്തിന്റെ പാദത്തിൽ

5-ാം തീയതി രാവിലെ കത്തീഡ്രലിൽ തിങ്ങിനിന്ന അർത്താരമ്പാലന്മാർക്കുവേണ്ടി മാർക്സിസ്റ്റാ ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചു. “സക്രാരിയിലെ ഈശോയ്ക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ചങ്ങാതി മാരാണ് അർത്താരമ്പാലന്മാർ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നിങ്ങൾ നിഷ്കളങ്കരും നല്ലവരുമായിരിക്കണം” എന്നു കുർബാനമധ്യേ കുഞ്ഞുങ്ങളോടവിടുന്ന് പറഞ്ഞു.

കത്തീഡ്രലിൽനിന്ന് ബാൻഗ്രയിലുള്ള മറിയൻ തീർത്ഥകേന്ദ്രത്തിലേക്കാണ് മാർക്സിസ്റ്റാ പോയത്. മാതാവിന്റെ അർത്താരമ്പാലയിൽ മുട്ടുമടക്കി നിശ്ശബ്ദനായി അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവിടെവെച്ചു ലോകസമാധാനത്തെക്കുറിച്ചുവിടുന്നു പ്രസംഗിച്ചു. മറിയം ഭാരതത്തിന്റേയും സാമൂഹിക സഭയുടേയും മാതാവാണ് എന്നു പ്രസ്താവിച്ചു: “ഇക്കഴി

ഞെടിവെക്കുന്നതിൽ സാമൂഹികസംരക്ഷണകമ്മിറ്റി തനിമിറം അടുത്തറിഞ്ഞ ഭാരതത്തിൽ സമാധാനം എപ്പോഴും അപകടത്തിലായിരിക്കുന്ന ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളെ ഞാനനുസ്മരിക്കുന്നു. സമാധാനത്തിനെതിരെ സമരകാഹളം മുഴക്കുന്ന ജനതയ്ക്കും രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി സമാധാനദൂതനായ ക്രിസ്തുവിനോടു നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. ദൈവം സകലരിലും സമാധാനത്തിന്റെ അരൂപിയെ ആവസിപ്പിക്കട്ടെ.” ഇൻഡ്യയിലെ വി. പത്രോസിന്റെ ദൈവാലയത്തിൽ കൂടിയ സന്യാസിനീ സന്യാസികളോടു മാർപ്പാപ്പാ സംസാരിച്ചു. അവിടെനിന്നു ഗോരിഗോൺ സെമിനാരിയിലേക്കുവിടുന്ന പോയി. 2000-ത്തിലേറെ വൈദികർ അവിടെ കാത്തുനിന്നിരുന്നു. അവരോടായി മാർപ്പാപ്പാ പറഞ്ഞു: “എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു ക്രിസ്തുവിനെ പിൻചെല്ലുമ്പോൾ മനുഷ്യവസ്തുത്തിന് കൂടുതൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടും. ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങളോടു ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ധൈര്യമായിരിക്കുക, വിശ്വാസത്തോടെ ഐക്യത്തിൽ വർത്തിക്കുക, നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ അനുഗാമികളായിരിക്കുക. ക്രിസ്തുവിന്റെ വഴി എളുപ്പമല്ല; പരിത്യാഗംകൂടാതെ ക്രിസ്തുവിനെ പിൻചെല്ലാൻ നമുക്കുവില്ല.”

വിടവാങ്ങൽ

വിടവാങ്ങാനുള്ള സമയമായി. രാവിലെ 11.10-നു മാർപ്പാപ്പാ വിമാനത്താവളത്തിൽ വന്നു. രാഷ്ട്രത്തലവന്മാരൊക്കെ മാർപ്പാപ്പായെ യാത്രയാക്കാനവിടെയെത്തി. അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: “പ്രിയപ്പെട്ട ഭാരതത്തിൽ എന്റെ താമസം ചെറുതായിരുന്നെങ്കിലും അതെന്റെ ഹൃദയത്തെ സന്തോഷം കൊണ്ടു നിറയ്ക്കുന്നു.” ഓരോരുത്തർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിയശേഷം അവിടുന്നു പറഞ്ഞു:

“എന്റെ ഹൃദയം ഞാനിവിടെ നിക്ഷേപിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ ധർമ്മികപരതത്വത്തിൽ പങ്കുപറ്റുന്നൊരനുഭവമാണ് എനിക്കിപ്പോൾ. ഇന്ത്യയുടെ ഭാവിപുരോഗതിയെ താത്പര്യത്തോടെ ഞാൻ വീക്ഷിക്കും. ഭാരതത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കായി ആവുന്നത്ര പരിശ്രമിക്കാൻ ക്രൈസ്തവസമുദായങ്ങളെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.” 11.50-നു മാർപ്പാപ്പാ വിമാനത്താവളം വിട്ടു. ഇന്ത്യയുടെ അതിർത്തികളും വരെ ഇൻഡ്യൻ എയർലൈൻസിന്റെ വിമാനം മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു കമ്പടി സേവിച്ചു.

ചർച്ചാക്ലാസ്സുകൾ

ഒരു പുതിയ മനുഷ്യനെ വാഗ്ദത്തമാക്കുകയായിരുന്നു കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ലക്ഷ്യം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ദിഗ്വ്യക്തികൾക്കും പുതിയ മനുഷ്യനും എന്ന വിഷയമുഖം കോൺഗ്രസ്സിൽ സ്വീകരിച്ചതും. ഓരോ ദിവസവും ഈ വിഷയമുഖത്തെ സമാധാനം സ്പർശിക്കുന്ന ഒരു ആശയം പഠനവിഷയമാക്കപ്പെട്ടു.

വിശ്വാസം ആധുനികലോകത്തിൽ

ഈ വിഷയമാണ് ആദ്യം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ബിഷപ്പ് ഫോളൻ, പ്രൊഫ. ലാക്കോ, ആർച്ച്ബിഷപ്പ് സ്കോട്ട്, ഡോ. ബെക്കി എന്നിവർ ചർച്ചയ്ക്കു നേതൃത്വം നൽകി. അവർ തങ്ങളുടെ പ്രബന്ധങ്ങളെ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടാകാം വിശ്വാസത്തിന്റെ മഹത്വവും ആധുനികലോകം അതിനെതിരെ നടത്തുന്ന വെല്ലുവിളിയും കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടു. ഒരു തത്വസംഹിതയ്ക്കു നമ്മുടെ മനസ്സു നൽകുന്ന അംഗീകാരം

രമോ അടിയറവാ അല്ല വിശ്വാസം. സഭയുടെ നിയമങ്ങളോടും അനുഷ്ഠാനവിധികളോടുമുള്ള പൊരുത്തപ്പെടലുമല്ലത്. ക്രിസ്തുവിൽ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു സ്നേഹത്തിലേക്കു നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്ന ദൈവത്തിനു വ്യക്തിപരമായി മനുഷ്യർ നൽകുന്ന പ്രത്യുത്തരമാണത്. ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽ നാം ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തുന്നു. അവിടുത്തോടു ഐക്യപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നമ്മുടെ വിശ്വാസം നമ്മുടെ സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണമാണ്. ദൈവത്തിനുള്ള സമർപ്പണം. ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള സുഹൃദ്സംഭാഷണത്തിന്റെ തുടക്കമാണത്. വിശ്വാസജീവിതം വിഷമകരമാവുന്ന ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസം ചൈതന്യപൂർണ്ണമാകണം, വ്യക്തിപരമാവണം.

വിശ്വാസമെന്നതു ശാസ്ത്രത്തിനും ബുദ്ധിക്ക് എതിരല്ലെന്നും ചർച്ചായോഗം എടുത്തു കാട്ടി. മനുഷ്യന്റെ സ്വാഭാവിക കഴിവുകളെയൊക്കെ വിശ്വാസം കണക്കിലെടുക്കുന്നുണ്ടെന്നും വിശ്വാസം അവയ്ക്കു മുടി ചൂടുന്നെന്നും പ്രസംഗകർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. വിശ്വാസികളൊക്കെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരാവണമെന്നാൽ ശരിക്കുന്നില്ല. പകരം, അവരെല്ലാം വിശ്വാസത്തിന്റെ സജീവസാക്ഷ്യങ്ങളാവണം. വിശ്വാസജീവിതത്തിന്റെ നവീകരണം സാമൂഹികസഭയെ മുഴുവൻ കാര്യമായി സ്പർശിക്കുന്നൊരു പ്രശ്നമാണ്, പ്രത്യേകിച്ചു ഭാരതസഭയെ.

ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ദൈവവിചിത്രം

കാർഡിനൽ കൊൺവെയുടേയും ബിഷപ്പ് സെസോർച്ചേഴ്സിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ദൈവവിചിത്രം എന്ന വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടു. ദൈവത്താൽ

വിളിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും ക്രിസ്ത്യാനികൾ പുതിയ ഉടമ്പടിയിലെ ദൈവത്തിന്റെ ജനമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടവരാണ് തങ്ങളെ തള്ളിച്ചയിലേക്കല്ല, അനർഹരായ തങ്ങൾക്കു ദൈവം തന്നെ വലിയ ദാനത്തിന്റെ എളിയ അംഗീകരണത്തിലേക്കാണ് വസ്തുത ക്രിസ്ത്യാനിയെ നയിക്കേണ്ടതു്. ദൈവത്തെ കൃതകൃതാക്കാനുള്ള അവകാശം കൈവന്നെന്ന് ദൈവജനം ശരിക്കുന്നില്ല. ദൈവത്തിനു തങ്ങളെ സ്വന്തമാക്കാൻ പൂർണ്ണാവകാശമുണ്ടെന്ന ആ തിരഞ്ഞെടുപ്പു സൂചിപ്പിക്കൂ. ക്രിസ്തുവില്ലാതെ ദൈവവുമായി നാമെങ്കൂപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് ശിരസ്സായ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളെ നിലക്കു് അതേ ജീവനിൽ നാമും പങ്കുപറ്റുന്നു. അവിടുത്തെ പൗരോഹിത്യത്തിൽ വിവിധ പടികളിൽ പങ്കുപറ്റിക്കൊണ്ടു ദൈവത്തിനാരാധനയർപ്പിക്കാൻ നാം നിയുക്തരാകുന്നു. ഒപ്പം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനായി നമ്മെ മുഴുവനായും സമർപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവജനത്തിന്റെ അംഗമാവുക എന്നവർച്ചാൽ ഇതാണ് തത്വം. അത്തരമൊരു ജീവിതം ശരിക്കും നയിക്കണമെങ്കിൽ അതിന്നു മാനുഷികശക്തിതന്നെ വേണം. ദിവ്യകാര്യവും ഈ അഭൗമികശക്തി നമുക്കു തരുന്നു. ദൈവം തന്റെ ജനമാവാൻ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. തന്റെ ഹിതത്തിനൊത്തു വർത്തിക്കാനുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളികൂടിയാണു ക്ഷണം.

ക്രിസ്തീയദൗത്യം

ദൈവജനമെന്ന ആശയത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടതിയാണു സഭയുടെ ദൗത്യം എന്ന വിഷയം ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൗത്യം നാമെല്ലാവരും ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

യാണു്. അവിടുത്തെ ജീവിക്കുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങളായി വർത്തിക്കാ
നും സകലരേയും അവിടുത്തെ പക്കലേയ്ക്കു നയിക്കാനുമാണു്
അവിടുന്ന് നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുക. എല്ലാം ക്രിസ്തുവിൽ നവീ
കരിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ നാമോരോരുത്തരും നമ്മുടേതായ
പക്ഷം വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. സഭയുടെ ദൗത്യത്തിൽ ടിയാഫ
ലിസത്തിന്റെ ജയഭേരിയല്ല ദൈവത്തിന്റേയും മനുഷ്യരു
ടേയും ദാസിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നിഴലാട്ടമാണു് ദർശിക്ക
പ്പെടേണ്ടതു്. അല്മായർ സഭയുടെ എല്ലാഘടകങ്ങളിലും
ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൗത്യം നിർവഹിക്കാൻ കടപ്പെട്ടവരാണെന്നു്
ചർച്ചയിൽ ഉന്നയിപ്പാറുണ്ടു്. കാർഡിനൽ റൂഗ്മബ്വാ,
ബിഷപ്പ് പിക്കാച്ചി, ബിഷപ്പ് ചിറിബോഗ, ജോസ് ഫെ
ണ്ണർണാണ്ടസ്, ബിഷപ്പ് റൊമിസ്മാ, ആർച്ചുബിഷപ്പ്
മെമ്പ്രുവാൻ, എന്നിവർ ചർച്ച നയിച്ചു.

ഐക്യമനോഭാവവും സാമൂഹ്യചുമതലകളും

ദിവ്യകാരണ്യം ഐക്യത്തിന്റെ കൂദാശയാണു്.
ദിവ്യകാരണ്യംവഴി ക്രിസ്തുവിനോടു മാത്രമല്ല നാം
ഐക്യപ്പെടുന്നതു്, സകല മനുഷ്യരോടും അതുവഴി
നാം സഗാഢം ബന്ധപ്പെടുന്നു. അവികസിതരാജ്യങ്ങ
ളിലെ ജനങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ വികസിതരാജ്യ
ങ്ങൾക്കുള്ള കടമയെപ്പറ്റി മിസ് ക്ലോം സംസാരിച്ചു.
വിശപ്പിനും ദാരിദ്ര്യത്തിനും എതിരായ സമരത്തിൽ സഭ
മുൻകയ്യെടുക്കണമെന്നവർ വ്യക്തമാക്കി. അവികസിതരാ
ജ്യങ്ങളിലെ കത്തോലിക്കരുടെ സാമൂഹ്യചുമതലകളെ
പ്പറ്റി ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഫെണ്ണാണ്ടസ് സംസാരിച്ചു. സകല
മനുഷ്യരും ഒരേ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളെന്ന നിലയ്ക്കു്
ലോകത്തിന്റെ ഒരു കോണിലുണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ഓ

രോജിതനെയും പ്രശ്നങ്ങളായി പരിഗണിക്കപ്പെടണം. ആർച്ചവിഷപ്പ് യൂജിൻ ഡിസൂസ, ഹർലി തുടങ്ങിയവർ അതേവിഷയത്തിലേക്കു കൂടുതൽ വെളിച്ചം വീശി.

ക്രിസ്തീയമൂല്യങ്ങൾ സമുദായതലത്തിൽ

വിഷപ്പ് സെന്റിയർ, മിസ് സിസാമിയാ തുടങ്ങിയവർ ഈ വിഷയത്തെ പുരസ്കരിച്ച പ്രബന്ധങ്ങളെ വതരിപ്പിച്ചു. ആ ഗോളവ്യാപകമായ മതേതരസംഘടനകളെ എടുത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ടുവർ വിശദീകരിച്ചു, ലോകത്തിന്റെ കെടുതികളെക്കുറിച്ചും വ്യക്തിസ്വതന്ത്ര്യം സംരക്ഷിക്കാനുള്ള യുദ്ധത്തിന് അവയൊക്കെ നമുക്കു മാതൃകകളാകണം എന്ന്. കൗൺസിലാധ്യക്ഷനായ നവീകരണം നന്നാവാൻ വെറും മൊരു കാൽവെച്ചുമാത്രമല്ല. കറുപ്പിന് ഒരു നവീകരണമാണത്. ക്രിസ്തീയവെളിച്ചത്തിലും സഭയുടെ സത്യാപരമായ ഘടനയിലും നവീകരണം വേണമെന്നല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. പക്ഷേ അവയുടെ നേരെ നമുക്കുള്ള കാഴ്ചപ്പാടിലും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽത്തന്നെയും കാതലായ പരിവർത്തനം വരണം. ക്രിസ്തുവിൽ പങ്കുവെക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനിയെപ്പോലെ ജീവിക്കാൻ നമുക്കുവേണ്ടുന്നവർ വ്യക്തം.

പാപവും സഹനവും

പാപത്തെയും പശ്ചാത്താപരൂപിയെയുംപറ്റി ആർച്ച വിഷപ്പ് കൊർസെയിയോയും ഫ്രാങ്ക്സിനും പ്രബന്ധങ്ങളെ വതരിപ്പിച്ചു. പാപബോധം പാപം ഇല്ലാതായിരിക്കുന്ന ലോകത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധീകരണ സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടവരാണ് കത്തോലിക്കരെന്നവർ വ്യക്തമാക്കി. സഹന

ത്തിന്റെ പ്രശ്നത്തെ പരിഹരിക്കാൻ മി. ഷെൽഡൻ സംസാരിച്ചു. ക്രിസ്തവിന്റെ ദീനാനുകമ്പയും സ്നേഹവും ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയും ഏറ്റവും വാങ്ങണം. സഹനമെന്ന ആശയത്തെ യല്ല ഈ ലോകത്തിൽ സഹനമനുഭവിക്കുന്നവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളെയാണ് അദ്ദേഹം വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവന്നത്. സമുദായപ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംഘടനകൾക്കു വിട്ടിട്ടു കയ്യുംകെട്ടിയിരിക്കുകയല്ല, പകരം പീഡിതരിൽ ക്രിസ്തുവിനെ ദർശിച്ചുകൊണ്ടു് അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയാണ് ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ കർത്തവ്യമെന്നു ചർച്ചാമോശം തറച്ചു പറഞ്ഞു.

സ്നേഹം ക്രിസ്തീയവിചക്ഷണത്തിൽ

മനുഷ്യവ്യക്തി സ്നേഹിക്കാൻവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നു മി. ഉലനോവ് വ്യക്തമാക്കി. വ്യക്തിപരമായ ഐക്യത്തിലൂടെ ആ സ്നേഹബന്ധം തുടരണം. സ്നേഹത്തിന്റെ മഹത്വവും ഭംഗിയും, അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആത്മപരിത്യാഗവുമൊക്കെ സകലരും മനസ്സിലാക്കണം. അതു സാധിക്കുക ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെയും ജീവൻ എങ്ങനെ സ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതമാകുന്നു എന്നതിന്റെ തോതനുസരിച്ചായിരിക്കും.

പരിവർത്തനനിരതമായ ലോകത്തിൽ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം അവഗണിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ എന്നു ബിഷപ്പ് റൈറ്റ് പ്രസ്താവിച്ചു. കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ കളങ്കപ്പെടുത്തുന്ന ഘടകങ്ങളെ അദ്ദേഹം എടുത്തുകാട്ടി. തങ്ങളുടെ ദൈവവിളിയോടു ഓരോരോ ദമ്പതികളും വിശ്വസ്തത കാട്ടിയാലേ വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധി കാക്കാൻ അവർക്കാവൂ. കരുണാലിക്കദമ്പതികൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ മറ്റുള്ളവർക്കു മാതൃകയാകേണ്ടതുണ്ടു്.

പൊതുവേ, ദൈവജനമെന്ന നിലയ്ക്കു ക്രൈസ്തവർ അനുഭവിക്കുന്ന മഹത്വത്തെയും ഇശ്ശലാകത്തിൽ അവർക്കുള്ള ചുമതലകളേയും ചർച്ചായോഗങ്ങൾ എടുത്തു കാട്ടി.

പ്രദർശനങ്ങളും കലാപരിപാടികളും

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിഷയമുഖത്തെ പൂർവ്വകാരിച്ച സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടൊരു പ്രദർശനമായിരുന്നു പുതിയ മനുഷ്യൻ. മനുഷ്യചരിത്രത്തിലും ഇന്ത്യാചരിത്രത്തിലും ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ കരങ്ങൾ എന്തെത്തു പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തെന്ന് അതു വ്യക്തമാക്കി. ആ വലിയ സ്നേഹത്തിനു മനുഷ്യൻ എങ്ങനെ പ്രതിസ്നേഹം കാട്ടണമെന്നും പ്രദർശനം വ്യക്തമായി ചിത്രീകരിച്ചു. ദൈവസ്നേഹത്തെയും അതിനു മനുഷ്യന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു നൽകുന്ന പ്രതികരണത്തെയും ഖാമ്യമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രദർശനം തികച്ചും വിജയിച്ചു.

പ്രതീകങ്ങളുടെ ഉഴുതും പാവുമാണു പ്രദർശനത്തിനു മോടിയേകിയത്. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതമായ സൃഷ്ടികൾ, പരിശുദ്ധൻ, കൂടാശകൾ, അതിൽ പ്രത്യേകിച്ചു ദിവ്യകാരണ്യം, സാമ്രാജ്യസഭ, ഭാരതസഭ, അതിന്റെ ചരിത്രവും വളർച്ചയും ഇതൊക്കെ പ്രദർശനത്തിന്റെ വിവിധഘടകങ്ങളായിരുന്നു. ആദ്യഭാഗത്തു സൃഷ്ടികൾ, മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ച, രക്ഷകന്റെ വാശനം, പഴയനിയമത്തിലെ ഉടമ്പടി ഇവയൊക്കെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു. രണ്ടാംഘട്ടം ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനേയും അവിടത്തെ ദിവ്യദൗത്യത്തേയും അവിടുന്ന് പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന നവജീവനേയും പ്രദർശനവിഷയമാക്കി. ദിവ്യകാരണ്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തേയും അത്ഭുതവ്യാപ്തിയേയും വ്യക്തമാക്കുന്ന

രംഗങ്ങളായിരുന്നു അവസാനഭാഗം. ഭക്തവസ്തുക്കളുടെ പ്രദർശനത്തിലൂടെ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷണത്തിനു നൽകുന്ന പ്രത്യുത്തരം ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടു.

കൂടാതെ കളുടെ വിവിധ ദൃശ്യങ്ങളും കൊള്ളുന്ന പ്രദർശനരംഗം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുന്നു. സഭയെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന പവലിയനിൽ ദൈവജനത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്, മൗതിതശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം, ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യദൗത്യം തുടങ്ങുന്ന സഭാജീവനത്തെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. വി. തോമാസ്റ്റീനാലും ഫ്രാൻസിസ് സേവറും നട്ടുനന്നു വളർത്തിയ ഭാരതസഭയുടെ ചരിത്രപരവും സാംസ്കാരികവുമായ രംഗങ്ങൾ അതോടൊത്തവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തു മതം ഭാരതത്തിനു നൽകിയ സംഭാവനകളും പ്രദർശനവിഷയമായി.

ഭാരതീയക്രൈസ്തവകലയുടെ വിവിധപ്രകടനങ്ങൾ ഒരു കൊച്ചുസ്റ്റോളിൽ നിരത്തിയിരുന്നു. 26 കലാകാരന്മാരുടെ കലാവസ്തുക്കൾ അവിടെ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ പ്രത്യേകതയായ മറയാപടങ്ങൾ വിദേശീയരെ നന്നായാകർഷിച്ചു. വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങളുടേയും ഭക്തവസ്തുക്കളുടേയും പ്രദർശനവും അതോടൊത്തു നടന്നു.

ജർമ്മൻ ദൈവാലയങ്ങളും

ഫ്രാൻസിലെ ക്രൈസ്തവകലയും

മുന്നിക്ക് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിവിധദൃശ്യങ്ങളും അതോടനുബന്ധിച്ച രൂപംകൊണ്ട പുതിയ വസ്തുശില്പവുമാണ് ജർമ്മൻ ദൈവാലയങ്ങളുടെ പ്രദർശനങ്ങളുടെ മുഖ്യഘടകം. ഫ്രാൻസിലെ ക്രൈസ്തവകലാസമ്പത്തിനെ അതപടി

എടുത്തുകാട്ടി 'ക്രൈസ്തവകലാ മഹാസഭയിൽ' എന്ന പ്രദർശനം. അവിടത്തെ ലോകപ്രസിദ്ധമായ കത്തീഡ്രലുകളുടേയും കലാവസ്തുക്കളുടേയും പ്രദർശനവും കാണികളെ ആകർഷിച്ചു.

'നമ്മുടെ സമ്പത്തു'

ഭാരതീയകരകൗശലസംഘടനയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട 'നമ്മുടെ സമ്പത്തു' എന്ന പ്രദർശനം ഭാരതീയകലയുടെ ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ട പ്രകടനമായിരുന്നു. ഭാരതത്തിലെ എല്ലാ സ്റ്റേറ്റുകളും തങ്ങളുടെ പ്രത്യേക കലാസമ്പത്തുമായി ഈ പ്രദർശനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. യൂണിയൻ മന്ത്രി ശ്രീ എം. സി. ചന്ദ്ര പ്രദർശനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. സമാപനപരിപാടിയിൽ രാഷ്ട്രപതിയും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഡിസംബർ 3-ാം തീയതി മാർപ്പാപ്പായും പ്രദർശനം സന്ദർശിച്ചു. അതിന്റെ സംഘാടകരെ തന്റെ അഭിനന്ദനങ്ങളറിയിച്ചു. കാണികൾക്കുതോന്നത്തർക്കം ഭാരതത്തിന്റെ കലാസമ്പത്തിന്റേയും സംസ്കാരത്തിന്റേയും ഒരു തനിമയും സംഭാവനയെപ്പോലെ പ്രദർശനത്തിന് കഴിഞ്ഞു.

കോൺഗ്രസ്സിലെ കലാപ്രകടനം

തീർത്ഥാടകരുടെ പ്രത്യേകാവശ്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ചു കോൺഗ്രസ്സിനോടനുബന്ധിച്ചു വിവിധകലാപ്രകടനങ്ങൾ നടത്തപ്പെട്ടു. ഫാ. പെയ്ററന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട ജപമാലരഹസ്യങ്ങളുടെ പ്രദർശനം അനേകരെ ആകർഷിച്ചു. തികച്ചും കലാപരമായി സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ട

ട്ട ആ ചിത്രം ഒരസമയം കമാസപാദനത്തിനും ഭക്തിനിർഭരമായ ചിന്തകൾക്കും അവസരം നൽകി.

‘ജീവനരണങ്ങൾ’

“ഇതിൽ വലിയ സ്റ്റേഫമിഡ്” എന്ന ശീർഷകത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഇൻഡ്യൻ ബാലേ നൃത്തരൂപത്തിലായിരുന്നു. “കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും” എന്ന പരിപാടി ഗാനരൂപത്തിലും. തികച്ചും നാടകീയമായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടൊരു പ്രദർശനമായിരുന്നു “ജീവനരണങ്ങൾ.” മനുഷ്യൻ എന്നും ജീവിക്കാൻ കൊതിയുണ്ട്; ഒപ്പം അവശ്യം അവൻ മരണത്തിന് വിധേയനാണ്. ഈ പിരിമുറുക്കത്തിൽനിന്നു കൊരുത്തൊട്ടൊരു നല്ല പ്രകടനമായിരുന്നത്. ക്രിസ്തു തന്റെ ഉത്ഥാനത്തിലൂടെ മരണത്തെ ജയിച്ചു. തന്റെ ശരീരവും രക്തവും പങ്കുവെച്ചു തന്നിട്ട് അവിടുന്ന് നമുക്കു നിത്യജീവന്റെ ഭക്ഷണം തരുന്നു. ഇതാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട വിഷയമുഖം.

“ഇതിൽ വലിയ സ്റ്റേഫമിഡ്”—രക്ഷാകരചരിത്രത്തിന്റെ നൃത്തരൂപത്തിലുള്ള പ്രദർശനമായിരുന്നത്. അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി അലംകൃതയായ ഭാരതം ക്രിസ്തുവിന്റെ പദാനിക്രമത്തിൽ നടത്തിയ അർച്ചനയായിരുന്നെന്ന് ആ വലിയ പ്രസ്ഥാനത്തെ കാണാൻ. കഥകളിയും ഭരതനാട്യവും, നാടൻനൃത്തവും എല്ലാമെല്ലാം ഉണ്ടതിൽ. വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ഉപോദ്ഘാതത്തോടെ ബാലേ ആരംഭിക്കുന്നു. സൃഷ്ടികർമ്മം, ആദത്തിന്റെയും ഹവ്വയുടേയും നേതൃത്വത്തിൽ മനുഷ്യൻ നടത്തുന്ന സന്തോഷപ്രകടനം, പറ്റുദീപ്തം, പാപം, ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, സഭ ഇവയൊക്കെ നൃത്തത്തിന്റെ വിഷയങ്ങളായ

പ്പോൾ പ്രത്യേകമായ വശ്യത കൈവന്നു. 100 പേരടങ്ങിയ ഗായകസംഘവും മുന്നൂറിലേറെ നാത്തകരുംകൂടി തികച്ചും ഭാരതീയ രീതിയിൽ രക്ഷാകരചരിത്രത്തിന്റെ വിവിധരംഗങ്ങളിലിറങ്ങിപ്പോയി. ലോകജനത ആ വലിയ കലാപ്രകടനത്തിന്റെ മേന്മയിൽ അതൃപ്തരല്ലെന്ന് വ്യക്തമായി. 'കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും' എന്ന പ്രദർശനത്തിൽ ഫ്റാൻസ്, ജർമ്മനി, ഇന്ത്യ, ഫിലിപ്പൈൻസ് എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ പങ്കെടുത്തു. കിഴക്കിന്റേയും പടിഞ്ഞാറിന്റേയും സംഗീതസമ്പത്തിന്റെ കലവറ തുറക്കുകയായിരുന്നു അത്.

അതോടൊപ്പംതന്നെ അഭിവാസിികളുടെ നൃത്തപ്രകടനവും നടന്നു. വിവിധ വേഷവിധാനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട തന്മയതപത്തോടെ നൃത്തം ചവുട്ടിയ ആ അഭിവാസിികളുടെ ഓർമ്മ കോൺഗ്രസ്സ് കഴിഞ്ഞാലും പലവർഷത്തേക്കു നീണ്ടു നില്ക്കും.

സെമിനാറുകൾ

കോൺഗ്രസ്സിനോടനുബന്ധിച്ചു ഭക്ഷണത്തെയും ആരോഗ്യത്തെയും സംബന്ധിച്ചൊരു സെമിനാർ നടത്തുക തികച്ചും കാലോചിതമായിരിക്കുമെന്നു പലർക്കും തോന്നി. ഫോറോയുടെ ഡയറക്ടർ ജനറലായ ശ്രീ ബി. ആർ. സെൻ തന്റെ സകല സഹകരണവും സെമിനാറിനു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. നവംബർ 25-ാം തീയതി കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സെമിനാർ ആരംഭിച്ചു. ഓരോ ദിവസവും ഓരോവിഷയം മുഖ്യമായും ചർച്ച ചെയ്യാപ്പെട്ടു. ചർച്ചയ്ക്കു നേതൃത്വം നൽകിയത് ഓരോ വിഷയത്തിലും അധികാരികളായി നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകാൻ കഴിവുള്ള വ്യക്തികളായിരുന്നു. "വിശപ്പിനെതിരായ സമരം" എന്ന വിഷയത്തെ

പ്പറ്റി ശ്രീ ചാൾസ് വെയ്റ്റ്സ് പ്രബന്ധമവതരിപ്പിച്ചു. “ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനം” എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഭക്ഷ്യമന്ത്രി ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യം രണ്ടാംദിവസം പ്രസംഗിച്ചു. ഡോ. ജസീനാ അന്നു നടന്ന പൊതുയോഗത്തിൽ ‘വിശപ്പുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾ’ എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു. മൂന്നാംദിവസം കത്തോലിക്ക സഹായ സംഘടനകളുടെ പ്രതിനിധികളെല്ലാം പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടു കൂടുതൽ സഹകരണത്തെപ്പറ്റി ചർച്ച നടത്തി. അന്നു നടന്ന പൊതുയോഗത്തിൽ ‘ജനനനിയന്ത്രണവും അവികസിതരാജ്യങ്ങളും, എന്ന വിഷയമുഖത്തെപ്പറ്റി മി. കോളിയൻ ക്ലാക്ക്, മി. ബാരി ഉചനോവ്, ഡോ. റി. മായൂരാ, ഫാ. അതോണി ഡിസൂസാ, ബിഷപ്പ് സ്കീത്ത തുടങ്ങിയവർ പ്രബന്ധമവതരിപ്പിച്ചു.

ലോകത്തിലെ ഭക്ഷ്യപ്രശ്നത്തിന്റെ ഗതി രണ്ടു ഘടകങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നെന്നു സെമിനാർ വ്യക്തമാക്കി. ഒന്ന്: വിശപ്പിനേയും ഭക്ഷണക്കുറവിനേയും വിപാടനം ചെയ്യുക. രണ്ട്: മെച്ചപ്പെട്ട കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുക. ഇന്നു 3000 മില്യൻ ജനങ്ങളാണ് ലോകത്തിലുള്ളത്. ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ അതു 6000 മില്യനാകുമെന്നു കണക്കുകൂട്ടലാരിച്ചുകൊണ്ടു സെമിനാർ വ്യക്തമാക്കി. വിശപ്പുമൂലം ലോകത്തിലെ പക്ഷുതിയോളം ജനത ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നുണ്ടിന്ന്. 1980 നോടടുത്തു 80% വർദ്ധനവു ഭക്ഷ്യവിളയിലുണ്ടായാലേ ഈ വലിയ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാനാവൂ. ഭാരതത്തിൽ ഏറ്റവും രൂക്ഷമാണീ പ്രശ്നം. വേണ്ടതിന്റെ പക്ഷുതിപോലും ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഇവിടെയുള്ളവക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇന്ത്യയുടെ കാർഷികസമ്പ്രദായങ്ങൾ പരിഷ്കരിച്ചു പററൂ. ശാസ്ത്രീയമാർഗ്ഗങ്ങളുപയോഗിച്ചു വരുന്ന നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിലെങ്കിലും വേ

ഈ രൂപം ഭക്തിസാധനങ്ങളെല്ലാദിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു സെമിനാർ വ്യക്തമാക്കി. ഭക്തിസാധനങ്ങൾ ഇന്ന് ആവശ്യത്തിനുള്ള വികസിതരാജ്യങ്ങളിലാണ് കൂടുതൽ ഭക്തിവിളയുളവാക്കാൻ കഴിയുന്നതെന്നും ഭക്തിസാധനം ആവശ്യമുള്ള അവികസിതരാജ്യങ്ങളിൽ വിളയുടെ തോതു നന്നേ മോശമാണെന്നും ചർച്ച നയിച്ചവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. പ്രായോഗികമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിക്കാൻ സഹകരിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനത്തിനു സാധിക്കുമെന്നും അവർ എടുത്തു പറഞ്ഞു.

അവികസിതരാജ്യങ്ങളുടെ നില മെച്ചപ്പെടണം.

അവികസിതരാജ്യങ്ങളെ ഏറ്റവും രൂക്ഷമായി ബാധിക്കുന്ന പ്രശ്നം ഭക്തിവിളയുടെ കുറവാണ്. വ്യക്തികളുടെ പരിശ്രമം ഇക്കാര്യത്തിൽ വിജയിക്കണമെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായമുണ്ടായേ പാറൂ. സാങ്കേതികമാർഗ്ഗങ്ങളെപയോഗിച്ചു കൃഷി നടത്തുകയാണ് ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ട മാർഗ്ഗം. അതിനുതക്കവിധം ഉപദേശകസമിതികളും സംഘടനകളും രൂപം കൊള്ളണം. കൃഷിയുടെ മണ്ഡലം ഉദ്ധരിച്ചാലേ അവികസിതരാജ്യങ്ങളുടെ നവോത്ഥാനം കൈവരൂ.

ഗവണ്മെന്റിന്റേയും സഭയുടേയും കൂട്ടായ പ്രവർത്തനം ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെ പ്രയോജനപ്പെടും. ഗവണ്മെന്റിനാത്രം ചെയ്യാനാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ പലതുണ്ട്. ഉചിതമായ പദ്ധതികളും പരിപാടികളും അനുഗ്രഹംചെയ്തുകൊണ്ടു കൃഷിയും സമൂഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യനിലയും മെച്ചപ്പെടുത്തുകയാണ് ആദ്യം വേണ്ടത്. സ്വയംസഹായിക്കുന്നതിനുള്ള പരിതഃസ്ഥിതി കൈവരണം. എന്നും കടം വാങ്ങാനല്ല സ്വന്തം നാടിന്റെ വിഭവങ്ങൾ ആവുന്നത്ര ശേഖരിക്കാൻ കർ

ഷകനു കഴിയണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ നേതൃത്വം കൊടുക്കാൻ സഭാഘടകങ്ങൾക്കു കഴിയും. സഭയുടെ വലിയ സഹായ സംഘടനകളത്രയും ഇക്കാര്യത്തിൽ വേണ്ടതു ചെയ്യാൻ ഒരുക്കമാണെന്നു് അതതിന്റെ പ്രതിനിധികൾ തീർത്തു പറഞ്ഞു. വിശപ്പും ദാരിദ്ര്യവും ആഗോളവ്യാപകമായൊരു പ്രശ്നമാണു്. അതിനു പരിഹാരം കണ്ടെത്തേണ്ടതു് എല്ലാ നല്ല മനുഷ്യരുടേയും രാഷ്ട്രങ്ങളുടേയും കടമയാണു്. ആക്കും അതിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞു നില്ക്കാനാവില്ലെന്നു സെമിനാർ ഉറപ്പിപ്പറഞ്ഞു.

ദൈവശാസ്ത്രസെമിനാർ

ഈ സെമിനാറിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്താണെന്നു് അതിന്റെ സംഘടാകർതന്നെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്: “ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉറച്ച തറയിൽ ചവിട്ടിനിന്നുകൊണ്ടു സഭയ്ക്കും മിഷനും ഏറ്റവും മുഖ്യമായൊരു പ്രശ്നം ചർച്ച ചെയ്യുകയാണീ സെമിനാറിന്റെ ലക്ഷ്യം.” അക്രൈസ്തവമതങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യവും അവയുടെനേരെ നാം സ്വീകരിക്കേണ്ട നിലപാടും—ഇതാണു സുപ്രധാനവിഷയം. അജപാലനത്തിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വൈദികർക്കും ഇതെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ ധാരണ നൽകാനും പ്രമുഖദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുമായി ഈ വിഷയത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യാനും സെമിനാർ പ്രയോജനപ്പെടും. നേരായിരുന്നു. നവംബർ 25 തുടങ്ങി 28 വരെ നടത്തപ്പെട്ട സെമിനാറിൽ പ്രശസ്തരായ പലേ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പങ്കെടുത്തു. ഫാ. നോയ്നറായിരുന്നു സെമിനാറിന്റെ സംഘടകൻ. “രക്ഷാകരചരിത്രത്തിൽ അക്രൈസ്തവമതങ്ങളുടെ സ്ഥാനം” എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രൊഫ. ഫാൻസുകു ഒരു പ്രബന്ധമവതരിപ്പിച്ചു. സഭ ലോകമതങ്ങളെയൊന്നും കീഴടക്കി ഭരിക്കാ

നുള്ളവളല്ലെന്നും അവയ്ക്കു തുശ്ശുഷയർപ്പിക്കുകയാണവളുടെ
ധർമ്മമെന്നും അദ്ദേഹം തറച്ചു പറഞ്ഞു. സുവിശേഷത്തിനു
സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക എന്ന അവളുടെ വലിയ ദൗത്യത്തിൽ
അന്യമതസ്ഥരോടു തുറന്ന സുഹൃദ്സംഭാഷണം നടത്താനു
ള്ള കടമ അന്തർലീനമാണെന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സഭയ്ക്കു പുറ
മേ രക്ഷയില്ലെന്ന തത്വം പലപ്പോഴും തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടു
ന്നുണ്ടെന്നും ദൈവോന്മുഖമായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഒരോ മതത്തി
നും എന്തതമുണ്ടെന്നും നാം വിലയിരുത്തണമെന്നും ഫാ.
ഫാൻസുകു വ്യക്തമാക്കി. സ്വന്തം മതങ്ങളിലൂടെ
അക്രൈസ്തവനെക്കണ്ടെ രക്ഷപ്രാപിക്കാം എന്നതിനെ
പ്പറ്റി ഫാ. ഫാൻസൻ എസ്. ജെ. സംസാരിച്ചു. അ
ക്രൈസ്തവമായ തങ്ങളുടെ മതങ്ങളിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ
ത്തന്നെ അവർക്കു രക്ഷപ്രാപിക്കാമെന്ന കൗൺസിലിന്റെ
നിഗമനത്തെ എടുത്തു കാട്ടിക്കൊണ്ടു രക്ഷാകര വരപ്രസാദം
അവർക്കെക്കണ്ടെ ലഭിക്കുന്നു എന്നദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. സ
ന്ദർശനസമർപ്പണത്തിനായി ദൈവം മനുഷ്യനെ ക്ഷണിക്ക
ുന്നു. ആ സമർപ്പണത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ചാണ് ഓരോരു
ത്തരുടേയും മതപരമായ ജീവിതം മഹത്വമണിയുക. വിവി
ധസാമൂഹികപ്രവർത്തനങ്ങൾപോലുള്ള കർമ്മപരിപാടികൾ
ക്കിടയിൽത്തന്നെ ഇത്തരമൊരു സന്ദർശനസമർപ്പണത്തി
നുള്ള ആന്തരികപ്രചോദനം ദൈവത്തിന്റെ അരുപി അവ
ർക്കു നല്കുന്നു. അത്തരമൊരു സന്ദർശന സമർപ്പണത്തിനു
ള്ള നിരന്തരാഹ്വാനം നല്കിക്കൊണ്ടു സഭ മറ്റുമതങ്ങൾ
ക്കു സേവനമർപ്പിക്കുന്നു.

മിഷനും അക്രൈസ്തവമതങ്ങളും എന്ന വിഷയത്തെ
പ്പറ്റി ഫാ. മെയ്സൺ എസ്. ജെ. പ്രബന്ധമവതരിപ്പി
ച്ചു. ട്രയംഫലിസത്തിന്റെ മനോഭാവം സഭയുടെ പ്രവർത്ത
ങ്ങളിൽ ഒരിക്കലും പാടില്ലെന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ലോകത്തി

ന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനായുള്ള നിരന്തരക്ഷണം സകല മനുഷ്യർക്കും നൽകിക്കൊണ്ടു ക്രിസ്തു ഓരോരുത്തരെയും സ്നേഹിക്കുന്നു. ആ സ്നേഹത്തിൽ മനുഷ്യർ പങ്കുപറ്റുക—അതാണ് യഥാർത്ഥ മിഷൻപ്രവർത്തനം. മനുഷ്യാവതാരംവഴി ദൈവം ഭൗതികമൂല്യങ്ങളെയൊക്കെ വിശുദ്ധീകരിച്ചു. അവയൊന്നും മിഷൻപ്രവർത്തനത്തിൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ. പരസ്പരം വിടുവീഴ്ചയ്ക്കും ആത്മസമർപ്പണത്തിനും തയ്യാറാവുന്ന ഒരു തുറന്നബന്ധത്തിൽ നിന്നാവണം മിഷൻപ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുക. പൂർണ്ണമനുഷ്യനേയും കണക്കിലെടുത്തെങ്കിലേ സഭയുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിന് വിജയംവരിക്കാനാവൂ.

“അക്രൈസ്തവസാഹചര്യങ്ങളോടു ക്രൈസ്തവർക്കുള്ള ബന്ധം” എന്ന വിഷയമവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഫാ. പണിക്കർ പറഞ്ഞു: “ക്രിസ്തീയദൈവവിളി മറ്റു മനുഷ്യരുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ നമുക്കു പങ്കില്ലാതാക്കുന്നില്ല. വിവിധമതങ്ങളുടെ മധ്യേയാണ് നാമിന്നു വസിക്കുക. ദൈവത്തോടുള്ള ഓരോ കത്തോലിക്കന്റേയും ബന്ധം കെട്ടുറപ്പുള്ളതാവണമെങ്കിൽ, മറ്റുമനുഷ്യരുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ അവൻ പങ്കുപറ്റണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ സമപ്രവർത്തകനാണ് ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയും. സൃഷ്ടികർമ്മത്തിലൂടെയും രക്ഷാകർമ്മത്തിലൂടെയും മഹത്വീകരണത്തിലൂടെയും ക്രിസ്തു ലോകചരിത്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായി. ക്രിസ്ത്യാനിക്കുമുണ്ട് ഈ ലോകത്തിൽ മൂന്നു സുപ്രധാന ധർമ്മങ്ങൾ. ഈ ലോകത്തോടുള്ള സഹവർത്തിത്വമനോഭാവം, ഈ ലോകത്തിന്റെനേരെ അവളനുഷ്ഠിക്കേണ്ട ശുശ്രൂഷ, അതോടൊപ്പംതന്നെ ഈ ലോകത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്നവർ നൽകുന്ന സാക്ഷ്യം. ലോകത്തെ കുററം വിധിക്കാനല്ല പകരം അതിനെ സംസ്കരിച്ചെടുക്കാനാണ്

ക്രൈസ്തവരാകെ പരിശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതെന്നും പ്രബന്ധം വ്യക്തമാക്കി.

ഓരോ പ്രബന്ധാവതരണത്തിനുംശേഷം ചുറ്റുള്ള ചർച്ച നടന്നു. ഭാരത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുവന്ന ദൈവശാസ്ത്രപണ്ഡിതർ ചർച്ചയിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു.

മതബോധന സെമിനാർ

ദൈവശാസ്ത്രസെമിനാർ നടന്ന അതേ ദിവസങ്ങളിൽത്തന്നെ ഒരു മതബോധനസെമിനാറും നടത്തപ്പെട്ടു. സി. ബി. സി. ഐയുടെ മതബോധനക്കമ്മറ്റിയാണീ സെമിനാറിനു നേതൃത്വം നൽകിയത്. മൂന്നു പ്രധാനവിഷയങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടു-പാഠ്യപദ്ധതിയും പഠനസമ്പ്രദായങ്ങളും, മതബോധനവും ആരാധനക്രമവും, മതബോധനത്തിലേ സഹകരണം. മാനിലായിലെ മതബോധനകേന്ദ്രത്തിൽനിന്നു ഫാ. പോൾ ബ്രണ്ണർ, വാഷിംഗ്ടണിൽ നിന്നു ഫാ. റസ്സൽ നെയ്‌ബോർ, ബ്രസ്സൽസിൽ നിന്നു ഫാ. ആൻഡ്രോസിൽ ഇവരാണു ചർച്ചയ്ക്കു നേതൃത്വം നൽകിയത്. മതബോധനത്തിലെ പാഠ്യപദ്ധതിയെപ്പറ്റിയും പഠനസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റിയും പല പുതിയ നിഗമനങ്ങളും സെമിനാറിനു നൽകാനൊത്തു. ആധുനികമനഃശാസ്ത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇൻഡ്യയിൽ പുത്തനൊരു പാഠ്യപദ്ധതി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്നു ചർച്ചകൾ വ്യക്തമാക്കി. മേറ്ററൽ വിഷയവുംപോലല്ല മതബോധനം കൈകാര്യം ചെയ്യുക. അറിവു കൈമാറുക എന്നതിനെക്കാൾ ശരിയാക്കുന്ന ക്രിസ്തീയ ജീവിതം കരുപ്പിടിപ്പിക്കാൻ മതബോധനക്ലാസ്സിനു കഴിയണം. ഒരുപാടു തത്വങ്ങൾ മനഃപാഠം പഠിപ്പിക്കുകയല്ല അഭിപ്രായത്തിലും ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷണത്തിനു സ്വന്തം ജീ

വിതത്തിലൂടെ പ്രത്യേകം നൽകുകയാണെന്നു സെമിനാർ സ്ഥാപിച്ചു. ദേശീയതലത്തിൽ പൊതുപാഠ്യപ്പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കണം, അധ്യാപകർക്കു ഉചിതമായ പരിശീലനം നൽകണം, ഇവയൊക്കെയാണു നിഗമനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായവ.

അധ്യാപനക്രമത്തിൽ സജീവമായി പങ്കുചേരാൻ ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിക്കും മതബോധനത്തിലൂടെ പരിശീലനം ലഭിക്കണം. മതബോധനം അധ്യാപനക്രമവത്സരത്തിന്റെ ചുവടു പിടിച്ചു ക്രമീകരിക്കപ്പെടണം. ശരിയായ മതബോധനത്തിന്റെ സങ്കേതങ്ങളിലൊന്നായി അധ്യാപനക്രമം പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. അധ്യാപനക്രമത്തിൽ അധ്യാപകർക്ക് അറിവു നൽകാനുതകുന്ന അധ്യാപകസഹായികളുണ്ടാവണം. ഇടവകജീവിതത്തോടു മതബോധനക്ലാസ്സുകൾ ഒട്ടിച്ചേർന്നു നില്ക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യത്തെ സെമിനാർ വ്യക്തമാക്കി. അധ്യാപനക്രമവീകരണത്തെപ്പറ്റി ഇടവക ജനങ്ങൾക്കു സംഘടിതമായ ശിക്ഷണം നൽകണമെന്നും ഓരോ രൂപതയിലും അധ്യാപനക്രമത്തിൽ സുപരിചിതരായവരുടെ ഒരു കമ്മീഷനുണ്ടാകണമെന്നും കോൺഗ്രസ്സു നിർദ്ദേശിച്ചു.

സഹകരണതലത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചാലേ മതബോധനം കാര്യക്ഷമമാക്കാവുന്നതു. ഇടവകയിലെ ഏറ്റവും അർഹരായ വ്യക്തികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു അവരെക്കൊണ്ടുവേണം മതബോധനം നടത്തുക. രൂപതാതലത്തിലും പ്രാദേശികതലത്തിലും ദേശീയതലത്തിലും മതബോധനത്തെ നയിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേക കമ്മിറ്റികളും ഡയറക്ടർമാരുണ്ടാവണം. അങ്ങനെ സംഘടിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനംവഴി മതബോധനം നന്നേ കാര്യക്ഷമമാക്കാമെന്നു സെമിനാർ എടുത്തുകാട്ടി.

മെത്രാന്മാരുടെ സമ്മേളനം

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സമാപനദിവസം രാവിലെ പത്തു മണിക്ക് കോൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിക്കാനെത്തിയ മെത്രാന്മാർ പേപ്പൽപ്രതിനിധിയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി. കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസ് എല്ലാവരെയും സ്വാഗതം ചെയ്തു.

കോൺഗ്രസ്സിനെപ്പറ്റി പ്രഗത്ഭരായ പല മെത്രാന്മാരും സംസാരിച്ചു. മുന്നിടുകോൺഗ്രസ്സിന്റെ സംഘാടകനായ കാർഡിനൽ സോഫ്ഫറായിരുന്നു ആദ്യത്തെ പ്രസംഗകൻ. “ലോകത്തിന്റെ ജീവൻ” എന്ന മുന്നിടുകോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിഷയമുഖം പ്രാവർത്തികമാക്കപ്പെട്ടതു ബോംബെകോൺഗ്രസ്സിലാണെന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനുള്ള സന്ദേശമാണു ബോംബെകോൺഗ്രസ്സ് നല്കുന്നതു്. സാമൂഹികനീതമായ സ്നേഹത്തിനുള്ള ആഹ്വാനമാണു ബോംബെകോൺഗ്രസ്സിന്റേതു്; ക്രിസ്തുവിൽ സകല മനുഷ്യരെയും സഹോദരങ്ങളായിക്കണക്കാക്കുന്ന ആഹ്വാനം” എന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ഭാരതത്തിൽ ഇത്തരമൊരു കോൺഗ്രസ്സ് സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയേയും കോൺഗ്രസ്സ് വിജയത്തിലെത്താനുള്ള കാരണങ്ങളേയും എടുത്തു കാട്ടിക്കൊണ്ടു കാർഡിനൽ ഹീനാൻ പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ കോൺഗ്രസ്സിലെ ആരാധനാനഷ്ടാനങ്ങളുടെ ക്രമീകരണം ലിറ്റർജിക്കൽ കോൺഗ്രസ്സിററുഷന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കൊത്തവിധമാണെന്നു് ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ജെയിംസ് ഫ്രീസൺ പ്രശംസിച്ചു. പ്രസംഗകർക്കൊക്കെ എടുത്തുപറയാനുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാര്യം, ഭാരതത്തിൽ അവർ കണ്ടെത്തിയ ആദ്ധ്യാത്മികചൈതന്യമായിരുന്നു.

പുത്തനായ ചിന്തയും പ്രവർത്തനത്തിനുമുള്ള ഒരു പ്രേരകമായിരിക്കണം ബോംബെകോൺഗ്രസ്സ് ഓരോരുത്തർക്കുമെന്നു കാർഡിനൽ ലെഗാറ്റ് തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ഉണർപ്പിച്ചു. ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ ചെറുതാണു ഭാരതസഭയെങ്കിലും വ്യാപകമായ പ്രവർത്തനശേഷിയുണ്ടവർക്കെന്നു കോൺഗ്രസ്സ് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടെന്നുതോന്നിപ്പോയി. ഈ കോൺഗ്രസ്സ് സഭാനവീകരണത്തിന്റെ പാതയിലെ സുപ്രധാനമായൊരു നാഴികക്കല്ലാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുതോന്നിപ്പോയി.

കോൺഗ്രസ്സ് സ്മാരകങ്ങൾ

രണ്ടു സുപ്രധാനസ്മാരകങ്ങളാണു കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സ്മരണ അനുശ്ചിതമാക്കാനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടത്. ഒന്നു തികച്ചും ആധ്യാത്മികമാണെങ്കിൽ മററൊരു തികച്ചും സാമൂഹ്യമാണ്. നിത്യാരാധനയ്ക്കായി കൊളോബോയിൽ പണിയപ്പെട്ട പുതിയ ദൈവാലയമാണു കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആധ്യാത്മികസ്മാരകം. നവംബർ 2-ാം തീയതി കാർഡിനൽ ഗ്രേഷ്യസ് അവിടെ നിത്യാരാധന ആദ്യംഗികമായി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ചെറിയൊരു ദൈവാലയമാണത്. എങ്കിലും ദിവ്യനാഥൻ എന്നും പരസ്യമായവിടെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു അതിന്റെ മഹത്വം വർദ്ധിക്കുന്നു. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രധാനസ്മാരകം ബാംഗളൂരിലെ സെൻറ് ജോൺസ് മെഡിക്കൽ കോളേജാണ്. 1964 ഡിസംബർ 3-ാം തീയതി പരിശുദ്ധപിതാവുതന്നെയാണ് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനശില ആശീർവ്വിച്ചത്. ഭാരതത്തിലെ വർദ്ധിച്ച രോഗനിരക്കിനെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണു മേലധ്യക്ഷന്മാർ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ശാശ്വതസ്മാരകമായി ഒരു മെഡി

കൽക്കോളത്തന്നെ വേണമെന്ന നിഗമനത്തിലെത്തിയ
തു്. അതുമല്ല കത്തോലിക്ക വിദ്യാർത്ഥികളിൽ അർഹതയും
അഭിരുചിയുമുള്ളവർക്കു് പലപ്പോഴും മറ്റു കലാലയങ്ങളിൽ
പ്രവേശനം ലഭിക്കാതെപോകുന്നുണ്ടു്താനും. ഏഴരക്കോടി
ഡോളറാണ് കോൺഗ്രസ്സുസ്ഥാപകത്തിന്റെ ആകെ ചിലവു്.
ഭാരതത്തിലെ എല്ലാ രൂപതകളുടേയും പൊതുവായൊരു സ്ഥാ
പനമാണതു്.

ആത്മാവിലൊരു ശാശ്വതസ്ഥാപനം

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സ്ഥാപകങ്ങൾ വേറെയും പലതുണ്ടു്.
“കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രധാനസ്ഥാപകംകൂടാതെ ഓരോ രൂപത
യിലും ഇടവകയിലും സ്ഥാപനത്തിലും പാവങ്ങളുടെ ശുശ്രൂ
ഷയ്ക്കായി ഉചിതമായ കോൺഗ്രസ്സു സ്ഥാപകങ്ങൾക്കു് രൂപം
കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടു്” — ഭാരതമെത്രാന്മാരുടെ സംയുക്ത ഇടയ
ലേഖനത്തിലെ വരികളാണിവ. എല്ലാറ്റിലുമുപരിയായി മനു
ഷ്യഹൃദയങ്ങളുടെ ഉജ്ജ്വലതയിൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ശാശ്വത
സ്ഥാപനങ്ങളെത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഒരു പുതിയ ഹൃദയവും പുതി
യ അരുചിയും സ്വീകരിക്കാനുള്ള കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സന്ദേ
ശത്തിനൊത്തു നവീകരിക്കപ്പെട്ട പുതിയ മനുഷ്യരാണ് കോ
ൺഗ്രസ്സിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സ്ഥാപകങ്ങൾ. യോഹന്നാ
ന്റെ വെളിപാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട
വരികൾ കോൺഗ്രസ്സിലൂടെ അനപത്ഥമായി, തീർച്ച.
“ഞാൻ ഒരു പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും കണ്ടു, ആ
ദ്യത്തെ ആകാശവും ആദ്യത്തെ ഭൂമിയും കടന്നുപോയി.....

ഇതാ മനുഷ്യരാകട്ടെ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം. അവിടുന്ന് അവരോടുകൂടെ വസിക്കും; അവർ അവിടുത്തെ ജനമായിരിക്കും. ദൈവം അവരോടുകൂടെ അവരുടെ ദൈവമായി വർത്തിക്കും. അവരുടെ കണ്ണിൽനിന്നു കണ്ണീരൊപ്പം ദൈവം തുടച്ചു നീക്കും. മേലിൽ മരണമോ ദുഃഖമോ വിലാപമോ കഷ്ടതയോ ഉണ്ടാവില്ല. എന്നെനാൽ ആദ്യത്തെ വ്യവസ്ഥിതി പാടേ മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു" (വെളി. 21. 1-4).

ബോഗോട്ടാ കോൺഗ്രസ്സ്

ആഗസ്റ്റ് 18-25, 1968

ലാററിൻ അമേരിക്കയിലെ ബോഗോട്ടയാണ് 39-ാമതു സാമൂഹികമായ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സിന്റെ സമ്മേളനം രംഗമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. രണ്ടുവിധത്തിൽ ഈ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രാധാന്യമർമ്മിക്കുന്നു. തെക്കേ അമേരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലേക്കു ഒരു മാർപ്പാപ്പാ ആദ്യമായി കാലുകുത്തിയതു ബോഗോട്ടാ കോൺഗ്രസ്സിനോടനുബന്ധിച്ചായിരുന്നു. തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ സങ്കീർണ്ണങ്ങളായ സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളിലേക്കു ഏറെ വെളിച്ചം വീശാൻ കോൺഗ്രസ്സിനു കഴിഞ്ഞു.

ഉദ്ഘാടനം

ആഗസ്റ്റ് 18-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ചയാണ് ഔദ്യോഗികമായി കോൺഗ്രസ്സ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. പേപ്പൽ പ്രതിനിധിയായ കാർഡിനൽ ലെർക്കാറോ “എൻ സെന്ത്രെ”യിലെ കോൺഗ്രസ്സുമണ്ഡപത്തിൽ ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചു. ബോളോഞ്ഞായിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരിക്കുമ്പോൾ പാവങ്ങളുടെ വക്താവായി വർത്തിച്ചു അവർക്കുവേണ്ടി നിത്യേന വാദിച്ചിട്ടുള്ള വ്യക്തിയാണ് കാർഡിനൽ ലെർക്കാറോ. കുർബാനമധ്യേയുള്ള സുവിശേഷപ്രഭാഷണത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ മുഖ്യവിഷയമായ “ദിവ്യകാരുണ്യം സ്നേഹത്തിന്റെ ബന്ധം” എന്ന ആശയത്തെ പേപ്പൽ പ്രതിനിധി വിശദീകരിച്ചു. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ നിന്നകന്നു സ്വാതന്ത്ര്യപ്രദങ്ങളെ പൂജിക്കാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ പ്രവണതയെ അദ്ദേഹം അപലപിച്ചു. അ

നീതിയുടേയും സ്വർദ്ധയുടേയും മറയിൽനിന്നുകൊണ്ടു മെച്ചപ്പെട്ടൊരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയെ പൊക്കിക്കാട്ടുന്നവർ ഇന്നു വളരെയുണ്ടെന്നുദ്ദേശം പറഞ്ഞു. പന്ത്രണ്ടു കർട്ടിനാളു ന്നാരു നൂറ്റാളും മെത്രാന്മാരും മൂന്നുലക്ഷത്തിലേറെ വിശ്വാസികളും അന്നത്തെ തിരുക്കർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടു, ബോഗോട്ടായിലെ അപ്പസ്തോലിക് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററായ ആർച്ചുബിഷപ്പ് മുഫിയോസ് ഡ്യൂക്കു ലാററിൻ അമേരിക്കയുടെ വളർച്ചയ്ക്കു സഭ നൽകിയ വലിയ സംഭാവനകളെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസംഗിച്ചു.

ആഗസ്റ്റ് 19 - സഭൈക്യദിനം

സഭൈക്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനത്തിനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ദിവസമായിരുന്നു അന്ന്. നാലു സാമൂഹികസംരംഭനവകാരു അന്നുദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ദൈവശാസ്ത്രം, ലാററിൻ അമേരിക്കയിലെ ക്രിസ്തീയകുടുംബപ്രസ്ഥാനം, ലീജിയൻ ഓഫ് മേരി ഇവയെ പുരസ്കരിച്ചായിരുന്നു ആദ്യത്തെ മൂന്നു ചർച്ചായോഗം. ലാററിൻ അമേരിക്കയിലെ ക്രൈസ്തവസമ്മേളനവും അന്നുതന്നെ നടത്തപ്പെട്ടു. “ജനതകളുടെ പുരോഗതി” എന്ന ചാക്രികലേഖനമായിരുന്നു അവരുടെ ചർച്ചാവിഷയം. അന്നുതന്നെ വിവിധ ക്രൈസ്തവസഭാ പ്രതിനിധികളുടെ അഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു സഭൈക്യശുശ്രൂഷ നടത്തപ്പെട്ടു. പോപ്പ് ജോൺ വിഭാവനം ചെയ്ത ഐക്യത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി കാർഡിനൽ ലെർക്കാറോ ആർച്ചുബിഷപ്പ് മുഫിയോസ് ഡ്യൂക്കു, ലൂഥറൻ ബിഷപ്പ് ഡിയെറാൾസ് മെൻബിഷർ, ആംഗ്ലിക്കനായ ഫാ. സാമുവൽ പിൻസോൺ തുടങ്ങിയവർ പ്രസംഗിച്ചു. ഫ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു ഗായകസംഘം സഭൈക്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കീർത്തനങ്ങളാലപിച്ചപ്പോൾ വിവിധസഭകളിൽനിന്നുള്ള പ്രതിനി

ധികൾ സമാധാനത്തിന്റെ ചുംബനം കൈമാറി. തിങ്ങി
ക്കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഞട്ടുന്നൊരു ശുശ്രൂഷയാ
യിരുന്നു അത്.

ആഗസ്റ്റ് 20 — മിഷൻദിനം

സഭയുടെ മിഷനറിയുതൽ എടുത്തുകാട്ടുന്ന ശുശ്രൂ
ഷകളനു നടത്തപ്പെട്ടു. “മാമ്മോദീസായിലൂടെയും ഫ്രൈ
രൂലേപനത്തിലൂടെയും ദിവ്യകാരണ്യത്തിലൂടെയും ഓരോ
കത്തോലിക്കനും മിഷൻപ്രവർത്തനത്തിനുള്ള ആഹ്വാനം ല
ഭിക്കുന്ന സമൂഹബലിയർപ്പണത്തോടനുബന്ധിച്ചു കാർഡി
നൽ ലെർക്കാറോ 20 ജ്ഞാനാസ്സാനാത്മികർക്കു മാമ്മോദീ
സായും ഫ്രൈരൂലേപനവും ദിവ്യകാരണ്യവും പരികർമ്മം
ചെയ്തു. അന്നച്ചുകഴിഞ്ഞു ബൊഗോട്ടായിൽ വി. ലൂയിസ്
ബെർട്രിൻറിന്റെ നാമത്തിൽ പണികഴിപ്പിക്കപ്പെട്ട മിഷൻ
സെമിനാരി പേപ്പൽപ്രതിനിധി അരീച്ചിരിച്ചു. കൊളംബി
യായിലെ 18 മിഷൻകേന്ദ്രങ്ങളിലെ വൈദികരെ പരിശീ
ലിപ്പിക്കാനുള്ള കേന്ദ്രമാണത്.

ആഗസ്റ്റ് 21 — പരിഹാരദിനം

വിവിധ സാമൂഹ്യസംഘടനകളുടെ പ്രതിനിധികൾ
ചേർന്നു കോൺഗ്രസ്സ് മണ്ഡലത്തിൽ അന്നൊരു പരിഹാര
പ്രദക്ഷിണം നടത്തി. തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളോടു തങ്ങൾ
ചെയ്തിട്ടുള്ള തെറ്റുകൾക്കു പരസ്യമായവർ ദൈവത്തോടു
പ്രാർത്ഥിച്ചു.

പേപ്പൽപ്രതിനിധിയും മെത്രാന്മാരിൽ പലരുംകൂടെ
അന്നു ബൊഗോട്ടായിലെ ജയിൽ സന്ദർശിച്ചു. ബൊളോ

ത്തായിൽ പണ്ടു തന്നെ ജയിൽവാസിയായിരുന്നെന്നും ജയിൽജീവിതത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങൾ തനിക്കു നന്നായിട്ടറിയാമെന്നും കാർഡിനൽ ലെർക്കാറോ അവരോടു പറഞ്ഞു. അവരിൽ ചിലരെ അദ്ദേഹം കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഒരു നിമിഷത്തേക്കു് ആ ജയിലാ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്താൽ നിറഞ്ഞു.

ആഗസ്റ്റ് 22—മാർപ്പാപ്പായുടെ വരവു്

ആഗസ്റ്റ് 18-ാം തീയതി കാസ്റ്റൽഗൊണ്ടാർഡായിൽ തന്നെ സന്ദർശിക്കാനെത്തിയ തീർത്ഥാടകരോടു തന്റെ തെക്കേ അമേരിക്കൻപര്യടനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മാർപ്പാപ്പാ വ്യക്തമാക്കി. ദിവ്യകാരുണ്യനാഥൻ ആരാധനയർപ്പിക്കാനും പാവങ്ങളെ സന്ദർശിക്കാനും ലോകസമാധാനത്തിനും ഐക്യത്തിനുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാനുമാണു് താൻ ബൊഗോട്ടായ്ക്കു പോകുന്നതെന്നവിടുന്നു പറഞ്ഞു.

രാവിലെ 5.34-നു മാർപ്പാപ്പാ റോമിൽനിന്നു യാത്രയായി. താൻ പിന്നിട്ട രാജ്യങ്ങളിലെ ജനതയ്ക്കു വിമാനത്തിൽനിന്നു മാർപ്പാപ്പാ ആശംസകളയച്ചു. ബൊഗോട്ടായുടെ മണ്ണിൽ കാലുകുത്തിയിട്ടവിടുന്നാലും ചെയ്തതു് നിലത്തു മുട്ടുകുത്തി അവിടത്തെ മണ്ണു ചുംബിക്കുകയായിരുന്നു. പേപ്പൽ പ്രതിനിധിയും, ഗവണ്മെൻറധികാരികളും ഒരു വലിയ ജനാവലിയും വിമാനത്താവളത്തിൽ തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നു. കൊളമ്പിയായുടെ പ്രസിഡണ്ടു് ഡോ. കാർലോസ് റെസ്റ്റെപോ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു സ്വാഗതമാശംസിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്നതിനു് ഉചിതമായ മറുപടി പറഞ്ഞു. വിമാനത്താവളത്തിൽനിന്നു പട്ടണത്തിലേക്കുള്ള 7മൈൽ ദൂരം തിങ്ങിനിന്ന ജനക്കൂട്ടം മാർപ്പാപ്പായെ ഹൃദയവത്തോടെ എതിരേറ്റു. ഒരു ലക്ഷംജനങ്ങൾ

അവിടുത്തെക്കുറിച്ച് ആദരാഞ്ജലികളാർപ്പിക്കാൻ പട്ടണത്തിൽ തിങ്ങിക്കൂടി. കത്തീറ്റിൽ കാത്തുനിന്നിരുന്ന 400 മെത്രാന്മാരെയും നാലായിരത്തോളം വൈദികരെയും അഭിസ്തംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടവിടുന്ന് സംസാരിച്ചു: “നിങ്ങളുടെ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളെയും തീക്ഷ്ണതയെയും ഞാൻ കാണുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആത്മവിശുദ്ധീകരണത്തിനും ഇടവകകളുടേയും യുവാക്കളുടേയും രോഗികളുടേയും തൊഴിലാളികളുടേയുമൊക്കെ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടി മഹാമനസ്സോടെ നിങ്ങളർപ്പിക്കുന്ന സേവനം ഞാൻ കാണുന്നു. നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അകമഴിഞ്ഞ അഭിനന്ദനങ്ങൾക്കർഹിക്കുന്നു. ഈ അഭിനന്ദനങ്ങൾ കൂടുതൽ സജീവപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പ്രേരണയോടെ നൽകുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അതുവഴി ക്രിസ്തുവിനെ പാർത്തിരിക്കുന്ന പലരിലേക്കും അവിടുത്തെത്തണം. നിങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്ന ദിവ്യഭൗതികത്തിൽനിന്നുളവാകുന്ന പ്രകാശവും ശക്തിയും അവർക്കു ലഭിക്കണം” എന്നുവിടുന്ന് പറഞ്ഞുനിറുത്തി. ഒരു പ്രാർത്ഥനയോടെയാണവിടുന്ന് പ്രസംഗമവസാനിപ്പിച്ചത്. “ദൈവവിളിയുടെ വർദ്ധനവിനും പരിരക്ഷണത്തിനും കുടുംബസംവിധാനത്തിനും വിശുദ്ധീകരണത്തിനും രോഗികൾക്കും പീഡിതർക്കും സ്നേഹത്തിലും നീതിയിലും അടിയുറച്ച ലോകസമാധാനത്തിനും വേണ്ടി” അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു. തന്റെ വാസസ്ഥലമായ അപ്പസ്തോലിക്ക് നെർസിയിലേക്കു പോകുമുമ്പേ മാർപ്പാപ്പാ മെത്രാപ്പോലീത്താഭവനവും സന്ദർശിച്ചു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞു 9 കർട്ടിനാളന്മാരോടും 16 മെത്രാന്മാരോടും സമുപവേശിച്ചു. ബലിയർപ്പണത്തോടെ

ബന്ധിച്ചു തെക്കേ അമേരിക്കയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുള്ള 152 വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു തിരുപ്പട്ടം നൽകി. സ്റ്റാനിഷ് ഭാഷയിലാണ് ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തപ്പെട്ടത്. കുർബ്ബാനമദ്ധ്യം, പൗരോഹിത്യം ദൈവത്തിന്റേയും മനുഷ്യരുടേയും മുമ്പിൽ മാധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കാനുള്ള കടമയാണ് ഓരോരുത്തരും നൽകുക എന്ന ആശയം ഉന്നിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടുവീടുന്നു പ്രസംഗിച്ചു: “പൗരോഹിത്യം വഴി മനുഷ്യരിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തരാവുന്നു. പക്ഷേ, അതുവഴി നാമവരുടെ സഹോദരങ്ങളോ അധ്യാപകരോ, ശുശ്രൂഷകരോ അല്ലെന്നു വരുന്നില്ല.”

ആഗസ്റ്റ് 23-നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ദിനം

രാവിലെ മാർപ്പാപ്പാ കൊളമ്പിയൻ പ്രസിഡണ്ടിനെ സന്ദർശിച്ചു സംഭാഷണം നടത്തി. പിന്നീട് ബോഗോട്ടായിൽനിന്നു 14 മൈൽ അകലെ സാൻ ജോസ് ദെമസ് കേപറ എന്ന സ്ഥലത്തു കർഷകരുടെ ഉന്നതിക്കായി സ്ഥാപിതമായ റേഡിയോ സർക്യൂട്ടാൻസാ എന്ന സ്ഥാപനം ആശീർവ്വിച്ചു. 2 ലക്ഷത്തിലേറെ കർഷകർക്ക് ആ സ്ഥാപനം ശീക്ഷണം നൽകുന്നുണ്ടിന്ന്. കൊളമ്പിയായിലെ കൃഷി മന്ത്രി അദ്ദേഹത്തെ സപീകരിച്ചു. 40 മിനിറ്റുനേരം അവിടെന്നു കർഷകഭവനങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു. അദ്ദേഹദരിതരായ കർഷകലക്ഷങ്ങളോടവിടുന്നു സംസാരിച്ചു. ക്രിസ്തുവിനും അവിടുത്തെ സഭയ്ക്കും പാവങ്ങളോടുള്ള ബന്ധമെന്തെന്നും അനുകമ്പാമനോഭാവത്തെയും അദ്ദേഹം എടുത്തുകാട്ടി. അവികസിതരാജ്യങ്ങളിൽ മെച്ചപ്പെട്ടൊരു സാമൂഹ്യവ്യവ

സ്ഥിതി കൈവരുത്തുന്നതിനായി തന്നാലാവുന്നതു ചെയ്യുമെന്നഭേദം ഉറപ്പു നൽകി. അതേസമയം വിപ്ലവാത്മകമായ സംരംഭങ്ങളിലൂടെ അത്തരം സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതിക്കായി പരിശ്രമിക്കുന്നതിനെ മാർപ്പാപ്പാ അപലപിച്ചു.

വാർത്താവിനിമയസംഘടനകളുടെ പ്രതിനിധികളോടു സംസാരിക്കുവേ മാർപ്പാപ്പാ പറഞ്ഞു: “തിന്മയുടെ ചിത്രീകരണം ജനതയിൽ വികാരങ്ങളുളവാക്കുമെന്നതു തീർച്ച. പക്ഷേ, അതായിരിക്കരുത് നിങ്ങളുടെ ദൗത്യം. സമാധാനത്തിന്റേയും സുതുതങ്ങളുടേയും മായാത്ത കഥകളുണ്ടി ലോകത്തിൽ. അവയുടെ വക്താക്കളാവണം നിങ്ങൾ.” വൈകിട്ടു തിരിച്ചുപോരുവഴി കോൺഗ്രസ്സുമണ്ഡപത്തിൽ തിരുമേനി ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചു. സാമൂഹ്യനീതിക്കുവേണ്ടി ശക്തിയായി വാദിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു അവിടുന്നു സുവിശേഷപ്രഭാഷണമവസാനിപ്പിച്ചത്. ഒപ്പം ഒരു കാര്യംകൂടെ അദ്ദേഹം തീർത്തുപറഞ്ഞു: “വിപ്ലവം സുവിശേഷത്തിന്റെ അരൂപിജ്ഞാത്തതല്ല; അതൊരിക്കലും ക്രിസ്തീയമല്ല.” രാത്രിയിൽ ഗവണ്മെന്റധികാരികളേയും യഹൂദപ്രോട്ടസ്റ്റന്റു മതങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളെയും സ്വന്തം വസതിയിൽ അവിടുന്നു സ്വീകരിച്ചു. ലോകസമാധാനത്തിനും മാനവചുരോഗതിക്കുംവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കാൻ ഓരോ രാഷ്ട്രത്തിനും ഓരോ വ്യക്തിക്കുമുള്ള കടമയെപ്പറ്റി അവരോടു സംസാരിച്ചു.

ആഗസ്റ്റ് 24 — മെത്രാന്മാരുടെ സമ്മേളനം

രാവിലെ ബൊഗോട്ടായ്ക്കടുത്ത ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ മാർപ്പാപ്പാ ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചു. തങ്ങളുടെ ക്ലേശങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടു ചേർന്നു സമ്മിക്കാൻ ആ ഇടവകക്കാരെ അവിടുന്നുദ്ബോധിപ്പിച്ചു. അതെത്തുടർന്ന് ലാററിൻ അമേരിക്കൻമെത്രാ

നാമുടെ കോൺഗ്രസ്സ് മാർപ്പാപ്പാ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. 150 ലാറിൻ അമേരിക്കൻ മെത്രാന്മാരോടൊപ്പം വിദേശങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പല മെത്രാന്മാരും 100 ലേറെ വിദഗ്ദ്ധന്മാരും ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. അവിടെവെച്ചു മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ പര്യടനത്തിലെ ഏറ്റവും സുപ്രധാനവും സുദീർഘവുമായ പ്രസംഗംചെയ്തു: “നാം ജീവിക്കുന്ന യുഗത്തിന്റെ അസ്വസ്ഥതകൾ നമ്മെ അലട്ടുമ്പോൾ ‘ഭയപ്പെടേണ്ട, ഇതു ഞാനാണ്’ എന്നു പറഞ്ഞ ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകൾ നമുക്കാശ്വാസം നൽകണമെന്നവിടുന്നു പറഞ്ഞു. ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം മറെറൊന്നത്തേക്കാളും ഇന്നു വെല്ലുവിളിക്കപ്പെടുകയാണ്. വി. പത്രോസിന്റേയും പൗലോസിന്റേയും രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ 13-ാം ശതാബ്ദത്തോടനുബന്ധിച്ചു സഭയിലാകമാനം വിശ്വാസവർഷമായി ആചരിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശിച്ചതും നിങ്ങൾക്കറിയാം. അതോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തപ്പെട്ട വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ അലയടികൾ നിങ്ങൾ ശ്രവിച്ചുകാണുമെന്ന ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സഭയുടെ അടിസ്ഥാനവും നിദാനവും വിശ്വാസമാണ്. ആധുനികചിന്താപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ മുന്നേറ്റത്തിൽ വിശ്വാസത്തിനെതു ഉടവുതട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു നമുക്കു നന്നായറിയാം. അടിസ്ഥാനമൂല്യങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസക്കുറവു കത്തോലിക്കാമതങ്ങളിൽപ്പോലും കടന്നുപറ്റിയിട്ടുണ്ട്; ഫാഷൻചിന്തകരുടെ ശക്തമായ എതിർപ്പുകൾക്കിടയിൽ അതു നമ്മെ ബലഹീനരാക്കുന്നു.....ആധുനികമനുഷ്യരോടു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ നൂറ്റാണ്ടുകളായി സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരം കരുപ്പിടിപ്പിച്ച ചിന്താസമ്പത്തിനെ അവഗണിക്കണമെന്ന പറയുന്നതിലത്ഥമില്ല.....വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ ഇളക്കിപ്പുതിപ്പിക്കുന്നതോടെ പുതിയൊരു ക്രിസ്തുമതമുണ്ടാകും. പക്ഷേ, ക്രിസ്തുവിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കെന്നതിനു പകരം മാനുഷികമാനദണ്ഡങ്ങൾക്കൊത്തതാ

യിരിക്കുമത്. നമ്മുടെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ ചിലരെക്കെ ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിലല്ല. കഴിവുള്ള ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പ്രവർത്തനത്തോടു അതീവം ആദരവുണ്ടെന്നിരിക്കും. വിശ്വാസത്തിന്റെ വക്താക്കളായി വർത്തിക്കാനവർക്കു കഴിയും. പക്ഷേ, സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരത്തിന്—പ്രബോധകനായ ക്രിസ്തുവിനാൽ സ്ഥാപിതമായ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന പ്രബോധനാധികാരത്തിന്—അവർ സ്വയം ശിഷ്യപ്പെട്ടാലേ ഇതു സാധ്യമാകൂ. വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായങ്ങളെ ആധികാരികമായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണവർ. സഭയിൽ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിനൊത്തു് എന്തും ചിന്തിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നൊരു തെറ്ററിയാതെ അവരുള്ളവാക്കുന്നു. സഭയുടെ ഐക്യത്തെ ശീഥലീഭവിപ്പിച്ചു ചിന്താഗതി ഇതാണ്. മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യവുമായി വെച്ചുമാറ്റുന്നതോടൊപ്പം ശരിയായ മതാത്മകസത്യങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര ജ്ഞാനമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അവർ തെറ്റിൽച്ചാടുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരമായി നിന്നുകൊണ്ടു് തെറ്റിനെ ചെറുക്കുക എന്ന വി. പത്രോസിന്റെ വാക്കുകളിൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക എന്നു ഞാൻ പറയുമ്പോൾ ദൈവജനത്തിന്റെ അധ്യാപകരും ഇടയരമായ നിങ്ങൾക്കുതൃപ്തി തോന്നരുതു്.”

രണ്ടു പ്രത്യേകപ്രവണതകളെ മാർപ്പാപ്പാ എടുത്തുകാട്ടി. ഭൗതികമായൊരു ക്രിസ്തുമതത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രവണതയാണ് ആദ്യത്തേതു്. പരസ്സേവം ദൈവസ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതമായിരിക്കണമെന്ന കാര്യം ഇക്കൂട്ടർ വിസ്മരിച്ചുകളയുന്നു എന്നവിടുന്നു പറഞ്ഞു. വ്യക്തിപരമായ കൃപാവരങ്ങളിലും സന്ദേശത്തിലുമൊക്കെ ആക്കം കൊടുത്തുകൊണ്ടു് വ്യവസ്ഥാപിതവും സംഘടിതവുമായ സഭയെ അ

വശമാക്കുന്ന പ്രവണതയാണു രണ്ടാമത്തേതു്. ചൈതന്യമേറിയതും യുവാക്കളായ വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും തൊഴിലാളികളുടേയും കാര്യത്തിൽ മെത്രാന്മാർക്കു പ്രത്യേക പരിഗണനയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു മാർപ്പാപ്പാ നിർദ്ദേശിച്ചു. നിർഭയനരായ മനുഷ്യരുടെ നിലയുയർത്തുന്ന ഒരു മെച്ചപ്പെട്ട സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളാൻ മാർപ്പാപ്പാ അവരെ ഉപദേശിച്ചു. കാർഷിക നവോത്ഥാനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ സ്വന്തം ഭൂമി കർഷകർക്കു പകർത്തുകൊടുത്ത രൂപതകളെ മാർപ്പാപ്പാ പ്രശംസിച്ചു: “ഒരുപ്പാടിലും വിപ്ലവത്തിലുമല്ല നമ്മുടെ പരസ്പരം പ്രകടമാക്കുക. സമുദായത്തിന്റെ സമുദ്ധാരണത്തിനായി മാർക്സിസത്തെയോ പ്രക്ഷോഭണത്തെയോ ചോരചൊരിച്ചിലിനെയോ കലാപത്തെയോ ശരിയായ മാർഗ്ഗങ്ങളായി സ്വീകരിക്കാൻ നമുക്കു പാടില്ല.” “മനുഷ്യജീവിത”മെന്ന തന്റെ പുതിയ ചാക്രികലേഖനത്തെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടു മാർപ്പാപ്പാ പറഞ്ഞു: “പുതിയ ചാക്രികലേഖനത്തിൽ എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിവാഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തെയും സ്നേഹത്തിന്റെ ധർമ്മികവശത്തെയും പറ്റി ഉണർപ്പാർത്ഥമായിരിക്കാൻ നമുക്കാവില്ല. നാം അംഗീകരിച്ചു റദ്ദ് ചെയ്തിരിക്കുന്ന നിയമം സ്വയം പരിത്യാഗവും ധർമ്മികബോധവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതല്ലെന്നറിയാമെങ്കിലും സഭയിലെ ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും തീക്ഷ്ണതയോടും അനുസരണത്തിന്റെ അഭാവത്തോടുംകൂടെ അതിനെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ക്രിസ്തീയമായ ഈ നിലപാടിനെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ജനപ്പെരുപ്പത്തെ കണ്ണടച്ചു പ്രശംസിക്കുന്നില്ല. ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരുടെ സ്വകാര്യവ്യതിരേകമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അതു ഹനിക്കുന്നില്ല. ധർമ്മികവും യുക്ത്യാധിഷ്ഠിതവുമായ നിയന്ത്രണത്തെ അതു തടയുന്നില്ല. നിയമാനുസൃതമായ ചികിത്സാവിധിയേയോ ശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങളെയോ അതു നിരോധിക്കുന്നില്ല. ധർമ്മികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായൊരു പര

നമാണത്. വിവാഹബന്ധങ്ങളെ കലക്കുന്ന ഉപാധികളുടെ ഉപയോഗത്തെയും ജനനനിരക്കിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നീതിരഹിതമായ മാർഗ്ഗങ്ങളേയും അതു നിഷേധിക്കുന്നു. മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ ശക്തിയും ദൈവത്തിന്റെ ദാനവും കുടുംബത്തിന്റെ മഹത്വവുമായ ജീവന്റെ പരിരക്ഷണത്തിനായി അതു സ്വപരമയത്തുന്നു എന്നുമാത്രം."

തന്റെ പ്രസംഗത്തിനുശേഷം ലാററിൻ അമേരിക്കൻ മെത്രാൻസമ്മേളനത്തിന്റെ പുതിയ കെട്ടിടം അവിടുന്നു ശീർവ്വിച്ചു. അനന്തരം സന്യാസിനികൾക്കായി അവിടുന്നു പ്രത്യേകസന്ദർശനം നൽകി. അതെത്തുടർന്നു ബൊഗോട്ടായിലെ നഗരസഭാധികാരികളെ സ്വീകരിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സുമണ്ഡലത്തിലേക്കു ചെന്നിട്ട് അവിടെ തിങ്ങിക്കൂടിയ ജനങ്ങളോടു ദൈവമാതാവിനെപ്പറ്റി അവിടുന്നു സംസാരിച്ചു. അതോടെ തരിച്ചുപോകാനുള്ള സമയമായി. ഇരുവശങ്ങളിലും അണിമായി നിന്ന് ജനക്കൂട്ടത്തെ ആശീർവ്വദിച്ചുകൊണ്ടു മാർപ്പാപ്പാ വിമാനത്താവളത്തിലേക്കുപോയി. 6 മണിക്കു വിമാനത്തിൽ കയറുന്നതിനുമുമ്പേ തെക്കേ അമേരിക്കൻ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു മുഴുവൻ അവിടുന്നു തന്റെ ആശീർവ്വാദം നൽകി. 25-ാംതീയതി റോമൻസമയം ഉച്ചകഴിഞ്ഞു മൂന്നുമണിക്ക് അവിടുന്നു റോമിൽ തിരിച്ചെത്തി. ഏതാണ്ടുതേ സമയത്തുതന്നെ പേപ്പൽപ്രതിനിധി നൽകിയ പരിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയുടെ പരസ്യമായ ആശീർവാദത്തോടെ ബൊഗോട്ടാ കോൺഗ്രസ്സ് മംഗളപൂർവ്വം സമാപിച്ചു.

ഉപസംഹാരം

“ഞാൻ നിങ്ങളെ അനാഥരായി വിട്ടുകളയില്ല. ലോകാവസാനംവരെ ഞാനെന്നും നിങ്ങളോടൊത്തുണ്ടായിരിക്കും” എന്ന ദിവ്യനാഥന്റെ വാക്കുകൾ ദിവ്യകാര്യത്തിലൂടെ അനപത്ഥമാവുകയാണ്. നമുക്കെല്ലാവർക്കും പരസ്സരൈകൃത്തിലും സ്നേഹത്തിലും ഒന്നിച്ചുനിന്നു കർത്താവേ, അങ്ങേ തിരുസ്സഭയെ ശക്തിപ്പെടുത്തണമേ, എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാം. സഭയുടെ ശിരസ്സായ മിശിഹായേ, സഭയെ പരിപോഷിപ്പിക്കണമേ. രക്തസാക്ഷികളുടെ ചുട്ടനിണത്താൽ എതിർപ്പുകളുടേയും പ്രയാസങ്ങളുടേയും നടുവിൽ അങ്ങേ ദിവ്യദൗത്യം വിജയപ്രദമായി തുടരാൻ സഭയെ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

നിരാശയുടേയും ജീവിതക്ലേശങ്ങളുടേയും നടുവിൽ ലോകജനതയ്ക്കു പ്രയാശയുടെ ഭദ്രദീപം കാട്ടിക്കൊടുക്കാൻ അങ്ങു സഭയെ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

സകല മനുഷ്യരേയും വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനായി ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായും ഭൂമിയുടെ ലവണമായും അങ്ങേ സഭാതന്ത്രയരെയെല്ലാം എന്നും കാത്തുകൊള്ളണമേ എന്നു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

സ്നേഹത്തിലും സേവനത്തിലും അങ്ങയുടെ ജീവിക്കുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങളായി മാറാൻ അങ്ങേ തിരുസ്സഭയുടെ സന്താനങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

വിവിധസഭകൾ തമ്മിൽ ഐക്യവും പരസ്സരധാരണ

യും വളർത്തണമെന്നും ഏകസത്യവിശ്വാസത്തിൽ അവരെ പരിരക്ഷിക്കണമെന്നും അങ്ങയോടു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

മനുഷ്യരോടൊത്തു വസിക്കുന്നതിനവിടുന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു. അവരുടെ കണ്ണുനീരിലും ജീവിതക്ലേശങ്ങളിലും നിത്യം പങ്കുപറ്റാനാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു ദിവ്യകാരുണ്യത്തിലവിടുന്നവസിക്കുന്നു. പൊന്നച്ചുശിയാ കണ്ണോടിയിലെന്നതിനെക്കാൾ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടു അവരിലൂടെ ജീവിക്കാൻ ക്രിസ്തു അഗ്രഹിക്കുന്നു. തന്റെ വലിയ സ്നേഹത്തിലേക്കു അവിടുന്നു ഓരോരുത്തരെയും ക്ഷണിക്കുന്നു. ആ ക്ഷണത്തിനു ലോകജനത നൽകിയ പരസ്യമായ അംഗീകാരമാണു ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സുകൾ. ക്രിസ്തുവിനു അംഗീകാരം നൽകുന്നതിനും ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അവിടുത്തെ വലിയ സ്നേഹത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുമുള്ള യജ്ഞങ്ങളായി വേണം ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സുകളെ നാം കാണുക.

